

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

รายงานวิจัย

เรื่อง

รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครเมืองพัทยา

ผศ.ดร. สุเนตร สุวรรณละออ

สุธิดา แจ่มประจักษ์

ภาควิชาสังคมวิทยา

AA 0094635

- 8 ส.ค. 2556

๕๐155139

316571

เริ่มบริการ

14 ส.ย. 2556

ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ปีงบประมาณ 2554

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

อภิรักษ์นาการ

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือของ ผศ.ดร.เรวัต แสงสุริยงค์ และ ผศ.ดร.บุญเชิด หนูอิม ที่กรุณาช่วยให้คำแนะนำการทำวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณพันตำรวจเอกนันทวุฒิ สุวรรณละออง ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเมือง พัทยาและนายตำรวจรวมทั้งตัวแทนจาก 10 ชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมือง พัทยาที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ขอขอบพระคุณคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่กรุณาอนุญาตให้ทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอน

สุดท้ายนี้คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ให้โอกาสในการทำวิจัยครั้งนี้

สุนทร สุวรรณละออง
สุธิดา แจ่มประจักษ์
ผู้วิจัย

สุนทร สุวรรณละออง และสุริดา แจ่มประจักษ์. (2554). รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของ
สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา. ชลบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
บูรพา

คำสำคัญ: รูปแบบ/ การจัดการ/ ปัญหาอาชญากรรม/ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ 1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการปัญหา
อาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา 2. เพื่อศึกษาผลการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองพัทยา 3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองพัทยา 4. เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา ใช้
วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีภูธร
เมืองพัทยาที่ทำงานอยู่ในระหว่างปี พ.ศ. 2553-2554 และตัวแทนประชาชนจาก เขตพื้นที่รับผิดชอบ
11 ชุมชนที่ยินดีให้ข้อมูล วิธีการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การคัดเลือก
ผู้ทำการสนทนาก็ใช้วิธีการขอคำแนะนำ (Snow Ball) จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผลการศึกษาพบว่า 1. สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยารูปแบบการจัดการแบบเป็นระบบ
2. ผลการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาในช่วงปี พ.ศ. 2553-2554 สถานี
ตำรวจภูธรเมืองพัทยาสามารถจัดการปัญหาอาชญากรรมได้ดีขึ้น 3. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการ
ปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาคือ วัฒนธรรมองค์กร การขาดแคลนทรัพยากร
ระบบการรวมศูนย์อำนาจ ระบบการเมือง ระบบอุปถัมภ์ ความคาดหวังและทัศนคติของประชาชนที่มี
ต่อตำรวจ 4. รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา คณะผู้วิจัยได้เสนอ
รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา คือ “Clear & Smart” หรือ “ชัดใน
บทบาท ฉลาดในการจัดการ” Clear หมายถึง ความชัดเจนในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของ
ตำรวจ ชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ Smart หมายถึง ความฉลาดและความสามารถในการจัด
กระบวนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมที่คำนึงถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

SUNATE SUWANLAONG AND SUTHIDA CHANGPRACHAK. (2011). CRIME
MANAGEMENT MODELS IN PATTAYA CITY POLICE STATION. CHONBURI:
HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES BURAPHA UNIVERSITY.

KEYWORDS: MODELS/ MANAGEMENT/ CRIME/ PATTAYA CITY POLICE STATION

This study aimed to: 1. study crime management model in Pattaya City Police Station, 2. study the results of crime management in Pattaya City Police Station, 3. study problems and obstacles in crime management in Pattaya City Police Station, 4. propose appropriate crime management model for Pattaya City. The study was qualitative research. The sample group comprised police officers working in Pattaya City between the year 2010-2011, and the people living in the region under Pattaya City Police Station's responsibility. The study adopted purposive sampling technique. The selection of conversation leaders was done by snowball sampling technique.

The results found that: 1. crime management model in Pattaya City Police Station were well organized, 2. the results of crime management in Pattaya City Police Station during the year 2010-2011 indicated that the police station could deal with crime problems more effectively, 3. problems and obstacles of crime management found in Pattaya City Police Station were organizational cultures, lack of resources, centralized system, political system, patronage system, people's expectation and attitudes toward the police officers, 4. the researchers proposed "Clear and Smart" model of crime management for Pattaya City. Clear meant the clarity of duties and responsibilities of police officers, the community, and every section. Smart meant the intelligence to conduct participatory management which valued the dignity of humans.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ซ
ประมวลรายวิชา.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม.....	10
แนวคิดการมีส่วนร่วม.....	24
แนวคิดการจัดการองค์กร.....	28
แนวคิดเกี่ยวกับทีมงาน.....	32
แนวคิดเครือข่ายสังคม.....	34
แนวคิดความมั่นคงของมนุษย์.....	37
แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพสังคม.....	43
นโยบายที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตำรวจ.....	46
ข้อมูลทั่วไปของเมืองพัทยา.....	55
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 64
วิธีการศึกษา.....	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
การตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล.....	66
4	ผลการศึกษา..... 67
รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีภูธรเมืองพัทยา.....	67
เครือข่ายทางสังคมและการมีส่วนร่วม.....	106
ผลการจัดการปัญหาอาชญากรรม.....	108
ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน.....	113
รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา.....	115
5	สรุปผลการศึกษา..... 119
สรุปผลการศึกษา.....	119
อภิปรายผล.....	122
ข้อเสนอแนะ.....	126
บรรณานุกรม.....	128
ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก แนวคำถามประกอบการสัมภาษณ์	
ภาคผนวก ข คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งใน สถานีตำรวจ	
ภาคผนวก ค ผลการจับกุมคดีสำคัญตามนโยบาย	
ภาคผนวก ง พื้นที่จุดติดตั้งตู้แดง เขตตรวจที่ 1- 11	
ภาคผนวก จ โครงการตำรวจประจำชุมชน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา	
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์ทำการวิจัยและเก็บข้อมูล	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ข้อมูลสถานภาพกำลังพลชั้นสัญญาบัตร สถานีตำรวจนครเมืองพัทยา 73
2	ข้อมูลสถานภาพกำลังพลระดับชั้นประทวน สถานีตำรวจนครเมืองพัทยา..... 74
3	บัญชีสถานภาพ ครุภัณฑ์ยานพาหนะ..... 76
4	บัญชีสถานภาพ ศาสตราภัณฑ์..... 77
5	บัญชีสถานภาพเครื่องประกอบศาสตราภัณฑ์..... 77
6	บัญชีสถานภาพครุภัณฑ์สำนักงาน..... 78
7	ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน (ทบ.91) สถานีตำรวจนครเมืองพัทยา..... 80
8	ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง (ทบ.92) สถานีตำรวจนครเมืองพัทยา..... 81
9	บัญชีสถานภาพ เครื่องมือสื่อสาร..... 82
10	ตำแหน่งผู้บริหารสถานีฯ..... 84
11	สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม เปรียบเทียบ 2552-2553. สถานีตำรวจนครเมืองพัทยา..... 109
12	สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มเปรียบเทียบปี 2553-2554..... 110
13	ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน..... 113

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 สถิติเปรียบเทียบคดีอาญา พ.ศ. 2553 กับปี พ.ศ. 2552.....	3
2 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553.....	4
3 สถิติคดีอาญากลุ่ม 2 คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553	4
4 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 3 คดีประทุษร้าย เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553.....	5
5 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 4 คดีที่น่าสนใจ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553.....	6
6 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 5 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553..	6
7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
8 ลักษณะส่วนประกอบที่สำคัญขององค์การ.....	29
9 แสดงความสัมพันธ์ของ 7 องค์ประกอบองค์การ.....	29
10 มิติของคุณภาพสังคม.....	44
11 แผนที่เขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีภูธรเมืองพัทยา.....	73
12 การพัฒนาตำรวจและครอบครัว สถานีภูธรเมืองพัทยา.....	103
13 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน สถานีภูธรเมืองพัทยา.....	104
14 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน. สถานีภูธรเมืองพัทยา.....	104
15 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน. สถานีภูธรเมืองพัทยา.....	105
16 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน. สถานีภูธรเมืองพัทยา.....	105
17 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน. สถานีภูธรเมืองพัทยา.....	106
18 รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา.....	120

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาอาชญากรรมสามารถนำมาอธิบายทั้งในฐานะที่เป็นปัญหาสังคม (Social Problem) และปัญหาทางสังคมวิทยา (sociological Problem) ในฐานะปัญหาสังคม หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขและสถานการณ์บางอย่างกำหนดว่าเป็นปัญหารวมทั้งมีการพูดคุยกันเป็นส่วนตัวหรือท่ามกลางกลุ่มคนทั่วไปในที่สาธารณะว่ากิจกรรมนั้นเป็นปัญหาและเกิดความประสงค์จะให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขปัญหานั้น ๆ โดยผู้ที่กำหนดว่ากิจกรรมใดเป็นปัญหาสังคม คือ รัฐบาล สื่อมวลชน หน่วยงานเอกชนและหน่วยงานสวัสดิการสังคมต่าง ๆ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551, หน้า 2) เช่น ต้นทศวรรษที่ 1970 s “การปล้นทรัพย์” เพิ่งจะถูกกำหนดว่าเป็นอาชญากรรมอุกฉกรรจ์ และได้รับการประเมินว่ามีสถานภาพเป็นปัญหาสังคมที่มีระดับความร้ายแรงสูง (Hall, et al., 1978 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551, หน้า 3) จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าปัญหาใดจะกลายเป็นปัญหาสังคมหรือไม่ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของกลุ่มคนในสังคมซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคม ส่วนการอธิบายปัญหาอาชญากรรมในฐานะของคำว่าปัญหาทางสังคมวิทยานั้นจะเน้นเรื่องของการสร้างความรู้และความเข้าใจเป็นหัวใจหลัก กล่าวคือปัญหาทางสังคมวิทยาอาจเป็นส่วนที่ยังตอบไม่ได้หรือเป็นสมมติฐานที่ยังไม่ได้รับการยืนยันหรือเป็นทฤษฎีที่ยังไม่ได้มีพิสูจน์ให้เห็นจริง รวมทั้งอาจเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมวิทยาที่สังเกตยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และยังไม่ได้มีการวิเคราะห์และตีความอย่างครบถ้วนนักส่งผลให้ปัญหานั้นกลายเป็นข้อปัญหาที่ต้องมีการค้นคว้าศึกษากันต่อไป (สุริชัย หวันแก้ว, 2543, หน้า 67) การอธิบายอาชญากรรมในฐานะปัญหาทางสังคมวิทยาจึงเป็นการกระตุ้นให้เกิดการสืบค้นเสาะหาองค์ความรู้ทางสังคมวิทยามากขึ้นทำให้เกิดความพยายามในการทำความเข้าใจการกระทำทางสังคม การกำหนดวัฒนธรรมและวิถีปฏิบัติทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การอธิบายกระบวนการทางสังคม การถกเถียงเกี่ยวกับปัญหาของทฤษฎีและการปฏิบัติ โครงสร้าง หน่วยงาน ตลอดจนความหมายที่เปลี่ยนแปลงไปของกลไก กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สังคมสร้างขึ้น สิ่งนี้ถือเป็นภาระหน้าที่หลักของนักสังคมวิทยาที่ต้องกระทำ และไม่ว่าจะมองปัญหาอาชญากรรมในฐานะใด ปัจจุบันเราต่างยอมรับว่าปัญหาอาชญากรรมจัดเป็นปัญหาสำคัญและรุนแรงปัญหาหนึ่งที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมไทยที่สามารถพบเห็นได้ทุกวันจากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์และสื่ออื่น ๆ จากความสำคัญและรุนแรงของปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลให้สังคมมีความต้องการให้มีการดำเนินการจัดการ การป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ให้หมดสิ้นโดยเร็ว

แต่เนื่องจากการจัดการปัญหาอาชญากรรมเป็นเรื่องของกระบวนการดำเนินงานยุติธรรมที่ต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่าง ๆ หลายฝ่าย เช่น การทำงานของตำรวจ ทนายความ อัยการ ศาล คุม ประพฤติและราชทัณฑ์ ตลอดจนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ (ปกรณ์ มณีปกรณ์, 2549, หน้า 41) และหากพิจารณาให้ละเอียดลงไปจะยิ่งพบความยุ่งยาก ซับซ้อนของกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการยุติธรรมเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับสถาบันต่าง ๆ ในสังคมหลายระดับ นับตั้งแต่ระดับบริหาร เช่น รัฐบาลในฐานะผู้กำหนดนโยบาย นิติบัญญัติผู้ออกกฎหมายบังคับใช้ในสังคม ฝ่ายตุลาการผู้ทำหน้าที่ดำรงความยุติธรรม ซึ่งแต่ละฝ่ายต่างประกอบด้วยผู้ปฏิบัติกรต่าง ๆ มากมาย เช่น เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ อัยการ ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ตำรวจ ฯลฯ และหากนับรวมกระบวนการ ตำดับ ขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติการของแต่ละฝ่ายที่แตกต่างกันและยังคงเป็นระบบราชการ จึงไม่น่าแปลกใจถึงผลของความล่าช้าในการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมไทยได้อย่างชัดเจน

องค์กรตำรวจเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมและจัดเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดองค์กรหนึ่ง โดยเฉพาะเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายและการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ตำรวจจึงถูกเพ่งเล็งให้รับผิดชอบในการจัดการกับปัญหาดังกล่าวและ ยิ่งภายหลังจากการเปลี่ยนชื่อจากกรมตำรวจที่อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงมหาดไทย มาเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ขึ้นอยู่กับนายกรัฐมนตรีในปี พ.ศ.2541 พร้อมทั้งประกาศแนวทางในการปฏิรูปและปรับปรุงระเบียบ ระบบการบริหารจัดการต่าง ๆ ให้เท่าทันภารกิจที่มากขึ้นตลอดจนการเปลี่ยนแปลงไปของสถานการณ์ทางสังคม รวมทั้งความต้องการและความคาดหวังของประชาชน (อมร วาณิชวิวัฒน์, 2544, หน้า 19-20) ส่งผลให้ประชาชนยังมีความคาดหวังการจัดการปัญหาอาชญากรรมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า จุดเริ่มต้นของการพัฒนาระบบงานตำรวจเกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2550 สมัยรัฐบาลของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ให้ความสำคัญในการสร้าง “นิติรัฐ” และ “สังคมนิติธรรม” เนื่องจากมองตำรวจในฐานะต้นธารของกระบวนการยุติธรรม รัฐบาลจึงเริ่มต้นปฏิรูปตำรวจเป็นหน่วยงานแรกโดยหวังให้สถาบันตำรวจเป็นองค์กรที่ประชาชนสามารถพึ่งได้ (กิตติพงษ์ กิตยารักษ์, 2553, หน้า 4) จากจุดเริ่มต้นดังกล่าวนำไปสู่การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงขององค์กรตำรวจอย่างต่อเนื่องโดยอย่างยิ่งในระดับสถานีเนื่องจากต้องปฏิบัติตามนโยบายและแผนของหน่วยเหนือเป็นสำคัญ แต่กระนั้นการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ภายในสถานีฯ ยังคงสัมพันธ์กับกลไกขับเคลื่อนคือ ผู้นำและกระบวนการบริหารจัดการในองค์กรเป็นสำคัญ

สถานีภูธรเมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี ภายใต้วินัยทัศน์ “มุ่งมั่นสู่การเป็นสถานีตำรวจระดับสากลที่ประชาชนทุกคนไว้วางใจ” ที่รับผิดชอบพื้นที่สืบสวนกว่า 191.97 ตารางกิโลเมตร

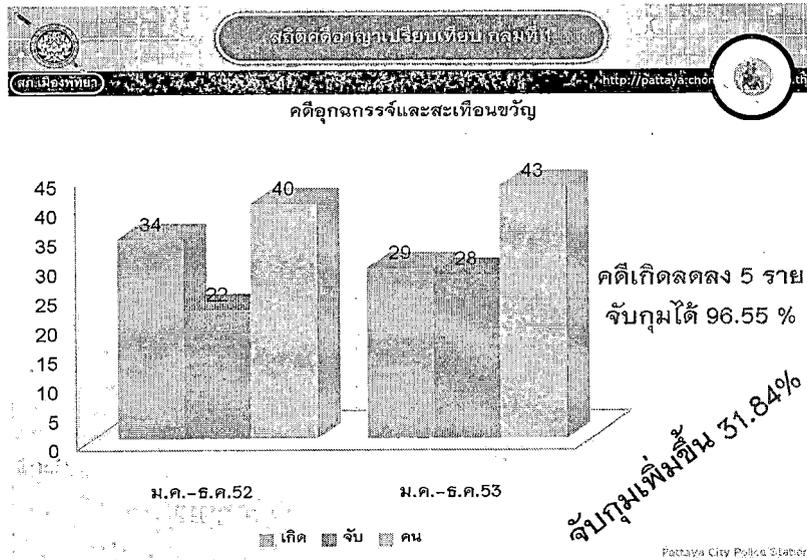
ครอบคลุมพื้นที่ทั้งทางบกและทางน้ำ เกาะแก่ง ของเมืองท่องเที่ยวสำคัญอันดับหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยซึ่งที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวกว่า 7,200 ล้านบาทต่อปี จำนวนประชากร 126,214 คน และนักท่องเที่ยว 3-4 ล้านคนต่อปี (สถานีภูธรเมืองพัทยา, 2554) ซึ่งมีหน้าที่หลักในการดูแลและบริการประชาชน ในอดีตที่ผ่านมาพื้นที่แห่งนี้เคยมีปัญหาอาชญากรรมสูง แต่หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงทีมผู้บริหารสถานีชุดใหม่ในปีพ.ศ. 2552 พบว่า สถิติคดีอาชญากรรมในพื้นที่เขตรับผิดชอบของสถานีภูธรเมืองพัทยามีจำนวนลดลง (ดังภาพที่ 1) แสดงสถิติเปรียบเทียบคดีอาญา พ.ศ. 2553 กับปี พ.ศ. 2552

สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม เปรียบเทียบปีงบประมาณ					
ปี	ม.ค.-ธ.ค.52		ม.ค.-ธ.ค.53		เปรียบเทียบ ม.ค.-ธ.ค.52 กับ ม.ค.-ธ.ค.53
	เกิด	จับ	เกิด	จับ	
สถิติคดีอาญา					
กลุ่มที่ 1	34	22	29	28	- 5
กลุ่มที่ 2	161	70	137	84	- 30
กลุ่มที่ 3	836	355	636	301	- 202
กลุ่มที่ 4	674	107	465	85	- 211
กลุ่มที่ 5	-	5,292	-	8,428	+ 3,136

Pattaya City Police Station

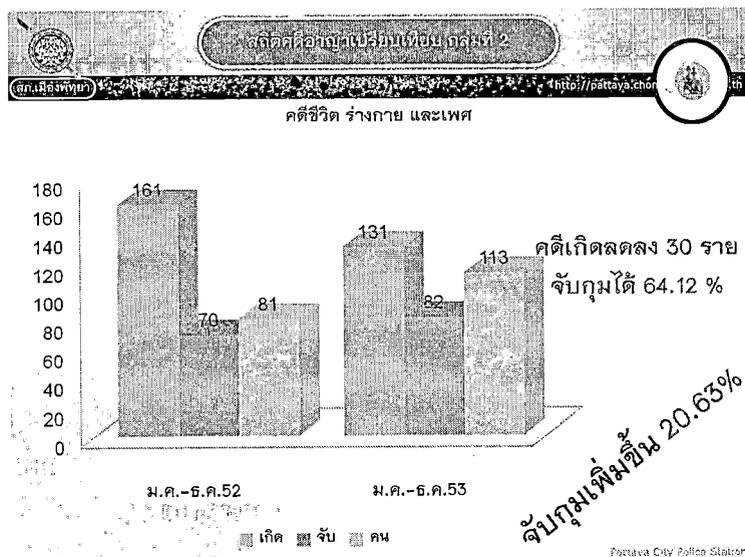
ภาพที่ 1 สถิติเปรียบเทียบคดีอาญา พ.ศ. 2553 กับปี พ.ศ. 2552 (สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา, 2554)

นอกจากนั้นยังพบว่าเมื่อมีเหตุเกิดแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมได้โดยภาพรวมแล้วเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีอาญากลุ่ม 1 กลุ่ม 2 กลุ่ม 3 และกลุ่ม 5 (ดังภาพที่ 2-5) กล่าวคือจากภาพที่ 2 สถิติคดีอาญากลุ่ม 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญเปรียบเทียบปีพ.ศ. 2552 และ 2553 พบว่าเหตุเกิดลดลง 5 คดี จาก 34 คดีเป็น 29 คดี และสามารถจับกุมผู้ก่อเหตุได้เพิ่มขึ้นจาก 22 รายเป็น 28 ราย หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 31.84

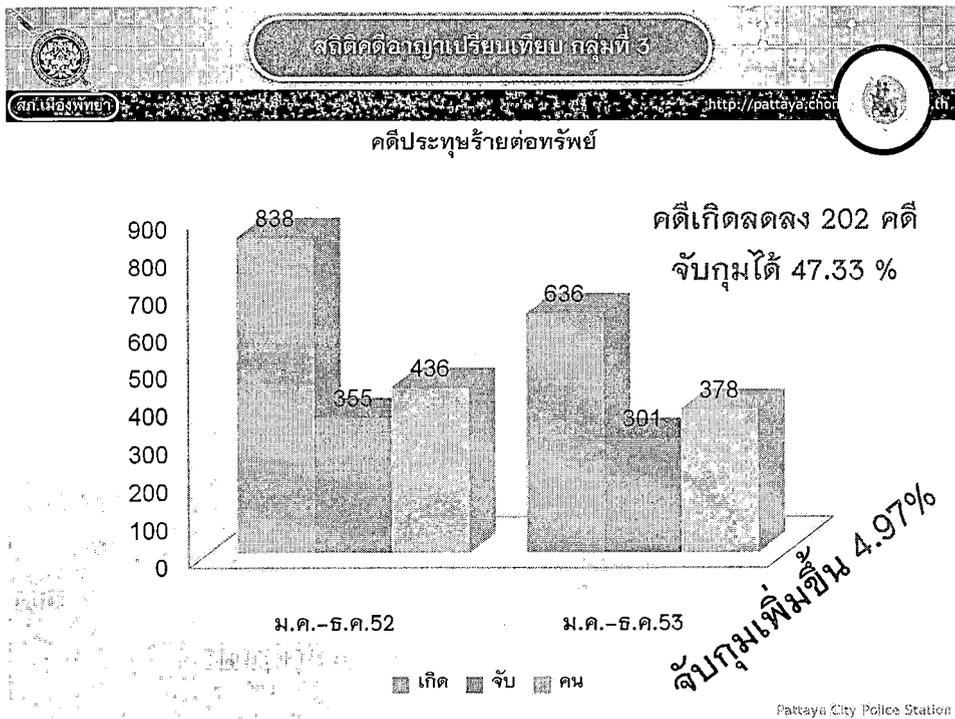
ภาพที่ 2 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553 (สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา, 2554)

จากภาพที่ 3 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 2 คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553 พบว่าเหตุเกิดลดลง 30 คดี จาก 161 คดี เป็น 131 คดี และสามารถจับกุมได้เพิ่มขึ้นจาก 70 คดี เป็น 84 คดี หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 64.12

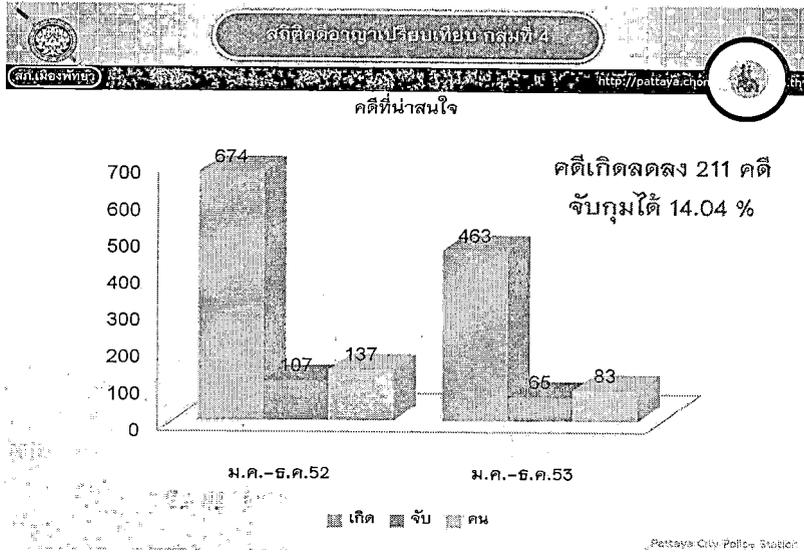
ภาพที่ 3 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 2 คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553 (สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา, 2554)

จากภาพที่ 4 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 3 คดีคดีประทุษร้าย เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553พบว่าเหตุเกิดลดลง 202 คดี จาก 838 คดี เป็น 636 คดี และจับกุมได้ 301 คดี หากคิดเป็นร้อยละการจับกุมพบว่าจับกุมได้ร้อยละ 47.33 เปรียบเทียบกับปี 2552 จับกุมได้ร้อยละ 42.36 ซึ่งน้อยกว่าปี พ.ศ. 2553

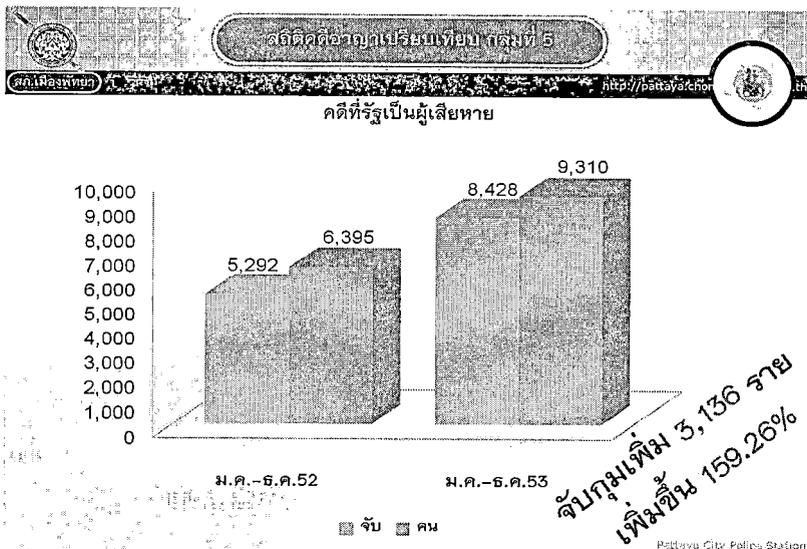
ภาพที่ 4 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 3 คดีประทุษร้าย เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553
(สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา, 2554)

จากภาพที่ 5 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 4 คดีที่น่าสนใจ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553พบว่าเหตุเกิดลดลง 211 คดี จาก 674 คดีเป็น 463 คดี และสามารถจับกุมได้ 65 คดี หากคิดเป็นร้อยละการจับกุมพบว่าจับกุมได้ร้อยละ 14.04 เปรียบเทียบกับปี 2552 จับกุมได้ร้อยละ 15.87 ซึ่งจับกุมได้กว่าปี พ.ศ. 2553

ภาพที่ 5 สถิติคดีอาญา กลุ่ม 4 คดีที่น่าสนใจ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553 (สถานีตำรวจนครเมืองพัทยา, 2554)

จากภาพที่ 6 สถิติคดีอาญากลุ่ม 5 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553 พบว่าเจ้าหน้าที่สามารถจับคดีต่าง ๆ ได้เพิ่มขึ้นถึง 3,130 คดี คือจาก 5,292 คดีเป็น 8,428 คดี และสามารถจับกุมผู้ก่อเหตุได้เพิ่มขึ้นจาก 6,395 คนเป็น 9,310 คน หากคิดเป็นร้อยละเปรียบเทียบการจับกุมปี 2552 กับปี พ.ศ. 2553 พบว่าปี พ.ศ. 2553 จับกุมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 159.26

ภาพที่ 6 สถิติคดีอาญากลุ่ม 5 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2553 (สถานีตำรวจนครเมืองพัทยา, 2554)

นอกจากสถิติอาชญากรรมลดลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังพบว่า ทางสถานีฯ ได้มีพัฒนาทางด้านกายภาพและรูปแบบการให้บริการ เช่น อาคารที่ได้รับการทาสีและตกแต่งใหม่ ภายในตัวอาคารมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้มีความทันสมัย ใหม่ สะดวก และสะอาดมากขึ้น ห้องควบคุมตัวที่ได้รับการปรับปรุงให้ใหม่และสะอาดมากขึ้น การจัดลานจอดรถใหม่ให้มีพื้นที่สำหรับผู้มารับบริการมากกว่าการจอดรถของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รูปแบบการบริการน้ำ กาแฟ ข้อมูลต่าง ๆ ของสถานีฯ และจากข้อมูลการสัมภาษณ์ ประชาชนและผู้ประกอบการต่าง ๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีฯ อย่างไม่เป็นทางการของคณะผู้วิจัยเรื่องการทำงานและการบริหารของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีฯ ได้พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ชื่นชมการปฏิบัติงานและการให้บริการของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่เป็นอย่างมาก

จากเหตุผลต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นคณะผู้วิจัยในฐานะนักสังคมวิทยาที่สนใจศึกษาค้นคว้าเพื่อหาคำตอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำทางสังคมของผู้คน ทั้งในแง่มุมมองของปัญหาสังคมและปัญหาทางสังคมวิทยาจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษา รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจเมืองพัทยา เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับกระบวนการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ลดลงได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมุ่งหวังในการนำผลการศึกษาเสนอรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา เพื่อนำเสนอเป็นทางเลือกในการพัฒนาเมืองพัทยาให้มีความปลอดภัยมีคุณภาพและน่าอยู่ เพื่อรองรับการพัฒนาและการเติบโตทางการท่องเที่ยวของสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษาผลการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
4. เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. โครงการวิจัยนี้จะนำมาสู่ความร่วมมือระหว่างองค์กรภายในเครือข่ายทั้งภาคประชาชน นักวิชาการ รัฐ ความร่วมมือที่ได้นี้จะสามารถสร้างความเข้มแข็งและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับชุมชน ซึ่งจะเป็นรากฐานในการสร้าง “องค์กรความรู้” ทางสังคมวิทยาร่วมกันในอนาคต

2. เกิดความตระหนักและความพยายามในการยกระดับกลไกการจัดการปัญหา
 อาชญากรรมขององค์กรและเครือข่ายต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อการขับเคลื่อนด้านปัญหาสังคมใน
 ชุมชนท้องถิ่น โดยความร่วมมือกันทำวิจัยเพื่อแสวงหา “องค์ความรู้” ทางสังคมวิทยาที่สามารถสร้าง
 กลไก เพื่อการก้าวสู่ความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นด้านคุณภาพทางสังคม

3. จากข้อ 2 “องค์ความรู้” ทางสังคมวิทยาที่สามารถส่งผลเชิงปฏิบัติการในชุมชนได้
 นั้น จะสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบสร้างเป็นทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ที่สามารถยกระดับ
 จาก “ข้อเท็จจริง” ไปสู่ “คุณค่า” ทางสังคมได้

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษากระบวนการบริหารจัดการอาชญากรรม เครือข่ายทาง
 สังคมและการมีส่วนร่วม ปัญหาและอุปสรรคในการบริการงานของสถานีฯ ผลการจัดการปัญหา
 อาชญากรรม รวมทั้งศึกษาบทบาทของตำรวจ ชุมชนและภาคส่วนต่างๆ เพื่อนำมาเชื่อมโยงกับ
 แนวคิดคุณภาพทางสังคม และความมั่นคงของมนุษย์อันนำไปสู่สังคมปลอดภัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจเมืองพัทยา จ.ชลบุรี

ขอบเขตด้านประชากร ศึกษาเจ้าหน้าที่ตำรวจทีมบริหาร ระดับปฏิบัติการในผลงาน
 ป้องกันปราบปราม งานสอบสวน งานอำนวยความยุติธรรม และงานจราจร รวมทั้งตัวแทน
 ชุมชนต่าง ๆ 11 ชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจเมืองพัทยา

ขอบเขตด้านระยะเวลา ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการในช่วงปีพ.ศ. 2553-2554 อันเป็น
 ช่วงเวลาภายใต้การบริหารงานของผู้กำกับนั้นทวุฒิ สุวรรณละออง โดยดำเนินการ
 การวิจัยตั้งแต่ มิถุนายน 2554 - เมษายน 2555

ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัด ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้ให้ข้อมูลมีเวลาจำกัด ดังนั้นใน
 การทำการสัมภาษณ์ต้องพยายามกระชับเวลาในการสัมภาษณ์ พร้อม ๆ กับในการรวบรวมข้อมูล
 จากบุคคล และต้องสังเคราะห์ข้อสรุปไปพร้อมๆกัน ส่วนการทำสนทนากลุ่มเนื่องจากผู้เข้าร่วมการ
 สนทนามีจำนวนมาก การนัดหมายเวลาให้พร้อมกันจึงมีความล่าช้า ขณะเดียวกันแต่ละคนมีเวลา
 จำกัดจึงต้องพยายามดำเนินการสนทนาอย่างรัดกุมและรวดเร็ว

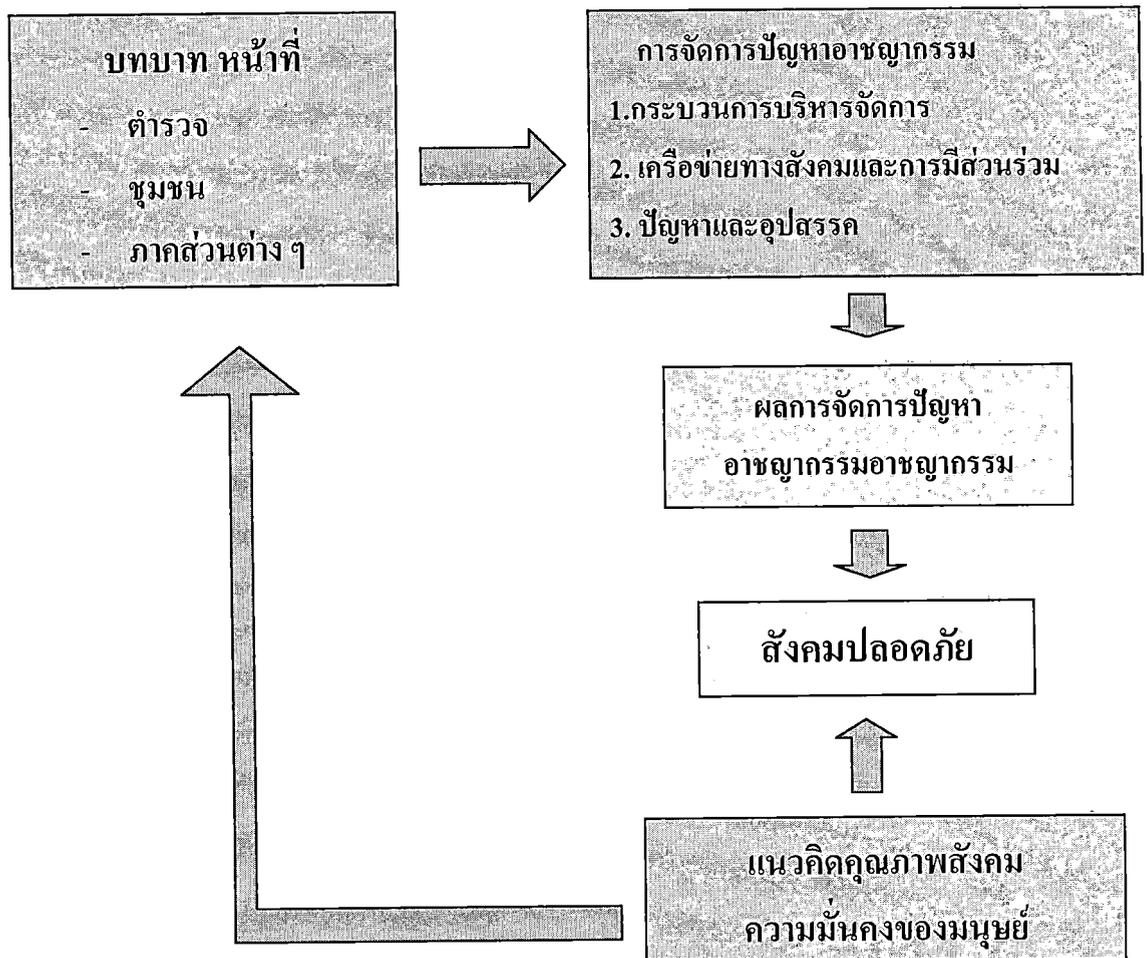
นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบ หมายถึง แนวทางในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของทีมบริหารสถานีอุทธรเมือง พัทยาเพื่อทำให้การจัดการปัญหาอาชญากรรมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การจัดการ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการในการดำเนินการต่างๆ ที่มุ่งไปสู่การบรรลุ เป้าหมาย ตลอดจนการดำเนินการอื่น ๆ ที่ทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ปัญหาอาชญากรรม หมายถึง การกระทำที่ล่วงละเมิดกฎหมายระเบียบและบรรทัดฐาน ของสังคมแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มคือ กลุ่มคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ กลุ่มคดีชีวิตร่างกายและเพศ กลุ่ม คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน กลุ่มคดีที่น่าสนใจ เช่น โจรกรรมรถยนต์ น้อ โกง ยักยอก และกลุ่มคดีที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย เช่น อาวุธปืน การพนัน สลากกินรวบ ยาเสพติด ค้าประเวณี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษารูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจ โดยการวิเคราะห์กระบวนการบริหาร เครือข่ายทางสังคมและการมีส่วนร่วม ปัญหาอุปสรรค และบทบาทของกลุ่มคนต่างๆ เช่น ตำรวจ ประชาชน และหน่วยงานอื่นๆ เพื่อนำมาเชื่อมโยงกับแนวคิดคุณภาพสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อันจะนำไปสู่การเสนอรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทลุงต่อไป เทคนิคการทำงาน เพื่อสังเคราะห์เป็นแนวทางในการจัดการองค์กรเพื่อจัดการปัญหาอาชญากรรมต่อไป การศึกษาในครั้งนี้จึงได้ใช้แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ดังต่อไปนี้เพื่อเป็นกรอบในการศึกษา

1. แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม
2. แนวคิดการมีส่วนร่วม
3. แนวคิดการจัดการองค์กร
4. แนวคิดเกี่ยวกับทีมงาน
5. แนวคิดเครือข่ายสังคม
6. แนวคิดความมั่นคงของมนุษย์
7. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพสังคม
8. นโยบายที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตำรวจ
9. ข้อมูลทั่วไปของเมืองพัทลุง
10. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

ความหมายของอาชญากรรม

อาชญากรรม (Crime) เป็นสิ่งที่มีอยู่ในทุกสังคม โดยมีความแตกต่างกันไปตามสภาพของแต่ละสังคม ในบางสังคมการกระทำอย่างหนึ่งถือว่าเป็นอาชญากรรม แต่ในบางสังคมการกระทำแบบเดียวกันไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรม ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ในความหมายต่างๆ กัน กล่าวคือ

โสพล พินิจศักดิ์ (2526, หน้า 11-12) กล่าวว่า อาชญากรรม หมายถึง ปราบกฏการณ์หนึ่ง ทางสังคมที่เกิดขึ้น โดยการกระทำของบุคคล ซึ่งการกระทำนั้นกฎหมายได้บัญญัติเป็นข้อห้าม และถือว่าเป็นความผิด ซึ่งผู้กระทำจะต้องได้รับการลงโทษ

อัฒณพ ชูบำรุง (2532, หน้า 4) กล่าวว่า อาชญากรรม หมายถึง พฤติกรรมซึ่งมีผลให้บุคคลและสังคมได้รับอันตรายทั้งต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน จึงจำเป็นต้องมีการลงโทษผู้ประพฤตินั้น โดยฝ่ายที่มีอำนาจตามกฎหมายและหากมองอาชญากรรมในทางพฤติกรรมของบุคคลย่อมหมายถึงพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือผิดแปลกไปจากประเพณีและวัฒนธรรมที่สังคมวางไว้

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2541, หน้า 32) ได้สรุปความหมายของอาชญากรรมตามหลักกฎหมายเอง โกลแซกซอน ไว้ว่า ประกอบด้วยหลักสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การกระทำนั้นจะต้องกระทำในขณะที่ผู้กระทำมีสติสัมปชัญญะ มีเจตนาและมีผลร้ายที่เกิดจากการกระทำนั้น

2. การกระทำนั้นจะต้องเป็นการกระทำที่ต้องห้ามตามกฎหมายในขณะที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่การกระทำนั้นได้เกิดขึ้น อีกนัยหนึ่งกฎหมายย่อมไม่มีผลย้อนหลัง ไปใช้บังคับกับการกระทำที่ได้เกิดขึ้นก่อนจะมีกฎหมายกำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด

3. ผู้กระทำจะต้องมีเจตนาร้ายในการประกอบกรกระทำนั้น

4. จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลร้ายที่เกิดขึ้น

5. การกระทำนั้นจะต้องมีกฎหมายกำหนดโทษไว้อย่างแน่ชัดในขณะที่กระทำผิด

ดังนั้นพฤติกรรมที่ไม่เป็นการละเมิดกฎหมายอาญา ถือว่าไม่เป็นอาชญากรรมแม้ว่าพฤติกรรมนั้นจะผิดศีลธรรม มีความต่ำทรามหรือไม่เหมาะสมเพียงใดก็ตาม (Sutherland & Cressey, 1966, p. 4) และพฤติกรรมที่เป็นอาชญากรรมย่อมเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในกลุ่มของบุคคลที่รวมกันเป็นสังคม และเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมหรือผู้มีอำนาจในสังคม อันเป็นผลให้ผู้ประกอบอาชญากรรมต้องถูกลงโทษโดยกลุ่ม (หรือบางส่วนของกลุ่ม) หรือโดยเครื่องมือลงทัณฑ์ซึ่งมีความรุนแรงกว่ามาตรการด้านศีลธรรม (Bonger, 1969, p. 23) จึงเป็นอำนาจหน้าที่ที่สังคมซึ่งดำรงอยู่แบบการเมืองหรือองค์กร ต้องบัญญัติเป็นกฎหมายขึ้นโดยกำหนดให้พฤติกรรมใดเป็นอาชญากรรม สังคมที่มีอาชญากรรมจึงเป็นสังคมที่มีผู้ปกครองและผู้ได้ปกครองเสมอ และอาชญากรรมต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ มีผู้ออกกฎหมาย มีผู้ใช้กฎหมาย และมีผู้ละเมิดกฎหมาย (Clinard & Quinney, 1970, pp. 15-16)

กล่าวโดยสรุป อาชญากรรม หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกับสิ่งอื่นๆ อีกหลายสิ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่นหรือส่วนร่วม ซึ่งถือว่าเป็นการ

กระทำที่ไปเบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานของสังคม และเป็นการละเมิดกฎหมายอาญา ดังนั้นสังคมย่อมมองเห็นและแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ออกไป เช่น การลงโทษ อาชญากรรมจึงเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ ปัจจัยทางกฎหมายและปัจจัยทางสังคมวิทยา โดยปัจจัยทางกฎหมายควรมีการกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจนเพื่อป้องกันมิให้บุคคลกระทำความผิด ส่วนปัจจัยทางสังคมวิทยาเป็นการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลไม่ให้กระทำผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคมที่วางไว้

ประเภทของอาชญากรรม

อาชญากรรมอาจจำแนกออกได้เป็นหลายประเภท หลายลักษณะตามเกณฑ์ที่นักวิชาการได้กำหนดขึ้น ดังนี้

แม็คคินนีย์ (Mckinney 1966, หน้า 3 อ้างถึงใน สุดสงวน สุธีสร, 2541, หน้า 29) ได้แบ่งอาชญากรรมตามลักษณะแห่งพฤติกรรมของอาชญากร แบ่งออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่

1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลอย่างรุนแรง (Violent Personal Crime) เช่น การฆาตกรรม การทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บสาหัส และการข่มขืนกระทำชำเรา
2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สินตามโอกาสจะอำนวย (Occasional Property Crime) เช่น การขโมยรถยนต์ การขโมยของในร้านค้า การปลอมแปลงเช็ค และการทำลายสมบัติสาธารณะ
3. อาชญากรรมอาชีพ (Occupational Crime) หมายถึง พวกทุจริตต่อหน้าที่ ในร้านค้า บริษัท หรือราชการ เช่น การขโมยออก นื้อฉ้อ การปลอมสินค้า การขายของผิดราคา
4. อาชญากรรมการเมือง (Political Crime) เช่น การกบฏ การปลุกปั่นเพื่อก่อความไม่สงบ การก่อวินาศกรรม
5. อาชญากรรมที่ขัดต่อระเบียบแบบแผนอันดีงามของสังคม (Public Order Crime) เช่น การเมาสุราอาละวาด คนจรจัด โสเภณี การติดยาเสพติด การฝ่าฝืนกฎจราจร
6. อาชญากรรมที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิม (Conventional Crime) เช่น การปล้น การลักขโมย การบุกรุกเข้าไปในบ้านผู้อื่น
7. องค์การอาชญากรรม (Organized Crime) เช่น กลุ่มการพนัน กลุ่มค้ายาเสพติด กลุ่มโสเภณี
8. อาชญากรรมที่ยึดเป็นอาชีพ (Professional Crime) เช่น นักต้มตุ๋น นักล้วงกระเป๋า การปลอมสินค้า มือปืนรับจ้าง

นอกจากนี้แล้วคลินาร์ด และ ควินนีย์ (Clinard and Quinney, 1970, อ้างถึงใน อรรถพร ชูบำรุง, 2532, หน้า 84-85) ได้แบ่งอาชญากรรมตามปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมไว้ 5 ประการ ได้แก่

1. ปัจจัยด้านกฎหมาย เนื่องจากการกระทำใดจะเป็นความผิดอาญาได้นั้น จะต้องมีความหมายบัญญัติไว้อย่างชัดเจน ซึ่งในกฎหมายโดยทั่วไปนั้นก็จะบัญญัติแยกไว้เป็นหมวดหมู่เรียบร้อยแล้ว และความหนักเบาของโทษแต่ละอย่างย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา การกระทำซึ่งมีลักษณะเดียวกันแต่ต่างช่วงเวลากันอาจจะมีอัตราโทษไม่เหมือนกันก็ได้ จึงต้องพิจารณาตามกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา ช่วงใดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษไว้สูง ก็ย่อมหมายความว่าผู้มีอำนาจในยุคนั้นเห็นว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นภัยอันตรายต่อสังคมมากนั่นเอง

2. ปัจจัยทางด้านสังคม เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะการที่จะกำหนดว่าการกระทำใดเป็นความผิด สมควรได้รับโทษอย่างใดนั้น มิใช่อยู่ที่ผู้มีอำนาจเพียงฝ่ายเดียว แต่อยู่ที่ความต้องการหรือเสียงสะท้อนจากสังคมหรือประชาชนส่วนใหญ่ด้วย เพราะโดยหลักการแล้วการทำงานของฝ่ายที่มีอำนาจในการปกครอง ก็เพื่อประโยชน์สุขหรือความต้องการของประชาชนส่วนรวมอยู่แล้ว ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละยุคว่ามีความคิดเห็นหรือมีทัศนะอย่างไรกับการกระทำดังกล่าวด้วย

3. ปัจจัยด้านฐานะของอาชญากร เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง เพราะอาชญากรรมมิได้เกิดจากผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำเพียงอย่างเดียว บางครั้งผู้ที่มีฐานะหรือประกอบอาชีพที่ดีมีชื่อเสียงอาจทำความผิดเสียเอง และมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศรุนแรงกว่าผู้มีฐานะต่ำก็ได้ เช่น การฉ้อโกงประชาชน หรือการค้ายาเสพติด เป็นต้น

4. ปัจจัยเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนหรือการรวมตัวของอาชญากร เป็นการพิจารณาถึงลักษณะการกระทำความคิดว่าทำกันเป็นกลุ่มหรือแยกกันทำโดยไม่เกี่ยวข้องกัน หากทำเป็นกลุ่มก็พิจารณาว่ามีการวางแผน มีการแบ่งหน้าที่กันทำงาน และมีการจัดระบบในการทำงาน เหมือนองค์การใหญ่ๆ หรือไม่

5. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ได้รับผลกระทบจากอาชญากรรม เป็นการพิจารณาว่าอาชญากรรมแต่ละประเภทมีผลกระทบต่อบุคคลในระดับใด เพราะบางครั้งอาจกระทบต่อเฉพาะตัวสามัญชนทั่วไป เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นเฉพาะราย แต่ในบางครั้งก็อาจกระทบถึงคนทั้งชาติ อันได้แก่ การลอบสังหารผู้นำประเทศ รัฐมนตรี ซึ่งเป็นเหตุให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศร้าวฉาน เป็นชนวนให้เกิดสงครามอันเป็นมหันตภัยแก่คนระหว่างประเทศนั้น ๆ ได้

จากการยึดปัจจัยทั้ง 5 ประการดังกล่าวคลินาร์ด และ ควินนี่ (Clinard & Quinney, 1970) จึงได้แยกประเภทของอาชญากรรมออกเป็น 9 ประเภท ได้แก่

1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลอย่างรุนแรง (Violent Personal Crime) เช่น การฆ่า การทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส การข่มขืน กระทำชำเรา

2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สินตามโอกาส (Occasional Property Crimes) เช่น การปลอมลายมือ การขโมยของตามร้านขายของ การทำลายสิ่งสาธารณะ

3. อาชญากรรมที่ทำลายความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม (Public Order Crimes) เช่น การเป็นโสเภณี การรักร่วมเพศ การใช้ยาเสพติด การเมาสุราในที่สาธารณะ

4. อาชญากรรมที่ทำกันอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน (Conventional Crimes) เช่น การข่มขืน การลักทรัพย์ การปล้นทรัพย์

5. อาชญากรรมการเมือง (Political Crimes) เช่น การกบฏ การก่อการร้าย การจารกรรม

6. อาชญากรรมที่เกิดจากงานอาชีพ (Occupational Crimes) เช่น การทุจริตต่อหน้าที่

7. อาชญากรรมที่กระทำโดยห้างร้านบริษัท (Corporate Crimes) เช่น การโฆษณาหลอกลวง ความผิดต่อเครื่องหมายการค้า การผลิตอาหารและยาที่ไม่ปลอดภัย

8. องค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) เช่น องค์กรมาเฟีย

9. อาชญากรรมที่ยึดเป็นอาชีพ (Professional Crimes) เช่น การเป็นมือปืนรับจ้าง การต้มตุ๋น การฉ้อโกง การปลอมสินค้า

นอกจากนี้เวเธอร์ และซิลเวอร์แมน (Vetter & Silverman, 1986, pp. 79-80) ยังได้แบ่งอาชญากรรมออกเป็นเป็น 7 ประเภท ได้แก่

1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคล (Crime Against the Person) ได้แก่ การฆาตกรรม การทำร้ายร่างกาย การปล้น หรือการข่มขืนกระทำชำเรา

2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สิน (Crime Against Property) เช่น การลักขโมย การรับของโจร การฉ้อโกง

3. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Crimes) เช่น การทุจริตต่อหน้าที่ การละเมิดภาษี การฉ้อฉล การปลอมแปลงธนบัตรและบัตรเครดิต

4. องค์กรอาชญากรรม (Organized Crimes) เช่น องค์กรมาเฟีย องค์กรค้า ยาเสพติด แก๊งค์ยาสูบ และองค์กรก่อการร้ายต่าง ๆ

5. อาชญากรรมการเมือง (Political Crimes) เช่น การก่อการร้าย การกบฏ และการฆาตกรรมทางการเมือง

6. อาชญากรรมที่เกิดจากความยินยอม (Consensual Crimes) เช่น การใช้ยาเสพติด การเป็นโสเภณี การพนัน การทำแท้ง

7. การกระทำผิดของหญิง (Female Criminality) (Vetter & Silverman, 1986, pp. 79-80)

นอกจากนี้ เวทเทอร์และซิลเวอร์แมน (Vetter & Silverman, 1986, pp 79-80) ยังได้แบ่ง อาชญากรรมจากเกณฑ์อื่น ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งอาชญากรรมออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. อาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย หมายถึง อาชญากรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการละเมิด ศีลธรรมจรรยาของบุคคล และการที่เรียกว่าอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหายก็เพราะผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายก็คือบุคคลคนเดียวกัน ตัวอย่างของอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน การค้าประเวณี การทำแท้ง การมีและใช้สิ่งลามกอนาจาร เป็นต้น

2. อาชญากรรมพื้นฐาน หมายถึง อาชญากรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ร่างกาย หรือชีวิตของบุคคลอื่น ตัวอย่างของอาชญากรรมพื้นฐาน เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฆังทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย และฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

3. อาชญากรรมองค์การ หมายถึง อาชญากรรมซึ่งอาชญากรได้รวมตัวเข้าด้วยกันตาม สายการบังคับบัญชาในรูปขององค์การ โดยจัดวางแผนและดำเนินงานเพื่อประกอบธุรกิจผิด กฎหมายประเภทต่าง ๆ และบ่อยครั้งที่อาชญากรองค์การจะอาศัยอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมือง เพื่อผูกขาดการค้าเงินธุรกิจผิดกฎหมายนั้น ๆ ตัวอย่างของธุรกิจผิดกฎหมายที่อาชญากรองค์การมัก ดำเนินการ เช่น การเป็นเจ้าของมือสลากกินรวบ การค้าประเวณี การค้ายาเสพติดให้โทษ การค้า สินค้าหนีภาษี การค้าแร่เถื่อน และการค้าไม้เถื่อน เป็นต้น

4. อาชญากรรมคอปกขาว หมายถึง อาชญากรรมซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ใน ตำแหน่งหน้าที่การงาน ไม่ว่าจะในภาครัฐราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน และได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ ดังกล่าวในทางไม่ชอบเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตน ตัวอย่างของอาชญากรรมคอปกขาว เช่น สมุหบัญชียักยอกเงินในความรับผิดชอบของตน ข้าราชการรับเงิน โดยมีชอบในการประมูล ก่อสร้างสถานที่ราชการ และคณะกรรมการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการรับ เงิน โดยมีชอบจากบุคคลผู้สมัครสอบ เป็นต้น

5. อาชญากรรมพิเศษ หมายถึง อาชญากรรมซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากอาชญากรรม 4 ประเภทแรกที่กำลังกล่าวมาแล้ว แต่อาชญากรรมเหล่านี้มีความสำคัญและจำเป็นต้องได้รับความสนใจ เป็นกรณีพิเศษ ตัวอย่างเช่น อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและพาณิชย์ อาชญากรรมก่อการร้าย และ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

จากลักษณะของอาชญากรรมที่มีความหมายหลากหลายแตกต่างกันเป็นหลายประเภท ดังที่กล่าวมานี้ คณะผู้วิจัยเห็นว่าการจำแนกประเภทของอาชญากรรมที่มีความเด่นชัดและสามารถ ทำการศึกษาได้โดยครอบคลุมอาชญากรรมในทุกประเภท โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคล ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย การข่มขืนกระทำชำเรา และการฆาตกรรม
2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สิน ได้แก่ การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์
3. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การฉ้อโกง การฟอกเงิน ปลอมแปลงเอกสาร ธนบัตร และปล้นทรัพย์
4. อาชญากรรมการเมือง ได้แก่ การกบฏ การก่อการร้าย และการก่อวินาศกรรม
5. อาชญากรรมที่ขัดต่อระเบียบแบบแผนอันดีงามของสังคม ได้แก่ การเสพยาเสพติด การฝ่าฝืนกฎจราจร การเมาสุราอาละวาด และการเป็นโสเภณี

สาเหตุของอาชญากรรม

จากการศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุของอาชญากรรมหรืออิทธิพลที่ทำให้บุคคลกระทำผิดจากข้อมูลของกรมตำรวจพบว่าอาชญากรรม (กรมตำรวจ, 2537, หน้า 13-16) มีสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวบุคคล การเกิดขึ้นของอาชญากรรมส่วนหนึ่งสืบเนื่องมาจากความโน้มเอียงต่อการกระทำผิดที่ถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันไป เช่น ความผิดปกติทางชีววิทยา กรรมพันธุ์ ความผิดปกติทางสมอง ระดับสติปัญญา ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการศึกษาทางจิตวิทยากายภาพ รวมตลอดถึงความไม่สามารถของบุคคลที่จะปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และแรงผลักดันของบุคคลที่ตกลงใจจะประกอบอาชญากรรม ซึ่งเป็นผลการศึกษาทางด้านจิตวิทยากายภาพ รวมตลอดถึงความไม่สามารถของบุคคลที่จะปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และแรงผลักดันของบุคคลที่ตกลงใจประกอบอาชญากรรม
2. สาเหตุในแง่ของกลุ่มบุคคล มองว่าอาชญากรรมส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดความสามารถที่จะต่อต้านการกดดันในการกระทำ ซึ่งถูกกำหนดโดยบทบาทของกลุ่ม เช่น การเลียนแบบ ความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ในแง่ของการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการศึกษาด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม
3. สาเหตุในแง่ระดับสังคม มองว่าอาชญากรรมนั้นย่อมเกี่ยวพันและขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ต่าง ๆ ทางสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม สถานภาพ และชนชั้นทางสังคมที่บุคคลจะเป็นผู้กำหนดความโน้มเอียงในการกระทำผิดซึ่งเป็นผลที่ได้จากการศึกษาทางสังคมและวัฒนธรรม อีกด้วย

จากแนวคิดของนักวิชาการและข้อมูลของกรมตำรวจ อาจสรุปได้ว่าปัญหาอาชญากรรมเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น เกิดจากผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การขยายตัวของชุมชนที่

รวดเร็วเกินไป การมีค่านิยมในการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การมีสถานอบายมุข การมีบ่อนการพนัน การแพร่ระบาดของยาเสพติด รวมทั้งสาเหตุทางด้านการเมืองการปกครอง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ต่าง ๆ มากมายและรวมทั้งความสำนึกของผู้มีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันได้แก่ เจ้าหน้าที่บ้านเมืองยังไม่เพียงพอ นอกจากนี้ สาเหตุของอาชญากรรมยังเกี่ยวพันและขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ ทางด้านสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและระดับชนชั้นทางสังคมที่ทำให้เกิดความไม่เสมอภาค ความไม่เป็นธรรม และคนว่างงาน สาเหตุต่าง ๆ ที่กล่าวนี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้ทั้งสิ้น

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไว้ในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังที่ ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ (2525, หน้า 12) กล่าวว่า การป้องกันอาชญากรรม ต้องจัดสภาพแวดล้อมและดำเนินการ ดังนี้

1. ต้องมีการวางรากฐานในด้านต่าง ๆ โดยอาศัยนักปราชญ์ที่เฉลียวฉลาดพร้อมด้วยคุณธรรม รวมทั้งมีการบัญญัติกฎหมายที่เที่ยงธรรม
2. ต้องอาศัยผู้รักษากฎหมายที่เที่ยงตรง
3. การสนับสนุนคุณงามความดีในสังคมโดยยกย่องสรรเสริญและให้รางวัลแก่ผู้ประพฤติปฏิบัติชอบ

4. ต้องส่งเสริมและปรับปรุงการศึกษาให้สมบูรณ์

มนัส ครุฑไชยันต์ (2530, หน้า 3) กล่าวว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจนครบาลนั้นต้องกระทำที่สาเหตุ เพราะสาเหตุของอาชญากรรมเกิดจากเจตนาในการกระทำผิดและโอกาสในการกระทำผิด ดังนั้น การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงสามารถแบ่งได้เป็น 2 มาตรการ คือ

1. การป้องกันไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้น โดยกระทำได้เป็น 3 มาตรการคือ

- 1.1 มาตรการป้องกันพื้นฐาน เป็นการปฏิบัติภายใต้แนวคิดที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางสังคม สถานภาพของผู้ที่จะประกอบอาชญากรรม โอกาสในการประกอบอาชญากรรม ทั้งสามองค์ประกอบนี้จะเห็นว่า องค์ประกอบที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจหน้าที่แก้ไขป้องกันได้อย่างเดียว คือ องค์ประกอบที่สาม ทำให้คนร้ายไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสน้อยที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ใน 2 วิธี คือ

- 1.1.1 ตัดโอกาสของคนร้ายโดยตรง ด้วยการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบปรากฏตัวในพื้นที่และช่วงเวลาที่เหมาะสมตามข้อมูลอาชญากรรม เช่น ในช่วงเวลาเปิด

ทำการธนาคาร ร้านค้าทอง ไปประจำจุดที่ชุมชนหนาแน่น สถานที่ท่องเที่ยวในช่วงเวลาตามสถิติของคดี ตรวจพื้นที่เป็ลี่ยวในเวลากลางคืน ซึ่งล่อแหลมต่อการเกิดเหตุที่ประทุษร้ายต่อทรัพย์ ใช้ตำรวจสายตรวจเป็นหลักในการปฏิบัติ ทั้งสายตรวจรถยนต์ สายตรวจรถจักรยานยนต์ สายตรวจเดินเท้า ตำรวจประจำคูยวม และจุดตรวจ

1.1.2 ขจัดมูลเหตุ คือ การตัดโอกาสของคนร้าย โดยอาจอ้อม ภายในขีด

ความสามารถและขอบข่ายอำนาจ ยกเว้น ปัญหาคนยากจน คนตกงาน ผู้ที่ได้รับการศึกษาหรืออบรมน้อย และอื่น ๆ ซึ่งเป็นมูลเหตุหนึ่งของการเกิดอาชญากรรม ซึ่งอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะแก้ไขได้

1.2 มาตรการป้องกันตามปกติ เป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ให้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันการเกิดอาชญากรรมทั่วไปในทุกพื้นที่ และมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

1.3 มาตรการป้องกันเชิงรุก มาตรการนี้เป็นการปฏิบัติที่ใกล้ชิดกับมาตรการปราบปรามแต่ยังไม่ถึงขั้นการจับกุม เป็นการปฏิบัติที่เข้าไปใกล้คนร้ายมากขึ้นกว่าในมาตรการป้องกันตามปกติ วิธีการนี้เน้นย้ำการกระทำที่สม่ำเสมอโดยไม่หวังผลการจับกุม เพียงแต่มุ่งในการป้องกัน หากสามารถจับกุมได้ก็จะเป็นผลต่อการปฏิบัติที่เพิ่มขึ้น

2. การปราบปรามอาชญากรรม ได้แก่ การใช้มาตรการระงับการกระทำผิด และการจับกุมควบคุมอาชญากร เพื่อป้องกันอาชญากรรมย้อนกลับมาประกอบอาชญากรรมอีก และมีการลงโทษอาชญากรเพื่อให้เจ็ดหลาบ อันเป็นเครื่องเตือนใจแก่ผู้ที่คิดจะประกอบอาชญากรรม โดยแบ่งเป็น 2 มาตรการ คือ

2.1 มาตรการปราบปรามตามปกติ ได้แก่ การป้องกันและระงับเหตุในขณะเกิดอาชญากรรมและการสืบสวนติดตามจับกุมภายหลังเกิดเหตุ ตลอดจนการสืบสวนหาข่าวอาชญากรรมอย่างต่อเนื่องในทุกวิธี เช่น การปราบปรามอาวุธสงคราม อาวุธปืนเถื่อน ยาเสพติด และของหนีภาษี

2.2 มาตรการปราบปรามในเชิงรุก เช่น การจัดให้มีการระดมกวาดล้างอย่างสอดคล้องกับเหตุการณ์และสถานการณ์อาชญากรรม โดยต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ประเทือง ธนิยผล (2538, หน้า 145-146) ได้เสนอแนวทางการป้องกันอาชญากรรม ไว้ว่า ต้องกระทำเป็น 3 แนวทาง คือ

1. ป้องกันมิให้คนดี (พลเมืองดีทั้งหลาย) ประกอบอาชญากรรม การป้องกันทางนี้ทำได้โดยใช้กระบวนการขบวนการขัดเกลาทางสังคม ได้แก่ การศึกษา อบรม ให้สมาชิกในสังคมมีระดับ

จิตใจ ที่มีความสำนึกในความผิดชอบชั่วดี ยึดมั่นในศีลธรรมและจริยธรรม รวมทั้งให้มีความเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษในการกระทำผิด ไม่กล้าละเมิดกฎหมาย

2. ป้องกันมิให้บุคคลที่เคยกระทำผิดกลับมากระทำผิดซ้ำอีก การป้องกันทางนี้ทำได้โดยใช้วิธีการแก้ไขอบรม ฟันฟูจิตใจให้กลับเป็นคนดี ประกอบกับการฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้ที่เคยกระทำผิด ให้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่ต้องประกอบอาชญากรรม การป้องกันวิธีนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในสังคม ที่ต้องช่วยกันสนับสนุนและให้โอกาสแก่บุคคลที่เคยกระทำผิดได้มีโอกาสกลับตัวเป็นคนดีแบบคนทั่วไปได้

3. การป้องกันมิให้ผู้ที่มีความผิดมีโอกาสประกอบอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมทางนี้ ทำได้โดยให้ทุกคนทุกฝ่ายมีความระมัดระวัง ไม่ประมาท เลินเล่อ ไม่เปิดโอกาสเปิดช่องทางให้ผู้ร้ายสามารถลงมือกระทำความผิดได้ ในปัจจุบันการป้องกันอาชญากรรม วิธีนี้มีความเจริญทางเทคโนโลยี มีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพในด้านการป้องกันเกี่ยวกับทรัพย์สิน แต่ในทางตรงกันข้ามด้วยเหตุที่ความเจริญทางเทคโนโลยีแพร่ขยายไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ฝ่ายผู้ร้ายมีอุปกรณ์ในการประกอบอาชญากรรมอย่างทันสมัยยากแก่การป้องกันเช่นกัน

บทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการอาชญากรรม

อาชญากรรมเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วมีผลกระทบต่อสิ่งอื่นอย่างเป็นวงจร ไม่ว่าจะเป็นการเกิดอาชญากรรม การแก้ไขปัญหา และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคม ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีบทบาทเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พนมกร สุวรรณเรือง (2541, หน้า 30-37) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 3 องค์การ คือ

1. การป้องกันอาชญากรรม โดยชุมชน วิธีนี้เป็นความร่วมมือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐในการร่วมกันป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนประชาชนร่วมกันช่วยเหลือแก้ไขผู้กระทำผิดให้กลับตัวเป็นคนดี แนวคิดในการให้ความร่วมมือกันป้องกันตนเองให้พ้นจากการเป็นเหยื่อและช่วยกันป้องกันอาชญากรรมให้แก่สังคมส่วนรวมนี้เป็นความคิดใหม่ทางอาชญาวิทยา ซึ่งเป็นที่น่าสนใจและนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศที่เจริญต่าง ๆ เป็นการแบ่งเบาภาระของภาครัฐ อีกทั้งยังทำให้ลดจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างได้ผล

การรวมตัวกันป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนทำให้โอกาสในการที่ผู้กระทำผิดจะประกอบอาชญากรรมโดยไม่มีผู้รู้เห็นหรือไม่มีผู้ขัดขวางลดน้อยลง ดังนั้น การรวมตัวกันของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญทั้งนี้ชุมชนเองจะต้องมีการควบคุมภายในตัวของบุคคล และการควบคุมภายนอกเป็นระบบที่อยู่นอกตัวบุคคล เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ บุคคลเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้วิธีการป้องกันตนเอง

โดยการศึกษาเปิดโอกาสให้ตนเองได้เรียนรู้สภาพการเปลี่ยนแปลงอาชญากรรมของสังคม จะสามารถลดหรือตัดช่องโอกาสการกระทำผิดของคนร้ายได้อย่างดีเยี่ยมด้วยวิธีการ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อ้างถึงใน พนมกร สุวรรณเรือง, 2541) การป้องกันการลักทรัพย์ในที่พักอาศัย

การป้องกันการลักทรัพย์ในที่สาธารณะ การป้องกันการปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ ตามสถานที่ประกอบการค้า การป้องกันการปล้น ชิงทรัพย์ และวิ่งราวทรัพย์ ผู้เบิกเงินหรือโอนเงินไปฝากธนาคาร การป้องกันการชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ถูกทำร้ายร่างกายในอาคารการป้องกันการล่อลวงหญิง และการข่มขืนกระทำชำเรา และการป้องกันการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เป็นรูปแบบการป้องกันอาชญากรรมจะมุ่งเน้นที่ตัดลดโอกาสการก่ออาชญากรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชนที่ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมรวมตัวกันดำเนินการใด ๆ เพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นได้ มีการนำกฎระเบียบเข้ามาบังคับใช้ พฤติกรรมของในสังคม สนับสนุนให้มีความผูกพันทางสังคมและให้สมาชิกในสังคมได้เรียนรู้บรรทัดฐานของสังคม การมีเพื่อนบ้านที่มีความสามัคคีกัน เอื้ออาทรต่อกัน การจัดสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย และต้องพยายามสืบสวนและจับกุมผู้กระทำผิดมาลงโทษให้เร็วที่สุดทั้งนี้จะต้องมุ่งเน้นการปฏิบัติงานให้เป็นหนึ่งเดียวของชาวบ้านในชุมชนกับตำรวจ เพราะเมื่อประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมมีบทบาทในการดูแลสวัสดิภาพของชุมชนของตนเองจะทำให้สามารถป้องกันอาชญากรรมได้

2. องค์การความร่วมมือระหว่างตำรวจกับชุมชน การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจโดยลำพังย่อมประสบผลสำเร็จน้อยมากในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพราะหากพิจารณาถึงปัญหาอาชญากรรมแล้ว อาจกล่าวได้ว่าเป็นปัญหาพื้นฐานของทุกคนในสังคมที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบในการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ตำรวจอาจเป็นหน่วยงานหลักในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเท่านั้น ซึ่งย่อมมีความหมายชัดเจนกว่ามิใช่หน่วยงานเดียวที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม แต่เป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในสังคมที่จะต้องร่วมมือช่วยเหลือกันในการจัดปัญหาอาชญากรรม (จิตชัยวรรณสถิตย์, 2539, หน้า 223)

3. องค์การประชาชนตามกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้วยวิธีการดังนี้

3.1 การเป็นพยาน พนักงานสอบสวนมีอำนาจออกหมายเรียกผู้เสียหายหรือบุคคลใด ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำของเขาอาจเป็นประโยชน์แก่คดี ให้มาตามเวลาและสถานที่ในหมายแล้วให้ถามปากคำบุคคลนั้นไว้ หมายถึงประชาชนอาจช่วยเหลืองานยุติธรรมในด้านการดำเนินคดี

ได้โดยการเป็นพยาน ซึ่งการเป็นพยานนั้นจะเป็นพยานในชั้นสอบสวนหรือชั้นดำเนินคดีก็ได้ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 52, 2535, หน้า 60)

3.2 การแจ้งเหตุความผิดต่อเจ้าหน้าที่ การดำเนินคดีจะเริ่มจากตัวผู้เสียหายเองหรือบุคคลอื่นก็ได้ ในกรณีของประชาชนนั้น โดยทั่วไปแล้วหากพบเห็นการกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นภัยต่อส่วนรวม ประชาชนก็มีสิทธิที่จะแจ้งให้เจ้าพนักงานดำเนินการได้ เรียกว่า คำกล่าวโทษ หมายถึงการที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหาย ได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีบุคคลซึ่งรู้ตัวหรือไม่ก็รู้ ได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ถือได้ว่าเป็นการช่วยในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้วิธีหนึ่ง (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (8), 2535, หน้า 12)

3.3 การจับกุมผู้กระทำความผิด โดยทั่วไปเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีข้อยกเว้นที่กฎหมายให้อำนาจประชาชนจับกุมผู้กระทำความผิดได้ดังนี้ ราษฎรที่พบการกระทำความผิดซึ่งหน้าและความผิดนั้นอยู่ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 79, 2535, หน้า 42) และกรณีที่เป็นการช่วยเหลือเจ้าพนักงาน กล่าวคือ เจ้าพนักงานที่จัดการตามหมายจับ จะขอให้ผู้ที่อยู่ใกล้เคียงช่วยเหลือในการจับนั้นก็ได้ แต่จะบังคับให้ผู้ใดช่วยโดยน่าจะเกิดอันตรายแก่เขานั้นมิได้ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89, 2535, หน้า 42)

ความผิดซึ่งหน้า ได้แก่ ความผิดซึ่งเห็นขณะกำลังกระทำหรือพบในอาการใด ซึ่งแทบจะไม่มีเวลาสงสัยเลยว่าเขาได้กระทำความผิดมาแล้วสด ๆ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 80วรรคแรก, 2535, หน้า 42) ส่วนความผิดที่อยู่ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นความผิดที่มีความรุนแรง ตัวอย่างเช่น ข่มขืนกระทำชำเรา ประทุษร้ายแก่ชีวิต ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และกรรโชกทรัพย์

3.4 การช่วยเหลือเจ้าพนักงาน การช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนั้น มีทั้งในกรณีที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งในกรณีนี้หากไม่เข้าช่วยเหลือก็อาจมีความผิดได้ แต่ในบางกรณีไม่ได้มีกฎหมายกำหนดไว้ หากประชาชนประสงค์เข้าช่วยเหลือเจ้าพนักงานเพื่อทำการจับกุมผู้กระทำความผิด ก็จำเป็นจะต้องใช้อำนาจนี้ด้วยความระมัดระวังด้วย เพราะหากใช้อำนาจโดยมิชอบก็อาจจะมีคามผิดทางกฎหมายได้

3.5 การป้องกันตัวเอง ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติในเรื่องการกระทำความผิดด้วยความจำเป็น และการกระทำอันอยู่ในลักษณะป้องกันไว้ว่า เพราะอยู่ในที่บังคับหรือภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ หรือเพราะเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นพ้นจากภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงและไม่สามารถหลีกเลี่ยงให้พ้น โดยวิธีอื่นใดได้ เมื่อภัยอันตรายนั้น ตนมิได้ก่อให้เกิดขึ้น

เพราะความผิดของตน ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 67, 2539, หน้า 35)

จากบทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการอาชญากรรมต้องใช้ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชน ไม่ว่าจะเป็น การแสดงออกซึ่งท่าทีทัศนคติสนองตอบระหว่างตำรวจกับประชาชน ในฐานะที่ทั้งสองฝ่ายก็เป็นผู้มีส่วนในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ตำรวจจะต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงความจำเป็น เพราะความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน ย่อมเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงเป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะแสวงหาวิธีหรือมาตรการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน ตลอดจนรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวให้ยืนยาวตลอดไป

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน เป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานของสังคมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ทั้งนี้ตำรวจในฐานะเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จะต้องเสริมสร้างให้มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน และดำรงซึ่งความสำคัญอันดีนั้นไว้ตลอดไปดังจะเห็นได้จาก ทฤษฎีตำรวจผู้ใช้ชุมชน (Community Policing Theory) ที่เป็นแนวคิดและหลักการดำเนินงานใหม่ of ตำรวจ ที่เน้นการทำงานร่วมกับชุมชนอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง เพื่อการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม ไม่เพียงแต่มีสายตรวจป้องกัน/แก้ไขเหตุร้ายและสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดแบบเดิมเท่านั้น

หลักการของตำรวจผู้ใช้ชุมชน

หลักการสำคัญของตำรวจผู้ใช้ชุมชนสามารถแยกได้ 10 หลักการดังนี้

1. ใช้หลักการตำรวจผู้ใช้ชุมชนเป็นแนวคิดหรือกลยุทธ์หลักในการทำงาน (Core Strategy) ตั้งแต่หัวหน้าหน่วยหรือผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นจนถึงตำรวจทุกฝ่าย
2. การกระจายอำนาจให้ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน (Decentralized) ทั้งการนำเสนอ การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาต่างๆร่วมกับชุมชนให้ได้มากที่สุด
3. การเกาะติดพื้นที่และกระจายความรับผิดชอบให้ตำรวจแต่ละพื้นที่ (Fixed Geographic & Accountability) ไม่เปลี่ยนสายตรวจแต่ละผลัดหรือ แต่ละเขต บ่อยจนทำให้ตำรวจสายตรวจไม่มีความคุ้นเคย หรือชาวบ้าน “ไม่เชื่อใจ” หรือเห็นตำรวจเป็นคนแปลกหน้า โดยควรจัดตำรวจแบบ “เกาะติดพื้นที่” การแบ่งมอบพื้นที่หรือเขตตรวจ ยึดถือชุมชนเป็นหลัก มากกว่า สถิติคดี
4. ใช้พลังความร่วมมือของประชาชนและอาสาสมัคร (Volunteers) ตามต้นทุนทางสังคม หรือมีการจัดตั้ง หรือมีความเหมาะสม โดยตำรวจมีหน้าที่ให้ความรู้และสร้างความร่วมมือ
5. ใช้ผู้สนับสนุน (Enhancer) จากชุมชนและองค์กรปกครองในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการทำงาน of ตำรวจทั้งการป้องกันอาชญากรรม งบประมาณ หรือทรัพยากรต่าง ๆ

6. การบังคับใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาชุมชน (Law Enforcement) โดยตำรวจมีหน้าที่ในการรักษาความสมดุลระหว่าง การบังคับใช้กฎหมายหรือการจับกุมกับความร่วมมือของชุมชน ในการแก้ไขต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรมหรือความไม่เป็นระเบียบของชุมชน

7. เน้นป้องกันปัญหาอาชญากรรมมากกว่ารอให้เกิดเหตุ (Proactive Crime Prevention) เป็นการสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมด้วยชุมชนเอง โดยใช้เทคนิคแก้ต้นเหตุปัญหาการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมการจัดระบบ เพื่อนบ้านเตือนภัยหรือจัดสายตรวจประชาชนเป็นต้น เพื่อมุ่งเป้าประสงค์ในการลดอาชญากรรมและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม

8. ใช้เทคนิคแก้ปัญหา (Problem Solving) ตำรวจ สมาชิกชุมชนและหน่วยงานอื่นๆ ทำงานร่วมกัน เพื่อกำหนดต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือปัญหาความไม่เป็นระเบียบในชุมชน (Scanning) แล้ววิเคราะห์สาเหตุของปัญหา (Analysis) แสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา (Response) ดำเนินการแก้ไขปัญหา แล้วประเมินผล (Assessment) เทคนิคในการแก้ปัญหานี้เป็นการระดมความร่วมมือระหว่างตำรวจกับชุมชน

9. การเป็นหุ้นส่วนและสร้างความร่วมมือระหว่างตำรวจและชุมชน (Partnerships) ในเพื่อร่วมรับผิดชอบป้องกัน อาชญากรรมหรือปัญหาความไม่เป็นระเบียบในชุมชน (ไม่ใช่เป็นปัญหาของตำรวจฝ่ายเดียว) เช่น ให้ประชาชนร่วมเป็นอาสาสมัครเพื่อดำเนินกิจกรรม-ป้องกันอาชญากรรมได้ ด้วยตัวชุมชนเอง

10. ตำรวจต้องบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Integration) ในการบังคับใช้กฎหมายหรือแก้ปัญหาคือเกี่ยวข้องกับการป้องกันโดย เฉพาะการแก้ที่ต้นเหตุของปัญหา (ไม่ใช่เพียงแค่การจับคนร้าย) หลายกรณีตำรวจไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงจึงต้องใช้อำนาจจากองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องช่วยกันดำเนินการ

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน

หลุยส์ ราดิเลท และเดวิด คาร์เตอร์ (Louis Radelet & David L. Carter อ้างถึงใน ตำรวจทางหลวง , 2554) ได้วิจัยพบว่าการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

1. คำแถลงภารกิจที่ชัดเจน
2. มีการกระจายอำนาจ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชน
3. มีการแก้ไขปัญหา
4. การมีส่วนร่วมของชุมชน
5. ทศนคติที่ตำรวจมีต่อประชาชน

363.23

ธ 8225

316571

6. มีระบบการจัดการ หน่วยงานตำรวจจะต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการให้สอดคล้องกับปรัชญาการ ตำรวจ การบังคับบัญชาาระดับต่าง ๆ จะต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน
7. การประเมินผลการปฏิบัติงานและการให้รางวัล
8. การฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนให้มีความรู้ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหาของชุมชน
9. การกำหนดเขตพื้นที่รับผิดชอบ การพิจารณากำหนดชุมชนเป้าหมายเพื่อมอบหมายพื้นที่
10. เจ้าหน้าที่ที่มาจาก การเลือกตั้งฝ่ายการเมือง มีความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาการตำรวจ ผู้รับใช้ชุมชนหรือไม่ และให้การสนับสนุนมากน้อยเพียงใด
11. ปรัชญาในการทำงานหรือเป็นเพียง โปรแกรมพิเศษ หากนำมาใช้เฉพาะหน่วยย่อย โอกาสที่จะสำเร็จเป็นไปได้
12. สื่อมวลชน ท่าทีของสื่อมวลชนต่อหน่วยงานตำรวจในการนำปรัชญาการตำรวจ ผู้รับใช้ชุมชนมาใช้ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมเป็นอย่างไร สื่อมวลชนพิจารณาผลการทำงานของตำรวจ จากดัชนีชี้วัดตัวใด สถิติอาชญากรรม ผลการจับกุมหรือสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนที่ดีขึ้น
13. การเลือกรูปแบบของการตำรวจ ผู้รับใช้ชุมชนที่แตกต่างกันมาใช้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับวิธีการที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการวางแผน นโยบาย และแก้ไขปัญหาชุมชน ได้ดีที่สุดตามความเหมาะสม

จากแนวคิดข้างต้นพบว่า แนวคิดตำรวจ ผู้รับใช้ประชาชนนั้นเป็นรูปแบบการทำงานแบบใหม่ของตำรวจที่เปิดโอกาสให้ชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาอาชญากรรมตามความสามารถของตนเอง โดยมุ่งเน้นการ มากกว่าการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม อีกทั้งยังเป็นการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ทำให้การดำเนินการจัดการปัญหาอาชญากรรมของตำรวจมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แนวคิดการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม นั้น มีความหมายต่าง ๆ กันมากมาย ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลายและแตกต่างกัน ดังนี้

ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (2526, หน้า 20) ได้กล่าวถึงความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการกระทำที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ

พัฒนา บุณยรัตน์พันธ์ (2527, หน้า 145) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าเริ่มจากการวางแผน โครงการ การเสียดุลกำลังแรงงาน วัสดุ เงิน หรือทรัพยากรใด ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน

ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2527, หน้า 6) ได้เสนอความหมายหลักสำคัญของนโยบายการมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง กระบวนการที่รัฐบาลทำการส่งเสริม ชักนำ สนับสนุน และองค์การอาสาสมัครระบบต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกันในกิจกรรมต่อไปนี้ให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายที่กำหนดไว้ ได้แก่

1. ร่วมทำการศึกษาค้นคว้าปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนรวมถึงความต้องการของชุมชน
2. ร่วมคิดและสร้างรูปแบบ และวิธีการพัฒนา เพื่อแก้ไขและลดปัญหาของชุมชนหรือเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน หรือสนองความต้องการของชุมชนฯ จัดและแก้ไข ปัญหา
3. ร่วมวางแผน นโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม เพื่อจัดและแก้ไขและสนองความต้องการของชุมชน
4. ร่วมตัดสินใจการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนร่วม
5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
6. เพื่อร่วมการลงทุนในกิจกรรม โครงการชุมชน ตามขีดความสามารถของตน และหน่วยงานที่วางไว้
7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการ และกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้
8. ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และซ่อมบำรุงรักษาโครงการ และกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้โดยเอกชนและรัฐบาลให้ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

ชวลิต เกตุมงคลสิทธิ์ (2548, หน้า 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง วิธีการหรือกิจกรรมที่ประชาชนรวมกันเพื่อเข้ามาทำงานร่วมกันกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกชุมชน ในรูปแบบการเข้าร่วมจัดการ ตั้งแต่ การตัดสินใจ การทำงาน การรับผลประโยชน์ และการติดตามประเมินผล เพื่อให้เป้าหมายที่กำหนดไว้ประสบความสำเร็จ

พูลศรี ไม้ทอง (2543, หน้า 29) ได้ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การร่วมกันของบุคคลต่างๆ ทั้งประชาชน ภาครัฐบาล ภาคเอกชน ที่ร่วมดำเนินการ ร่วมฟัง ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมสำรวจปัญหา ร่วมลงทุน ตัดสินใจ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในการดำเนินงานและร่วมกันแก้ไขปัญหาในชุมชนของตนให้สำเร็จลุล่วง

ปรัชญา เวสารัชช (2545, หน้า 4) กล่าวว่า เป็นการที่ประชาชนได้ใช้ความพยายามหรือใช้ทรัพยากรบางสิ่งบางอย่างของตน เช่น ความรู้ ความสามารถ เงินทุน แรงงาน วัสดุ ในกิจกรรม

การพัฒนานั้น การมีส่วนร่วมนั้นจะทำให้ประชาชนหลุดพ้นจากการเป็นผู้รับผลจากการพัฒนา และเป็นผู้ทำให้เกิดกระบวนการพัฒนา การมีส่วนร่วมเป็นได้ทั้งวิธีการนำไปสู่การพัฒนาและเป็นเป้าหมายของการพัฒนาด้วย

ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2542, หน้า 138) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ 2 ลักษณะ คือการมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนา โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกๆ ขั้นตอนของโครงการ ส่วนความหมายในลักษณะที่สอง คือ เป็นการมีส่วนร่วมในด้านการเมือง ซึ่งเน้นการส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของพลเมืองโดยเน้นการพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนหรือชุมชนในการจัดการเพื่อหาผลประโยชน์ของชุมชน รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาขีดความสามารถที่เคยเน้นภาครัฐเป็นจุดศูนย์กลาง ให้มาเป็นประชาชนที่จะมีบทบาทหลักมากขึ้น โดยการกระจายอำนาจการวางแผนจากส่วนกลางมาเป็นส่วนภูมิภาค คือ ก็นอำนาจในการพัฒนาให้แก่ประชาชนที่จะกำหนดอนาคตของตนเอง

สมบุรณ์ โอพารกิจเจริญ (2547, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกๆ กระบวนการ ตั้งแต่เริ่มคิด เริ่มวางแผน ปฏิบัติ ติดตามประเมินผล โดยผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายนั้น ๆ

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2547, หน้า 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจ หรือเคยมาเข้าร่วมเล็กน้อยได้เข้าร่วมมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาค มีใจมีเพียงบางส่วนอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมแท้จริงยิ่งขึ้น และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ชุมชนได้เข้าไปมีส่วนช่วยในกิจกรรมในลักษณะต่างๆ และมีส่วนช่วยในทุกๆ กระบวนการ ทุกขั้นตอนของการทางกิจกรรมหรือโครงการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการคิด มีส่วนร่วมในการดำเนินการ การวางแผน การปฏิบัติ การสังเคราะห์ การติดตามประเมินผลและร่วมรับผลประโยชน์ รวมถึงในการให้ข้อมูลที่เห็นประโยชน์ การแสดงความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมด้านเงินทุนหรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อีกด้วย

รูปแบบและลักษณะการมีส่วนร่วม

โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1977, pp. 59-76 อ้างถึงใน ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2542, หน้า 138) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 แบบดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจปฏิบัติการ

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบไปด้วยการ สนับสนุน ด้านทรัพยากร การบริหาร และการประสานขอความร่วมมือ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้าน วัตถุประสงค์ ผลประโยชน์ทางด้านสังคม หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) ในกิจกรรมการพัฒนา

จากการศึกษารูปแบบและลักษณะของการมีส่วนร่วม สามารถสรุปได้ดังนี้ 1. การมีส่วนร่วมในการคิดตัดสินใจ วางแผนต่าง ๆ 2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือปฏิบัติการ ในกิจกรรม เช่น การมีส่วนร่วมในวัตถุประสงค์หรือมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงาน 3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากโครงการหรือจากกิจกรรม ทั้งผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน 4. การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลคือการเข้าไปตรวจสอบการทำงาน หรือการประเมินผลว่าโครงการหรือกิจกรรมที่ทํานั้นตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และมีปัญหาเกิดขึ้นหรือไม่ เพื่อติดตามแก้ไขปัญหาต่อไป โดยลักษณะการมีส่วนร่วมดังกล่าว อาจเกิดขึ้นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือผ่านตัวแทนเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้น

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

นรินทร์ พัฒนพงศ์ (2547, หน้า 17-18) ได้แบ่งระดับการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับอย่างกว้าง ๆ คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล ของตน ครอบครัว ชุมชนของตนเอง
2. การมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับโครงการที่ตนจะมีส่วนได้ ส่วนเสียด้วย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กรณี ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมนั้นตนอยู่ในขั้นตอนใดต่อไปนี้
 - 3.1 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ เช่น ในการจะตัดสินใจว่าใครจะทำอะไร ทำขนาดใด ทำกิจกรรมอะไรบ้าง ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้วยน้อย
 - 3.2 ตนมีน้ำหนักในการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ คือ ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจพอ ๆ กันกับเจ้าของโครงการ
 - 3.3 ตนมีน้ำหนักในการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ คือ ผู้อื่นมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ
4. การมีส่วนร่วมทำ คือ มีส่วนเข้าไปช่วยดำเนินกิจกรรม
5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน คือ ไม่มีโอกาสได้เข้าไปร่วมทำ แต่มีส่วนช่วยในการสนับสนุนในด้านอื่น ๆ แทน

จากการศึกษาสามารถสรุประดับการมีส่วนร่วมได้ดังนี้ คือ 1. ระดับที่ประชาชนไม่มี

ส่วนร่วมในกิจกรรมเลย ไม่รู้ไม่ทราบว่ามีกิจกรรมหรือ โครงการหรือรู้แต่ไม่สนใจที่จะเข้าร่วมไม่สนับสนุนทั้งความคิดและทรัพยากรต่างๆที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์แก่โครงการหรือกิจกรรม

2. ระดับที่ประชาชนมีส่วนร่วมปานกลาง คือ เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการบางส่วน เช่น เป็นผู้ให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ ของตน ครอบครัว ชุมชน การมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการกิจกรรม หรือหากไม่มีโอกาสได้เข้าไปร่วมทำ แต่อาจมีส่วนช่วยในการสนับสนุนในด้านอื่นๆ แทน หรืออาจมีส่วนร่วมบางกระบวนการหรือขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

3. ระดับที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ คือเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกๆ กระบวนการ ทุกขั้นตอนของกิจกรรมหรือโครงการนี้ ทั้งร่วมคิด วางแผน ดำเนินการ ติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์

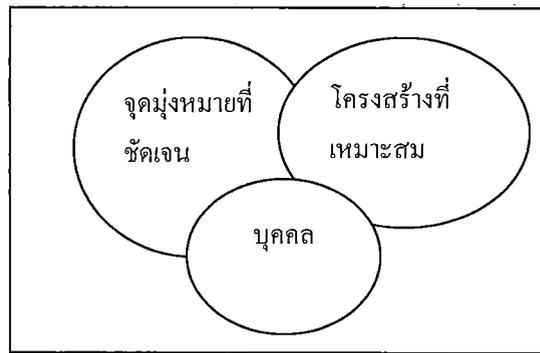
แนวคิดการจัดองค์กร

มัลลิกา ดันสอน (2545) ให้ความหมายขององค์กรว่า องค์กร หมายถึง ระบบสังคมที่จัดตั้งขึ้นจากการรวมตัวของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปและมีขอบเขตที่แยกตนเองจากสภาพแวดล้อมโดยเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานร่วมกันอย่างชัดเจน

บุญทัน ดอกไธสง (2540) องค์กร คือ สถานที่ที่มีคน 2 คนขึ้นไป องค์กรย่อยสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายของการเกิดขึ้นมา และต้องตั้งอยู่ได้อย่างมีคุณค่าต่อสมาชิก

ธงชัย สันติวงษ์ (2539) ได้ให้ความหมายขององค์กรว่า องค์กร หมายถึง รูปแบบของการทำงานของมนุษย์ที่มีลักษณะการทำงานเป็นกลุ่มที่มีการประสานงานกันตลอดเวลา ตลอดจนต้องมีการกำหนดทิศทาง มีการจัดระเบียบวิธีทำงาน และการติดต่อวัตถุประสงค์ของงานที่ทำอยู่เสมอด้วย

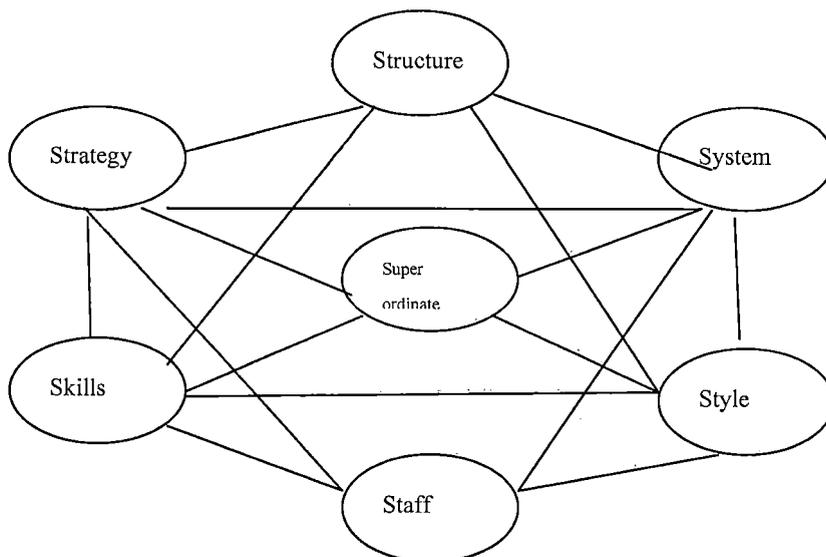
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542) ได้ให้ความหมายขององค์กรว่า หมายถึง กลุ่มของบุคคลที่ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน ในองค์กรจำเป็นต้องมีผู้จัดการ ตัวอย่างองค์กร ได้แก่ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย รัฐบาล โบสถ์ ส่วนราชการ บริษัทผู้ผลิตคอมพิวเตอร์ เป็นต้น องค์กรธุรกิจโดยทั่วไปจะมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.แสวงหากำไร 2.ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าและบริการ 3.จัดหารายได้ที่เหมาะสมให้กับพนักงาน 4.เพิ่มระดับความพึงพอใจให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทุกองค์กรมีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

ภาพที่ 8 ลักษณะส่วนประกอบที่สำคัญขององค์การ

1. จุดมุ่งหมายที่เด่นชัด (Distinct Purposes) ในองค์กรหนึ่งต้องมีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัด ซึ่งเป็นสิ่งที่องค์กรต้องการ
2. บุคคลหรือสมาชิก (People or Members) เป็นผู้ที่ทำงานร่วมกันในองค์กร
3. โครงสร้างที่เหมาะสม (Deliberate Structure) ทุกองค์กรต้องมีโครงสร้างซึ่งสมาชิกสามารถทำงานได้ โครงสร้างจะต้องมีความชัดเจน รัดกุม ยืดหยุ่นได้ โครงสร้างประกอบด้วยองค์กรแบบดั้งเดิม และองค์กรแบบใหม่

นิวัต โชติวงศ์ (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบขององค์การ โดยมองว่า โครงสร้างกับตัวองค์กรนั้น ไม่ใช่สิ่งเดียวกัน องค์กรประกอบด้วยหลายส่วนร่วมกันและแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ส่วนสำคัญ ดังนี้

ภาพที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ของ 7 องค์ประกอบองค์กร (Wateman, et al., 1980 อ้างถึงใน นิวัต โชติวงศ์ , 2544)

องค์ประกอบขององค์กรของ McKinsey (7-s) ประกอบด้วย

1. โครงสร้าง (Structure) คือ รูปแบบของการจัดแบ่งกลุ่มงานอย่างเป็นระบบ และมีการกำหนดการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของงานเข้าด้วยกัน
2. กลยุทธ์ (Strategy) เป็นวิธีการที่มีระบบและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของบริษัท
3. ระบบ (System) เป็นกระบวนการและลำดับขั้นการปฏิบัติงาน เช่น ระบบข้อมูล กระบวนการผลิต การงบประมาณ และการควบคุม
4. รูปแบบ (Style) เป็นวิธีการจัดการที่มีการปฏิบัติและรวบรวมการใช้เวลาเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร
5. การจัดคนเข้าทำงาน (Staff) เป็นบุคคลในองค์กร และกระบวนการทางสังคม วัฒนธรรมขององค์กร
6. ค่านิยมร่วม (Shared values) หรือ จุดมุ่งหมายร่วมกัน (Super Ordinate Goals) ค่านิยมร่วม กำหนดโดยสมาชิกองค์กร
7. ทักษะ (Skill) เป็นความสามารถที่โดดเด่นขององค์กร

วัฏจักรคุณภาพของเดมมิง

การจัดการองค์กรมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการใช้แนวคิดวัฏจักรคุณภาพของเดมมิง (P D C A) ที่ วรภัทร์ ภูเจริญ (2541, หน้า 27) ให้ความหมายไว้ว่าเป็นระบบการบริหารที่มีคุณภาพเป็นที่รู้จักแพร่หลายระบบหนึ่ง ประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบหรือการประเมิน (Check) การนำผลการประเมินย้อนกลับไปปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Action) การใช้วัฏจักรคุณภาพของเดมมิง ต้องดำเนินการอย่างมีวินัย ให้ครบวงจร หมุนเวียนไปไม่มีหยุดหย่อน ซึ่งแนวคิดวัฏจักรคุณภาพนี้ วอลท์เตอร์ ชิวฮาร์ท เป็นผู้พัฒนาขึ้นเป็นคนแรกในปี ค.ศ.1939 และเอ็ดวาร์ด เดมมิง เป็นผู้นำมาเผยแพร่ในประเทศญี่ปุ่นในปี ค.ศ. 1950 จนเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ทำให้เรียกวัฏจักรนี้อีกชื่อหนึ่งว่า “วัฏจักร เดมมิง (Deming Cycle) ซึ่งได้มีวงจรดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) คือจุดเริ่มต้นที่ต้องระวัง รอบคอบ ต้องพิจารณาให้ดีว่าใช้ข้อมูลอะไรบ้างในการวางแผน ข้อมูลน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงพอหรือไม่ ผู้เข้าร่วมวางแผนคือใครบ้าง เมื่อไรจะวางแผนเสร็จ รายละเอียดของแผนมีอะไรบ้าง ใครตรวจสอบแผน พิจารณาหรือยัง หากจุดที่ต้องพัฒนา จุดแข็ง และมีมาตรการรองรับหรือไม่ แจกแผนไปให้ใครบ้าง ต้องทำประชาพิจารณ์หรือไม่ จะทำอะไรถ้าแผนไม่เป็นที่ยอมรับ จะใช้อะไรเป็นดัชนีที่จะบอกหรือเตือนว่าการบริหารของเราดีหรือไม่ดี อะไรเป็นเกณฑ์ตัดสินว่าดีหรือไม่ดี

ขั้นตอนที่ 2 การลงมือปฏิบัติ (Do) เป็นขั้นตอน ที่จะต้องจัดหาทวิหรือวิธีการเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้โดยยึดหลักประหยัด ในการใช้ทรัพยากรซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้เป็นการศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจในวิธีการทำงานในแต่ละครั้ง เก็บข้อมูลถึงคุณลักษณะทางด้านคุณภาพตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้และลงมือปฏิบัติ ในการลงมือปฏิบัติให้ทำตามแผน แผนที่ดีมักจะเขียนรายละเอียดถึงขั้น What if (มีอะไรเกิดขึ้นถ้า) หรือมีแผนรอง แผน a แผน b มา

สรุปการลงมือปฏิบัติเป็นการลงมือทำตามแผนที่ได้วางไว้ เป็นการบริหารงานเพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมายโดยการศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจในวิธีการทำงานในแต่ละครั้งเก็บข้อมูลถึงคุณลักษณะทางด้านคุณภาพตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้และลงมือปฏิบัติ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนทำงานอย่างมีความสุข

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบประเมินผล (Check) ในการจัดการองค์กรเมื่อวางแผนแล้วต้องนำแผนไปปฏิบัติและประเมินผล จะได้ทราบว่าผลการจัดการอย่างไร เป็นที่พอใจแก่ผู้เกี่ยวข้องหรือไม่เพียงใด ในขั้นของการนำแผนไปปฏิบัติจะต้องเขียนแผนงานและ โครงการ โครงการที่กำหนดไว้เมื่อนำไปปฏิบัติจะบรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่นั้น จำเป็นต้องมีการประเมินผลงานโครงการ จึงจะมีโอกาสทราบได้

การประเมินผลงานโครงการ เป็นวิธีการตรวจสอบว่ากิจกรรมที่ดำเนินไปตามโครงการเหล่านั้นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของโครงการหรือไม่ ส่วนใหญ่แล้วจะเน้นที่กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ดูว่าตามโครงการเมื่อได้ดำเนินการไปแล้วในช่วงเวลาหนึ่งหรือเมื่อสิ้นสุดโครงการ ผลออกมาเป็นอย่างไร

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act) ผลของการตรวจสอบผลการดำเนินงาน หากพบว่าเกิดความบกพร่องขึ้นทำให้งานที่ได้ไม่ตรงเป้าหมายหรือผลงานไม่ได้มาตรฐาน ให้ปฏิบัติตามแก้ไขปัญหาลักษณะที่ค้นพบ เช่นถ้าผลงานเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมาย ต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ หรือถ้าพบความผิดปกติใดๆ ให้สอบสวน ค้นหาสาเหตุแล้วทำการป้องกัน เพื่อมิให้ความผิดปกตินั้นเกิดขึ้นซ้ำอีกในการแก้ปัญหาเพื่อให้ผลงานได้มาตรฐาน เป็นต้น

ทั้งนี้ผู้บริหารหรือบุคลากรในองค์กรจะต้องมีการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง เพราะทุกครั้งที่วงจรหมุนครบรอบจะเป็นแรงส่งให้หมุนในรอบต่อไป โดยจะต้องมีการสื่อสารกันเป็นสำคัญเพื่อส่งข้อมูลย้อนกลับได้ กลายเป็นวงจรที่ไม่หยุดนิ่งจึงทำให้สามารถพัฒนาองค์กรได้อย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการองค์กรสามารถสรุปได้ว่า องค์กรเป็นหน่วยงานที่มีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รวมตัวกันเพื่อดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย

ที่ได้ตกลงร่วมกัน โดยองค์กรมี 3 องค์ประกอบหลักคือ บุคคล โครงสร้างองค์กร และจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน และมีแนวคิดใหม่ในวิธีการจัดการ คือ 7 องค์ประกอบขององค์กรของ McKinsey เป็นแยกย่อยองค์ประกอบขององค์กรประกอบขององค์กรจาก 3 องค์ประกอบหลักข้างต้น ซึ่งในกระบวนการบริหารจัดการองค์กรจะต้องมีการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการทำงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร แล้วจึงลงมือปฏิบัติ พร้อมทั้งมีการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงาน เมื่อมีปัญหาหรือต้องการส่งเสริมให้การทำงานดีขึ้นจึงทำการการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยในการบริการจัดการไม่ว่าจะเป็นคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เวลา หรือแม้กระทั่งเทคโนโลยีว่ามีความเหมาะสมหรือเอื้อต่อการบริการจัดการหรือไม่

แนวคิดเกี่ยวกับทีมงาน

ความหมายของทีมและการสร้างทีมงาน

อุทัย ยานสกุล (2545, หน้า 7) ได้กล่าวว่า ในการดำเนินงานองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ทุกคนในองค์กรต้องรู้สึกว่าคุณเองอยู่ในทีมเดียวกัน และร่วมใจให้ประสบผลสำเร็จร่วมกัน ผู้บริหารจะต้องสร้างทีมงานขึ้นในองค์กร และกระตุ้นให้ทุกคนมีความรู้สึกว่าเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในฐานะที่เป็นบุคคลสำคัญส่วนหนึ่งของทีม

นีลี การ์ดเนอร์ (Gardner, 1974, pp. 80-81) เห็นว่า ในปัจจุบันนี้องค์กรต่าง ๆ ใช้แนวคิดเรื่องการสร้างทีมในฐานะเป็นเครื่องมือของกระบวนการพัฒนาองค์กร ซึ่งกลุ่มจะมาพบกันเป็นระยะๆ เพื่อตรวจสอบความรับผิดชอบของหน่วยต่าง ๆ เพื่อสอดคล้องกันกับความพึงพอใจของมนุษย์ การพัฒนาของการพัฒนาการทำงานเป็นทีม ความขัดแย้งระหว่างบุคคลภายในกลุ่มและประสิทธิภาพขององค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ปรึกษาองค์กรจะพยายามช่วยกลุ่มในการพัฒนาการปฏิบัติเพื่อพฤติกรรมในอนาคต

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1991 อ้างถึงใน อุทัย ยานสกุล, 2545, หน้า 10) ได้อธิบายว่า ทีม หมายถึงกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันรวมกันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน

ฟรานซิสและยัง (Francis & Young, 1976 อ้างถึงใน อุทัย ยานสกุล, 2545, หน้า 10) ได้กล่าวถึงทีมว่า หมายถึง กลุ่มบุคคลและผู้มีพลังมีความผูกพันรับผิดชอบที่จะทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน สมาชิกในทีมเป็นผู้ที่ทำงานร่วมกันได้ดี และรู้สึกเพลิดเพลินที่จะทำงานนั้น สามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพสูง

เจมส์ จันท์ ทองวิวัฒน์ และ ปันรศ มาลากุล ณ อยุธยา (2531, หน้า 2) ได้อธิบายว่า ทีมประกอบไปด้วยบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันโดยตรง เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จ

อย่างมีคุณภาพ ทีมกีฬาบาสเกตบอลเป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเพราะสมาชิกในทีมมีเป้าหมายร่วมกัน คือต้องโยนลูกบาสเกตบอลให้ห่วงของฝ่ายตรงข้ามเพื่อเอาชนะคู่แข่ง สมาชิกแต่ละคนมีหน้าที่ตาม ตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย และจะต้องประสานเข้ากับเพื่อนร่วมทีมเพื่อทำคะแนนให้เป็นที่น่าพอใจ ผู้เล่นมีความห่วงใยกับการทำคะแนนของทีมมากกว่าของตนเอง ทุกคนรับรู้ว่าการสนับสนุนซึ่งกันและกันในการเล่นจะช่วยให้ทีมปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีขวัญและกำลังใจสูง

ดังนั้นทีมงาน หมายถึงการพัฒนากลุ่มบุคคลที่มาปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อบรรลุจุดประสงค์ร่วมกัน โดยที่สมาชิกในกลุ่มจะใช้ความสามารถส่วนตัว และทักษะความชำนาญรวมถึงประสบการณ์ทางสายงานของตนเพื่อสนับสนุนให้ผลงานของกลุ่มให้ผลงานของกลุ่มสำเร็จตรงตามเป้าหมาย

ลิเกิร์ต (Likert อ้างถึงใน สาวิตรี บุตรธำมรงค์, 2540, หน้า 22) กล่าวถึงหัวใจของการสร้างทีมงานประกอบด้วย

1. การให้สมาชิกได้มีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและรู้สึกเป็นส่วนร่วมหนึ่งของทีม
2. มีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อสมาชิกจะได้รู้ว่าต้องทำตามขั้นตอนอย่างไร
3. เข้าใจเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานว่าเป็นอย่างไร และต้องพยายามทำทุกอย่างอย่างไร ให้เป้าหมายขององค์กรนั้นสัมฤทธิ์
4. มีการติดต่อสื่อสารที่ดีระหว่างสมาชิก เพื่อให้มีการติดต่อกับภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. แบ่งงานให้แต่ละคนได้รับผิดชอบ
6. การให้สมาชิกร่วมกันตัดสินใจ เพื่อสร้างความผูกพัน และความรับผิดชอบร่วมกัน
7. แบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน
8. แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อทุกคนจะได้ช่วยกันคิดช่วยกันทำ ช่วยหาหนทางแก้การปฏิบัติงานจะได้ดีขึ้น
9. ให้คนที่มีความสามารถเหมือนกันอยู่ด้วยกันกลุ่มจะได้มีพลัง
10. เลือกสรรสมาชิกที่มีความสามารถเพื่อที่จะช่วยงาน จะทำให้งานมีประสิทธิภาพ ทีมงานจะอยู่รอดยากถ้าได้คนไม่มีคุณภาพ
11. สร้างแรงจูงใจให้ทุกคนให้ถูกต้อง ไม่ว่าจะทำงานด้วยความพอใจหรือความมั่นคง
12. เข้าใจบทบาทของตนว่าจะต้องทำอะไรบ้าง โดยไม่ก้าวล่วงผู้อื่น
13. สามารถใช้ข้อขัดแย้งเป็นเชิงสร้างสรรค์มากกว่าทำลาย

14. ส่งเสริมให้กลุ่มสามารถทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้ เพื่อจะได้มีความสามัคคีกันนอกกลุ่มสนับสนุนกันและกัน ระหว่างสมาชิกของกลุ่ม โดยไม่ดูถูก ดูหมิ่นกันการทำงานเป็นทีมเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้การทำงานง่ายขึ้นมากกว่าทำคนเดียวเหมือนสุภาษิตที่ว่า “คนเดียวห้วยหายสองคนเพื่อนตาย” การทำงานเป็นทีมสร้างความสามัคคีรักใคร่ มิไยตรีกัน ในหน่วยงาน ซึ่งจะช่วยให้การทำงานก้าวหน้า

อุทัย ยานสกุล (2545, หน้า 12) ได้กล่าวว่า ทีมงานที่มีประสิทธิภาพ ต้องมีองค์ประกอบ 11 ประการ เรียกว่า Building Blocks คือการกำหนดบทบาทของสมาชิกในทีมให้ชัดเจน

1. บทบาทต่าง ๆ ที่สมดุล
2. มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป้าหมายที่เห็นพ้องต้องกัน
3. ความเปิดเผยต่อกัน และการเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหา
4. การสนับสนุนและการไว้วางใจต่อกัน
5. ความร่วมมือและการใช้ความขัดแย้งในการสร้างสรรค์
6. กระบวนการทำงานและการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม
7. ภาวะผู้นำที่เหมาะสม
8. การตรวจสอบทบทวนผลงานและวิธีการทำงานอย่างสม่ำเสมอ
9. การพัฒนาตนเอง
10. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกลุ่ม
11. การติดต่อสื่อสารที่ดี

จากแนวคิดที่เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมข้างต้นนี้อาจสรุปได้ว่า การทำงานขององค์กรจำเป็นต้องอาศัยการทำงานเป็นทีมเพื่อให้งานสามารถสำเร็จลุล่วงตรงตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีขึ้นและทันภายในเวลาที่กำหนด อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสามัคคีให้กับสมาชิกในองค์กรเดียวกันอีกด้วยซึ่งเป็นปัจจัยที่สร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรนั้น ๆ

แนวคิดเครือข่ายสังคม

อภิชัย พันธเสน (2539, อ้างถึงใน พรพนิดา มุจลินทโมลี, 2548, หน้า 19) ได้ให้ความหมายของเครือข่ายสังคมไว้ว่า เครือข่ายสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ในสังคมมนุษย์ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ปัจเจกบุคคลกับกลุ่ม กลุ่มกับกลุ่ม และกลุ่มกับเครือข่าย โดยเป็นการอธิบายถึงพฤติกรรมและความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เช่น กิจกรรม การสื่อสาร ความร่วมมือ การพึ่งพาอาศัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นต้น เป็นความสัมพันธ์ที่มีโครงสร้างและรูปแบบที่หลากหลาย โดยเครือข่ายสังคมของมนุษย์นั้นมีการกระจายตัวไปตามหน่วยย่อย หรือปัจเจกบุคคล

ในสังคมมีการเกิดขึ้น ตั้งอยู่และแปรเปลี่ยนได้ สามารถมองเห็นได้ทั้งในมิติแห่งความสัมพันธ์ที่ปัจเจกบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย และเครือข่ายมีความสัมพันธ์กับแบบแผนหรือเส้นทางของปัจเจกบุคคลและกลุ่มคนเป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรม การปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างสมาชิกที่อยู่รวมในเครือข่าย

อภิชัย พันธเสน (อ้างถึงใน พรพนิศา มุจลินทโมลี, 2548, หน้า 19) ได้กล่าวเกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์ไว้ว่า ความสัมพันธ์ในระดับสังคมของมนุษย์นั้นมีความสลับซับซ้อน มีความสัมพันธ์ทั้งในแง่ของการแข่งขัน ขัดแย้ง ต่อสู้ การพึ่งพาอาศัยและการช่วยเหลือเกื้อกูล หรือมีขนาด รูปแบบความสัมพันธ์ที่แตกต่างหลากหลาย สิ่งที่จะปรากฏเสมอในความสัมพันธ์ทางสังคมของมนุษย์และความเป็นเครือข่ายคือ

1. ความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

ในสังคมมนุษย์กระบวนการต่อความต้องการและความสนใจของคนส่วนใหญ่ในสังคมจะจัดอยู่ในรูปแบบของการจัดการกับสิ่งตอบสนองต่างๆ เมื่อความสนใจนั้นได้รับการตอบสนองหรือบรรลุความสำเร็จจะมีการเก็บรักษาไว้ในรูปแบบแนวคิด แบบแผนการปฏิบัติ การสั่งสมและการสืบทอดให้คนรุ่นใหม่ๆ จนกลายเป็นวัฒนธรรมทางสังคมในที่สุด ระบบที่มีอยู่ภายในวัฒนธรรมนั้น ๆ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ของผู้คน ทั้งความสัมพันธ์ในลักษณะของการพึ่งพาอาศัยและการยอมรับในวิถีการดำรงอยู่ เช่น บุคคล กลุ่มหรือชุมชนที่มีความเชื่อ มีความรู้สึกนึกคิดว่าเป็นพวกเดียวกัน นับถือศาสนาเดียวกัน ยึดหลักการในการดำรงชีวิตคล้ายคลึงกัน สิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานในกลุ่มบุคคลหรือชุมชนนั้น มีความไว้วางใจในการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆร่วมกัน สร้างความสัมพันธ์ผ่านระบบความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณี อันนำไปสู่การจัดการในสังคมมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

2. ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ

ในสังคมไทยความสัมพันธ์แบบลูกน้องลูกพี่ หรือแบบผู้ใหญ่ผู้น้อย เป็นแบบความสัมพันธ์ที่สำคัญที่สุดในการจัดระเบียบสังคมไทย ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความไม่เท่าเทียมกันในการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

3. ความสัมพันธ์ในกระบวนการเรียนรู้

ในการขับเคลื่อนทางสังคมในสมัยใหม่นั้น มีแนวโน้มที่จะใช้ฐานความรู้และปัญญาในการขับเคลื่อนทางสังคม ความสัมพันธ์ที่เกิดจากการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ วิธีการใหม่และเกิดจากการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ วิธีการใหม่และเกิดปัญญาในการจัดการความสัมพันธ์ทางสังคม โดยเฉพาะความเป็นมิตรภาพ ความเป็นหุ้นส่วนแห่งความสำเร็จและการพึ่งพาอาศัยกัน

เครือข่ายสังคมเป็นคำที่มีนัยและความหมายที่แตกต่างกันไปตามความคิดเห็น มุมมอง และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลสามารถอธิบายได้ในมิติปฏิสัมพันธ์ในสังคมทั้งที่เป็น กระบวนการ วิธีการ และกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนทางสังคมที่แสดงถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ ภายใต้เงื่อนไขที่ปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กรและเครือข่ายที่มีต่อกัน ในมิติแห่งความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นด้วยกระบวนการและกิจกรรมในสังคม เช่น การติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ การประสานผลประโยชน์ ความไว้วางใจ ความเอื้ออาทร ที่เป็นปัจจัยหลักให้สมาชิกหรือฝ่ายต่าง ๆ มีความผูกพันกัน เพื่อเสริมสร้างพลังในการแก้ไขปัญหาและการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ดังเช่น

โอเซน (Olsen , 1968, pp. 94-95) กล่าวถึงที่มาของแนวคิดเครือข่ายสังคมไว้ว่า ใน การศึกษาทางสังคมวิทยานั้น นักสังคมวิทยาสนใจลักษณะของกลุ่มประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของ กลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยกลุ่มทางสังคมอันเป็นกลุ่มเครือข่ายหรือกลุ่มพึ่งพากันและกัน จะเริ่มจากการที่ครอบครัวและชุมชนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีกิจกรรมที่ประสานงาน กันเป็นอย่างดี มีความเอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน เมื่อความสัมพันธ์มีการขยายตัวทั้งขนาดและช่วงระยะเวลา ในแต่ละชุมชนจึงมีการเพิ่มการติดต่อขึ้นทั้งในด้านการขนส่งและการสื่อสารเชื่อมโยงชุมชนใน สังคมเข้าด้วยกัน กระบวนการขยายตัวของชุมชนท้องถิ่นเช่นนี้นำไปสู่การเจริญเติบโตของเครือข่าย ที่ทำหน้าที่อยู่ภายใต้โครงสร้างทางสังคม

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และชัยวัฒน์ ธีระพันธุ์ (2546, หน้า 5) กล่าวว่า เครือข่ายสังคม หมายถึง การที่คนมาพบปะกัน มาประชุมกันและทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกัน เพราะมีสิ่งที่ยึดเหนี่ยวใจระหว่างสมาชิกเข้าด้วยกัน เป็นการเชื่อมต่อระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ แล้วขยายผลออกไป เป็นวงกว้าง เพื่อให้สังคมเกิดการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น ในการเชื่อมต่อระหว่างมนุษย์จะเป็น ความสัมพันธ์ย้อนกลับในเชิงบวกที่จะส่งผลให้เกิดพลังทวีคูณ เกิดการขยายผลแบบก้าวกระโดด เป็นพลังสร้างสรรค์ที่เปลี่ยนคุณภาพอย่างฉับพลัน โดยเป้าหมายที่ปรารถนาในการสร้างเครือข่าย สังคม คือ การนำเอาจิตวิญญาณที่สร้างสรรค์ของมนุษย์มาถักทอ เชื่อมโยงกัน มีการเรียนรู้อยู่ ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการสื่อสารจะต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างเครือข่าย

พิมพ์วิทย์ ปรีดาสวัสดิ์ (2531, หน้า 347) ได้อธิบายเพิ่มเติมเรื่องเครือข่ายสังคมว่า เป็น การเชื่อมโยงร้อยรัด เอาความพยายามและการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรม อาจเป็นความเชื่อมโยงในทุก ๆ ด้านที่บุคคลมีต่อกัน ทั้งในด้านระบบเศรษฐกิจ การแต่งงาน เครือญาติ สุขภาพอนามัย ส่วนพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ได้แก่ การ ไปมาหา สู่ การเยี่ยมเยียนกัน การปรึกษาหารือ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นต้น เครือข่ายสังคมของบุคคล หนึ่งจึงเปรียบเสมือนเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมของบุคคลอื่น ๆ ในเครือข่ายสังคม ซึ่งอาจมี ผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้อื่นด้วยเช่นกัน

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า เครือข่ายสังคม หมายถึง การที่สมาชิกในชุมชนมีความสัมพันธ์กันและเป็นตัวเชื่อมโยงสมาชิกเข้าด้วยกัน ทั้งปัจเจกบุคคลและกลุ่มบุคคล ทำให้เห็นถึงพลังผลักดันในการร่วมมือกันแก้ปัญหาของชุมชน และเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมทั้งวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีคุณภาพ และสามารถป้องกันการเกิดปัญหาที่ตามมาตามความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง

แนวคิดความมั่นคงของมนุษย์

ชูติรักษ์ ใจชื่น (2549, หน้า 22) ความมั่นคงของมนุษย์ หมายถึง คุณภาพชีวิตของคนในสังคมหนึ่งหรือในรัฐหนึ่ง ในทางกลับกันอะไรก็ตามที่จะทำให้คุณภาพชีวิตตกต่ำลงไป ไม่ว่าจะเป็นแรงกดดันทางด้านประชากร การขาดการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น การสร้างพลังทางสังคมและการเมือง และการเก็บสำรองไว้ซึ่งทรัพยากร ฯลฯ เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของมนุษย์ อะไรก็ตามที่จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเข้าถึงทรัพยากรทางธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น การสร้างพลังทางสังคมและการเมือง ฯลฯ เป็นการส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์

ศักดิ์ศรี บริบาลบรรพเขตต์ (2533, หน้า 15) ได้ให้คำนิยามของคำว่า ความมั่นคงของมนุษย์ หมายถึง ความรู้สึกปลอดภัยจากความขาดแคลน ความหวาดกลัว รวมถึงการดูแลมิให้คนและการกระทำอำพรางทั้งปวง สามารถยืนอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี และมีหลักประกันในการดำเนินชีวิต โดยมีองค์ประกอบของความมั่นคงของมนุษย์ คือ

1. ความมั่นคงของมนุษย์จะเกิดขึ้นได้ภายใต้ระบบความมั่นคงทางสังคม ซึ่งหมายถึงระบบสวัสดิการสังคมระบบหนึ่งของรัฐ
2. มีหลักประกันแก่ประชาชนว่า จะได้รับการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจในระดับหนึ่ง เมื่อเขาต้องสูญเสียรายได้ รายจ่ายเพิ่มขึ้นและมีรายได้ไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากการเสี่ยงภัยทางสังคม
3. มีมาตรการของรัฐบาลเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ของบุคคล และครอบครัว และการรักษามาตรฐานในการดำรงชีวิตตามควรแก่อัตภาพ
4. ส่งเสริมสันติภาพ ลดปัญหาการใช้ความรุนแรง มีความมั่นคงทางจิตใจ จิตวิญญาณมีเกียรติและศักดิ์ศรี

แผนงานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2543, หน้า 5) ให้คำนิยามไว้ดังนี้

ความมั่นคงของมนุษย์ หมายถึง การที่ประชาชนได้รับหลักประกันด้านสิทธิความปลอดภัย การตอบสนองต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี

ไม่ประสบปัญหาความยากจน ไม่สิ้นหวังและมีความสุข ตลอดจนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาถึงแนวคิดพื้นฐานเรื่องความมั่นคงของมนุษย์จะต้องเน้นที่ลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ

1. ความมั่นคงของมนุษย์เป็นปัญหาสากล กล่าวคือเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับมนุษย์ในทุกหนทุกแห่ง ทั้งในประเทศที่ร่ำรวยและยากจน คนเราเผชิญกับสิ่งคุกคามหลายอย่างคล้ายๆ กัน เช่น การว่างงาน ยาเสพติด อาชญากรรม มลภาวะ และการละเมิดสิทธิมนุษยชนถึงแม้ว่าความรุนแรงต่อสิ่งคุกคามเหล่านี้ จะแตกต่างกัน ไปในแต่ละประเทศ แต่สิ่งคุกคามความมั่นคงของมนุษย์เหล่านี้มีอยู่จริง และกำลังเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

2. องค์ประกอบของความมั่นคงของมนุษย์นั้นเชื่อมโยงกัน กล่าวคือ เมื่อประชากรในบางประเทศต้องประสบภัยต่อความมั่นคง ประเทศอื่นๆ ก็ดูเหมือนว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบร่วมกัน ไปด้วย การขาดแคลนอาหาร โรคระบาด มลภาวะ การค้ายาเสพติด การก่อการร้าย ความขัดแย้งทางเชื้อชาติ และความแตกสลายทางสังคมไม่ได้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำพังอยู่ในพรมแดนประเทศตลอดไป ผลสืบเนื่องจากปัญหาเหล่านี้กระทบไปทั่วโลก

3. ความมั่นคงของมนุษย์เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นได้ง่าย หากมีการป้องกันแต่เนิ่นๆ ดีกว่าที่จะตามแทรกแซงเพื่อแก้ไขภายหลัง การจัดการกับภัยเหล่านี้ตั้งแต่ต้น จะมีการสูญเสียน้อยกว่า ตัวอย่างเช่น ความสูญเสียทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกิดขึ้นจากโรคเอดส์นั้นประมาณถึง 240 พันล้านเหรียญสหรัฐในช่วงทศวรรษที่ 1980 ในขณะที่การลงทุนไม่กี่พันล้านเหรียญสหรัฐในการบริการสาธารณสุขพื้นฐาน และการจัดการศึกษาด้านการวางแผนครอบครัว จะช่วยควบคุมการแพร่กระจายโรคภัยนี้ได้

4. ความมั่นคงของมนุษย์เป็นเรื่องที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับว่ามนุษย์ดำรงชีวิตและหายใจอยู่ในสังคม ได้อย่างไร พวกเขามีสิทธิเสรีภาพที่จะเลือกกระทำ ได้แก่ การที่ต้องให้ความสนใจมนุษย์ในการดำรงชีวิตในสังคม การมีเสรีภาพที่จะเลือกทำสิ่งต่าง ๆ ที่สามารถกระทำได้ การให้โอกาสทางสังคม และความสามารถที่จะเลือกกว่าจะใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางความขัดแย้งหรือสันติภาพ

มาตรการและกลไกเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security)

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม (2545, หน้า 2) กล่าวว่า ความมั่นคงของมนุษย์จะเกิดขึ้นได้จะต้องมีมาตรการและกลไกมาดูแลคุ้มครอง ดังนี้

1. การพัฒนาสังคม (Social Development) เป็นการพัฒนาทุกส่วนของสังคมให้เข้มแข็งและมีคุณภาพ

2.สวัสดิการ (Social Welfare) เพื่อช่วยเหลือให้ทุกคนในสังคม มีชีวิตความเป็นอยู่ได้มาตรฐาน

3. ป้องกัน (Prevention) คนในสังคมอาจจะมีปัญหาความยากลำบากต้องป้องกัน เช่น ปัญหาด้านสุขภาพ

4. คุ้มครอง (Protection) มองว่าคนจะเจอกับพิบัติอะไรบ้าง จะต้องมีการคุ้มครองเป็นมาตรฐานขั้นต่ำ

5. รองรับ (Safety Net) เป็นที่มาของแนวคิดโครงข่ายความคุ้มครองทางสังคมว่า แม้จะมีมาตรการทั้ง 4 อย่างข้างต้นแล้ว ก็อาจมีคนตกหลุมทางสังคม เช่น ปรับ โครงสร้างการผลิต การเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ การสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ ตรงนี้ต้องมีข่ายรองรับทางสังคม

นอกจากนั้น ยังต้องมีมาตรการและกลไกเพิ่มอีก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) เพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ รวมทั้งต้องมีความมั่นคงทางสังคม (Social Security) ในความหมายใหม่จะเชื่อมโยงกับความมั่นคงของคน (Human Security) โดยปลอดจากความยากลำบากและปลอดจากปัญหา ซึ่งต้องมาตรการและกลไกทั้ง 5 มาตรการข้างต้น ความมั่นคงของมนุษย์ก็จะเกิดขึ้น

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่านิยามชัดเจนเกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์นั้น แบ่งเป็น 2 ประการ ประการแรก ได้แก่ ความปลอดภัยอันเนื่องมาจากสภาพปัญหาเรื้อรัง (เช่น ความหิวโหย โรคภัยและการปิดกั้นสิทธิ) และประการที่สอง ได้แก่ การได้รับการปกป้องจากการที่แบบแผนการดำเนินชีวิตต้องถูกทำให้ยุติโดยฉับพลัน และสภาพของสิ่งรบกวนหรือความยุ่งเหยิงที่เกิดขึ้น โดยฉับพลัน และทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ไม่ว่าจะเป็นในบ้าน ในการทำงาน ตลอดจนในชุมชน ส่วนนิยามของ “ความมั่นคงของมนุษย์” จากหนังสือคำศัพท์คำย่อทางการทูตสถาบันการต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (2545, หน้า 35) หมายถึง การสร้างสภาพที่มั่นคงโดยครอบคลุมทุกด้านทั้งในด้านการเมือง (เช่น การปลอดภัยจากสงคราม) ด้านเศรษฐกิจ (เช่น การกินดีอยู่ดี การมีสุขอนามัย) และด้านสังคม (เช่น การมีสิทธิขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด)

ภาวะแห่งการสูญเสียความมั่นคงของมนุษย์นั้น อาจเกิดจากแรงบีบคั้นจากภัยธรรมชาติหรือการดำเนินนโยบายที่ผิดในการบริหารประเทศ หรืออาจเกิดจากสาเหตุทั้งสองอย่าง อย่างไรก็ตามพึงตระหนักว่า เรื่องความมั่นคงของมนุษย์นั้น ไม่สามารถถือได้ว่าเป็นเรื่องเดียวกันหรือเท่าเทียมเท่ากับเรื่องการพัฒนามนุษย์ (Human Development) ทั้งนี้ เพราะในขณะที่เรื่องการพัฒนา มนุษย์ให้ความสำคัญกับการเปิดกว้างทางโอกาสให้กับสิทธิเสรีภาพของมนุษย์เรื่องความมั่นคงของมนุษย์เป็นเรื่องของการให้มนุษย์นั้นมีชีวิตอยู่ในวันนี้ มีสิทธิเสรีภาพที่พึงมีพึงได้และมีความมั่นใจว่าจะไม่สูญเสียสิทธิเสรีภาพเหล่านั้นไปในอนาคต อย่างไรก็ตาม ตัวเชื่อมโยงระหว่างทั้งสองเรื่องนี้

ได้แก่ การยกระดับทางโอกาสมนุษย์ แต่ความล้มเหลวในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจนำมาซึ่งความล้มเหลวในอีกเรื่องหนึ่งก็เป็นได้ เช่น หากการพัฒนามนุษย์ที่ล้มเหลวนำมาซึ่งความยากจน โรคภัย ความหวือหวาของชุมชน หรือเชื้อชาติ จะสร้างให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคงของมนุษย์ตามมาด้วย

เมื่อประชาชนรับรู้ถึงความไม่มั่นคงปลอดภัยที่เกิดขึ้นในประเทศ อันเนื่องมาจากความขัดแย้งทางเชื้อชาติที่รัฐบาลเป็นผู้ก่อ และได้รับผลกระทบที่ทำให้แทบจะหมดหวังในชีวิต อาจเป็นเหตุให้ประชาชนหันมาสร้างกลุ่มที่ต่อต้านความรุนแรงที่เกิดขึ้น เพื่อคัดค้านสิทธิอำนาจนั้น

การสร้างความมั่นใจในความมั่นคงของมนุษย์นั้น จึงไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะรับผิดชอบในการสร้างโอกาสและเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของตนเอง แต่หมายถึงการที่ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการรับแบกภาระ อันเนื่องมาจากการกดขี่และความไม่เป็นธรรมนั้นด้วย เพื่อช่วยกันสร้างให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตมากขึ้น แนวคิดเกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์อีกประการหนึ่ง จึงให้น้ำหนักในเรื่องที่ประชาชนต้องสามารถดูแลตนเองได้ โดยที่ประชาชนทุกคนนั้นควรมีโอกาส มีสิทธิในการเข้าถึงสิ่งที่มีความจำเป็นต่อตนเอง หรือมีความต้องการในการยังชีพ สามารถที่จะได้รับความมั่นใจว่าชีวิต ชุมชน ประเทศชาติของตน และโลกนี้จะได้รับการพัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นกว่าเดิม

ดังนั้น ความมั่นคงของมนุษย์จึงมิได้เป็นเพียงเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันเท่านั้น แต่เป็นแนวคิดเชิงบูรณาการที่จะต้องคำนึงถึงประเด็นทั้งระดับประชาชนและระดับประเทศชาติ มีการประสานประโยชน์และความร่วมมือจากฝ่ายต่างๆ ที่ต้องมีความเห็นชอบร่วมกันว่า เรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องร่วมกับทุกๆ คน เพื่อที่จะสร้างความมั่นคงของมนุษย์ให้เกิดขึ้น

องค์ประกอบของความมั่นคงของมนุษย์

องค์ประกอบหลักๆ เกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์ แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นได้แก่ ความปลอดภัยจากความกลัว (Freedom from Fear) ลดความปลอดภัยจากความขาดแคลน (Freedom from Want) ซึ่งทั้งสองนี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่องค์การสหประชาชาติกำหนด อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่ได้รับการกล่าวถึงมากกว่า ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับการปลดปล่อยจากความกลัว

กระทรวงการต่างประเทศ (2545, หน้า 35) โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความมั่นคงของมนุษย์” หมายถึง การที่ประชาชนสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างปลอดภัยและอิสระ และมั่นใจได้ว่าโอกาสที่เขาได้รับอยู่ในปัจจุบันจะไม่สูญหายไปในวันข้างหน้า ความมั่นคงของมนุษย์มี 2 มิติหลัก คือ

1. ปลอดภัยจากความเรื้อรัง อาทิ ความหวงใย โรคภัยต่าง ๆ และภาวะความกดดัน
2. การคุ้มครองจากการคุกคามอันฉับพลันในการดำเนินชีวิตปกติประจำวันไม่ว่าจะเป็นการงานหรือในชุมชน

ความมั่นคงของมนุษย์มี 7 ด้าน คือ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางอาหาร ความมั่นคงทางด้านสุขภาพ ความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงส่วนบุคคล ความมั่นคงของชุมชน และความมั่นคงด้านการเมือง

แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคงของมนุษย์ จึงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วนใน 2 ทิศทางพื้นฐาน ดังนี้

1. เปลี่ยนจากการให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของดินแดน ไปสู่การให้ความสำคัญมากขึ้นกับความมั่นคงของมนุษย์

2. เปลี่ยนจากความมั่นคงปลอดภัยอันเนื่องมาจากกำลังอาวุธที่มีไปสู่การให้ความสำคัญกับการพัฒนามนุษย์ที่ยั่งยืน สำหรับปัญหาความมั่นคงที่เป็นประเด็นหลักๆ มี 6 ประการใหญ่ ๆ คือ

ประการที่ 1 ความมั่นคงปลอดภัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ความมั่นใจในเรื่องรายได้พื้นฐานซึ่งได้มาจากภาคการผลิตและค่าจ้างแรงงาน หรือการให้ความช่วยเหลือจากรัฐในเรื่องเงิน มีช่องทางเลี้ยงชีพ หรือมีรายได้เพียงพอแก่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานของตนเองและครอบครัวอันประกอบด้วยปัจจัย 4 เป็นอย่างน้อย โดยไม่มีหนี้สินที่เป็นภาระเกินกำลังส่งคืน รวมทั้งมีหลักประกันความมั่นคงของรายได้ในอนาคตตามสมควร มีมาตรฐานการครองชีพ

ประการที่ 2 ความมั่นคงทางสุขภาพ ประกอบด้วยความมั่นคงทางกาย และความมั่นคงทางจิตใจ

ประการที่ 3 ความมั่นคงทางสังคม ซึ่งรวมถึง ความมั่นคงของครอบครัวและชุมชน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขในสังคม ความมั่นคงปลอดภัยจากความรุนแรงฉับพลัน และไม่อาจคาดการณ์ได้มากขึ้นเรื่อยๆ เช่น ภัยคุกคามต่อสตรี (การข่มขืน ความรุนแรงในครอบครัว) ภัยคุกคามต่อเด็ก (การทำร้ายเด็ก) ภัยคุกคามต่อตนเอง (การฆ่าตัวตาย การใช้จ่ายเสพติด การติดเชื้อเอดส์)

ประการที่ 4 ความมั่นคงทางการเมืองการปกครอง ได้แก่ การมีสิทธิเสรีภาพเพียงพอ ไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน ความยุติธรรมเสมอภาคทางสังคม ประเทศชาติมีความปลอดภัยจากความรุนแรง หรือการทำให้แตกสลาย เป็นต้น

ประการที่ 5 ความมั่นคงทางทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เอื้ออำนวยอย่างต่อเนื่องต่อการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตโดยไม่เกิดความเสื่อมโทรมจนเป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อความมั่นคงด้านอื่น ๆ

ประการที่ 6 ความมั่นคงทางการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ความสามารถในการคิดเลข การได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชน และบทบาทของการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อความมั่นคงของชีวิตมนุษย์ การศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสำคัญ

มากในการช่วยเหลือผู้คนที่ได้ทำงานและได้รับว่าจ้างงาน การศึกษาพื้นฐานทำให้เกิดการเข้าใจสิ่งต่างๆ และการใช้สิทธิทางกฎหมายต่าง ๆ การศึกษาและการจ้างงานของสตรี เป็นอิทธิพลหลัก 2 ประการ ในการลดอัตราการเจริญพันธุ์

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม (2545, หน้า 11-13) ได้กล่าวถึงความหมายของ “ความมั่นคง” ไว้ว่าหมายถึง

1. ความมั่นคงทางสุขภาพ ได้แก่ ความไม่เป็นโรคร้ายแรง ไม่เจ็บไข้ได้ป่วยถึงขั้นที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ หรือการการดำเนินชีวิตตามปกติ เป็นต้น

2. ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ คือ มีช่องทางเลี้ยงชีพหรือมีรายได้เพียงพอแก่ความจำเป็นพื้นฐานของตนเองและครอบครัว อันประกอบไปด้วยปัจจัย 4 เป็นอย่างน้อย โดยไม่มีหนี้สินที่เป็นภาระเกินกำลังส่งคืน รวมทั้งมีหลักประกันความมั่นคงของรายได้ในอนาคตตามสมควร

3. ความมั่นคงทางสังคม ซึ่งรวมถึง ความมั่นคงของครอบครัวและชุมชน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขในสังคม เป็นต้น

4. ความมั่นคงทางการเมืองและการปกครอง ได้แก่ การมีสิทธิเสรีภาพเพียงพอ ไม่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน มีความยุติธรรมเสมอภาคในสังคม ประเทศชาติมีความปลอดภัยจากการรุกรานหรือการทำให้แตกสลาย เป็นต้น

5. ความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยอย่างต่อเนื่องต่อการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิต โดยไม่เกิดการเสื่อมโทรมจนเป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อความมั่นคงด้านอื่น ๆ

“ความมั่นคง” ของมนุษย์หลักๆ 5 ประการข้างต้น ถือเป็นพื้นฐานสำคัญของชีวิตมนุษย์ โดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นคนรวย คนจน คนชั้นสูง คนชั้นล่าง คนไทย คนจีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น คนในประเทศเกษตรกรรม ประเทศอุตสาหกรรม คนใช้เทคโนโลยีเก่า คนใช้เทคโนโลยีใหม่ ฯลฯ จึงพอสรุปได้ว่า ความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) น่าจะเป็นผลลัพธ์ (Outcome) ที่พึงปรารถนาของการพัฒนาประเทศทุกประเทศ ไม่ว่าประเทศนั้นๆ จะอยู่ในระดับใดของการพัฒนาและน่าจะเป็น “มาตรวัด” ที่ดีกว่าการดู “รายได้” เป็นหลัก ซึ่งเป็นวิธีที่ประเทศทั้งหลาย รวมทั้งประเทศไทย ใช้อยู่ในปัจจุบัน

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ประชุมคณะทำงานด้านวิชาการหลายครั้ง โดยมีนายแพทย์สุภาชัย สาระจรัส ประธานที่ปรึกษาคณะทำงานด้านวิชาการมติที่ประชุมให้ใช้คำนิยามของคำว่า “ความมั่นคงของมนุษย์” คือ การที่ประชาชนได้รับหลักประกันด้านสิทธิ ความปลอดภัย การตอบสนองต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี ตลอดจนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง

ฉะนั้น ที่กล่าวว่าประเทศไทยจะเป็นประเทศแรกในโลกที่เอาจริงเอาจังกับแนวคิด “ความมั่นคงของมนุษย์” ด้วยการตั้ง “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” จึงเป็นการกล่าวถึงความคิดริเริ่ม “นวัตกรรมทางสังคม” ของประเทศไทยที่น่าภาคภูมิใจ ความมั่นคงของมนุษย์จะช่วยให้ประชาชนมีความสุขทั้งกายและใจด้วยการนำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพสังคม (Social Quality)

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพสังคม (Social Quality) เป็นแนวคิดที่พัฒนาขึ้น โดยนักวิชาการจากประเทศทางยุโรปในช่วงกลางของทศวรรษ 1990 โดยมีจุดมุ่งหมายในการแก้ไขจุดอ่อนและสร้างดุลยภาพให้เกิดขึ้น ระหว่างการวัดผลของการพัฒนาโดยมุ่งเน้นตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจเพียงด้านเดียวมาเป็นเน้นตัวชี้วัดทางด้านสังคมประกอบกันด้วย ซึ่งในช่วงแรกของการพัฒนานั้นจะมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ในเชิงนโยบายก่อน และเริ่มมีการสร้างองค์ความรู้ในเชิงทฤษฎีตามมาในช่วงเวลาต่อมา

คุณภาพสังคมตามคำนิยามของเบ็คและคณะ (Beck et. al., 1997, p. 3) หมายถึง ระดับความสามารถของการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดสภาพความเป็นอยู่ที่ดี และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่

คุณภาพสังคมนั้นมีจุดเน้นทั้งในระดับของสังคมและระดับปัจเจกบุคคล คุณภาพสังคมในภาพรวมจะไม่ใช้การหมายรวมเฉพาะการเพิ่มขึ้นของคุณภาพชีวิตที่ดีของสมาชิกแต่ละคนเท่านั้น แต่จะหมายรวมถึงสภาพที่ดีขึ้นของสังคมโดยรวม และการมองสังคมในลักษณะองค์รวมด้วย โดยเฉพาะสังคมที่มีคุณภาพ หมายถึงสังคมที่ประสบความสำเร็จทั้งในด้านเศรษฐกิจ มีการพัฒนาให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนและความเป็นธรรมทางสังคมร่วมด้วย

สังคมที่มีคุณภาพในระดับดีจะต้องเป็นสังคมที่มีคุณลักษณะตามที่วอล์คเกอร์ (Walker, 1998, p. 109) กล่าวไว้ คือ เป็นสังคมที่สมาชิกมีความสามารถและเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสังคมทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ และการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวจะอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพพื้นฐาน และระบบสวัสดิการที่เหมาะสมในชุมชน โดยเฉพาะการที่จะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมนั้น สมาชิกของสังคมทุก ๆ คนจะต้องมีโอกาสในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (Economic Security) สมาชิกทุกคนได้รับการยอมรับอย่างเท่าเทียมกัน (Social Inclusion) อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีความสมานฉันท์ (Cohesive Communities) และมีการเสริมพลังให้เกิดขึ้น (Empowerment) ที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ หรืออาจสรุปได้ว่าคุณภาพสังคมจะขึ้นอยู่กับระดับของเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ปัจเจกบุคคลมี โอกาสเข้าถึงได้อย่างพร้อมหน้ากัน

จุดมุ่งหมายของแนวคิดคุณภาพสังคมเป็นการเน้นที่ภาพรวม ครอบคลุมทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โดย เบ็คและคณะ (Beck et.al. , 1997) ได้แยกมิติของคุณภาพสังคมซึ่งมีลักษณะเชื่อมโยงกันเป็น 4 มิติ ได้แก่ ความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ (Socio-Economic Security) การยอมรับเป็นสมาชิกของสังคม (Social Inclusion) ความสมานฉันท์ทางสังคม (Social Cohesion) และการเสริมสร้างพลังทางสังคมให้แก่ประชาชน (Social Empowerment)

กระบวนการ

ทางสังคม

ความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ

- ทรัพยากรทางการเงิน
- ที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม
- สุขภาพและการดูแลสุขภาพ
- การทำงาน
- การศึกษา

ความสมานฉันท์ทางสังคม

- ความไว้วางใจ
- บรรทัดฐานและค่านิยมอื่น ๆ
- เครือข่ายทางสังคม
- อัตลักษณ์

ระบบ

สถาบัน

องค์การ

- สิทธิของพลเมือง
- ตลาดแรงงาน
- การบริการ
- เครือข่ายทางสังคม

คุณภาพสังคม

ชุมชน

กลุ่ม

ครอบครัว

- ฐานความรู้
- ตลาดแรงงาน
- การเปิดกว้างและการสนับสนุนจากสถาบันในสังคม
- พื้นที่สาธารณะ
- ความสัมพันธ์ส่วนตัว

การยอมรับเป็นสมาชิกของสังคม

กระบวนการที่

เกี่ยวข้องกับ

ปัจเจกชน

การเสริมสร้างพลังทางสังคม

ภาพที่ 10 มิติของคุณภาพสังคม

1. ความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง การที่ความต้องการพื้นฐานซึ่งสนองตอบความจำเป็นในแต่ละวันของบุคคลได้รับการตอบสนองโดยระบบ และหน่วยงานที่เป็นผู้จัดหรือดูแลด้านสวัสดิการในระดับพื้นฐานของความมั่นคงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจที่บุคคลพึงได้รับ จะได้แก่ การคุ้มครองเกี่ยวกับความจำเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การมีงานทำ การมีสุขภาพที่ดี และการสนองตอบทางวัตถุในกรณีอื่น ๆ

2. ความสมานฉันท์ทางสังคม เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่เป็นอุปสรรคหรือลดทอนความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือทางสังคม หรือ โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม ทั้งนี้ ระดับของความสมานฉันท์ที่ยอมรับได้จะต้องเป็นระดับที่คนทุก ๆ คนในสังคมสามารถที่จะอยู่ในสังคมในฐานะของมนุษย์อย่างแท้จริง และในทางตรงข้ามความรุนแรงทางสังคมจะแสดงออกในลักษณะของการแบ่งแยกระหว่างภูมิภาค ความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจของชนกลุ่มน้อย การไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่จะเข้าถึงทรัพยากรและการบริการที่รัฐจัดให้ รวมถึงความไม่เท่าเทียมกันของส่วนแบ่งทางเศรษฐกิจ ซึ่งความสมานฉันท์ทางสังคมนี้จะเกี่ยวข้องกับสภาพทางสังคมที่เป็นวัตถุ และความมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

3. การยอมรับเป็นสมาชิกของสังคม จะเกี่ยวข้องกับหลักของความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และรวมถึง โครงสร้างทางสังคมที่จะก่อให้เกิดสภาพการณ์ของความไม่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ดังกล่าว เป้าหมายหลักของมิตินี้คือการครอบคลุมของบริการ ซึ่งจะเป็นผลจากการมีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี สถานการณ์แรงงาน และลักษณะบริการหรือการสนองตอบทางวัตถุที่เป็นส่วนรวม โดยเฉพาะ การดูแลเกี่ยวกับกลไกที่จะไม่ก่อให้เกิดการกีดกันชัดเจน หรือลดระดับของการเอารัดเอาเปรียบทางสังคมให้น้อยที่สุด

4. การเสริมสร้างพลังทางสังคมให้แก่ประชาชน หมายถึง ความรู้สึกหรือสำนึกในความสามารถหรือสมรรถนะส่วนบุคคลในอันที่จะเข้ามีส่วนร่วมในทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งเป้าหมายหลักของการเสริมสร้างพลัง คือการส่งเสริมให้คน (People) สามารถเป็นพลเมือง (Citizens) ที่มีศักยภาพ และมีอำนาจอย่างแท้จริง

การสร้างความเข้มแข็งดังกล่าวนี้จะเกี่ยวข้องกับแนวคิดทั้งที่เป็นเหตุ (Active) และเป็นผล (Passive) ในส่วนที่เป็นเหตุจะได้แก่ความรู้สึกมีพลังในตน (Self-empowerment) และในทางกลับกัน ส่วนที่เป็นผล คือ วิธีการที่จะก่อให้เกิดความเข้มแข็ง เป็นความพยายามที่จะส่งเสริมและสร้างบรรยากาศหรือกลไกให้ความเข้มแข็งเกิดขึ้น

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตำรวจ

ในสมัยรัชการที่ 5 รัชกาลที่ 6 เป็นพัฒนาการอันยาวนานถึง 140 ปี ของกรมตำรวจไทยนี้ มีผู้บังคับบัญชาที่เรียกกันว่าผู้บังคับกองโพลิศ - อธิบดีกรมตระเวน - อธิบดีกรมพลตระเวน - อธิบดีกรมตำรวจภูธร - อธิบดีกรมตำรวจภูธร และกรมตำรวจพระนครบาล จนกระทั่งเป็น " อธิบดีกรมตำรวจ " ลำดับที่ 29 แล้ว พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2541 เป็นคนสุดท้ายที่ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ จนถึงวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ.2541 กรมตำรวจได้โอนไปจัดตั้งเป็น " สำนักงานตำรวจแห่งชาติ " ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง มีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงภายใน ส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การตระเวนชายแดน การรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชน และอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและให้อยู่ในบังคับบัญชาของ นายกรัฐมนตรี และโดยที่มาตรา 230 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้การโอนกรมที่มีผลเป็นการจัดตั้งกรมขึ้นใหม่ โดยไม่มีกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งมีผลตามพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มี พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก เป็นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ คนแรก พ.ศ.2542 - 2543 (กองบังคับการตำรวจทางหลวง, 2554) ทั้งนี้ได้มีตราพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการของตำรวจดังนี้

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547

ในมาตรา 4 ได้นิยาม“ข้าราชการตำรวจ”ไว้ว่า หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงข้าราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งหรือสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจ โดยได้รับเงินเดือนจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย ซึ่งมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้ใน มาตรา 6 ว่าเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในบังคับบัญชาของ นายกรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ
2. ดูแลควบคุมและกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจซึ่งปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
3. ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา

4. รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของราชอาณาจักร

5. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

6. ช่วยเหลือการพัฒนาประเทศตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

7. ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ในมาตรา 7 ยังมีการกำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งเสริมให้ท้องถิ่นและชุมชน มีส่วนร่วมในกิจการตำรวจเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญารักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยของประชาชนตามความเหมาะสม และความต้องการของแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ การดำเนินการมีส่วนร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) กำหนด และก.ต.ช.นี้เองที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารราชการตำรวจ และกำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ปฏิบัติตามนโยบาย ระเบียบแบบแผน มติคณะรัฐมนตรี และกฎหมาย กำหนด

ดังนั้นสำนักงานตำรวจจึงได้นำ พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานราชการซึ่งได้มีการปรับเปลี่ยนแนวนโยบายและยุทธศาสตร์ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ดังมีสาระดังนี้

วิสัยทัศน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายซึ่งมีหน้าที่รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนความมั่นคงในราชอาณาจักร อำนาจความยุติธรรม ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมอย่างมีมาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาต่อองค์กรและประชาชน

พันธกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1. ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์และพระราชอาคันตุกะ

2. รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของราชอาณาจักร

3. ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญา

4. อำนาจความยุติธรรม โดยยึดหลักนิติธรรม

5. ให้บริการที่ดีโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

6. ส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน และท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการป้องกันควบคุมและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม

ค่านิยมหลักขององค์กร

“สามารถ สุจริต ซากด”

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าตำรวจมีบทบาทหน้าที่หลักในการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน โดยจะต้องป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญา รวมทั้ง รักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมอย่างมี มาตรฐาน ซึ่งถือว่าเป็นภารกิจที่ต้องใช้ทั้งความสามารถทางด้านสติปัญญาและสมรรถภาพทาง ร่างกาย อีกทั้งกระบวนการทำงานของตำรวจเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมที่ได้มีการ แบ่งแยกอำนาจหน้าที่กันโดยเด็ดขาด คือ การสืบสวน สอบสวน และจับกุม เป็นหน้าที่ของ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ การฟ้องคดี และการดำเนินคดีในศาลเป็นหน้าที่ของอัยการและ ทนายความ การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นหน้าที่ของศาล และการปฏิบัติตามคำพิพากษาคดีเป็น หน้าที่ของศาล และการปฏิบัติตามคำพิพากษาเป็นหน้าที่ของกรมคุมประพฤติและกรมราชทัณฑ์ ดังนั้นภารกิจที่กำหนดไว้จะไม่สามารถสำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพหากปราศจากความร่วมมือ จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชนด้วย

นโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 4 ระยะ

ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นจะต้องเป็นไปตามนโยบายของผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ เพื่อสร้างการบริการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ตามคำขวัญที่ว่า “บริการคุณญาติ พิทักษ์ราษฎร์คุ้มครองครว” ทั้งนี้ในการกำหนดนโยบายนั้นได้มีการกำหนดนโยบาย กรอบระยะเวลาออกเป็น 4 ระยะได้แก่

ก. นโยบายเฉพาะหน้าที่ต้องการให้เกิดผลทันทีและต่อเนื่อง

1. ปกป้อง เติบโต พิทักษ์รักษา สถาบันพระมหากษัตริย์ ตลอดจน

พระบรมวงศานุวงศ์ มิให้ผู้ใดล่วงละเมิด โดยการถวายความปลอดภัย และถวายพระเกียรติสูงสุด โดยจะต้องการมีการประชุมเพื่อบูรณาการงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนในการ ปฏิบัติการถวายความปลอดภัยและการจัดจรรยาในพื้นทีรับผิดชอบและบูรณาการสรรพกำลัง

2. ข้าราชการตำรวจทุกรายมีหน้าที่ให้บริการที่ดีและเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสม ไม่ใช้อำนาจในทางมิชอบข่มขู่ ริดไถประชาชน โดยมีการสุ่มตรวจเพื่อนำเนิการอย่างเด็ดขาดทั้ง ทางวินัยและอาญา

ข. นโยบายเร่งด่วน (ระยะ 6 เดือน) “ปิดกวาดบ้าน ร่วมใจพัฒนา”

1. ปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ โดยคำนึงถึงประชาชนผู้รับบริการเป็นหลักให้มีประสิทธิภาพเนื่องจากสถานีตำรวจมีบทบาทใกล้ชิดและมีงานให้บริการประชาชนโดยตรง ทั้งนี้ข้าราชการตำรวจจะต้องมีกิริยาจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมให้บริการ ไม่อยู่เหนือกฎหมาย ทำงานว่องไวและขยายบริการ โดยการกำหนดเป้าหมายและระยะเวลาการตรวจเยี่ยมประชาชนเพื่อรับฟังปัญหาต่างๆ และจัดทำฐานข้อมูลท้องถิ่น

2. สร้างความสามัคคีกลมเกลียวของข้าราชการตำรวจทุกระดับชั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสามัคคี เป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทักษะคิด วิธีการทำงาน รวมทั้งยังต้องมีการฝึกอบรมและทำกิจกรรมสาธารณะ โดยมีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

3. เปิดอกคุย ใช้ “สภากาแฟ” เป็นเวทีในการพบปะหารือ หรือพูดคุยปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการ หรือเชิญบุคคลอื่นมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยกำหนดให้มีขึ้นทุกระดับชั้นตั้งแต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการ กองบังคับการและสถานีตำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

3.1 เสริมการฝึกแก่ข้าราชการตำรวจทุกนาย เพื่อเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสรรพภาพทางกายและจิตใจ มีการกำชับ กำกับดูแล อบรมให้ความรู้และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา

3.2 สำนักส่วนรวม โดยจัดกิจกรรม “จิตอาสา” เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างข้าราชการตำรวจและประชาชนชุมชน หน่วยงานราชการและกลุ่มองค์กรในพื้นที่อย่างน้อยเดือนละครั้ง

ค. นโยบายสำคัญภายใน ระยะ 1 ปี “เสริมสร้าง พัฒนาประสิทธิภาพ”

1. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจ โดยดำเนินการปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เสพ รวมทั้งดำเนินมาตรการเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือทางภาษีของผู้กระทำผิด รวมทั้งเสริมการทำงานด้วยการป้องกัน ควบคุมไม่ให้มีแหล่งอบายมุขทุกชนิดในพื้นที่รับผิดชอบ

2. การแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

3. ปรับปรุงกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

4. พัฒนาทรัพยากรบุคลากรตำรวจทั้งระบบนโยบายสำคัญ (ระยะ 1 ปี)

ง. นโยบายภายในระยะ 3 ปี “เดินหน้าอย่างมีทิศทาง”

1. การใช้ยุทธศาสตร์นำการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงาน

2. มีคู่มือการปฏิบัติราชการสำหรับการปฏิบัติราชการในสถานีตำรวจแต่ละด้านและคู่มือการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. พัฒนาระบบกำหนดให้มีฐานข้อมูลกลางของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

4. เสริมสร้างขีดความสามารถตลอดจนขวัญและกำลังใจของข้าราชการตำรวจ

5. เตรียมความพร้อมสำหรับการจัดกำลังและเสริมประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยและความมั่นคงตามแนวชายแดน พัฒนาระบบและบูรณาการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการแบ่งนโยบายออกเป็น 4 ระยะ โดยนโยบายเฉพาะหน้าที่ต้องการให้เกิดผลทันทีและต่อเนื่อง กล่าวถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในราชอาณาจักรไทย เช่น การปกป้อง เติบโต พืชภัยรักษา สถาบันพระมหากษัตริย์ ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์, การรักษาความสงบเรียบร้อย, การปราบปรามปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น ถือว่าข้าราชการตำรวจทุกคนต้องปฏิบัติตามเนื่องจากเป็นบทบาทหน้าที่หลักของตนเอง ซึ่งการจะทำให้บรรลุตามนโยบายนั้นได้จะต้องใช้ปัจจัยเกื้อหนุนต่าง ๆ มาเป็นแรงผลักดันด้วย ดังนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีแผนนโยบายในปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจเพื่อให้สามารถให้บริการกับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากนโยบายเร่งด่วน (ระยะ 6 เดือน) “ปิดกวาดบ้าน ร่วมใจพัฒนา” ที่มุ่งเน้นสร้างสำนึกให้ข้าราชการตำรวจมีจิตบริการ คือ มีกิริยาวาจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมให้บริการกับประชาชน และ ไม่อยู่เหนือกฎหมาย ทำงานว่องไวและขยายบริการ โดยการกำหนดเป้าหมายและระยะเวลาการตรวจเยี่ยมประชาชนเพื่อรับฟังปัญหาต่าง ๆ ทั้งนี้ยังมุ่งเน้นการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ เช่น สร้างความสามัคคีกลมเกลียวของข้าราชการตำรวจทุกระดับชั้น โดยใช้ “สภากาแฟ” เป็นเวทีในการพบปะหารือกันระหว่างกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและลดช่องว่างระหว่างกัน โดยกำหนดให้มีขึ้นทุกระดับชั้นตั้งแต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการกองบังคับการและสถานีตำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

นอกจากนี้ยังมีแนวทางในการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการการทำงาน เช่น เสริมการฝึกแก่ข้าราชการตำรวจทุกคน การจัดฝึกรอบรม สัมมนา รวมทั้งการสร้างขวัญกำลังใจกับตำรวจ เป็นต้น ตามนโยบายสำคัญภายใน ระยะ 1 ปี “เสริมสร้าง พัฒนาประสิทธิภาพ” ซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจ โดยดำเนินการปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เสพ รวมทั้งเสริมการทำงานด้วยการป้องกัน ควบคุมไม่ให้มีแหล่งอบายมุขทุกชนิดในพื้นที่รับผิดชอบ อีกทั้งสถานีตำรวจยังต้องมีการปรับปรุงกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดผลในทางปฏิบัติอีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า “งานตำรวจ” หรือ ภารกิจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ มิใช่แค่การให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามคำขวัญที่ว่า “บริการดุจญาติ พิทักษ์ราษฎร์คุ้มครองครีว” เท่านั้น แต่ต้องประกอบด้วยการบริหารจัดการภายในองค์กรเพื่อสร้างระบบที่เอื้อต่อการจัดการปัญหาอาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงระบบการให้บริการแก่ประชาชน การพัฒนาบุคลากร การจัดสวัสดิการให้แก่ข้าราชการตำรวจ หรือการพัฒนาด้านสถานที่ของสถานีตำรวจให้มีความปลอดภัยน่าเข้ามาใช้บริการ เป็นต้น นอกจากนี้สถานีตำรวจยังต้องมีบริหารจัดการภายนอกองค์กรเพื่อให้สามารถบรรลุพันธกิจขององค์กรได้ เช่น การสร้างระบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลปัญหาอาชญากรรม, การสร้างเครือข่ายทางสังคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาอาชญากรรม หรือการประสานการทำงานร่วมกับท้องถิ่น เป็นต้น จึงถือได้ว่าภารกิจของตำรวจในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองนั้น ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ แต่เป็นเรื่องที่เชื่อมร้อยกับทุกฝ่ายในสังคม

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ถือเป็นกรอบแนวคิดที่หน่วยงานภาครัฐต้องใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและการให้บริการกับประชาชน ซึ่งเนื้อหาโดยสรุปของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มีดังต่อไปนี้

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen centered) คือ การปฏิบัติราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายหลักอย่างน้อย 7 ประการ ตามที่กำหนดไว้ในหมวด 1 ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 อันประกอบด้วย

1. การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

เป็นการปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและความปลอดภัยของสังคมส่วนรวมตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ โดยมีวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เป็นหลักทั่วไปให้ส่วนราชการนำไปเป็นแนวทางในการปรับใช้ เช่น ในการกำหนดภารกิจแต่ละเรื่อง ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประเทศ ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนทั่วไป โดยก่อนการดำเนินการกิจจะต้องศึกษาวิเคราะห์ถึงผลดีผลเสีย และวางระบบหรือกลไกการทำงานที่ชัดเจน โปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและสำรวจความพึงพอใจของสังคมเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมเสมอ

2. การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

ในการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ส่วนราชการต้องมีแผนปฏิบัติงานเป็นเครื่องมือกำกับการทำงานก่อนเริ่มลงมือทำงาน โดยในแผนปฏิบัติงานดังกล่าวต้องมีรายละเอียดแสดงขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของภารกิจและตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ อีกทั้งระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานนั้น นอกจากนี้ ยังต้องมีการบริหารราชการแบบบูรณาการ เพื่อให้ภารกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานได้มีการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงการกำหนดให้ส่วนราชการพัฒนาความรู้ในหน่วยงานของตนเพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ

ด้านการสร้างความรับผิดชอบให้ผู้บริหารงาน จะต้องจัดทำความตกลงในการปฏิบัติงาน หรือ คำรับรองการปฏิบัติราชการเพื่อให้การกำกับการปฏิบัติราชการประสบความสำเร็จและเกิดผลสัมฤทธิ์ของงาน อีกทั้งจะต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน 4 ปี ซึ่งเป็นการนำนโยบายของรัฐบาลมาแปลงเป็นแผนที่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐตามรัฐธรรมนูญและแผนพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ จากนั้นก็ถ่ายทอดออกมาเป็นแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี และแผนการปฏิบัติราชการประจำปี

3. การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

เป็นการกำหนดวิธีการทำงานของส่วนราชการให้มีประสิทธิภาพและสามารถวัดความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจได้โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ อาทิ การทำงานที่เน้นหลักความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ หลักความคุ้มค่า สามารถวัดผลได้ ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำคัญในการนำมาปรับปรุงวิธีการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป หลักความรับผิดชอบต่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติราชการของผู้รับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ

4. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

กำหนดหน้าที่ให้ส่วนราชการปฏิบัติเพื่อลดระยะเวลาการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่มีผลโดยตรงต่อประชาชน ให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น การกระจายอำนาจการตัดสินใจโดยมีหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแลการใช้อำนาจและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจและผู้มอบอำนาจ การจัดทำแผนภูมิแสดงขั้นตอนและระยะเวลาการทำงานแสดงให้เห็นให้ประชาชนได้รับรู้และสามารถตรวจสอบได้ นอกจากนี้จะต้องมีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมโดยการรวบรวมงานบริการต่าง ๆ ของรัฐมาให้บริการ ณ จุดบริการเดียว เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและลดระยะเวลาและขั้นตอนในการขอรับบริการต่าง ๆ

5. การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ

เป็นการให้ส่วนราชการตรวจสอบหน่วยงานของตนเพื่อปรับปรุงภารกิจให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป หรือสอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามนโยบายหรือแผนปฏิบัติราชการด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การทบทวนภารกิจอยู่เสมอว่าภารกิจใดจำเป็นต้องดำเนินการต่อไป หรือควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ยกเลิก ตามความเหมาะสม รวมทั้งการทบทวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงภารกิจ

6. การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน

เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่รวดเร็ว ขณะเดียวกันก็ให้ภาครัฐได้ตรวจสอบความต้องการของประชาชน รับรู้สภาพปัญหาและแก้ไขปัญหาได้ โดยมีวิธีการดำเนินการที่สำคัญๆ เช่น การกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานและประกาศให้ประชาชนและข้าราชการได้รับทราบ เพื่อแสดงให้เห็นประสิทธิภาพในการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้ส่วนราชการพัฒนาการให้บริการของตน โดยใช้ระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อให้การปฏิบัติราชการมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากขึ้น นอกจากนี้ส่วนราชการต้องจัดระบบรับฟังและจัดการข้อร้องเรียนต่างๆ ซึ่งเป็นปัญหาจากการให้บริการ และนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการปฏิบัติราชการให้มีความเหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ รวมทั้งจะต้องเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติราชการ รวมทั้งเรื่องงบประมาณรายจ่าย การจัดซื้อจัดจ้างให้สาธารณชนรับทราบเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

7. การประเมินผลการปฏิบัติราชการ

เพื่อวัดผลการปฏิบัติราชการ ทั้งในเรื่องผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และเรื่องระดับของคุณภาพและความพึงพอใจ โดยในการประเมินผลการปฏิบัติราชการนั้นมีวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การประเมินผลโดยคณะผู้ประเมินอิสระเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพการให้บริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการและความคุ้มค่าในภารกิจ การประเมินผลประสิทธิภาพการบังคับบัญชาของแต่ละระดับ และการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ รวมทั้งการจัดสรรเงินรางวัลเพื่อเป็นบำเหน็จความชอบในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและจูงใจให้ส่วนราชการพัฒนาการปฏิบัติราชการให้มีคุณภาพและเกิดประสิทธิภาพ

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ทั้ง 7 ประการ ถือเป็นกรอบแนวทางของหน่วยงานภาครัฐในการกำหนดเนื้อหาเพื่อประเมินระบบขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน เช่น วางระบบหรือกลไกการทำงานที่ชัดเจน โปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ ฯลฯ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ เช่น ต้องมีแผนปฏิบัติงานแสดงขั้นตอน ระยะเวลา

และงบประมาณ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ ระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานนั้น การบริหารราชการแบบบูรณาการ องค์กรแห่งการเรียนรู้ ฯลฯ การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ เช่น หลักความคุ้มค่า สามารถวัดผลได้ หลักความรับผิดชอบ ฯลฯ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เช่น กระจายอำนาจ การตัดสินใจโดยมีหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแล จัดทำแผนภูมิแสดงขั้นตอนและระยะเวลาการทำงาน จัดตั้งศูนย์บริการ ณ จุดบริการเดียว ฯลฯ ในส่วนของการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ เช่น การทบทวนภารกิจกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายสารสนเทศ ระบบรับฟังและจัดการข้อร้องเรียนต่าง ๆ เปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติราชการ งบประมาณรายจ่าย ฯลฯ และการประเมินผลการปฏิบัติราชการ เช่น คุณภาพการให้บริการความพึงพอใจของผู้รับบริการ และความคุ้มค่าในภารกิจ ประสิทธิภาพการบังคับบัญชาของแต่ละระดับ ผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ ฯลฯ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551-2555)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบราชการไทย ตามข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ที่ให้คุณค่าความสำคัญ ยึดมั่นในปรัชญา หลักการ แลแนวทางในการให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการทำงาน ราชการจึงมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ประสานงานการทำงานกับผู้บริหารราชการแผ่นดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ได้มีเป้าหมายในการพัฒนาส่วนราชการให้เป็นองค์กรที่ เก่ง ดี มีส่วนร่วมและตอบสนองทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยได้มียุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

1. ยกระดับการให้บริการและการทำงานเพื่อตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของประชาชนที่มีความสลับซับซ้อนหลากหลายเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
2. ปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการเกิดการแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
3. มุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลง และปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ
4. สร้างระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดี เกิดความโปร่งใส มั่นใจ และสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ "สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อ

การเปลี่ยนแปลง" ซึ่งมียุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคมการจัด บริการ ทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันในระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ และเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกในการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรีและเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับได้บนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลในสังคม โดยมีการเสริมสร้างระบบบริหารราชการ ให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุล อำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการที่มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ รวมทั้งสร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหาย

ข้อมูลทั่วไปของเมืองพัทยา

แต่เดิมพัทยาคือเมืองชายทะเลที่ชาวบ้านอาศัยอยู่กันตามปกติ จนกระทั่งวันที่ 29 เมษายน 2504 มีทหารอเมริกันประมาณ 100 คน จากฐานทัพที่ตั้งอยู่จังหวัดนครราชสีมา เดินทางมาพัทยาและเช่าบ้านตากอากาศของพระยาสุนทรที่อยู่ทางตอนใต้ของพัทยาโดยพลัดกันพักผ่อนเป็นงวด ๆ ละ 1 สัปดาห์เป็นประจำ จึงถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้พัทยากลายเป็นเมืองท่องเที่ยว

ในปีพ.ศ. 2499 พัทยาในฐานะเป็นสุขาภิบาลนาเกลือ มีพื้นที่เฉพาะตำบลนาเกลือ ต่อมาได้ขยายเขตไปถึงพัทยาได้ เมื่อปี 2507 มีพื้นที่ในการปกครองดูแล ประมาณ 22.2 ตารางกิโลเมตร แต่เนื่องจากพัทยาได้เจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ หน่วยการปกครองที่เป็นสุขาภิบาลอยู่เดิมไม่อาจจะบริหารงานและให้บริการได้ทันกับความเจริญอย่างรวดเร็วได้ รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 ขึ้น ด้วยผลแห่งพระราชบัญญัตินี้ จึงได้ยุบสุขาภิบาลนาเกลือ และได้จัดตั้งเมืองพัทยา เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2521 เป็นรูปการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (City Manager) ผู้จัดการเมือง และให้เมืองพัทยาในฐานะเทียบเท่าเทศบาลนคร กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2540 มีผลบังคับใช้ ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่น ต้องมาจากการเลือกตั้ง จึงยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 และตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 บังคับใช้ มีผลตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542

อาณาเขต

ทิศเหนือ	เริ่มจากแนวคลองกระทิงตาย
ทิศตะวันออก	ขนานไปกับถนนสุขุมวิท (ห่างจากถนนสุขุมวิทไปทางทิศตะวันออก ประมาณ 900 เมตร)
ทิศตะวันตก	ขนานกับแนวชายฝั่งทะเล
ทิศใต้	จรดพื้นที่ตำบลห้วยใหญ่

พื้นที่

พื้นที่ทั้งหมด	208.10	ตร.กม.	(130,062.50 ไร่)
พื้นดิน (รวมเกาะล้าน)	53.44	ตร.กม.	(33,400 ไร่)
พื้นน้ำ	154.66	ตร.กม.	(96,662.50 ไร่)
เกาะล้าน	4.07	ตร.กม.	(2,543.75 ไร่)

พื้ชยพระกอบด้วยพื้นที่ 4 ตำบล คือ

1. ตำบลนาเกลือ หมู่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 (เกาะล้าน)
2. ตำบลหนองปรือ หมู่ 5, 6, 9, 10, 11, 12 และ 13
3. ตำบลห้วยใหญ่ หมู่ 4
4. ตำบลหนองปลาไหล หมู่ 6, 7 และ 8

เขตติดต่อ

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากจังหวัดชลบุรี ประมาณ 54 กิโลเมตร และอย่างห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 148 กิโลเมตร

ทิศเหนือ	ติดกับพื้นที่รับผิดชอบของ สถานีตำรวจภูธรบางละมุง
ทิศตะวันออก	ติดกับพื้นที่รับผิดชอบ สถานีตำรวจภูธรบางละมุง
ทิศใต้	ติดกับพื้นที่รับผิดชอบของ สถานีตำรวจภูธรนาจอมเทียน
ทิศตะวันตก	จรดอ่าวไทย

การคมนาคม

การคมนาคมทางบก มีสถานีขนส่งโดยสารปรับอากาศ-ธรรมดา, พัทยา-กรุงเทพฯ, พัทยา-นครราชสีมา-อุบลราชธานี, พัทยา-เชียงใหม่ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) เป็นถนนสายหลัก และเส้นทางสาย 7 เป็นเส้นทางรอง ส่วนการคมนาคมทางน้ำ สามารถเดินทางไปที่ท่องเที่ยวตามหมู่เกาะต่างๆ เช่น เกาะล้าน, เกาะครก และเกาะจุ่น เป็นต้น โดยเรือโดยสาร และ เรือยนต์เร็ว

การปกครอง

เดิมพัทยามีการปกครองในรูปแบบสุขาภิบาลนาเกลือ เมื่อปีพ.ศ. 2521 ได้มีการเปลี่ยนแปลงมาเป็นการปกครองแบบพิเศษ คือ รูปแบบการปกครองแบบผู้จัดการเมือง (City Manager) โดยมีสมาชิกสภาที่มาจากการเลือกตั้ง 9 คน และแต่งตั้งโดยกระทรวงมหาดไทย 8 คน รวม 17 คน อยู่ในวาระ 4 ปี ทำหน้าที่ทั้งด้านนิติบัญญัติและบริหาร ต่อมาในปีพ.ศ. 2542 พัทยาได้เปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการเป็นเมืองพัทยาโดยใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยารองรับ โดยมีนายกเมืองพัทยามาจากการเลือกตั้งจากประชาชน พร้อมสมาชิกทั้ง 24 คน มีวาระในการดำรงตำแหน่ง 4 ปี ซึ่งการมีรูปแบบปกครองแบบพิเศษนี้ทำให้สามารถวางแผนการพัฒนาเมืองได้สอดคล้องตรงต่อความต้องการ และสามารถประสานงานกับหน่วยงานที่อยู่ในเขตพื้นที่ทำให้เกิดการบูรณาการแผนงานได้

สภาพทางสังคม

เมืองพัทยามีจำนวนประชากรจำนวน 108,807 คน และมีประชากรแฝงประมาณ 300,000-400,000 คน (ทะเบียนราษฎร์เมืองพัทยา วันที่ 31 มีนาคม 2554) เนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยวที่อยู่ไม่ไกลกรุงเทพฯ จึงมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศหมื่นเวียนเข้ามาท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีคนเข้ามาประกอบอาชีพต่าง ๆ จำนวนมาก แต่มิได้แจ้งทะเบียนราษฎร์ ดังนั้นเมืองพัทยาก็มีประชากรแฝงมากกว่าประชากรในพื้นที่ ก่อให้เกิดปัญหาด้านที่อยู่อาศัย การแฝงตัวมาประกอบอาชญากรรม การจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับจำนวนประชากรจริง เป็นต้น ทั้งนี้ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญได้แก่ วันไหลพัทยาที่จัดขึ้นในประเพณีสงกรานต์ต้มกั๊กจัดในวันที่ 19 เมษายนของทุกปี และเริ่มเล่นสาดน้ำประมาณวันที่ 16-19 เมษายน, วันลอยกระทง, งานประเพณีลอยโคม และมีเทศกาลประจำที่จัดขึ้นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่นงานพัทยาคาร์นิวัล, งานพัทยามิวสิคเฟสติวัล (Pattaya Music Festival) เป็นเทศกาลดนตรีประจำปี que เริ่มจัดตั้งตั้งแต่พ.ศ. 2545 โดยจะจัดงานในช่วงเดือนมีนาคมของทุกปี มีการแสดงของกลุ่มนักร้อง นักดนตรีเป็นต้น จึงผู้คนจึงหลั่งไหลมาท่องเที่ยวเสมอ ทำให้เมืองพัทยาเป็นเมืองที่ไม่หลับใหลนั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า ภาระหน้าที่ในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขของตำรวจคงมีอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน

สภาพเศรษฐกิจ

เมืองพัทยามีพื้นที่ท่องเที่ยวมากมาย เช่น พัทยาใต้ หรือ วอล์คกิ้ง สตรีท เป็นเขตเดินทางที่มีร้านค้าเล็ก ๆ ขายเสื้อผ้า เครื่องกีฬา ของที่ระลึก มีอาหารและบาร์ที่บางส่วนยื่นลงไปทะเล พัทยาใต้เป็นส่วนที่พลุกพล่านมากกว่าส่วนอื่น ๆ ในเมืองพัทยา นอกจากนี้พัทยายังมีหาดจอมเทียนที่มีความยาว 6 กิโลเมตร ที่มีโรงแรม บังกะโล คอมเพล็กซ์ คอนโดมิเนียม และร้านอาหารให้บริการ นอกจากนี้สถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว เช่น เกาะล้าน

เกาะสาک หมู่เกาะไผ่ เป็นต้น จากการเป็นเมืองท่องเที่ยวและบริการจึงส่งผลให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจของเมืองพัทยา คือประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 87 ประกอบอาชีพด้านการค้าและการบริการนักท่องเที่ยว (เมืองพัทยา) เช่น ธุรกิจ โรงแรมและที่พัก บริการนำเที่ยวและพาหนะนำเที่ยว ธุรกิจสถานบันเทิง ร้านค้าและบริการต่าง ๆ รวมทั้งมีการทำธุรกิจ การค้าปลีก ธุรกิจ นำเข้า-ส่งออก และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ประเภทขายหรือเช่าอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก และความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว เช่น การให้เช่ารถจักรยานยนต์, เรือเจ็ทสกี, เรือนำเที่ยว, เรือลากรမ်, เรือลากกล้วย ซึ่งสามารถรวบรวมสถานประกอบการต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ได้ดังนี้

- โรงแรมและที่พัก	จำนวน	556	แห่ง	
- รีสอร์ท	จำนวน	86	แห่ง	
- เกสต์เฮาส์	จำนวน	96	แห่ง	
- บังกะโล	จำนวน	8	แห่ง	
- ธนาคาร	จำนวน	20	แห่ง	150 สาขา
- สถานีบริการน้ำมัน	จำนวน	19	แห่ง	
- สถานีบริการ LPG	จำนวน	2	แห่ง	
- สถานีบริการ NGV	จำนวน	3	แห่ง	
- ศูนย์การค้า (ทั่วไป, คอมพิวเตอร์ เพอร์เนเจอร์)	จำนวน	32	แห่ง	
- ร้านอาหาร	จำนวน	993	แห่ง	
- สถานบันเทิง (รวมบาร์เบียร์)	จำนวน	634	แห่ง	
- สถานที่ท่องเที่ยว	จำนวน	62	แห่ง	

แต่อย่างไรก็ดีในตำบลห้วยใหญ่ และตำบลหนองปลาไหลยังมีการทำเกษตรกรรม มันสำปะหลัง สับปะรด มะม่วง มะพร้าว อยู่ด้วยนอกจากนี้แล้วในเขตชุมชนนาเกลือได้มีการประกอบอาชีพประมงอยู่บ้าง

จากจำนวนสถานประกอบการที่มีอยู่เป็นจำนวนมากนั้นทำให้พัทยาเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่มีการค้า การลงทุนมีความคล่องตัวทางเศรษฐกิจสูง ดังนั้นจึงส่งผลให้มีคนจำนวนมากย้ายถิ่นฐานเข้ามาประกอบอาชีพ จึงทำให้พัทยาเป็นเมืองที่มีจำนวนประชากรแฝงสูงกว่าประชากรในพื้นที่ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มบุคคลเร่ร่อนมาอาศัยอยู่เพื่อทำมาหากินด้วยการขอทาน เนื่องจากเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวจึงสามารถหาเงิน ได้คด่องและได้เป็นจำนวนมาก บางครั้งอาจมีการแฝงตัวของอาชญากรก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว จึงประสบปัญหาการก่ออาชญากรรมประเภทต่างๆ มากมาย อาทิ เช่น การฉกชิง วิ่งราว การจี้ปล้น การโจรกรรมรถ การประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดภาพพจน์ในเชิงลบและเป็นผลเสียหาย

ต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ปัญหาในกลุ่มบุคคลเร่ร่อนขอทาน และกลุ่มเด็กเร่ร่อน ประพฤติตนไม่สมวัยจะใช้พื้นที่ของเมืองพัทยาในการดำรงชีวิตทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยและการจัดการบริการด้านสวัสดิการสังคมสำหรับผู้ด้อยโอกาสทางสังคม คนชรา และเด็ก ยังมีน้อยเกินไปไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมของเมือง พัทยา อันเนื่องมาจากปัญหาประชากรแฝงทำให้เป็นปัญหาในการบริหารจัดการและเป็นภาระใน ด้านงบประมาณของท้องถิ่นอย่างมาก และถือว่าเป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่งในการจัดการปัญหา อาชญากรรมด้วย

แต่อย่างไรก็ตามในเขตพื้นที่พัทยาได้มีรูปแบบการปกครองแบบพิเศษ คือ สามารถ จัดเก็บงบประมาณ วางแผน และพัฒนาท้องถิ่นโดยตนเองได้ ดังนั้นจึงมีการวางแผนพัฒนาที่ สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ได้โดยตรง จึงสามารถบูรณาการแผนการพัฒนาเมืองให้เกิด ความสอดคล้องกันได้ระหว่างสถานีตำรวจและเมืองพัทยา เช่น เรื่องการจัดการจราจร หรือ การ ประสานความร่วมมือในการจัดงานเทศกาลต่าง ๆ เป็นต้น

จากการที่พัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวและเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ทำให้มีปัญหาเกิดขึ้น ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหา ทางด้านสังคมไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรม การฉ้อฉลหลอกลวง การขายบริการทางเพศ ยาเสพติด ปัญหาครอบครัว ความไม่ปลอดภัยและปัญหาต่าง ๆ และเมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น ปัญหาเหล่านี้อาจเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมเนื่องจากเป็น โอกาสที่จะก่ออาชญากรรมต่าง ทำให้หน้าที่ใน การดูแลความสงบเรียบร้อยของสังคมของตำรวจในสถานีตำรวจเมืองพัทยาจึงมีความหลากหลาย และมีลักษณะงานที่แตกต่างกว่าพื้นที่อื่น ตำรวจที่อยู่ในเขตพื้นที่นี้จึงจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญ พิเศษ รวมถึงมีภาระหน้าที่มาก นอกเหนือจากงานประจำที่ต้องทำตามนโยบายของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติแล้วยังต้องดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในงานเทศกาลพิเศษที่จัดขึ้นบ่อยครั้งนั่นเอง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรพจน์ พิสุทธิวงศ์ (2539, บทคัดย่อ อ้างถึงใน พ.ต.ท.พนม เรืองภู, 2544, หน้า 36) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาฆ่าของผู้นำชุมชนในเขตจังหวัด นครปฐม จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาฆ่าของผู้นำ ชุมชนในเชิงบวกมากที่สุดได้แก่ ผู้นำชุมชนที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป อาชีพเกษตรกร มีรายได้ครอบครัว 5,001 – 15,000 บาท และมีสภาพชุมชนที่เป็นตลาด ย่านการค้า หมู่บ้านจัดสรร ทั้งนี้เพศ ประสพการณ์ในการป้องกันปัญหายาฆ่า มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนใน เขตจังหวัดนครปฐม และระดับการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหายาฆ่ามีความสัมพันธ์เชิง

บวกกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาหม่าของผู้นำชุมชนในเขตจังหวัดนครปฐม และจากการทดสอบทางสถิติพบว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาหม่าของผู้นำชุมชนในเขตจังหวัดนครปฐม โดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คณีย์ รัตนประเสริฐ (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษา พบว่า

1. สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพ ลูกจ้างหรือรับจ้าง รายได้ 2,001 – 8,500 บาท สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมส่วนใหญ่ตอบว่าการเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม เป็นการช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหนึ่ง ทำให้ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ ทำให้ได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมส่วนใหญ่ มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 2 – 12 ปี เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม 1 – 2 กลุ่ม โดยเป็นสมาชิกลูกเสือชาวบ้านมากที่สุด มีญาติพี่น้อง หรือคนรู้จักเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ เคยได้รับข้อมูลข่าวสารนาน ๆ ครั้ง (เดือนละ 1 – 2 ครั้ง)

2. สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในภาพรวมอยู่ในระดับกลาง

3. สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมมากที่สุด รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผน น้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม คือ ระดับการศึกษา อาชีพ ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีญาติพี่น้อง หรือคนรู้จักเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5. ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม คือ รายได้ ความต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ความต้องการได้รับการยกย่อง เชิดชูเกียรติ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และจำนวนกลุ่มทางสังคมที่เป็นสมาชิก

โกวิท วัฒนะ (2547) ได้กล่าวว่านโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในยุคการปฏิรูปและพัฒนา ระบบราชการไทย การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จำเป็นที่จะต้องปรับตัวกำหนดแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยยึดถือประสิทธิภาพและความสำเร็จของงานเป็นหลักเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 และพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 จึงกำหนดนโยบายให้ตำรวจถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด 6 ประการ ได้แก่

1. การรักษาความมั่นคง
2. การแก้ไขปัญหาการก่อการไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
3. การทำสงครามกับคอร์ปชั่นทุกรูปแบบ
4. การทำให้ตำรวจเป็นที่พึ่งของประชาชน
5. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม
6. การพัฒนาองค์กรและการบริหาร

สนั่น วงศ์เพียร (2543, หน้า 45) การทำวิจัยเรื่อง ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชน ศึกษาเฉพาะประชาชนในเขตอำเภอบ้านฉาง จ.ระยอง เพื่อศึกษาระดับความร่วมมือของประชาชนที่มีต่องานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่าประชาชนในเขตเทศบาล ต.บ้านฉาง ซึ่งมีการจัดสายตรวจเดินเท้า สายตรวจรถยนต์สายตรวจรถจักรยานยนต์ออกตรวจในพื้นที่มากเป็นพิเศษ เพื่อเป็นการป้องกันเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะกับธนาคารและร้านทอง สถานีบริการน้ำมัน และมีนิมาร์ทที่มีประชาชนอยู่อย่างหนาแน่น มีประชากรสัญจรไปมาอยู่ตลอดเวลา จึงไม่สนใจในการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุนัข ดิควินนิค เตือนภัย การดูแลความเรียบร้อย เช่น ปิดประตูหน้าต่างก่อนออกจากบ้านประชาชนให้ความร่วมมือต่อการป้องกันอาชญากรรมค่อนข้างน้อย

พัชรี วิรัตน์โยสินทร์ (2543) การทำวิจัย เรื่อง นโยบายการป้องกันอาชญากรรมแบบมีส่วนร่วมโดยชุมชนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรณีศึกษาโครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม (กองปราบอาสา) ผลการศึกษาพบว่า

1. รูปแบบและแนวทางการป้องกันอาชญากรรมแบบมีส่วนร่วมเป็นกลยุทธ์ที่ดีในการเสริมสร้างความสัมพันธ์และการร่วมมือระหว่างประชาชนกับตำรวจในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเป็นการเสริมสร้างพลังชุมชนเพื่อการพัฒนาประเทศ
2. ปัจจัยด้านการบริหารงานสำคัญเป็นอันดับแรกที่สนับสนุนให้โครงการประสบความสำเร็จทั้งสังคม เศรษฐกิจและการเมืองเป็นปัจจัยสนับสนุนเป็นอันดับรอง
3. ปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์การเมือง ต้องใช้เวลาและอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายร่วมกัน

อรรถพล อนุสิทธิ์ (2542) ศึกษาวิจัยการประเมินผล โครงการอาสาสมัครร่วมปฏิบัติงาน ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางพลี ผลการศึกษาพบว่าประชาชนในหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการจะมีความคิดเห็นต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการป้องกันอาชญากรรมดีกว่าประชาชนในหมู่บ้านที่ไม่ได้ร่วมโครงการ

ธีรชัย มานีพพาน (2541) ศึกษาความร่วมมือของประชาชนต่อการป้องกันยาเสพติดของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่าประชาชนให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันยาเสพติดมากกว่าด้านการปราบปรามยาเสพติด ข้าราชการให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมากที่สุด และนักธุรกิจให้ความร่วมมือน้อยที่สุดสรุปแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว จะพบว่า การเกิดอาชญากรรม สามารถป้องกันได้โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิด และการปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแล้ว การดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม มิให้เกิดขึ้นหรือการปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแล้ว ต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชน การที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้น ตามแนวคิดทฤษฎีสรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ ความสัมพันธ์อันดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนบ้าน การได้รับประโยชน์การได้รับความช่วยเหลือและบริการจากรัฐ การได้รับแรงจูงใจจากเพื่อน การได้รับการชักจูงจากผู้นำท้องถิ่น การได้รับการยกย่อง เมื่อประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมิให้เกิดขึ้นแล้วก็ไม่ต้องมีการปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแต่อย่างใด ดังนั้น ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ จึงมีความสำคัญมาก ในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของตนเอง และบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม

สุขสันต์ ส่งประเสริฐ (2542) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่องานบริการของตำรวจ: ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรตำบลพิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าปัจจัยด้านภูมิหลังระบบการให้บริการและพฤติกรรมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่องานบริการของตำรวจ สถานีตำรวจภูธรตำบลพัฒนาหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่องานบริการตำรวจ ได้แก่ กระบวนการให้บริการที่รวดเร็ว และพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มุ่งเน้นให้บริการ ส่วนปัจจัยด้านข้อมูลภูมิหลัง ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา และอาชีพ และปัจจัยด้านระบบการให้บริการ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่องานบริการตำรวจ

ประภาวรณ วรรณบุตร(2543) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปราบปรามอาชญากรรมในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของเจ้าหน้าที่ตำรวจ : ศึกษากรณีเจ้าหน้าที่สายตรวจในกองบัญชาการตำรวจนครบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยในด้านความพึงพอใจในสวัสดิการ งบประมาณ ความปลอดภัยในการทำงาน ความก้าวหน้า

ในทางราชการ การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ระยะเวลาในการปราบปรามอาชญากรรมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในด้านความคาดหวังที่จะทำงานให้สำเร็จมีผลต่อประสิทธิภาพในการปราบปรามอาชญากรรมในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าการจัดการปัญหาอาชญากรรมจำเป็นจะใช้แนวคิดในการบริหารจัดการองค์กรให้มีความยืดหยุ่น เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าจะเป็นตำรวจ ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรธุรกิจต่าง ๆ จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการปราบปรามและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาอาชญากรรม อันจะนำไปสู่สังคมที่มีคุณภาพนั่นเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมี รายละเอียดและวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

วิธีการศึกษา

1. การศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Studies and Research) เพื่อให้ประกอบแนวทางดำเนินงานวิจัยอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพสังคม การมีส่วนร่วม ความมั่นคงของมนุษย์ จาก หอสมุดมหาวิทยาลัยบูรพา หอสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และแหล่งข้อมูลทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศจากอินเทอร์เน็ตและเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาและวางแนวทางในการสร้างคำถามเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึก และการทำสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดย การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครั้งนี้เริ่มดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2553 ถึง ธันวาคม 2554

2. การศึกษาข้อมูลภาคสนามเพื่อสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเชิงลึก โดยวิธีการดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยคณะผู้วิจัยเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังเกตพฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้องจะเน้นการสังเกตการณ์ทำงานของเจ้าหน้าที่ โดย การเข้าไปสังเกตการณ์ในช่วง ระยะเวลาการทำงานแบบแจ้ล่งหน้า เพื่อนำสู่วิเคราะห์การทำงานของเจ้าหน้าที่ จากนั้นได้นำมา ถอดบทเรียนเพื่อเชื่อมโยงกับแนวคิดและทฤษฎี

2.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม คณะผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมทั่วไปของกลุ่มที่ ศึกษา เช่น สภาพการทำงาน สภาพแวดล้อม เป็นต้น คณะผู้วิจัยการเข้าไปสังเกตการณ์ในช่วง ระยะเวลาการทำงานต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ในแต่ละฝ่ายโดยไม่แจ้ล่งหน้า เพื่อนำสู่การวิเคราะห์ การทำงานของถอดบทเรียนเพื่อเชื่อมโยงกับแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ต่อไป

2.3 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ใช้การสัมภาษณ์ทั้งแบบมี โครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง โดยสัมภาษณ์เจาะลึก คณะผู้วิจัยได้รับคำแนะนำให้รู้จักกับผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยใช้วิธีการบอกต่อจากผู้รู้และมีความเข้าใจในแนวทางการวิจัยได้ แนะนำบุคคลที่ยินดีให้ข้อมูลกับคณะผู้วิจัยจำนวน 15 คน

2.4 การจัดทำสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) 3 กลุ่ม คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสัญญาบัตร เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับชั้นประทวน และ ตัวแทนประชาชนจากชุมชนต่างๆ ผู้วิจัยจะดำเนินการเลือกผู้เข้าร่วมสนทนาโดยใช้วิธีการเฉพาะเจาะจง โดยได้รับคำแนะนำจากผู้รู้ จากนั้นดำเนินการนัดหมายวันในการสนทนากลุ่ม ซึ่งจะจัดในระหว่างเดือนกรกฎาคม และ สิงหาคม ในการทำสนทนากลุ่มนั้น ผู้วิจัยจะได้มีการจัดทำประเด็นคำถาม และถามตามประเด็นนั้น โดยให้ผู้สนทนาทุกคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตในการบันทึกเสียงและภาพ พร้อมกับการสังเกต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ใช้การสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน แบ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับชั้นสัญญาบัตร 7 คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับชั้นประทวน 8 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีภูธรเมืองพัทยาที่ทำงานอยู่ในระหว่างปี พ.ศ. 2553-2555

กลุ่มตัวอย่างในการทำสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวน 3 ครั้ง แบ่งเป็นการสนทนากับกลุ่มตำรวจที่บริหารจำนวน 5 คน 1 ครั้ง กลุ่มตำรวจปฏิบัติการจำนวน 7 คน 1 ครั้ง และ กลุ่มประชาชนตัวแทนจากชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จำนวน 8 คน 1 ครั้ง การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้วจึงทำการคัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนาโดยวิธีการคัดเลือกจะใช้วิธีการขอคำแนะนำ (Snow Ball) จากเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาซึ่งเป็นผู้รู้และเข้าใจแนวทางในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

ประกอบด้วย

1. แบบสังเกต
2. แบบสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

และใช้ในช่วงการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ตามแผนการพัฒนารอบแนวคิดของงานวิจัยครั้งนี้ แบบสัมภาษณ์ที่ได้จะนำไปทดสอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และประชาชนทั่วไปก่อนว่ามีความเข้าใจมากน้อยเพียงใดหลังจากการทดสอบเสร็จแล้วขอให้ผู้ที่ทดสอบสัมภาษณ์ได้ช่วยตรวจสอบเครื่องมือและยืนยันว่านำไปใช้ได้ จึงจะนำไปใช้ต่อไป

3. เครื่องบันทึกเสียง
4. กล้องถ่ายภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในครั้งนี้ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม และข้อมูลจากการสังเกต ใช้วิธีการตีความ (Interpretative) แล้วสังเคราะห์เป็นผลการวิจัย โดยการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลและจำแนกวิเคราะห์ตามประเด็นคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย

การตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจะใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า คือ เมื่อได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการสนทนากลุ่ม คณะผู้วิจัยจะทำการสรุปและนำผลการสรุปไปตรวจสอบกับผู้ให้ข้อมูลและผู้ที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นนักวิชาการและเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมีประสบการณ์การทำงานในระดับสถานีฯ เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษารูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยาในช่วงปีพ.ศ. 2553-2555 ในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากเอกสาร การสังเกตอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานีตำรวจ เช่นการประชุม คณะกรรมการติดตามการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (กก.ตร.) การประชุมอย่างเป็นทางการ การประชุมสภากาแฟ การร่วมสังเกตการณ์การออกตรวจสถานที่ต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ การสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่ทั้งระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ ตลอดจน การทำสนทนากลุ่ม 3 กลุ่ม คือ กลุ่มทีมบริหาร กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับชั้นประทวน และกลุ่มตัวแทนชุมชน คณะผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาเรียงตามวัตถุประสงค์ 4 ประการได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีภูธรเมืองพัทธยา

จากการศึกษาพบว่ารูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยาในช่วงปีพ.ศ. 2553-2554 อยู่บนฐานของแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นสิ่งสำคัญ สิ่งที่ยังชี้การนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้คือนโยบายหลัก ที่ผู้กำกับการสถานีฯ ได้เน้นย้ำและกล่าวอยู่เสมอ ๆ ทั้งในช่วงเวลาประชุมอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการในโอกาสต่าง ๆ คือ **“เหตุต้องไม่เกิด เหตุเกิดต้องจับได้”** นโยบายดังกล่าวได้ถูกแปลงมาเป็นเป้าหมายหลักในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกคนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติหน้าที่ให้พื้นที่เมืองพัทธยาในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยาเป็นพื้นที่ปลอดภัย โดยมีรายละเอียดของรูปแบบการจัดการดังนี้

1. กระบวนการบริหารงานขององค์กร:

1.1 การบริหารงานแบบเป็นทีม “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ”

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยาได้นำนโยบายของรัฐบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนความต้องการของสังคมและชุมชน มาเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่ทุกส่วนงานภายในสถานีฯ ในการบริหารงานต่าง ๆ ภายในสถานีฯ นั้น จากการศึกษพบว่าแนวทางการบริหารงานแบบเป็นทีมเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย กล่าวคือ การดำเนินการใด ๆ จะอยู่บนฐานของการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมรับผิดชอบ โดยมีหัวหน้าสถานีและหัวหน้างานป้องกันปราบปราม งานสืบสวนสอบสวน งาน

จรรยา งานอำนวยการ เป็นแกนนำสำคัญ ส่งผลให้องค์กรสามารถดำเนินการตอบสนองนโยบายต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว เช่น การดำเนินการสนองนโยบายของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งทางสถานีฯ ถือเป็นนโยบายเฉพาะและเป็นหน้าที่ที่ต้องทำให้เกิดผลทันทีและต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย

1.1.1 ปกป้อง เติบโต พิชัย รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ มิให้ผู้ใดล่วงละเมิดได้ โดยการถวายความปลอดภัยและถวายพระเกียรติสูงสุด ทางสถานีฯ ได้ดำเนินการดังนี้

1.1.1.1 การถวายความปลอดภัยและถวายพระเกียรติต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างสุดกำลังความสามารถและสนับสนุนงานตามโครงการตามพระราชดำริต่าง ๆ อย่างเต็มศักยภาพ

1.1.1.2 การป้องกันและปราบปรามการล่วงละเมิดพระบรมเดชานุภาพ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับใส่ใจอบรม ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทราบถึงคุณูปการที่ทุกพระองค์มีต่อแผ่นดิน เพื่อให้มีสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันเป็นการขยายฐานความเข้าใจและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชน

จากการศึกษาพบว่าตลอดช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงานที่ผ่านมาคือช่วงปี พ.ศ. 2553-2554 ในการถวายความปลอดภัยและถวายพระเกียรติสูงสุด ยังไม่เคยมีเหตุผิดพลาดใด ๆ ปรากฏขึ้นแม้แต่เพียงครั้งเดียว

1.1.2 ให้ข้าราชการตำรวจทุกนายที่มีหน้าที่ ให้บริการ ให้ใส่ใจบริการประชาชนทุกคนเสมือนญาติ สิ่งนี้ถือเป็นนโยบายเร่งด่วน (ระยะ 6 เดือน) ภายใต้โครงการ “ปิดกวาดบ้านร่วมใจพัฒนา” ซึ่งทางสถานีฯ ได้ดำเนินการดังนี้

1.1.2.1 ปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจให้เป็นที่พึงของประชาชน เน้นการปรับปรุงข้าราชการตำรวจและระบบการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงประชาชนผู้รับบริการเป็นหลัก ซึ่งมีกิจกรรมดำเนินการทั้งตัวข้าราชการตำรวจและระบบการให้บริการหลายประการ เช่น เน้นกิริยาจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส พยายามให้การช่วยเหลือประชาชนในสถานการณ์ ไม่อยู่เหนือกฎหมาย ให้บริการตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง เน้นให้ตำรวจทุกนาย ทำงานว่องไว หากมีเหตุเกิดภายใน 3 นาทีต้องไปให้ถึงสถานที่เกิดเหตุให้ได้

1.1.2.2 กิริยาจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส ข้าราชการตำรวจของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาทุกนาย จะต้องแสดงกิริยาจาทำทางที่สุภาพ เป็นมิตร แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ มีจิตใจที่พร้อมในการให้บริการประชาชนทั้งในและนอกสถานีตำรวจ จากการสังเกตพบว่าทุกเข้าของการปล่อยแถวสายตรวจไปปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้าชุดมักจะมีการเน้นย้ำและตรวจตราเรื่องการแต่งกายของเจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ

1.1.2.3 พร้อมใจช่วยเหลือ เมื่อประชาชนมาแจ้งความร้องทุกข์ มาพบหรือร้องขอความช่วยเหลือ หรือข้าราชการตำรวจผู้ใดก็ตามที่ประสบเหตุ จะต้องแก้ไขปัญหาคำนวณความสะดวก หรือประสานการปฏิบัติในเบื้องต้นให้แก่ประชาชนทุกกรณีด้วยความเต็มใจทั้งนี้ต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติ และไม่คำนึงถึงว่าข้าราชการตำรวจผู้ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งงานใดจนกว่าจะมีผู้รับผิดชอบโดยตรงรับเรื่องไปดำเนินการ ข้าราชการตำรวจผู้นั้นจึงหมดภาระหน้าที่ดังกล่าว ดังตัวอย่างช่วงงานลดยุทธวิธี ในปี 2554 มีกรณีเด็กชายคนหนึ่งพลัดหลงจากผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ได้ไปพบขณะเด็กกำลังยืนร้องไห้ เมื่อซักถามได้ความว่าพลัดหลงจากผู้ปกครอง ตำรวจจึงพาเด็กชายคนนั้นมาดูแลและพยายามติดตามหาผู้ปกครองจนกระทั่งพบกัน ในช่วงระหว่างรอผู้ปกครองมารับตัว เจ้าหน้าที่ต่างพากันช่วยดูแลเด็ก หาขนม น้ำ มาให้ทาน ซึ่งตอนแรกเด็กไม่ยอมทาน ตำรวจจึงพากันปลอบและชวนคุยจนกระทั่งเด็กชายคลายความหวาดกลัวเป็นต้น

1.1.2.4 ไม่อยู่เหนือกฎหมาย เจ้าหน้าที่ต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคมโดยเคารพ กฎ กติกา ระเบียบและกฎหมายอย่างเคร่งครัด ไม่มีการใช้อิทธิฤทธิ์ใด ๆ เกินกว่าสิทธิทั่วไปของประชาชนพึงได้รับ ดังนั้นจึงพบว่าเมื่อมีเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำความผิดและมีหลักฐานชัดเจน จะได้รับการลงโทษหรือโยกย้ายไปจากสถานีฯ

1.1.2.5 ขยายบริการ ทีมผู้บริหารสถานีฯ ได้กำหนดเป้าหมายและระยะเวลาการตรวจเยี่ยมประชาชน ได้แก่ ประชาชน ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา และกลุ่มเป้าหมายเฉพาะต่าง ๆ เพื่อเยี่ยมเยียนรับฟังปัญหาของประชาชน ชุมชน ตลอดจนจัดทำฐานข้อมูลท้องถิ่น โดยเน้นผู้เสียหายหรือผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ทั้งนี้ได้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ของสถานีตำรวจและคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (กต.ตร.) ของสถานีฯ ในการลงพื้นที่และแก้ไขปัญหาร่วมกัน

1.1.2.6 ทำงานว่องไวใส่ใจประชาชน พยายามลดขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการบนสถานีตำรวจ โดยนำรูปแบบจากสถานีตำรวจที่ประสบความสำเร็จมาเป็นแบบอย่าง (Best Practices) มาปรับปรุงขั้นตอนการให้บริการ จากการศึกษาพบว่า ทางสถานีได้มีการดำเนินการดังนี้ การให้บริการตามลำดับ โดยการจัดให้มีระบบคิวแบบอัตโนมัติเช่นเดียวกับธนาคาร การบริการรับแจ้งเอกสารหายทางอินเทอร์เน็ตเพื่อลดเวลาในการมาติดต่อที่สถานีฯ มีการจัดทนายความอาสาเพื่อให้คำปรึกษาในด้านคดีความต่าง ๆ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ เพิ่ม มีอาสาสมัครต่างชาตินที่มีความชำนาญในภาษาต่าง ๆ มาทำหน้าที่เป็นล่ามให้กับชาวต่างชาติเพื่อให้เกิดความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและการรับบริการจากเจ้าหน้าที่ที่รวดเร็ว

1.1.2.7 สร้างความสามัคคีกลมเกลียวของข้าราชการทุกระดับชั้น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ทักษะคติ วิธีการทำงานทั้งยังต้องมีการฝึกอบรมและทำกิจกรรมสาธารณะร่วมกัน เพื่อเรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งทางสถานีฯ ได้จัดให้มีกิจกรรมการดำเนินการ “เปิดอกคุย เสริมการฝึก สำนักส่วนรวม” กล่าวอันประกอบด้วย

1.1.2.8 เปิดอกคุย กำหนดให้มี “สภากาแฟ” เป็นเวทีในการพบปะหารือ พุดคุยปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

1.1.2.9 เสริมการฝึก เพื่อเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และจิตใจมีการกำกับดูแลอบรมให้ความรู้และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและ ผู้ใต้บังคับบัญชา โดยปกติแล้วจะมีการฝึกร่วมกันเป็นประจำในช่วงเย็นวันพุธ รวมทั้งมีการ ส่งเสริมให้แข่งขันฟุตบอลเพื่อเป็นการส่งเสริมความแข็งแรงของร่างกายและเป็นการเชื่อมความรัก ความสามัคคีระหว่างตำรวจด้วยกันเอง นอกจากนี้ในวันพุธต้นเดือนจะมีกิจกรรมการไปทำบุญ ถวายภัตตาหารเพลที่วัดร่วมกันระหว่างข้าราชการตำรวจ ครอบครัว ชุมชน

1.1.2.10 สำนักส่วนรวม มีการจัดกิจกรรม “จิตอาสา” ที่เป็นประโยชน์ต่อ สังคม ชุมชนและประชาชนในพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างข้าราชการตำรวจและ ประชาชนในชุมชน หน่วยงานราชการและกลุ่มองค์กรในพื้นที่ เช่น การเก็บขยะชายหาด การทำ ความสะอาดสถานีฯร่วมกัน เป็นต้น

1.1.3 การปฏิบัติตามโครงการสถานีตำรวจเพื่อประชาชน (โรงพักเพื่อประชาชน) ตามนโยบายเร่งด่วนรอบ 6 เดือน ในการนี้ทางสถานีฯ ได้จัดแบ่งการปฏิบัติออกเป็น 3 ด้านคือ

1.1.3.1 ด้านบุคลากร มีแนวทางการปฏิบัติตัวของข้าราชการตำรวจตั้งแต่ระดับ ผู้กำกับการจนถึงระดับชั้นประทวนทุกคนและทุกสายงาน กล่าวคือ

1.1.3.1.1 มีกิริยาจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส มีบุคลิกภาพที่เป็นมิตร แต่งกาย ถูกต้อง เป็นระเบียบ มีจิตใจที่พร้อมให้การให้บริการประชาชนทั้งในและนอกสถานีตำรวจ

1.1.3.1.1.1 จริงใจและจริงจังในการปฏิบัติตาม โครงการฯเพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย

1.1.3.1.1.2 พุดคุยและเตือนเพื่อนร่วมงานเสมอว่าจะต้องปฏิบัติโดยไม่มี การเลือกปฏิบัติ ให้ความเอาใจใส่ เต็มใจดูแลผู้รับบริการทุกด้าน ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี

1.1.3.1.1.3 ระลึกเสมอว่าตำรวจทุกคนมีความสำคัญต่อความสำเร็จของ โครงการฯ หรือแนวทางการพัฒนาต่าง ๆ เพราะการดำเนินการจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจ ความสามัคคีของข้าราชการตำรวจทุกคน

1.1.3.1.1.4 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยใจบริการประชาชนให้สมกับคำว่า “บริการ
 คุณญาติ พัทธภัทรราษฎร์คูครอบครัว” มุ่งเน้นการปฏิบัติงาน เพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาการ
 ปฏิบัติงานตามหลักการ “ทำงานว่องไว ใส่ใจประชาชน” ที่มาติดต่อราชการและปฏิบัติต่อ
 ประชาชนอย่างเสมอภาคและเสมอเหมือนกันทุกคน

1.1.3.1.1.5 รับการฝึกอบรมและทำกิจกรรมสาธารณะร่วมกันเพื่อเรียนรู้
 วิช้อยู่ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอตามหลักสำนักงานตำรวจแห่งชาติ “เปิดอกคุย เสริมการฝึก สำนึก
 ส่วนรวม”

1.1.3.2 สถานที่และสภาพแวดล้อม มีการพัฒนาปรับปรุงที่ทำการของสถานี
 ตำรวจให้มีความสะอาด สะดวก ทันสมัย นำใช้บริการ ทั้งยังจัดให้มีการปรับปรุง จุดตรวจ จุด
 บริการประชาชน ผู้ยาม ให้มีสภาพแวดล้อมเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังเห็นได้จากความเห็นเจ้าหน้าที่
 ระดับชั้นประทวนที่ปฏิบัติงานอยู่ที่สถานีฯแห่งนี้มาเป็นเวลานานกว่า 21 ปีท่านหนึ่งได้กล่าว
 ระหว่างการทำการสนทนากลุ่มและเพื่อนชั้นประทวนด้วยกันต่างแสดงความเห็นด้วยกับความคิดนี้

“ ทีมนี้มาปรับปรุงโรงพักทุกอย่าง มีการปรับปรุงสถานีฯ ห้องทำงาน ห้องขัง
 บริหารจัดการดีมาก ” (การสนทนากลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับชั้นประทวน, สนทนา วันที่ 20 กรกฎาคม
 2554)

1.1.3.3 แนวทางการพัฒนาสถานีตำรวจ ทีมบริหารได้จัดให้มีแนวทางในการ
 ปฏิบัติให้กับสถานีตำรวจใน 5 ด้าน เพื่อให้ทุกคนเห็นแนวทางในการพัฒนาร่วมกัน คือ

1.1.3.3.1 ด้านการบริการทั่วไป

1.1.3.3.2 ด้านการอำนวยความสะดวกธรรมชาติทางอาญา

1.1.3.3.3 ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.1.3.3.4 ด้านการควบคุมและการจัดการจราจร

1.1.3.3.51 ด้านการบริหารและพัฒนาบุคลากร

1.1.4 การคิดแผนการดำเนินการในระยะยาว

1.1.4.1 การปรับปรุงกลไกการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของภาคประชาชน
 คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ (กต.ตร.) และ หน่วยงานอื่น ๆ

1.1.4.2 การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ มีความเป็นตำรวจอาชีพ มี
 จริยธรรม

จากแนวทางการทำงานดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของการทำงาน
 ของทีมบริหารชุดนี้ว่าเป็นการทำงานเชิงรุกและส่งผลดีต่อสังคม ทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติ

งานเกิดความตั้งใจได้เห็นได้จากคำให้สัมภาษณ์ของนายตำรวจระดับรองสารวัตรท่านหนึ่งที่เพิ่งย้ายมาทำงานได้เพียงสองเดือน

“ พักยาทำงานเชิงรุกมาก (เน้นเสียง) เป็นประโยชน์กับชาวบ้าน เพราะปัญหาอาชญากรรมลด ถ้าคิดว่าเป็นงานในหน้าที่ไม่เหนียว ทำหน้างานพยายามทำให้ดี” (รองสารวัตร สืบสวนสวน, สัมภาษณ์ 20 กรกฎาคม 2554)

1.2 การบริหารงานภายใต้เงื่อนไข และทรัพยากรที่จำกัด

เงื่อนไขและทรัพยากรที่จำกัดในการศึกษารัฐนี้พิจารณาเกี่ยวกับ ปริมาณงานที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ ปริมาณกำลังพล การเปลี่ยนแปลงขององค์กรและผู้นำ รวมทั้งทรัพยากรทางการบริหารต่าง ๆ จากการศึกษาพบว่าปริมาณงานไม่สัมพันธ์กับปริมาณบุคลากรเป็นอย่างมาก เนื่องจากสภาพการเป็นเมืองท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีประชากรอยู่ในพื้นที่จำนวนมากยิ่งเมื่อพิจารณาทรัพยากรทางการบริหารต่าง ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน จะพบว่ามี ความขาดแคลนและไม่เพียงพอกับปริมาณงานและบุคลากร นอกจากนี้จากการศึกษายังได้พบว่า สถานีฯแห่งนี้มีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าสถานีบ่อยครั้งมาก ส่งผลให้การดำเนินนโยบายต่าง ๆ เกิดความไม่ต่อเนื่องเพราะต้องเปลี่ยนตามนโยบายของหัวหน้าสถานีฯ แต่ละคน ซึ่งรายละเอียดในแต่ละประเด็นที่กล่าวไปสามารถอธิบายได้ดังนี้

1.2.1 ปริมาณงานที่รับผิดชอบกับกำลังพลที่ไม่สัมพันธ์กัน

ภายใต้พื้นที่รับผิดชอบ 2 ตำบล คือ 1. ตำบลนาเกลือ หมู่ที่ 5,6,7 และ 2 ตำบลหนองปรือ หมู่ที่ 9,10,11,12,13 ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 191.97 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นพื้นที่ทางบก และทางน้ำดังนี้

พื้นที่ทางบก 33.24 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย พื้นที่บางส่วนของหมู่ที่ 5, 6 ต.นาเกลือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี พื้นที่บางส่วนของหมู่ที่ 9, 10, 11, 12, 13, ต.หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี พื้นที่ทางน้ำ 154.66 ตารางกิโลเมตร โดยชายฝั่งพัทยาอยู่ห่างจากเกาะล้าน ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร การเดินทางไปเกาะล้านโดยเรือโดยสาร ใช้เวลาประมาณ 45 นาที และเรือเร็วประมาณ 15 นาที

พื้นที่เกาะ 4.07 ตารางกิโลเมตร พื้นที่หมู่ที่ 7 ต.นาเกลือ อ.บางละมุง จังหวัดชลบุรี

ภาพที่ 11 แผนที่เขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีภูธรเมืองพัทยา (สถานีภูธรเมืองพัทยา, 2554)

โดยมีประชากรทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติทั้งที่เป็นประชากรจริงและประชากรแฝงจำนวนมากหลายแสนคน ดังนั้นเมื่อพิจารณากำลังพลจะพบว่ามีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับขนาดของพื้นที่ กล่าวคือ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาแห่งนี้มีกำลังพลที่อยู่ปฏิบัติงานจริงเพียง 423 นาย (ดังตารางที่ 1 และ 2)

1. ระดับชั้นสัญญาบัตร

ตารางที่ 1 ข้อมูลสถานภาพกำลังพลชั้นสัญญาบัตร สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา (สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา, 2554)

แผนกงาน		อนุญาต	ตัวจริง	ว่าง
ผกก.		1	1	-
งานป้องกันปราบปราม	รอง ผกก.(ป.)	1	1	-
	สวป.	4	4	-
	รองสวป.	18	13	5
งานสอบสวน	รองผกก.(สส.)	1	1	13
	พงส.	37	24	#
	พงส. (สบ.1)	#	8	#
	พงส. (สบ.2)	#	13	#
	พงส. (สบ.3)	#	3	#

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แผนกงาน	อนุญาต	ตัวจริง	ว่าง
פקק.	1	1	-
สืบสวน	สว.สส.	2	2
	รอง สว.สส.	8	6
จราจร	สว.จร.	1	1
	รองสว.จร.	4	4
ธุรการ	สว.ทร.	1	1
	รองสว.ทร.	1	-
ยอดสุทธิ	77	58	19

2. ระดับชั้นประทวน

ตารางที่ 2 ข้อมูลสถานภาพกำลังพลระดับชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
(สถานีภูธรเมืองพัทยา, 2554)

แผนกงาน	อนุญาต	ตัวจริง	ว่าง
อำนวยการ	4	4	เต็ม
ป้องกันปราบปราม	309	245	64
งานสอบสวน	3	3	เต็ม
สืบสวน	46	46	เต็ม
จราจร	62	62	เต็ม
ยอดสุทธิ	429	365	64

หมายเหตุ ตัวจริง หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานจริงในสถานี / # หมายถึงไม่ปรากฏข้อมูล

จากตารางที่ 1 และตารางที่ 2 จะพบว่าในช่วงเวลาปัจจุบัน (พ.ศ. 2554) สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยามีกำลังพลทั้งสิ้น 506 นาย แต่มีผู้ปฏิบัติงานอยู่จริง เพียง 423 นายว่างไป 83 นาย ดังนั้นจำนวนกำลังพลที่ปฏิบัติงานในสถานีมีจำนวนทั้งสิ้นเพียง 423 นาย แบ่งเป็นระดับชั้นสัญญาบัตรจำนวน 58 นาย และระดับชั้นประทวน 365 นาย จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ว่างไปมี จากการศึกษาพบว่ามีสาเหตุหลายประการที่ทำให้จำนวนเจ้าหน้าที่ขาดหายไป เช่น การขอไปช่วย

ราชการตามศูนย์ปฏิบัติการและสำนักงานผู้บังคับบัญชาต่าง ๆ การไปเป็นนายตำรวจติดตามนโยบายการลดกำลังพลของรัฐบาลที่เริ่มต้นในสมัยนายกทักษิณ นโยบายการเพิ่มขวัญกำลังใจของรัฐบาลที่ส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสอบเลื่อนเป็นชั้นสัญญาบัตร จากการศึกษาพบว่า ทีมบริหารชุดนี้ได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนการสอบเป็นอย่างมาก ได้มีการเชิญอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมายจากสำนักงานอัยการจังหวัดพัทธสีมาช่วยติวให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ต้องการสอบเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร โดยตำรวจไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ผลจากการสนับสนุนของทีมผู้บริหารและความพยายามของเจ้าหน้าที่ชั้นประทวนทำให้สถานีฯ แห่งนี้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนสามารถสอบเลื่อนชั้นได้ถึง 50 คน ในช่วงเวลา 2 ปี ที่มีการเปิดสอบ 3 ครั้ง จัดเป็นสถานีฯ ที่มีผู้สอบได้มากที่สุดในวันออก

1.2.2 สภาพทรัพยากรทางการบริหารที่จำกัด

1.2.2.1 ที่พักสายตรวจ/จุดบริการประชาชน/สถานีย่อย

ที่พักสายตรวจ/จุดบริการประชาชนหรือสถานีย่อยจัดเป็นจุดรับแจ้งเหตุ อำนาจความสะดวก และจะออกตรวจเพื่อป้องกันเหตุ ระงับเหตุ ในส่วนของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัตยาประกอบด้วย 5 จุดสำคัญคือ

1. ที่พักสายตรวจ/จุดบริการประชาชน เกาะล้าน ในพื้นที่นี้จะมีนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรหนึ่งนายทำหน้าที่ควบคุมดูแลกำลังปฏิบัติชั้นประทวน 5 นาย
2. สถานีย่อย ไค้คงตาล ตั้งอยู่บริเวณชายหาดจอมเทียนเป็นหน่วยบริการประชาชน รับแจ้งเหตุตลอด 24 ชั่วโมง มีพนักงานสอบสวน 4 นาย กำลังปฏิบัติชั้นประทวน 8 นาย โดยแบ่งพื้นที่รับแจ้งเหตุแยกจากสถานีภูธรเมืองพัตยา ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ถนนเทพประสิทธิ์จนถึงกระทั่งสุดเขตเมืองพัตยาเขตพื้นที่ติดต่อสถานีภูธรนาจอมเทียน

3. ที่พักสายตรวจเขาทัพพระยา

4. ที่พักสายตรวจเทพประสิทธิ์

5. ที่พักสายตรวจชัยพฤกษ์

โดยที่พักสายตรวจทั้งสามแห่งนี้สถานีภูธรเมืองพัตยาได้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง ผลัดละ 1 นาย สำหรับรับแจ้งเหตุและบริการประชาชน

1.2.2.2 ที่ทำการชุมชน/จุดสกัดตำรวจอาสา

นอกจากกำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่ช่วยดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบแล้ว ตำรวจอาสานับเป็นกำลังสำคัญของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัตยา ด้วยการได้รับความร่วมมือจากประชาชนในชุมชนเป็นอย่างดีทำให้เกิดมีจุดสกัดของตำรวจอาสากระจายตัวอยู่ในชุมชนเพื่อช่วยเสริมกำลังการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ 4 จุด คือ

1. จุดสกัดตำรวจอาสาร้อยหลัง
2. จุดสกัดตำรวจอาสาเพชรตระกูด
3. จุดสกัดตำรวจอาสากอไผ่
4. จุดสกัดตำรวจอาสาวัคนุญก์ญจนาราม

1.2.2.3 จุดรับแจ้งเหตุที่เป็นป้อมตำรวจจราจร

จุดรับแจ้งเหตุที่เป็นป้อมตำรวจเหล่านี้จะมีอยู่ทุกสี่แยกในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานี ฯ ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้บริการประชาชนและควบคุมปริมาณการจราจรนอกจากนี้ยังถือเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การลดอาชญากรรมที่ว่าด้วยการปรากฏกายในที่สาธารณะเพื่อลดช่องโหว่โอกาสของคนร้าย

1.2.2.4 จำนวนครุภัณฑ์

ตารางที่ 3 บัญชีสถานภาพ ครุภัณฑ์ยานพาหนะ

ลำดับ	ประเภทครุภัณฑ์	จำนวน	หมายเหตุ
1.	รถยนต์ (รถเช่า)		
	ยี่ห้อโตโยต้า ปิคอัพ 4 ประตู	1 คัน	
	ยี่ห้อโตโยต้า รถยนต์ตู้	1 คัน	
	ยี่ห้ออีซูซุ ปิคอัพ 2 ประตู	1 คัน	
	ยี่ห้ออีซูซุ บรรทุก 6 ล้อ	2 คัน	
	รวม	5 คัน	ใช้งานได้
	ยี่ห้อมิตซูบิชิ	10 คัน	
	ยี่ห้อโตโยต้า	3 คัน	
	ยี่ห้ออีซูซุ	3 คัน	
	รวม	16 คัน	ใช้การไม่ได้
2.	รถจักรยานยนต์		
	ยี่ห้อ คาวาซากิ	10 คัน	อยู่ในสภาพที่เก่า
	ยี่ห้อซูซูกิ	1 คัน	มาก รอกการ
	ยี่ห้อฮอนด้า	15 คัน	จำหน่าย
	ยี่ห้อยามาฮา	9 คัน	
	ยี่ห้อไทเกอร์	70 คัน	เสีย 60 คัน
	รวม	105 คัน	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทครุภัณฑ์	จำนวน	หมายเหตุ
3.	รถยนต์		
	รถยนต์เร็ว ยี่ห้อ เมอร์คิวรี่	1 ลำ	
	รถยนต์ตรวจการณ์ ยี่ห้อ เมอร์คิวรี่	1 ลำ	
	รวม	2 ลำ	ใช้การไม่ได้

ตารางที่ 4 บัญชีสถานภาพ ศาสตราภัณฑ์

ลำดับ	ประเภทครุภัณฑ์	จำนวน	หมายเหตุ
1.	ปลย.เอ็ม 16 (ปืนเล็กยาว)	3 กระบอก	
2.	ปลย. 11 (HK.33A)	33 กระบอก	
3.	ปช 02 (ลูกซอง 5 นัด)	15 กระบอก	
4.	ปชค. 14 (ลูกซอง 8 นัด)	3 กระบอก	
5.	ปปบ. 91 (ลูกโม้.38)	91 กระบอก	
6.	เครื่องตรวจค้นวัตถุระเบิดและตรวจจับโลหะ	4 ชุด	
7.	ชุดตรวจหาวัตถุระเบิดใต้ท้องรถ	3 ชุด	

ตารางที่ 5 บัญชีสถานภาพเครื่องประกอบศาสตราภัณฑ์

ลำดับ	ประเภทครุภัณฑ์	ชื่อ/ชนิด	จำนวน	หน่วยนับ	หมายเหตุ
1.	เครื่องกระสุนปืน	กปช.02	1159	นัด	
		กปพม.91	9246	นัด	
		กปลยบ.11	29700	นัด	

ตารางที่ 6 บัญชีสถานภาพครุภัณฑ์สำนักงาน

ลำดับ	ประเภทครุภัณฑ์	จำนวน	หมายเหตุ
1.	เครื่องพิมพ์ดีด	9 เครื่อง	
2.	เครื่องอัดสำเนา	2 เครื่อง	
3.	เครื่องถ่ายเอกสาร	4 เครื่อง	
4.	เครื่องรับส่งโทรสาร	4 เครื่อง	
5.	เครื่องฉายสไลด์	1 เครื่อง	
6.	ตู้นิรภัย	1 ตู้	
7.	กล่องส่งทางไกล	1 ตัว	
8.	เคาน์เตอร์สำนักงาน	2 ตัว	
9.	เก้าอี้โครงเหล็ก	16 ตัว	
10.	ตู้เหล็ก 2 บาน	6 ตู้	
11.	ตู้เหล็ก 4 ลื่นชัก	21 ตู้	
12.	ตู้เก็บเอกสารเหล็กบานเลื่อน	2 ตู้	
13.	โต๊ะทำงาน ระดับ 1-2 พร้อมเก้าอี้	16 ชุด	
14.	โต๊ะทำงาน ระดับ 3-6 พร้อมเก้าอี้	6 ชุด	
15.	เก้าอี้ไฟเบอร์กลาส	7 ตัว	
16.	เครื่องคอมพิวเตอร์	18 เครื่อง	
17.	เครื่องพิมพ์คอมพิวเตอร์	21 เครื่อง	
18.	เครื่องสำรองไฟฟ้าคอมพิวเตอร์	7 เครื่อง	
19.	โต๊ะคอมพิวเตอร์	6 ตัว	
20.	เก้าอี้สำหรับเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์	6 ตัว	
21.	เครื่องตรวจแอลกอฮอล์	8 เครื่อง	
22.	เครื่องชั่งน้ำหนักยาเสพติด	1 เครื่อง	
23.	เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทยกระเป๋าคือ	1 เครื่อง	
24.	กล่องถ่ายภาพ	2 ตัว	
25.	เครื่องถ่ายสำหรับบันทึกเทปโทรทัศน์ VDO	2 เครื่อง	
26.	เครื่องเล่น VDO	2 เครื่อง	
27.	เครื่องเล่นเทปวิทยุ	1 เครื่อง	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทครุภัณฑ์	จำนวน	หมายเหตุ
28.	เครื่องบันทึกเสียง	1 เครื่อง	
29.	โทรทัศน์สี	2 เครื่อง	
30.	เครื่องขยายเสียงแบบมือถือสะพายไหล่ (โทรโข่ง)	4 เครื่อง	
31.	เครื่องทำน้ำเย็น	1 เครื่อง	
32.	ตู้เย็น	1 ตู้	
33.	นาฬิกาแขวน	1 เรือน	
34.	พระพุทธรูป	1 องค์	

ตารางที่ 7 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน (ทบ.91) สถานีตำรวจนครบาลเมืองพัทยา

ลำดับ	หน่วยงานที่ใช้ประโยชน์	ประเภทที่ดิน	ที่ตั้งของที่ดิน	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	จำนวนเนื้อที่ทั้งหมด	ไร่ งาน ตร.	หมายเหตุ
1.	สภ.เมืองพัทยา								
	-อาคารที่ทำการและอาคารที่พักอาศัย 3,4	ที่ราชพัสดุ	โฉนดเลขที่ 651	หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี	2		แพลด 2 หลัง 20 คูหา
	-อาคารที่พักอาศัย 2,5	พระคุณนาท นัยพิจิตร (นายมังกร เพ็ชรชาติ) มอบให้ทางราชการ	โฉนดเลขที่ 3904, 4204, 4205, 4206	หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี	1	3 26	แพลด 2 หลัง 90 คูหา
	-ศูนย์บริการประชาชนพัทยาใต้	ที่สาธารณประโยชน์	นส.3 ก.	หนองปรือ					
	-ศูนย์บริการประชาชนเทพประสิทธิ์	เมืองพัทยา	เลขที่ 10833	หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี		30	
	-ศูนย์บริการประชาชนโค้งคงคา	ที่สาธารณประโยชน์		หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี			
	-ศูนย์บริการประชาชนเขาคันทรง	เมืองพัทยา		หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี			
	-ศูนย์บริการประชาชนหมู่บ้านสีกัลป์	ที่สาธารณประโยชน์		หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี			
		เมืองพัทยา		หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี			

ตารางที่ 8 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง (ทบ.92) สถานีตำรวจนครเมืองพัทยา

ลำดับ	หน่วยงานที่ใช้ประโยชน์	ที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้าง	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	การได้มา	ประเภท/ลักษณะอาคาร (ขนาด,จำนวนเนื้อที่และชั้น)	หมายเหตุ
1.	ที่ทำการ และ อาคารที่พักอาศัย 3,4	โฉนดเลขที่ 651	หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี	เนื้อที่ 2 ไร่	- อาคารที่ทำการ ตึก 3 ชั้น - อาคารที่พักอาศัย แฟลต 2 หลัง 60 คูหา 4 ชั้น	
2.	อาคารที่พักอาศัย 2,5		หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี		แฟลต 2 หลัง 90 คูหา 5 ชั้น เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 26 ตารางวา	
3.	ศูนย์บริการประชาชน - ศูนย์บริการประชาชนพัทยาใต้ - ศูนย์บริการประชาชน เทพประสิทธิ์		หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี			
	- ศูนย์บริการประชาชน โค้งดงตาล		หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี	กว้าง 16.95 ม. ยาว 17.30 ม.		
	- ศูนย์บริการประชาชน เจ้าทัพพระยา		หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี			
	- ศูนย์บริการประชาชน หมู่บ้านช็อค		หนองปรือ	บางละมุง	ชลบุรี			

ตารางที่ 9 บัญชีสถานภาพ เครื่องมือสื่อสาร

ลำดับ	ประเภทครุภัณฑ์	จำนวน	หมายเหตุ
1.	วิทยุ โมโตโรล่า มือถือ	199 เครื่อง	
2.	วิทยุ ไอค่อม มือถือ	24 เครื่อง	
3.	วิทยุ พีจีเอส มือถือ	1 เครื่อง	
4.	วิทยุ เอฟเอ็ม 1 มือถือ	5 เครื่อง	
5.	วิทยุฟูโรโน่มือถือ	2 เครื่อง	
6.	วิทยา ชิวา	3 เครื่อง	
7.	วิทยุ แอลวีบี หิ้วถือ	2 เครื่อง	
8.	วิทยุเอฟเอ็ม.5 หิ้วถือ	10 เครื่อง	
9.	วิทยุโมโตโรล่า หิ้วถือ	1 เครื่อง	
10.	วิทยุโมโตโรล่า คอมปา ประจำที่	1 เครื่อง	
11.	วิทยุแอลวีบี ประจำที่	2 เครื่อง	
12.	วิทยุ KENWOOD ประจำที่	1 เครื่อง	
13.	วิทยุไอค่อม ประจำที่	1 เครื่อง	
14.	วิทยุ โมโตโรล่า ดิจิตอล	14 เครื่อง	
15.	วิทยุมิดแลนค์ ดิจิตอล	2 เครื่อง	
16.	วิทยุแอลวีบี ดิจิตอล	3 เครื่อง	
17.	วิทยุ พีเอฟที 203	2 เครื่อง	
	รวม	273 เครื่อง	

จากตัวเลขข้อมูลต่างๆ ซึ่งให้เห็นว่าครุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของสถานีตำรวจแห่งนี้มีไม่เพียงพอและขาดแคลน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนายตำรวจผู้ปฏิบัติงานท่านหนึ่ง

“เสื่อเกราะมีไม่ครบ มีลูกน้อง 50 คน ทุกคนอยากได้เสื่อเกราะ” (รองสารวัตรสืบสวน, สัมภาษณ์ 20 กรกฎาคม 2554)

1.2.3 ความถี่ในการเปลี่ยนแปลงขององค์กรและผู้นำ

จากการศึกษาพบว่านับตั้งแต่ก่อตั้งสถานีเมื่อปีพ.ศ. 2511 สถานีฯแห่งนี้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในเรื่องของสถานีฯ ตำแหน่งและตัวหัวหน้าผู้ทำหน้าที่บริหารหรือผู้นำของสถานีฯดังนี้

1.2.3.1 การเปลี่ยนแปลงขององค์กร

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยาได้รับการจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2511 เดิมชื่อว่า สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา สถานีแห่งเดิมตั้งอยู่บนที่ดินของพระยาอคุศลนาท นายพิจิตร และนายมังกร เพ็ชรชาติ มีเนื้อที่ 1 ไร่ 3 งานตั้งอยู่บริเวณริมถนนสาย 2 หมู่ที่ 9 ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในระยะแรกสถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยายังไม่มีอำนาจสอบสวน และอยู่ในความปกครองของสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางละมุงต่อมาในปี พ.ศ. 2523 จึงได้รับการยกฐานะให้มีอำนาจสอบสวนและมีนายตำรวจระดับสารวัตรเป็นหัวหน้าสถานี ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างอาคารสถานีตำรวจหลังใหม่ บริเวณ ปากซอย 9 ถนนพัทธยาซึ่งเป็นที่ทำการปัจจุบัน เลขที่ 304 หมู่ที่ 10 ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี สถานีฯแห่งใหม่หลังนี้เปิดทำการครั้งแรก เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2527 ต่อมาในปี พ.ศ. 2550 จึงได้รับการเปลี่ยนชื่อหน่วยงานจาก “สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา” เป็น “สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา” และในปี พ.ศ. 2553 คณะทึมบริหารภายใต้การดำเนิการของ พ.ต.อ.นันทวุฒิ สุวรรณละออง ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและผู้ประกอบการร้านค้าต่าง ๆ ในพื้นที่เมืองพัทธยา ได้ร่วมกันปรับปรุงออกแบบ ตกแต่งอาคารที่ทำการของสถานีฯหลังเดิมขึ้นใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและปรับภูมิทัศน์สถานที่ราชการให้มีความทันสมัย สวยงาม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่เมืองพัทธยาในยุคปัจจุบัน

1.2.3.2 การเปลี่ยนแปลงของผู้นำ : ตำแหน่งและตัวบุคคลที่ทำหน้าที่ผู้นำ

จากการศึกษาพบว่านับตั้งแต่สถานีตำรวจแห่งนี้ได้รับการก่อตั้งในปีพ.ศ. 2511 จนกระทั่งปัจจุบันรวมระยะเวลา 44 ปี สถานีฯแห่งนี้มีผู้บังคับบัญชาจำนวน 24 คน เฉลี่ยระยะเวลาการทำงานคนละ 1 ปี 8 เดือน นอกจากนี้ยังพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงยศ และตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาสูงสุดมาเป็นระยะ ๆ กล่าวคือ ในระยะแรกก่อตั้ง จนกระทั่งช่วงปีพ.ศ. 2522 ยศของผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสถานีและการเรียกชื่อตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมยศของผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสถานี เป็นระดับร้อยตำรวจเอก ส่วนตำแหน่งคือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา ตั้งแต่ช่วงปีพ.ศ. 2523- 2537ยศของผู้บังคับบัญชาสูงสุดได้เปลี่ยนเป็นพันตำรวจโท และตำแหน่งเป็นสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา ต่อมาช่วงปีพ.ศ. 2537- 2541 พบว่ายศของผู้บังคับบัญชาสูงสุดยังคงเป็นระดับพันตำรวจโทเช่นเดิม แต่ตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงเป็นรองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา ต่อมาช่วงต้นปีพ.ศ. 2541-ปลายปี พ.ศ.2550 ยศของผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสถานีได้เปลี่ยนเป็นพันตำรวจเอก ส่วนตำแหน่งมีการปรับเปลี่ยนจากรองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยาเป็นผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา ในปีพ.ศ. 2550 มีการเปลี่ยนชื่อหน่วยงานจากสถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยาเป็นสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยาด้วย ในช่วง

ปลายปีพ.ศ. 2550 เป็นต้นมาของผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสถานีฯ ยังคงเป็นพันตำรวจเอกเช่นเดิม แต่มีการเปลี่ยนแปลงการเรียกชื่อตำแหน่งเล็กน้อยคือเปลี่ยนในส่วนของคำว่าภูธรตำบลเป็นเมืองแทน เนื่องจากการเปลี่ยนชื่อหน่วยงานจาก “สถานีตำรวจภูธรตำบลพญา” เป็น “สถานีตำรวจภูธรเมืองพญา” ดังนั้นตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาสูงสุดนับตั้งแต่ปลายปีพ.ศ. 2550 จนกระทั่งปัจจุบัน ปีพ.ศ. 2555 คือ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองพญา ยศพันตำรวจเอก ดังรายละเอียดตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ตำแหน่งผู้บริหารสถานีฯ

ลำดับ	ยศ ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	ช่วงเวลาดำรงตำแหน่ง	รวมระยะเวลาดำรงตำแหน่ง
1.	ร.ต.อ. วิรัช พยัคฆพันธ์	หน.สภ.ต.พญา		
2.	ร.ต.อ. เดชพงศ์ ไชยพงศ์	หน.สภ.ต.พญา		
3.	ร.ต.อ. คมสันต์ พันธนา	หน.สภ.ต.พญา		
4.	ร.ต.อ. อุดม ภาชนะ	หน.สภ.ต.พญา	30 ธ.ค. 2519-29 พ.ย. 2521	1 ปี 11 เดือน
5.	ร.ต.อ. วราวุธ ทุกประยูร	หน.สภ.ต.พญา	29 พ.ย. 2521-24 ส.ค. 2522	8 เดือน 24 วัน
6.	พ.ต.ท. อำนวย เพชรศิริ	สว.สภ.ต.พญา	24 ส.ค. 2522-10 เม.ย. 2523	5 เดือน 17 วัน
7.	พ.ต.ท. นกคณ สมบูรณ์ทรัพย์	สว.สภ.ต.พญา	10 เม.ย. 2523-1 มิ.ย. 2525	2 ปี 1 เดือน 22 วัน
8.	พ.ต.ท. อุดม ภาชนะ	สว.สภ.ต.พญา	1 มิ.ย. 2525-1 มิ.ย. 2528	3 ปี
9.	พ.ต.ท. ชัยชาญ กิติจันทร์	สวญ.สภ.ต.พญา	1 มิ.ย. 2528-2 ต.ค. 2530	2 ปี 4 เดือน
10.	พ.ต.ท. ชีรยุทธ ธรรมสาโรจน์	สวญ.สภ.ต.พญา	2 ต.ค. 2530-16 ต.ค. 2530	14 วัน

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ	ยศ ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	ช่วงเวลาดำรง ตำแหน่ง	รวมระยะเวลา ดำรงตำแหน่ง
11.	พ.ต.ท. ไพรัช สุภาสวัสดิ์	สวญ.สภ.ต. พัทยา	16 ต.ค. 2530-16 ธ.ค. 2532	2 ปี 2 เดือน
12.	พ.ต.ท. พินิจ สัตย์เจริญ	สวญ.สภ.ต. พัทยา	16 ธ.ค. 2532-23 ม.ค. 2537	4 ปี 1 เดือน 7 วัน
13.	พ.ต.ท. พินิจ สัตย์เจริญ	รอง ผกก.สภ.ต. พัทยา	23 ม.ค. 2537-1 พ.ค. 2537	3 เดือน 8 วัน
14.	พ.ต.ท. ยงยุทธ เจริญวานิช	รอง ผกก.สภ.ต. พัทยา	1 พ.ค. 2537-1 ก.พ. 2538	9 เดือน
15.	พ.ต.ท. ปิยะ สุระประเสริฐ	รอง ผกก.สภ.ต. พัทยา	1 ก.พ. 2538-25 ต.ค. 2539	1 ปี 8 เดือน 24 วัน
16.	พ.ต.ท. ประการ ประจง	รอง ผกก.สภ.ต. พัทยา	25 ต.ค. 2539-10 ก.พ. 2541	1 ปี 3 เดือน 16 วัน
17.	พ.ต.อ. พินิจ สัตย์เจริญ	ผกก.สภ.ต. พัทยา	10 ก.พ. 2541-10 พ.ย. 2543	2 ปี 9 เดือน
18.	พ.ต.อ. ผดุงศักดิ์ อุเบกขานนท์	ผกก.สภ.ต. พัทยา	10 พ.ย. 2543-16 ธ.ค. 2545	2 ปี 1 เดือน 6 วัน
19.	พ.ต.อ. กมลชัย เทียนรุ่งโรจน์	ผกก.สภ.ต. พัทยา	16 ธ.ค. 2545-1 ต.ค. 2547	1 ปี 10 เดือน
20.	พ.ต.อ. สมนึก จันทร์เกตุ	ผกก.สภ.ต. พัทยา	1 ต.ค. 2547-1 พ.ย. 2549	2 ปี 1 เดือน
21.	พ.ต.อ. สุทิน ทรัพย์พ่วง	ผกก.สภ.ต. พัทยา	1 พ.ย.2549-1 พ.ย. 2550	1 ปี
22.	พ.ต.อ. นกมล วงศ์น้อม	ผกก.สภ.ต. พัทยา	1 พ.ย.2550- 20 พ.ย. 2551	1 ปี 19 วัน

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ	ยศ ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	ช่วงเวลาดำรง ตำแหน่ง	รวมระยะเวลา ดำรงตำแหน่ง
23.	พ.ต.อ. ดร.สรายุทธ สงวน โภคัย	ผกก.สภ. เมือง พัทยา	20 พ.ย. 2551-16 ก.พ. 2553	1 ปี 2 เดือน 27 วัน
24.	พ.ต.อ. นันทวุฒิ สุวรรณละออง	ผกก.สภ. เมือง พัทยา	16 ก.พ. 2553- 5 เม.ย. 2555	2 ปี 1 เดือน 19 วัน

1.2.3.3 ประวัติและประสบการณ์ที่มบริหาร: แตกต่างแต่สามารถทำงานอย่างเป็นทีม

ลักษณะทางสังคมของทีมบริหารในที่นี่จะกล่าวถึง อายุ การศึกษา สถานภาพ สมรส ภูมิลำเนา ศาสนา และประวัติการทำงานของทีมบริหารสถานีที่มีรูปแบบโครงสร้างสถานีแบบมีผู้กำกับการเป็นหัวหน้า จากการศึกษาทีมบริหารที่ยินดีให้ข้อมูลส่วนบุคคลจำนวน 7 คน พบรายละเอียดดังนี้

1. ผู้กำกับการ

อายุ 39 ปี บุคลิกเคร่งขรึม จริงจัง รูปร่างสันทัด ผิวขาว ภูมิลำเนาเป็นชาว จังหวัดจันทบุรี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพสมรส ภรรยาจบการศึกษาระดับปริญญาเอก อาชีพ อาจารย์ มีบุตรสาว 1 คน อายุ 11 ปี ประวัติการศึกษา นักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ 31 นักเรียนนายร้อยรุ่นที่ 47 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรการจัดการภาครัฐและเอกชน จากสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผ่านการอบรมหลักสูตรฝ่ายอำนวยการตำรวจรุ่นที่ 21 หลักสูตรต่อต้านการก่อการร้าย หลักสูตรผู้กำกับการรุ่นที่ 65 ประวัติการรับราชการ เคยดำรงตำแหน่งรองสารวัตรประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลสุทธีสาร รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ สารวัตรจราจรสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี รองผู้กำกับการป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี เกียรติประวัติ ได้รับรางวัลบุคคลที่มีผลงานดีเด่นในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รางวัลข้าราชการตำรวจที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีเด่น รางวัลข้าราชการพลเรือนดีเด่น รางวัลข้าราชการตำรวจดีเด่น

2. รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม

อายุ 39 ปี ลักษณะท่าทางเรียบร้อย ใจดี รูปร่างสัดทัด ผิวดำแดง เต็มโตขึ้นมา จากสภาพแวดล้อมในค่ายทหารเนื่องจากมีพ่อรับราชการทหาร ตอนเด็กได้รับการดูแลเอาใจใส่จากแม่่มาก จึงทำให้อยู่ในกรอบตั้งแต่เด็กฯ รองผู้กำกับ มีความมุ่งมั่นที่จะเข้าเรียน โรงเรียนเตรียม

ทหารเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีเงินเดือนให้ใช้จ่าย ประวัติการศึกษา โรงเรียนเตรียมทหารรุ่น 32
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจรุ่นที่ 48 ได้รับวุฒิ รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต เริ่มเข้าทำงานที่สถานี
 ตำรวจภูธรอำเภอวังสามสี จังหวัดอุบลราชธานี ในตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ในปี
 พ.ศ. 2538 หลังจากนั้นได้ย้ายมารับราชการที่สถานีตำรวจภูธรตำบลพญา จังหวัดชลบุรี ใน
 ตำแหน่งรองสารวัตรจราจร ในปีพ.ศ. 2541 สลับเปลี่ยนหน้าที่ไปเป็นรองสารวัตรป้องกันปราบปราม
 ต่อมาได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็นสารวัตรธุรการ ในปีพ.ศ. 2549 หลังจากนั้นย้ายไปเป็นสารวัตร
 สืบสวนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีราชาในปีพ.ศ. 2551 แล้วจึงย้ายไป เป็นสารวัตรสืบสวนกองก
 การสืบสวนภูธรจังหวัดชลบุรีในปีพ.ศ. 2552 จนในที่สุดย้ายมาดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการ
 ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองพญาในปีพ.ศ. 2553

3. รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน

อายุ 49 ปี รูปร่างสัคต หาย ทำทางสุขุม เป็นผู้ใหญ่ ตำแหน่งรองผู้กำกับการ
 สืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรแหลมฉบังอำเภอศรีราชาปฏิบัติราชการรองผู้กำกับการสืบสวน
 สอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองพญา ปัจจุบันอายุราชการ 26 ปี สมรสแล้วมีบุตร 2 คน จบ
 การศึกษาระดับปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตร โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปริญญาโทรัฐประศาสน
 ศาสตร์ จากสถาบันบัณฑิตรัฐประศาสนศาสตร์ (นิด้า) ประวัติการทำงาน เริ่มต้นทำงานปี พ.ศ.
 2528 ในตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวนสอบสวนสถานีภูธรเมืองตรัง หลังจากนั้นได้ย้ายไปดำรง
 ตำแหน่งสารวัตรทำหน้าที่ภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2537 ย้ายไปดำรงตำแหน่งสารวัตร
 สืบสวนสอบสวน สถานีภูธรกิ่งอำเภอ เกาะไอร่อง และ สถานีตำรวจภูธรตำบลบางมะเคือ อำเภอ
 พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีพ.ศ. 2539 ย้ายไปดำรงตำแหน่งสารวัตรสอบสวน สถานีตำรวจภูธร
 ปากน้ำระนอง และสถานีตำรวจภูธรตำบลราชกรูด อำเภอเมืองระนอง ปีพ.ศ. 2543 ขึ้นดำรง
 ตำแหน่งรองผู้กำกับป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรตำบลตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ปีพ.ศ. 2544
 ย้ายมาเป็นรองผู้กำกับสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีพ.ศ.
 2545 ย้ายไปสถานีตำรวจภูธรอำเภอ คุระบุรี จังหวัดพังงา ในตำแหน่งเดิม ปีพ.ศ. 2545 ย้ายอีกครั้ง
 ในตำแหน่งเดิมไปยังสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ในปีพ.ศ. 2547 ย้ายไปเป็น
 รองผู้กำกับชุดสอบสวนที่ 1 กองบังคับการปราบปรามทางเศรษฐกิจ (บก. สศก.) ปีพ.ศ. 2548 ย้ายไป
 ดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับ 2 กองบังคับการปราบปรามทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี (บก.ปศท.) ปี
 พ.ศ. 2550 จึงย้ายมาดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรแหลมฉบัง
 อำเภอศรีราชาซึ่งเป็นตำแหน่งปัจจุบัน และด้วยความเชี่ยวชาญในงานด้านงานสอบสวนในช่วงปี
 พ.ศ. 2554 จึงได้รับคำสั่งให้มารับราชการในตำแหน่งรองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน ที่สถานี
 ตำรวจภูธรเมืองพญา

4. สारวัตรจรรยาจร

อายุ 34 ปี รูปร่างท้วม ตัวใหญ่ ผิวดำแดง ทำทางเจีบบขริม ภูมิลำเนาเป็นชาว จังหวัดสมุทรปราการ นับถือศาสนาพุทธ เวลาว่างชอบชมภาพยนตร์ สถานภาพสมรส ภรรยาจบ การศึกษาระดับปริญญาโทจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีบุตรสาว 1 คน อายุ 1 เดือน การศึกษา นักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ 38 นักเรียนนายร้อยรุ่นที่ 54 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โรงเรียน นายร้อยตำรวจ ปัจจุบันกำลังศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรการจัดการบริการสังคม มหาวิทยาลัย บูรพา ทำงานครั้งแรกที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาราช จังหวัดอยุธยา 2 เดือน หลังจากนั้นย้ายไป ประจำที่ สถานีตำรวจภูธรพระอินทร์ราชา 4 เดือน ต่อมาได้ย้ายไปเป็นหัวหน้าชุดปราบปราม ยาเสพติด จังหวัดอยุธยาอีก 4 เดือน และได้กลับไปประจำที่สถานีตำรวจภูธรพระอินทร์ราชาอีก 6 เดือนจึง ได้ย้ายไปเป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการพิเศษจังหวัดอยุธยา หลังจากนั้น ได้ย้ายไปอยู่กองปราบอีก 2 ปี ต่อมาย้ายไปเป็นหัวหน้าชุดคอมมานโด ประจำสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2 ปี หลังจากนั้น ได้ไปเป็นนายตำรวจติดตามผู้บัญชาการ ต่อมาจึง ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสารวัตร ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรแสนภูคาช จังหวัดฉะเชิงเทรา ประจำอยู่ 1 ปีจึง ได้ย้ายมาดำรง ตำแหน่งสารวัตรจรรยาจร สถานีตำรวจภูธรเมืองพญาซึ่งเป็นตำแหน่งปัจจุบัน

5. สारวัตรอำนวยการ

อายุ 31 ปี รูปร่างท้วม ตาหยี สวมแว่น ผิวขาวแบบลูกคนจีน บุคลิกท่าเร้ง ขี้เล่น เป็นชาวชลบุรี โดยกำเนิด ครอบครัวประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เป็นคนเรียนเก่ง จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนชลราษฎรอำรุง จังหวัดชลบุรี เป็นนักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ 40 นักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่นที่ 56 ตั้งแต่จบการศึกษารับราชการตำรวจที่สถานีตำรวจภูธรเมืองพญา มาโดยตลอด ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2546 กล่าวคือ ดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวน 5 ปี 8 เดือน และได้ เลื่อนตำแหน่งเป็นรองสารวัตรป้องกันปราบปรามอยู่ปีกว่า ๆ ปัจจุบันมีตำแหน่งเป็นสารวัตร อำนวยการ ในระหว่างปฏิบัติราชการสารวัตรอำนวยการได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จนสำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต รัฐศาสตร์ นอกจากนี้แล้วยัง ศึกษาต่อคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จนสำเร็จการศึกษานิติศาสตร์ ภาค บัณฑิต

6. สारวัตรสืบสวน

อายุ 34 ปี รูปร่างผอมสูง ทำทางสุภาพ จริงจัง ผิวขาว ภูมิลำเนาเป็นชาวจังหวัด นครสวรรค์ บิดามารดามีอาชีพรับราชการเป็นครู บิดาค่อนข้างเข้มงวด มีพี่น้อง 2 คน นับถือศาสนา พุทธ เวลาว่างชอบดูภาพยนตร์ สถานภาพสมรส ภรรยาจบการศึกษาระดับปริญญาโทจาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อาชีพของภรรยาคือประกอบธุรกิจส่วนตัว มีบุตรชาย 1 คน อายุ 2 เดือน

การศึกษา นักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ 37 นักเรียนนายร้อยรุ่นที่ 53 ทำงานครั้งแรกที่สถานีตำรวจภูธรท่าเรือ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี 3 ปี หลังจากนั้นย้ายไปประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจประมาณ 2 ปี จึงย้ายไปเป็นนายเวรผู้การฝ่ายอำนวยการ ภาค 2 ประมาณ 2 ปี หลังจากนั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสารวัตรฝ่ายอำนวยการ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา หลังจากนั้น 1 ปีจึงย้ายมาเป็นสารวัตรสืบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยาซึ่งเป็นตำแหน่งในปัจจุบัน

7. สารวัตรป้องกันปราบปราม

อายุ 34 ปี ภูมิลำเนาเป็นชาวจังหวัดร้อยเอ็ด ผิวขาว รูปร่างสัดทัน นุคลิกหล่อแคล้วว่องไว มนุษยสัมพันธ์ดี มีความสามารถในการพูด สถานภาพสมรส เป็นนักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ 37 นักเรียนนายร้อยรุ่นที่ 53 จบการศึกษาระดับปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรสารวัตรรุ่นที่ 90 ประวัติการรับราชการ เริ่มต้นการทำงานตำแหน่งรองสารวัตรประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ต่อมาย้ายเป็นพนักงานสอบสวน (สบ.1) ที่กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และไปเป็นนายเวร (สบ.1) ผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจทางหลวง กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และนายเวร (สบ.1) ผู้ผู้บังคับการกองสอบ กองบัญชาการศึกษา จากนั้นดำรงตำแหน่งสารวัตรฝ่ายอำนวยการ 4 กองอำนวยการและมาตรฐานการศึกษา กองบัญชาการศึกษา และไปเป็นผู้บังคับกองร้อยที่ 3 กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล จากนั้นย้ายเป็นสารวัตรสืบสวนปราบปราม สถานีภูธรแม่ลาน จังหวัดปัตตานี และสารวัตรปกครองป้องกัน สถานีตำรวจภูธรพานทอง จังหวัดชลบุรี ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง สารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี ผลงานพิเศษ รับผิดชอบงานตำรวจอาสาของสถานีภูธรเมืองพัทธยาจนได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 2 ของตำรวจภูธรภาค 2 จากการวิจัยตามโครงการ ตำรวจร่วมมวลชนลดอาชญากรรม (ตมอ.) เกียรติประวัติที่สำคัญ เป็นพลข้าราชการที่นั่งกษัตริย์กาดาร และพระชายาที่เสด็จมาร่วมพระราชพิธีเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เป็นพลข้าราชการที่นั่งสุดต่านบรมไนที่เสด็จมาร่วมการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ เป็นพลข้าราชการออลฟทรนั้งของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนฯ เนื่องในวโรกาสเสด็จเปิดงานตามโครงการ “To Be Number One” ในพื้นที่อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี

2. ภาวะผู้นำ: เครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร

ภาวะผู้นำ เป็นเรื่องความสามารถของผู้นำโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้กำกับในการชักนำให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติกรต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จากการศึกษาพบว่าผู้กำกับมีความตั้งใจ มุ่งมั่นในการทำงานสูงมาก พยายามพัฒนางานอยู่ตลอดเวลา ทำตัวเป็นแบบ

อยากที่ดีในทุก ๆ เรื่อง ตั้งแต่เรื่องง่าย ๆ เช่น การแต่งกาย การดำเนินชีวิตครอบครัว ไปจนกระทั่ง เรื่องการทำงานที่เน้นถึงความรับผิดชอบในหน้าที่ จากการสังเกตพบว่าโดยปกติผู้กำกับจะไปทำงานตั้งแต่เช้า ก่อนแปดนาฬิกาจะถึงสถานีฯแล้ว หลังจากนั้นจะไปเคารพธงชาติ ปล่อยแถว ประชุมชี้แจงข้อราชการหน้าแถว เสร็จแล้วจะตรวจดูความเรียบร้อยบริเวณต่าง ๆ ของสถานี จากนั้นจะกลับมาเซ็นเอกสารหรือสำนวนต่าง ๆ ในช่วงบ่าย คำ ดึก จะออกตรวจพื้นที่และร่วม ปฏิบัติในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้พฤติกรรมที่พบอย่าง สม่ำเสมอของผู้กำกับคือในทุกวันพุธและวันศุกร์คือ การมาปล่อยแถวสายตรวจด้วยตัวเองเกือบทุก ครั้งและในช่วงวันศุกร์ เสาร์ เวลากลางคืนจะไปร่วมตั้งด่านและปิดสถานบริการกับ ผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เสมอ ในส่วนของการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกคุมขังจะพบผู้กำกับจะเปิดประตูห้อง ทำงานไว้ตลอดเวลาเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าออก ปรึกษาหารือได้ และสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนผู้กำกับ จะเน้นมากคือการเข้าชุมชน เพื่อไปเยี่ยมเยียน ทานข้าว พูดคุย รับทราบปัญหาต่าง ๆ จากคนใน ชุมชน พฤติกรรมดังกล่าวสะท้อนได้จากคำพูดของชาวชุมชนชุมสายท่านหนึ่งที่เข้าร่วมการสนทนา กลุ่ม

“ผู้กำกับพบประชาชนด้วยตัวเอง ชุมชนชุมสายผู้กำกับมาสามหนแล้ว รองผู้กำกับก็ ไปผู้กำกับพบประชาชน คนชอบ อยากให้ช่วยลดยาเสพติด” (ตัวแทนชุมชนชุมสาย, สัมภาษณ์ กลุ่ม, วันที่ 16 สิงหาคม 2554)

การปฏิบัติตนของผู้กำกับดังกล่าวในสายตาของผู้ใต้บังคับบัญชาบางคนจึงมองว่าผู้ กำกับทำดีและเป็นต้นแบบของเขา ดังเห็นได้จากคำกล่าวของผู้ใต้บังคับบัญชา

“ผู้กำกับเป็น ไอ้ดอดของสารวัตร เช่น การจัดระบบสายตรวจ การจัดการสายตรวจ” (สารวัตรสืบสวน, สัมภาษณ์ 20 กรกฎาคม 2554)

แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกดี ตรงกันข้าม กับมองว่าไม่ดีเข้มงวดและตึงจนเกินไป ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของผู้ใต้บังคับบัญชาท่านหนึ่ง “อยากให้ดูในภาพรวมไม่ควรออกไปจะทำให้ลูกน้องระดับล่างไม่รู้ก่อนเช็พบว่าตัวเขา จะต้องทำอะไรบ้าง ผู้กำกับไม่ควรมาทำหน้าที่ของลูกน้องไม่งั้นลูกน้องจะอึดอัด น่าจะจัดกิจกรรม ให้เยอะมากกว่าการประชุม เช่น นั่งกินข้าวที่ร้านอาหาร อยากให้ใช้หลักพระพุทธเจ้าทางสายกลาง บ้าง น่าจะถามเรื่องอื่นถามแต่เรื่องงาน” (สารวัตรจราจร, สัมภาษณ์ 20 กรกฎาคม 2554)

3. การวางแผนภายใต้บรรยากาศแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

การวางแผนนับเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งกระบวนการหนึ่งในการบริหารสถานีฯและ การจัดการปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหารที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้การทำงาน ประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวัง สำหรับหน้าที่ด้านการวางแผนในการทำงาน โดยภาพรวมของ

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัตยาจะอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของทีมงานบริหารและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ อันประกอบด้วย ผู้กำกับการ รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม รองผู้กำกับการสืบสวน สารวัตร จราจร สารวัตรสืบสวน สารวัตรป้องกันปราบปราม และ สารวัตรอำนวยการ โดยการวางแผนจะมี ทั้งการประชุมอย่างเป็นทางการ ซึ่งมีรูปแบบที่เป็นทางการ มีขั้นตอนที่ชัดเจน เช่น การรายงานผลการดำเนินงาน การติดตามงาน การพิจารณา การรายงานผลและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา รวมทั้ง เป็นเวทีของการให้แรงเสริมโดยการยกย่องความสำเร็จต่าง ๆ ของผู้ปฏิบัติงาน ในการประชุมแบบ เป็นทางการจะมีลักษณะของการที่ลูกน้องเป็นฝ่ายฟังและตอบคำถามเสียเป็นส่วนใหญ่ การแสดง ความคิดเห็นจะเกิดขึ้นบ้างบางครั้ง นอกจากการประชุมอย่างเป็นทางการแล้ว ทีมบริหารยังได้จัดให้มีการประชุมแบบ ไม่เป็นทางการที่เรียกว่า “สภากาแฟ” ขึ้นด้วย การประชุมสภากาแฟจะเป็นเวที สำหรับการเปิดอกคุย พบปะหรือเกี่ยวปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการ ที่เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ รับประทานกันดี ดังเห็นได้จากคำให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงท่านหนึ่ง

“เจ้าหน้าที่ทุกคนในสถานีฯ จะรับประทานดีค่ะว่า สภากาแฟเป็นช่วงเวลาที่น่า ๆ จะมา คุยกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ปัญหา อุปสรรค และวางแผนการดำเนินงานต่าง ๆ ภายในโรงพัก”
(ดาบตำรวจหญิง ปรานี บุตรมั่ง, สัมภาษณ์ 16 สิงหาคม 2554)

สภากาแฟ โดยปกติแล้วจะจัดให้มีขึ้นสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ส่วนใหญ่จะเป็นทุกวันพุธ เวลาประมาณสิบนาฬิกา สำหรับสถานที่การประชุมมีทั้งภายในสถานีและนอกสถานีฯ เพื่อให้เกิด ความผ่อนคลายและมีบรรยากาศของความเป็นกันเอง

อย่างไรก็ตามด้วยบริบทของการเป็นเมืองท่องเที่ยว ที่มีประชาชนจำนวนมาก การ วางแผนดูเหมือนจะไม่ใช่ว่าสิ่งที่สามารถทำได้ง่ายนั้น ความสำนึกและความพยายามปฏิบัติงานตาม เป้าหมายของผู้บังคับบัญชาจึงเป็นสิ่งที่ตำรวจที่นี้ยึดถือ ดังเห็นได้จากคำกล่าวของนายตำรวจท่าน หนึ่ง

“อยู่พัตยาจะวางแผนล่วงหน้ายาก ต้องแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้า โครงการระยะยาว โอกาสน้อยเพราะ โอกาสระยะยาวไม่มี สำหรับตัวเองยึดว่าแต่ละวันพยายามทำตามคำสั่ง ผู้บังคับบัญชาให้ได้ นายสั่งต้องทำให้ได้” (สารวัตรสืบสวน, สัมภาษณ์ 20 กรกฎาคม 2554)

4. การจัดระบบการทำงาน

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัตยา จัดเป็นสถานีตำรวจรูปแบบที่ 2 มีผู้กำกับการเป็นหัวหน้า มีรองผู้กำกับการทำหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงาน 2 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านป้องกันและปราบปราม และด้านสืบสวนสอบสวน แบ่งงานออกเป็น 5 งาน ดังนี้

4.1 งานอำนวยการ

4.2 งานป้องกันปราบปราม

4.3 งานจราจร

4.4 งานสืบสวนปราบปราม

4.5 งานสืบสวนสอบสวน

งานในแต่ละด้านจะมีหัวหน้างานควบคุมดูแลเป็นลำดับขั้นตั้งแต่ระดับรองผู้กำกับ สารวัตร และรองสารวัตร เรื่อยไปจนกระทั่งหัวหน้าชุดปฏิบัติการต่าง ๆ ซึ่งเป็นชั้นประทวน นอกจากการแบ่งคนเป็นสายงานต่าง ๆ ที่ชัดเจนแล้วทางผู้บริหารสถานียังได้มีการปรับปรุงระบบสายตรวจและเขตการตรวจให้มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลในการจัดการปัญหาอาชญากรรมโดยการจัดแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบและมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีภูธรเมืองพัทยาให้มีความชัดเจน และเกิดความรวดเร็วคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ตามโครงการตำรวจประจำชุมชนสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา (ดูภาคผนวก จ) โดยเน้นการกระจายกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจลงไปดูแลประชาชนให้ครอบคลุมทั่วทั้งพื้นที่ จำนวน 21 เขตตรวจ แต่ละเขตตรวจจะมีนายตำรวจระดับสัญญาบัตรหนึ่งนายและระดับชั้นประทวน สองนายทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของนครร่วมกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติงานในการป้องกันอาชญากรรมและการบริการประชาชน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวหรือพักอาศัยในเขตพื้นที่ ซึ่งแต่ละเขตตรวจมีรายละเอียดของพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

1. เขตงานที่ 1 เขตวงษ์อมตย์ มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ซอยวัด โภธิสัมพันธ์-ถนนพัทยา-นาเกลือ-วงเวียนปลาโลมา-โค้งโรงแรมดุสิต
2. เขตงานที่ 2 เขตร้อยหลัง มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ วงเวียนปลาโลมา- ถนนพัทยาเหนือ-ถนนสุขุมวิท- ซอยโพธิสาร-ถนนพัทยา-นาเกลือ-วงเวียนปลาโลมา
3. เขตงานที่ 3 เขตยศศักดิ์ มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกพืษากลาง-ถนนพัทยาสาย 2- วงเวียนปลาโลมา-โค้งดุสิต-ถนนสายชายหาด-สายแยกโนวาลอดจ้-สี่แยกพืษากลาง
4. เขตงานที่ 4 เขตพัทยาลแลนด์ มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกพืษากลาง-สายแยก โนวาลอดจ้-ถนนสายชายหาด-สามแยกพัทยาคัด-สี่แยกวัดชัยมงคล-ถนนพัทยาสาย 2 –สี่แยกพืษากลาง
5. เขตงานที่ 5 เขตหนองอ้อ มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกพืษากลาง- ถนนพัทยาสาย 2 –วงเวียนปลาโลมา- ถนนพัทยานเหนือ- ถนนพัทยาสาย 3 –ถนนพัทยากลาง- สี่แยกพืษากลาง
6. เขตงานที่ 6 เขตเพนียดช้าง มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกพัทยาคัดถนนพัทยาสาย 3 – ถนนพัทยาสาย 3- ถนนพัทยานเหนือ- ถนนสุขุมวิท- ถนนพัทยากลาง- สี่แยกพืษากลางตัดถนนพัทยาสาย 3

7. เขตงานที่ 7 เขตวัดชัยมงคล มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกพืษากลาง- ถนนพืษากลาง- ซอยบัวขาว-ถนนพืษายใต้- สี่แยกวัดชัยมงคล-ถนนพืษาย 2-สี่แยกพืษากลาง
8. เขตงานที่ 8 เขตจิรพล มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกพืษากลางตัดถนนพืษาย 3 - ถนนพืษาย 3- วงเวียนปลาโลมา – ถนนพืษายเหนือ- ถนนสุขุมวิท- ซอยโพธิสาร- ถนนพืษานาเกลือ-วงเวียนปลาโลมา
9. เขตงานที่ 9 เขตชุมสาย มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกพืษากลางตัดถนนพืษาย 3 – ซอยบงกช- ซอยบ้านทรงไทย- ซอยอรุโณทัย-ถนนสุขุมวิท-ถนนพืษากลาง- สี่แยกพืษากลางตัดถนนพืษาย 3
10. เขตงานที่ 10 เขตพืษายใต้พัฒนา มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกพืษายใต้ตัดถนนพืษาย 3- ซอยบงกช- ซอยบ้านทรงไทย- ซอยอรุโณทัย-ถนนสุขุมวิท-ถนนพืษายใต้- สี่แยกพืษายใต้ตัดถนนพืษาย 3
11. เขตงานที่ 11 เขตวอส์คิงส์สตรีท มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สามแยกพืษายใต้ – วอส์คิงส์สตรีท- แหลมบาลีสาย – ถนนอรรถจินดา – ถนนพระตำหนัก –สามแยกหลังเขา – ถนนสายอ้อมเขา – สี่แยกวัดชัยมงคล
12. เขตงานที่ 12 เขตเขาพระตำหนัก มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ โค้งคางตาล- สามแยกแกรนด์คอน โ- ถนนสายอ้อมเขา- สามแยกหลังเขา- ถนนพระตำหนัก- ถนนอรรถจินดา-แหลมบาลีสาย- เขาทัพพระยา
13. เขตงานที่ 13 เขตวีซี มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกวัดชัยมงคล- ถนนพระตำหนัก- ถนนสายอ้อมเขา- สี่แยกต่างระดับอ้อมเขา-ถนนพืษาย 3- สี่แยกพืษายใต้ตัดถนนพืษาย 3 – ถนนพืษายใต้ –สี่แยกวัดชัยมงคล
14. เขตงานที่ 14 เขตทัพพระยา มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สามแยกแกรนด์คอน โค- ถนนสายอ้อมเขา-สี่แยกต่างระดับอ้อมเขา- ถนนพืษาย 3 –ซอย 17 ตัดถนนพืษาย 3 – ซอยแดงคำ-ถนนเทพประสิทธิ์- สามแยกแกรนด์คอน โค
15. เขตงานที่ 15 เขตกอไผ่ มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ สี่แยกพืษายใต้ตัดถนนพืษาย 3- ถนนพืษายใต้- ซอยกอไผ่- ถนนเทพประสิทธิ์- ซอยแดงคำ- ซอย 17 ตัดถนนพืษาย 3 - ถนนพืษาย 3 – สี่แยกพืษายใต้ตัดถนนพืษาย 3
16. เขตงานที่ 16 เขตโพลาลิส มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ ปากทางเทพประสิทธิ์- ถนนสุขุมวิท- ถนนพืษายใต้- ซอยกอไผ่-ถนนเทพประสิทธิ์-ปากทางเทพประสิทธิ์
17. เขตงานที่ 17 เขตคางตาล มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ โค้งคางตาล-โค้งหนุมาน-ถนนจอมเทียนสาย 2 –ซอยวัดบุญญ์- ถนนชายหาดจอมเทียน- โค้งคางตาล

18. เขตงานที่ 18 เขตเทพประสิทธิ์ มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ ปากซอยวัดบุญย์- ถนนสุขุมวิท- ถนนเทพประสิทธิ์- โค้งหนุมาน- ถนนจอมเทียนสาย 2 – ซอยวัดบุญย์- ปากซอยวัดบุญย์
19. เขตงานที่ 19 เขตวัดบุญย์ มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ ปากซอยวัดบุญย์- ซอยวัดบุญย์- ถนน ชายหาดจอมเทียน- ซอยชัยพฤกษ์- ถนนสุขุมวิท- ปากซอยวัดบุญย์
20. เขตงานที่ 20 เขตชัยพฤกษ์ มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ ปากซอยชัยพฤกษ์- ชายหาดจอมเทียน- เขตติดต่อ สก.นาจอมเทียน- ถนนสุขุมวิท- ปากซอยชัยพฤกษ์
21. เขตงานที่ 21 เขตเกาะล้าน มีพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ หาดตาแหวน- หาดทองหลาง- หาด สังกวาล- ชุมชนหน้าหมู่บ้าน- เกาะล้าน- หัวโจด- สนามยิงปืน- สถานีอนามัยหาดแสม- บ้าน โกรกมะขาม- หาดจอมเทียน- โรงไฟฟ้า- หาดนวล- บ้านท้ายไร่

จากรายละเอียดการจัดแบ่งพื้นที่ 21 เขตตรวจ โดยให้มีตำรวจรับผิดชอบพื้นที่ที่ชัดเจน ประกอบกับการทำงานร่วมประชาชนในพื้นที่ของสถานีฯ ดังกล่าว ส่งผลให้รูปแบบในการ จัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีแห่งนี้มีระบบที่ชัดเจน ตรวจสอบ และนำไปสู่การ ประเมินผลการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากระบบดังกล่าวทำให้มองเห็น ความสามารถในการทำงานของตำรวจในแต่ละเขตพื้นที่ได้อย่างชัดเจน คือความสามารถในการ ป้องกันเหตุไม่ให้เกิดและความสามารถในการปราบปรามเมื่อเหตุเกิดในพื้นที่ของตนแล้ว สามารถจับได้หรือไม่ ดังเห็นได้จากความคิดเห็นของนายตำรวจท่านหนึ่งต่อระบบดังกล่าว

“ประทับใจความขยันของตำรวจ การทำงานเป็นระบบดีกว่าโรงพักในนครบาล” (รอง สารวัตรสืบสวนสวน, สัมภาษณ์ 20 กรกฎาคม 2554)

5. เทคนิคการทำงาน

จากการศึกษาสามารถจำแนกเทคนิคการทำงานได้ 2 ประการ คือ ประการที่ 1 เทคนิค การทำงานตามสายงาน 5 สายงาน และ เทคนิคการทำงานของทีมบริหาร

ประการที่ 1 เทคนิคการทำงานตามสายงาน 5 สายงาน

1. ฝ่ายป้องกันและปราบปราม แบ่งออกเป็น 2 ด้านที่สำคัญคือ ด้านป้องกันอาชญากรรม และด้านปราบปรามอาชญากรรม

1.1 ด้านการป้องกันอาชญากรรม

1.1.1 การป้องกันอาชญากรรมทั่วไป เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน สายตรวจ ให้มีขีดความสามารถในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมอย่างเหมาะสมกับสภาพ อาชญากรรม สภาพพื้นที่ และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันของพัทยา ทั้งนี้การบริหารงานสายตรวจ

ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบทั้งในด้านการเตรียมการ การควบคุมการปฏิบัติงาน และการประเมินผลงาน โดยอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลท้องถิ่น ข้อมูลอาชญากรรมที่ถูกต้องและทันสมัย นอกจากนี้ยังจัดให้มีการกำหนดรูปแบบและแผนการตรวจให้เหมาะสมกับ สถานภาพอาชญากรรม สภาพท้องที่ โดยเน้นการกระจายกำลังสายตรวจเข้าไปตรวจตรา รักษาความสงบเรียบร้อย และป้องกันอาชญากรรมให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง ปรับปรุงและพัฒนาขีดความสามารถของสายตรวจ ให้เดินทางไปยังที่เกิดเหตุ ได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ โดยการปรับปรุงพัฒนาศูนย์วิทยุ สร้างความรู้ความเข้าใจในการแจ้งเหตุของประชาชน และความรู้ความเข้าใจในการไปยังที่เกิดเหตุและการปฏิบัติ ณ จุดเกิดเหตุของตำรวจสายตรวจ มีการเน้นการจัดสายตรวจเดินเท้า ออกตรวจตราตามย่านชุมชนหนาแน่นย่านธุรกิจ ศูนย์การค้า และสถานที่ล่อแหลมต่อการประกอบอาชญากรรม เพื่อตรวจตรา รักษาความสงบเรียบร้อยและสร้างความอบอุ่นใจให้แก่ประชาชนมากที่สุด ทางสถานีฯ ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจตามทางแยก หรือจุดสำคัญๆ ที่มีประชาชนสัญจรไปมาเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นจุดให้บริการรับแจ้งความและให้บริการต่าง ๆ แก่ประชาชนอันเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.1.2 การป้องกันอาชญากรรมที่กระทำต่อ ธนาคาร ร้านค้าทอง สถาบันการเงิน ร้านค้า และสถานบริการน้ำมันที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง โดยเฉพาะการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน โดยจัดสายตรวจและสมุดตรวจประจำจุดให้สายตรวจ สายตรวจจราจร และสายสืบผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนไปลงชื่อตรวจ ประสานให้มีสัญญาณเตือนภัย ระบบโทรทัศน์วงจรปิด และพนักงานรักษาความปลอดภัยประจำจุดล่อแหลมต่อการเกิดอาชญากรรมเหล่านี้

1.1.3 มีการจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจกำหนดมาตรการร่วมกับโรงเรียน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการควบคุมความปลอดภัยของเด็กและเยาวชน มิให้เบี่ยงเบนไปในทางที่ผิดกฎหมาย มั่วสุมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ก่อความเดือดร้อนในรูปแบบต่าง ๆ ต่อสังคม เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เด็กและเยาวชน ประพฤติและปฏิบัติตนเสียหาย อันเป็นผลต่ออนาคตของตนเองและครอบครัว

1.1.4 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ แสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน โดยเน้น โครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม เยาวชนสัมพันธ์ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในภารกิจบางส่วนของตำรวจ ซึ่งอยู่ในวิสัยที่เด็กและเยาวชนจะปฏิบัติได้

1.1.5 ควบคุม ตรวจสอบ และกำกับดูแล สถานบริการ ให้ปฏิบัติภายในกรอบของกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งนโยบายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานบริการที่ปล่อยให้วัยรุ่นเข้าไปมั่วสุมเสพยาเสพติด

1.1.6 กวดขันปราบปรามจับกุม แหล่งอบายมุขที่ผิดกฎหมายทุกประเภทอย่างเด็ดขาด และต่อเนื่อง โดยเฉพาะบ่อนการพนัน ตู้ม้าไฟฟ้า ตู้เกมส์ หวยบิงปอง จับยี้กี ฯลฯ และสถานบริการที่ฝ่าฝืนกฎหมาย รวมทั้งโชว์ลามกอนาจาร

1.2 ด้านการปราบปรามอาชญากรรม

1.2.1 ใช้มาตรการเชิงรุกอย่างเฉียบขาด ในการปราบปรามอาชญากรรม โดยเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญ และคดีที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนอย่างรุนแรงต่อความสงบสุขของประชาชน

1.2.2 ปราบปรามกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็นผู้มีอิทธิพล และกลุ่มมือปืนรับจ้าง ตลอดจนการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธสงคราม วัตถุระเบิด อาวุธปืนและอาวุธร้ายแรงทุกประเภท

1.2.3 ปราบปรามอาชญากรรมที่เป็นขบวนการ และการกระทำความผิดของ คนร้ายข้ามชาติ เพื่อหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย เข้ามาพักอาศัยอยู่ในห้องพัก เช่น อพาร์ตเมนต์ , ห้องชุด , คอนโดมิเนียมต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นส่วนหนึ่งก่ออาชญากรรมร้ายแรงขึ้น เช่น การโจรกรรมธนาคาร ร้านค้าทอง การบังคับล่อลวงหญิงเพื่อการค้าประเวณี และเน้นการปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดจากการกระทำของแรงงานต่างชาติ

1.3 ด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

1.3.1 เพิ่มความรู้ความเข้าใจการป้องกันยาเสพติดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อให้สามารถเผยแพร่ความรู้ดังกล่าวไปสู่สถาบันครอบครัว สังคม ชุมชน โรงเรียน และสถานที่แพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษ

1.3.2 จัดชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เผยแพร่ให้ประชาชน โดยเฉพาะเด็กเยาวชน ได้ทราบถึงพิษภัยของยาเสพติดอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

1.3.3 ได้จัดเจ้าหน้าที่สายตรวจ ทำการกวดขัน ควบคุม ดูแล สถานบริการประเภทต่าง ๆ หรือธุรกิจที่ล่อแหลมให้มีความสำคัญต่อภัยพิบัติของยาเสพติด

2. แนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายป้องกันปราบปราม

2.1 การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

เป็นหน้าที่หลักของตำรวจ ในการดำเนินการ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ดังคำกล่าวที่ว่า “งานสายตรวจเป็นกระดูกสันหลังของตำรวจ” เพราะเป็นที่ยอมรับกันว่า งานสายตรวจเป็นหัวใจสำคัญ ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม นอกจากนั้นสายตรวจยังสร้างความอบอุ่นใจและให้บริการแก่ประชาชน

การปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ

1. สายตรวจรถยนต์ (MobilePatrol)
2. สายตรวจรถจักรยานยนต์ (MotorcyclePatrol)
3. สายตรวจเดินเท้า (FootPatrol)
4. ชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (รถบริการเคลื่อนที่)

การออกปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สายตรวจ

1. การออกตรวจ (ว.4) ธนาคาร ร้านค้าทอง สถานที่ล่อแหลมต่ออาชญากรรม และจุดตรวจตู้แดง ที่มีคดีเกิดสูง , บ้านบุคคลสำคัญ , ชุมชนต่าง ๆ 11 ชุมชน , เส้นทางโจร , ที่เปลี่ยว และย่านที่พักอาศัยที่มีคนอยู่หนาแน่น
2. การออกปรากฏกาย (ว.10) เยี่ยมเยียนประชาชน , ประชาสัมพันธ์ , การหาข่าว , การป้องกันเหตุและตรวจค้นบุคคล,ยานพาหนะต้องสงสัย
3. การตั้งด่าน (ว.43) ตามจุดต่าง ๆ และตั้งจุดตรวจเคลื่อนที่ตามความเหมาะสมของสภาพอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
4. การออกตรวจ (ว.4) สัมพันธ์กับสายตรวจอื่น ซึ่งมีพื้นที่ติดกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการตรวจพื้นที่
5. การออกกวดักจับ ตามจุดที่กำหนด เพื่อสกัดจับคนร้ายกระทำผิดแล้วหลบหนี

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สายตรวจ

การจัดสายตรวจ แบ่งออกเป็น 3 ผลัด ๆ 4 ชุดปฏิบัติการ ชุดละ 8 ชั่วโมง (เวลา 08.00-16.00 น. , 16.00-24.00 น. และ 00.01- 08.00 น.) พัก 24 ชั่วโมง

เทคนิคพิเศษการจัดระบบสายตรวจ

การจัดระบบสายตรวจโดยการกำหนดพื้นที่ความรับผิดชอบให้กับตำรวจสายตรวจแต่ละนายที่ชัดเจนเพื่อดูแลไม่ให้มีเหตุเกิด เพื่อเป็นการป้องกันและตัดช่องโอกาสของคนร้ายไม่ให้มีโอกาสก่อเหตุต่าง ๆ ได้ โดยฝ่ายนี้มีการนำระบบคะแนน (Score) มาใช้ในการควบคุมการทำงานของสายตรวจ หัวใจสำคัญของระบบคะแนนคือ หากสายตรวจมีการป้องกันเหตุดี ไม่มีเหตุเกิดจะไม่มีคะแนนติดลบ แต่ถ้าปฏิบัติหน้าที่ดี มีผลการจับกุมจะได้คะแนนบวก การจัดระบบสายตรวจจะเน้นการทำงานเป็นทีมและมีการแข่งขันระหว่างชุดปฏิบัติการทั้งสิ้นชุด ในแต่ละวันเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการป้องกันปราบปรามจะทำการจดบันทึกข้อมูลสถิติอาญาที่เกิดขึ้นและผลการจับกุมเพื่อเป็นหลักฐานในการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละคนรวมถึงการปฏิบัติงานของชุดปฏิบัติการทั้ง 4 ในแต่ละเดือนจะทำการสรุปคะแนนและประกาศผลการปฏิบัติงานของชุดสาย

ตรวจต่าง ๆ ทั้ง 4 ชุด ทั้งนี้เพื่อต้องการให้เพื่อนร่วมงานได้รับทราบถึงสถิติการทำงาน สถิติการเกิดเหตุและการป้องกันเหตุของสถานีฯ รวมทั้งเป็นช่องทางในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน กล่าวคือ หากใครสามารถควบคุมเหตุและจับได้มากที่สุดของแต่ละชุดจะได้รับเงินรางวัล เป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน ส่วนทีมที่ได้คะแนนน้อยที่สุด ทางทีมบริหารจะต้องพยายาม สนับสนุน ส่งเสริมหรือหาแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

2.2 ฝ่ายสืบสวน

แบ่งทีมทำงานเป็น 3 ทีมภายใต้การดูแลและควบคุมจากสารวัตรในฝ่ายสืบสวน วิธีการจัดระบบการควบคุมการทำงานของฝ่ายนี้จะใช้ระบบคะแนน (Score) มาเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบการทำงานเช่นเดียวกันแต่เนื่องจากการจับกุมคดีต่าง ๆ ต้องมีเจ้าหน้าที่หลายนายและทำงานเป็นทีมไม่สามารถทำงานคนเดียวได้ดังนั้นการคิดคะแนนจะคิดเป็นทีม หากทีมไหนจับได้ทีมนี้จะได้บวก 1 คะแนน ไม่มีคะแนนติดลบเหมือนฝ่ายป้องกันและปราบปราม

2.3 ฝ่ายสอบสวน

ฝ่ายสอบสวนจะใช้เทคนิควิธีการเปรียบเทียบกันเองภายในกลุ่มงาน เช่น พิจารณาจากคำร้องเรียนหรือผลตัวเลขสำนวนที่สามารถออกได้ในแต่ละเดือน สำหรับฝ่ายนี้จะไม่ใช่ระบบคะแนนเนื่องจากลักษณะงานที่เน้นเรื่องความถูกต้อง ครบถ้วนของเอกสารหลักฐานเป็นหลัก

2.4 ฝ่ายจราจร

ฝ่ายจราจรจะมีการจัดระบบเช่นเดียวกับฝ่ายป้องกันปราบปรามหรือกลุ่มเจ้าหน้าที่สายตรวจ โดยมีสารวัตรจราจรทำหน้าที่ควบคุมดูแลและกำหนดเขตพื้นที่ความรับผิดชอบให้กับจราจรแต่ละนาย แต่ไม่มีการนำระบบคะแนน (Score) มาใช้ เทคนิคสำคัญของฝ่ายจราจรคือการที่สารวัตรจราจรลงไปคลุกหรือร่วมปฏิบัติงานกับลูกน้องตลอดเวลา มีความพยายามในการแสวงหาเครื่องมือ แนวคิดวิธีการในการเสริมแรงกาย แรงใจ ให้ลูกน้องทำงานอย่างมีพลังและความสุขอยู่เสมอๆ เช่น มีการเชิญอาจารย์มาทำการฝึกอบรมเรื่องวิธีการทำงานอย่างมีความสุข การให้บริการ เป็นต้น

2.5 ฝ่ายธุรการหรือฝ่ายอำนวยการ

ฝ่ายนี้มีหน้าที่เสริมการปฏิบัติของฝ่ายอื่น ๆ ในสถานีฯ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น การจัดทำงบประมาณ การส่งกำลังบำรุง การจัดการงานธุรกิจและงานบุคคล สำหรับฝ่ายนี้ไม่ใช่ระบบคะแนนเนื่องจากลักษณะงานเป็นงานสำนักงานและงานบริการให้กับบุคลากรภายในสถานีเป็นหลัก เทคนิคการทำงานคือ การพยายามประสานงานโดยตรงระหว่างสารวัตรอำนวยการและบุคลากรต่าง ๆ ภายในสถานี เพื่อให้ลดเวลาและขั้นตอนในการทำงานให้สั้นที่สุดตามแนวทางของทีมบริหารเรื่องกระบวนการจัดการ

ประการที่ 2 เทคนิควิธีในการบริหารงานของทีมบริหาร

จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานของทีมบริหารชุดนี้ประกอบไปด้วยเทคนิคต่าง ๆ หลายประการกล่าวคือ

1. การมอบงานให้เหมาะสมกับคน (Put the Right Man on the Right Job)

ในสถานี่แห่งนี้เน้นเรื่องการมอบงานให้เหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีความถนัดในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นจะได้รับมอบหมายให้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับมวลชนสัมพันธ์ ผู้ที่มีวินัยและความรับผิดชอบสูงจะมอบงานที่ต้องดูแลรับผิดชอบการควบคุมกำลังพลเป็นต้น อย่างไรก็ตามภายใต้ข้อจำกัดของลักษณะตำแหน่งงานที่ได้รับแต่งตั้งมาจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติและการมีเครือข่ายส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ จึงทำให้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวบางครั้งไม่สามารถทำได้เต็มที่นัก นอกจากนี้ยังพบว่าแม้ทีมบริหารได้ทำการพิจารณาวางแผนการจัดกำลังคนอย่างรอบคอบและมั่นใจแล้วก็ตาม แต่กระนั้นยังคงพบข้อผิดพลาดที่ต้องนำเข้าสู่การพิจารณาปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่อยู่พอสมควร

2. การมองทุกส่วนงานเป็นตำรวจ

ในการกำหนดลักษณะของงานจะเป็นไปตามตำแหน่งหน้าที่ของแต่ละบุคคลตามที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งซึ่งทุกคนรับทราบอยู่แล้ว เช่น จราจร มีหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกทางการจราจรเป็นหลัก แต่ที่สถานี่แห่งนี้เน้นให้ความสำคัญกับการมองทุกส่วนงานเป็นตำรวจ หมายความว่า ไม่ว่าจะอยู่ส่วนงานใด ไม่ว่าจะเป็งาน จราจร งานฝ่ายอำนวยการ งานฝ่ายสืบสวน หรืองานฝ่ายป้องกันปราบปราม ล้วนแล้วคือตำรวจด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้นต้องมีหน้าที่หลักคือ การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมร่วมกัน ตำรวจแต่ละนายในสถานี่แห่งนี้จะได้รับการตอกย้ำเรื่องเป้าหมายร่วมของสถานี่ คือ “เหตุต้องไม่เกิด เหตุเกิดต้องจับได้” อยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้เกิด เป็นกรอบที่เชื่อมโยง ทูมความพยายาม ที่จะปฏิบัติตามขั้นตอนการวางแผนและการควบคุมไปสู่ผลสำเร็จ

3. ยึดหลักการสื่อสารเป็นเรื่องสำคัญ

ภายใต้แนวคิดทำอย่างไรให้ทำงานง่ายขึ้น “ต้องสื่อสาร ต้องอธิบาย ต้องชี้แจง” คำกล่าวด้วยเสียงที่จริงจังของผู้กับการสถานีภุธรเมืองพัทยาในระหว่างให้ข้อมูล (2554, 14 กรกฎาคม) ที่มีเป้าหมายอยู่ที่ เหตุต้องไม่เกิด เหตุเกิดต้องจับได้ การจัดวางช่องทางเพื่อการติดต่อสื่อสาร และการตัดสินใจทางสถานี่ฯ จะใช้วิธีการที่สำคัญของ 2 ประการคือ 1.การประชุมอย่างเป็นทางการ และ 2. การพูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการ เช่น สภากาแฟ การรับประทานอาหารกลางวันด้วยการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพของแต่ละหน่วยงาน การไปทำบุญที่วัดด้วยกันทุกต้นเดือน การแข่งขันกีฬา การใช้เครื่องมือสื่อสารได้แก่ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ วิทยุสื่อสาร จุดประสงค์

สำคัญคือการสร้างความเข้าใจและร่วมมือร่วมใจกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงานให้ลุล่วงไปได้

4. การพยายามจัดสรรทรัพยากรและจัดหาสวัสดิการ

เนื่องจากการมีทรัพยากรที่จำกัดและขาดแคลนทำให้ทีมบริหารต้องพยายามใช้วิธีการในการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมและลงตัว ไม่เอาเปรียบกันและกัน และพยายามทำให้ลูกน้องไม่เดือดร้อน ดังเห็นได้จากคำสัมภาษณ์ของนายตำรวจท่านหนึ่งที่พยายามจัดหา อาหารและเครื่องดื่มต่างๆ เช่น มาม่า สปอนเซอร์ ไวตามิน มาเก็บไว้ในห้องปฏิบัติการเพื่อให้ลูกน้องได้รับประทานหลังจากออกไปทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเวลาดึก ๆ

“คิดว่าทำยังไงให้เขา (ลูกน้อง) ไม่ต้องควักเนื้อ พยายามจัดสรรเงินให้ลงตัว ใช้วิธีไม่เอาเปรียบ เป็นธรรม พยายามจัดหาคอม หมัก จัดกองทุนอุดหนุนเดือนละหนึ่งหมื่นบาทให้ลูกน้องสำหรับซื้ออาหารการกิน” (สารวัตรสืบสวน, สัมภาษณ์ 20 กรกฎาคม 2554)

จากการศึกษาพบว่าทีมบริหารพยายามจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ต่าง ๆ มาให้เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เช่น การจัดงานมิวสิกเฟสติวัล เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรต้องทำงานกินเวลาเป็นอย่างมาก ทีมบริหารและหัวหน้าชุดจะพยายามจัดหา ข้าวกล่อง น้ำดื่ม เบียร์เลี้ยงเพื่อสนับสนุนการทำงานและเป็นขวัญกำลังใจให้กับลูกน้อง การกระทำความดีกล่าวไม่ใช่เพียงกับงานจราจรเท่านั้น รวมไปถึงงานอื่น ๆ เช่น งานสายตรวจที่ต้องทำการตั้งจุดตรวจจุดสกัดในช่วงเวลาพิเศษ ช่วงเทศกาลและงานทางการท่องเที่ยวต่าง ๆ ของเมืองพัทยา ทีมบริหารจะดูแลใส่ใจในการจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ มาสนับสนุน จนกระทั่งมีตำรวจชั้นประทวนท่านหนึ่งกล่าวทางวิทยุ

“ตั้งแต่มีนายมา ไม่เคยมีใครทำแบบนี้มาก่อนเลย” (ข้อความจากการขึ้นวิทยุของตำรวจชั้นประทวนระหว่างปฏิบัติงาน, งานพัทยามิวสิกเฟสติวัล 21 มีนาคม 2554)

นอกจากนี้ยังได้จัดให้มีกองทุนอุดหนุนต่าง ๆ เช่น กองทุนอาหารกลางวัน ทุนการศึกษาของบุตร เป็นต้น

5. การควบคุม

เพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปตามเป้าหมายคือ เหตุต้องไม่เกิด เหตุเกิดต้องจับได้ ทีมผู้บริหารจึงมีออกแบบการควบคุมติดตามผลการปฏิบัติการ และทำการปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินการต่าง ๆ ทันทีเมื่อมีปัญหา ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ด้วยการมองกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงของทีมผู้บริหารสถานี จากการศึกษาก็พบว่า สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยามีมาตรการในการควบคุมการทำงาน 3 ประการ คือ

5.1 ควบคุมโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ของงาน

การนำผลสัมฤทธิ์ของงานในส่วนงานต่าง ๆ มาเป็นมาตรการสำคัญของการควบคุม เช่น งานจรรยาบรรณการควบคุมการปฏิบัติงานจะพิจารณาจากข้อร้องเรียน/ชมเชยจากประชาชนในด้าน การบริการ การบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนพิจารณาจากการช่วยเหลืองานของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่าย อื่น ๆ เช่น ฝ่ายป้องกันปราบปราม ส่วนในงานป้องกันปราบปราม การควบคุมการทำงานพิจารณา จากความสามารถในการตัดช่องโอกาสคนร้ายที่จะมาก่อเหตุ ตลอดจนพิจารณาจากประสิทธิภาพ ระบบสายตรวจ เช่น มีการตั้งจุดตรวจจุดสกัดเพื่อป้องกันเหตุในเวลาที่มีมักจะเกิดเหตุ ส่วนงานสืบสวน การควบคุมพิจารณาจากผลการจับกุมคดีอุกฉกรรจ์สะท้อนขวัญที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือน โดยดูที่ ความสามารถในการติดตามจับกุมคนร้ายที่ก่อเหตุมาลงโทษ เป็นต้น

5.2 ควบคุมโดยหัวหน้างานแต่ละระดับชั้น

จากระบบโครงสร้างการทำงานแบบราชการที่มีการแบ่งงานเป็นระดับชั้นอย่างชัดเจน คือการแบ่งงานภายในสถานีฯ ออกเป็น 5 งาน ประกอบด้วย 1. งานอำนวยการ 2. งานป้องกัน ปราบปราม 3. งานสืบสวน 4. งานสอบสวน 5. งานจรรยา โดย รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม เป็น หัวหน้างานอำนวยการ, งานป้องกันปราบปราม, งานจรรยา ส่วนรองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน เป็นหัวหน้างานสอบสวน, งานสืบสวน โดยทั้งหมดมีผู้กำกับสถานีเป็นหัวหน้าสูงสุด ส่งผลให้มี การควบคุมการทำงานในแต่ละสายงานที่ค่อนข้างชัดเจนและเป็นทางการเป็นรูปแบบสำคัญที่ ปรากฏอยู่ตลอดเวลา แต่จากการศึกษาได้พบว่า การควบคุมแบบไม่เป็นทางการ โดยการพูดคุย สื่อสาร ติดตาม ตรวจสอบ ช่วยเหลือกันและกันของแต่ละส่วนงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายสืบสวน และฝ่ายป้องกันปราบปรามภายใต้การเชื่อมโยงของผู้กำกับและผู้ปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้ช่วยให้ การจัดการอาชญากรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.3 ควบคุมโดยสังคม

การควบคุมโดยสังคมในที่นี้ผู้วิจัยหมายถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่กลุ่มคนภายในสถานี ตำรวจภูธรเมืองพัตยามุ่งหมายให้สมาชิกยอมรับและปฏิบัติตามบรรทัดฐานขององค์กร ซึ่งลักษณะ ของการควบคุม จากการสังเกตและสัมภาษณ์พบว่า มีทั้งการควบคุมเพื่อให้สมาชิกปฏิบัติตาม บรรทัดฐานทางสังคมของสถานีฯ โดยการยกย่องชมเชยและให้รางวัลแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานดีเด่น โดยมี การใช้ระบบคะแนนเป็นเกณฑ์ในการวัดที่ชัดเจน และการควบคุมโดยการลงโทษสมาชิกที่ละเมิด ผ่าฝืนทั้งโดยมีการลงโทษทั้งในระดับที่ไม่รุนแรงเช่น ได้รับปฏิกริยาต่าง ๆ จากเพื่อนสมาชิก การ ถูกติเตียน นินทา ส่วนในระดับรุนแรง เช่น ผู้ที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กติกา ข้อกำหนด และ กฎหมายจะมีการดำเนินการลงโทษตามกฎหมาย เช่น ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 82 ระบุโทษทางวินัยตำรวจมี 7 สถาน ดังต่อไปนี้ 1. ภาคทัณฑ์ 2. ทัณฑกรรม 3. กักขัง 4. กักขัง 5. ตัดเงินเดือน 6. ปลดออก 7. ไล่ออก โดยการลงโทษภาคทัณฑ์ ได้แก่ การ

ลงโทษแก่ผู้กระทำผิดอันควรต้องรับโทษสถานหนึ่งสถานใดแต่มีเหตุอันควรปรานีจึงเพียงแต่แสดงความผิดผู้นั้นให้ปรากฏไว้การลงโทษทัณฑ์กรรม ได้แก่ การให้ทำงานโยธา การให้อยู่เวรยาม นอกจากหน้าที่ประจำ หรือการให้ทำงานสาธารณะประโยชน์ซึ่งต้องไม่เกินหกชั่วโมงต่อหนึ่งวัน การลงโทษกักขัง ได้แก่ การกักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งที่สมควรตามที่กำหนดการลงโทษกักขัง ได้แก่ การขังในที่จัดไว้เพื่อควบคุมแต่เฉพาะคนเดียวหรือหลายคนรวมกันตามที่จะได้มีคำสั่งการลงโทษกักขังหรือกักขังจะใช้งานโยธาหรืองานอื่นของทางราชการด้วยก็ได้แต่ต้องไม่เกินหกชั่วโมงต่อหนึ่งวัน

6. ทำงานบนฐานของความพร้อมใจและความร่วมมือ

ความพร้อมใจและความร่วมมือในการทำงานจัดเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ระบบการทำงานของสถานีฯ ลื่นไหลและประสบความสำเร็จได้ ตัวอย่างเช่น การป้องกันเหตุไม่ให้เกิดฝ่ายงานจราจรต้องพยายามปรากฏตัวในที่สาธารณะ ฝ่ายป้องกันปราบปรามหรือสายตรวจจะต้องรู้จักพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบเป็นอย่างดี ฝ่ายธุรการป้องกันปราบปรามต้องมีข้อมูลระเบียบประวัติคนร้ายที่พร้อมตรวจสอบตลอดเวลา ฝ่ายงานสืบสวนสอบสวนสามารถสืบหาและให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุต่างๆ ให้ได้เร็วที่สุด เพื่อให้การทำงานร่วมกับป้องกันปราบปรามมีความถูกต้องแม่นยำและรวดเร็วสามารถจับกุมผู้ก่อเหตุได้

7. การสร้างแรงจูงใจ

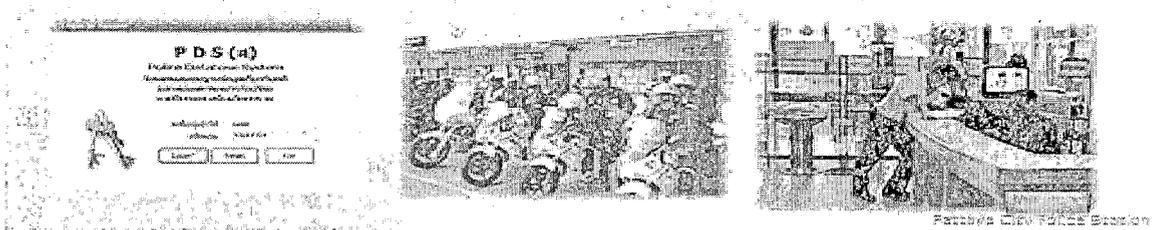
ในส่วนการโน้มนำหรืออาจเรียกว่าการจูงใจบุคคลและกลุ่มบุคคลให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้บริหาร โดยเฉพาะผู้กำกับการสถานีได้ใช้ความพยายามและวิธีการที่หลากหลายในการสร้างแรงจูงใจ โดยสามารถแบ่งวิธีการจูงใจเป็น 2 ลักษณะ คือ การจูงใจแบบเป็นตัวเงินและแบบไม่เป็นตัวเงิน การสร้างแรงจูงใจดังกล่าวเกิดจากความมุ่งหวังที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกคนหันมาให้ความสำคัญกับการทำงานเพื่อสร้างสังคมให้ปลอดภัยและน่าอยู่ยิ่งขึ้น

7.1 แรงจูงใจแบบเป็นตัวเงิน

ทางสถานีได้จัดให้มีโครงการต่าง ๆ เพื่อรวบรวมเงินมาเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ให้ เช่น โครงการตำรวจขวดเปล่า มีการประสานกับสถานประกอบการต่าง ๆ ในพื้นที่เมืองพัทยา เพื่อให้ตำรวจไปขอซื้อหรือรับบริจาคขวดเปล่าแล้วนำมาขาย เงินที่ได้จะนำไปใช้เป็นแหล่งทุนในการสนับสนุนและให้รางวัลกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีฯ รวมถึงตำรวจอาสาที่ทุ่มเทและทำงานมีประสิทธิภาพ โดยมีเกณฑ์การวัดประสิทธิภาพอยู่ที่ผลสัมฤทธิ์ของงาน เช่น ความสามารถในการจับกุมอาวุธปืน วิ่งราวทรัพย์ ลักจากรยานยนต์ ยาเสพติดรายใหญ่ เป็นต้น

การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน

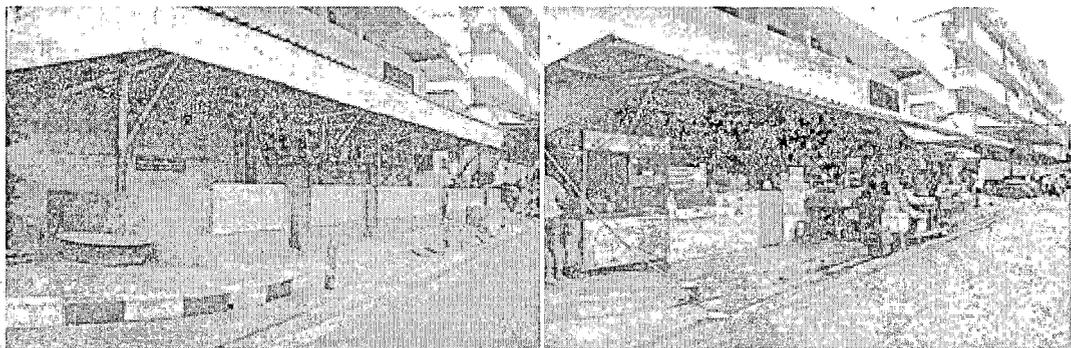
1. โครงการปรับปรุงอาคารสถานที่
2. โครงการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์
3. โครงการปรับปรุงห้องบริการ ณ จุดเดียว
4. โครงการพัฒนาระบบการบริหารงาน

ภาพที่ 13 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน สถานีภูธรเมืองพัทธา (สถานีภูธรเมืองพัทธา, 2554)

ด้านการปรับปรุงพัฒนา

ร้านค้าสวัสดิการ

ก่อนปรับปรุงร้านค้าสวัสดิการ

หลังปรับปรุงร้านค้าสวัสดิการ

Patthaya City Police Station

ภาพที่ 14 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน. สถานีภูธรเมืองพัทธา (สถานีภูธรเมืองพัทธา, 2554)

ภาพที่ 15 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน. สถานีภูธรเมืองพัททยา (สถานีภูธรเมืองพัททยา, 2554)

ภาพที่ 16 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน. สถานีภูธรเมืองพัททยา (สถานีภูธรเมืองพัททยา, 2554)

ก่อนปรับปรุงห้องปฏิบัติการสายตรวจ

หลังปรับปรุงห้องปฏิบัติการสายตรวจ

Patikorn CN Police Station

ภาพที่ 17 การพัฒนาองค์กร-หน่วยงาน. สถานีภูธรเมืองพัทยา (สถานีภูธรเมืองพัทยา, 2554)

เครือข่ายทางสังคมและการมีส่วนร่วม

จากการศึกษาพบว่าเครือข่ายทางสังคมมีส่วนอย่างมากในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานของทีมบริหาร โดยพบว่าเครือข่ายทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับทางสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาประกอบด้วย

1. กลุ่มชุมชน แกนนำ และอาสาสมัคร

กลุ่มชุมชน แกนนำ และอาสาสมัคร ได้แก่ตัวแทนชุมชน 11 ชุมชนซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีฯ อันได้แก่ ชุมชนกอไผ่ ชุมชนซอยบัวขาว ชุมชนวัดบุญญ์กัญจนาราม ชุมชนวัดชัยมงคล ชุมชนเทพประสิทธิ์(จอมเทียน 2) ชุมชนทัพพระยา ชุมชนร้อยหลัง ชุมชนชุมสาย ชุมชนหนองอ้อ ชุมชนยศศักดิ์ ชุมชนเกาะล้าน กลุ่มคนเหล่านี้ส่วนหนึ่งได้เข้ามาเป็นกต. ตร. (คณะกรรมการติดตามตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ) ซึ่งจะทำหน้าที่เฝ้าปรักษาหารือเสนอความคิดเห็น ช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อร่วมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนของตน รวมทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญของชุมชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้กลุ่มคนเหล่านี้ยังคอยเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกด้วย ทำให้เจ้าหน้าที่ฯ มีข้อมูลที่ถูกต้อง

ชัดเจน นำไปสู่การจัดการปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรมได้อย่างรวดเร็วทันการเนื่องจากพยายามส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเป็นตำรวจคนแรก

2. ผู้ประกอบการร้านค้าและสถานบริการ

กลุ่มผู้ประกอบการร้านค้าและสถานบริการ ได้แก่ เจ้าของธุรกิจประเภทต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของพื้นที่ เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร สถานบันเทิง ร้านบาร์เบียร์ ร้านคาราโอเกะ ร้านอะโกโก้ โรงแรมที่พัก รีสอร์ท และอื่น ๆ กลุ่มคนเหล่านี้ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกับทางสถานีฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทรัพยากรในการทำงาน เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์การทำงาน เสื้อเกราะ รถมอเตอร์ไซด์ คอมพิวเตอร์ ชุดเครื่องมือตรวจสืบสาวะ สถานที่หรือพื้นที่ในการจัดงาน/การประชุมของสถานีฯ ตลอดจนการสนับสนุนด้านกำลังคน เช่น ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลได้ส่งเจ้าหน้าที่มาช่วยดำเนินการจัดงานพิธีการต่างๆ ในการจัดงานพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาในช่วงเดือนสิงหาคมหรือธันวาคม เป็นต้น ฯลฯ นอกจากนี้กลุ่มผู้ประกอบการเหล่านี้บางส่วนยังได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (กต.ตร.) ของสถานีฯ กลุ่มคนเหล่านี้ได้สละเวลาการทำงานของตนเอง来帮助ทำหน้าที่ให้ความคิดเห็นตลอดจนชี้แนะการทำงานและช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวของสถานีฯ เช่น เมื่อช่วงกลางปีพ.ศ. 2553

ผู้ประกอบการสถานบันเทิงรวมตัวกันประท้วงนโยบายการปิดบริการตรงเวลาคือ ประมาณ 2 นาฬิกา ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงเวลาที่บ้านเมืองยังคงมีปัญหาคความขัดแย้งทางการเมืองสูง มีนักท่องเที่ยวนำเข้ามาเที่ยวในเมืองพัทยาจำนวนมาก กิจกรรมร้านค้า สถานบริการ สถานบันเทิงชบเซา แต่กลับถูกกวาดล้างจากการและเจ้าหน้าที่ของรัฐจากหลายหน่วยงานทำให้ผู้ประกอบการต่าง ๆ ไม่พอใจจึงรวมตัวกันทำการประท้วงปิดถนนสายพัทยาเหนือบริเวณหน้าที่ทำการเมืองพัทยา แต่ด้วยเครือข่ายและความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจฯ และแกนนำกลุ่มผู้ประกอบการจึงได้ทำให้มีการพูดคุย ตกลงทำความเข้าใจ ส่งผลให้ปัญหาการประท้วงสามารถยุติลงได้

3. หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เมืองพัทยา

เมืองพัทยาในที่นี้ หมายถึง ทีมผู้บริหารเมืองพัทยา เช่น นายกเมือง รองนายก สมาชิกสภาเมืองพัทยา และบุคลากรจากส่วนต่าง ๆ ของเมืองพัทยา กลุ่มคนเหล่านี้ได้ให้การสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ กำลังคน และกำลังใจทำให้การทำงานของสถานีฯ มีความสะดวกรวดเร็วขึ้น เช่น การให้งบประมาณในการปรับปรุงอาคารที่พักของเจ้าหน้าที่ตำรวจในปี พ.ศ. 2554 การสนับสนุนรถยนต์ประจำตำแหน่งผู้กำกับ การจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจและตำรวจอาสา การอนุญาตให้ใช้ห้องประชุมของเมืองพัทยาเพื่อการประชุมเจ้าหน้าที่ตำรวจเนื่องจากสถานีฯ ไม่มีที่ประชุมที่สามารถบรรจุคนได้ถึง 500 คน การเข้าร่วมงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของทางสถานีฯ ในทุกวาระและทุกเทศกาล การเข้าร่วมเป็น

คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (กต.ตร.) ของสถานีซึ่งทำหน้าที่เสนอแนะให้ข้อคิดเห็น ช่วยเหลือร่วมมือและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

4. อาสาสมัครชาวต่างประเทศ

อาสาสมัครชาวต่างประเทศ ได้แก่ ชาวต่างชาติสัญชาติต่าง ๆ เช่น เยอรมัน รัสเซีย อังกฤษ อเมริกา ฯ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้เกษียณอายุที่ได้รับเงินบำนาญหรือมีเงินสะสมสามารถดูแลตัวเองได้ กลุ่มคนเหล่านี้มักจะมีภรรยาเป็นชาวไทยและตัดสินใจตั้งถิ่นฐานในเมืองพัทยาอย่างถาวร จึงต้องการทำตัวเป็นประโยชน์ต่อสังคม และเลือกที่จะเข้ามาทำงานเป็นตำรวจอาสาหรือเป็นอาสาสมัครที่คอยทำหน้าที่ล่ามและแปลภาษาให้กับกลุ่มชาวต่างชาติที่มาใช้บริการของสถานี นอกจากนี้ยังมีอาสาสมัครชาวต่างที่มีความรู้ความชำนาญและทักษะเกี่ยวกับการใช้อาวุธยุทธปกรณมาช่วยฝึกทักษะและความมั่นใจในการอาวุธ ตลอดจนความพร้อมด้านร่างกายให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจฯ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มคนเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสถานีฯ กับองค์กรในต่างประเทศ

5. หน่วยงานอื่น ๆ

หน่วยอื่น ๆ ได้แก่ หน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เข้ามาช่วยเหลือหรือร่วมปฏิบัติการเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมภายในพื้นที่ ตลอดจน การร่วมกันจัดระเบียบสถานบริการต่าง เช่น อำเภอ บางละมุง คณะกรรมการป้องกันปราบปรามทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท) กองปราบ สืบภาค สืบจังหวัด เป็นต้น จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเครือข่ายทางสังคมของสถานีฯ ที่ส่งผลต่อการทำงานของสถานีทั้งในด้านบวกและลบ ในด้านบวกพบว่า หน่วยงานเหล่านี้ได้เข้ามาช่วยเสริมให้มีทรัพยากรในการทำงานต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น คน วัสดุอุปกรณ์ แนวคิดวิธีการ และอำนาจ ทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรวดเร็วและสะดวกมากยิ่งขึ้น ส่วนในด้านลบเนื่องจากมีทรัพยากรทางการทำงานมากและความหลากหลายและมากมายของความคิดบางครั้งได้ก่อให้เกิดความกดดันในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แนวทางแก้ไขคือจำเป็นต้องมีการสื่อสารที่สร้างความรับรู้และเข้าใจในการทำงานร่วมกันให้ชัดเจนก่อนการลงมือปฏิบัติเพื่อลดความผิดพลาดและสร้างความสุขในการทำงานร่วมกันได้มากขึ้น

ผลการจัดการปัญหาอาชญากรรม

1. สถิติคดีอาญาภาพสะท้อนการบริหารงาน

ผลการจัดการปัญหาอาชญากรรม พิจารณาจากสถิติการจับกุมในคดีอาญา 5 กลุ่ม อันได้แก่ กลุ่มที่ 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ เช่น ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ทั้งที่

ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ และไม่ได้รับบาดเจ็บ ลักพาตัวเรียกค่าไถ่ วางเพลิง กลุ่มที่ 2 คดีที่เป็น ความผิดต่อชีวิต ร่างกายและเพศ เช่น ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา กระทำโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย พยายามฆ่าทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเรา กลุ่มที่ 3 คดีที่เป็น ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หรือประทุษร้ายต่อทรัพย์ เช่น ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ กรรโชก ทรัพย์ ชิงทรัพย์ทั้งที่ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บและไม่ได้รับบาดเจ็บ ปล้นทรัพย์ รับของโจร ทำให้เสีย ทรัพย์ กลุ่มที่ 4 คดีที่น่าสนใจ เช่น โจรกรรมรถจักรยานยนต์ รถยนต์ โคน-กระบือ เครื่องมือ การเกษตรปล้น-ชิงทรัพย์รถยนต์โดยสาร รถแท็กซี่ ข่มขืนและฆ่า ลักพาเรียกค่าไถ่ หนีงอทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว กลุ่มที่ 5 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายเช่น การกระทำผิดตาม พ.ร.บ. การพนัน พ.ร.บ. พนัน การพนันทั่วไป การพนันสลากกินรวบ พ.ร.บ. ยาเสพติด พ.ร.บ. ปราบการค้าประเวณี พ.ร.บ. สถานบริการโรงแรม พ.ร.บ. เกี่ยวกับมิหรือเผยแพร่วัตถุลามกอนาจาร เปรียบเทียบปีพ.ศ. 2552-2554 ปราบกฏผลการศึกษาดังตารางที่ 11-12

ตารางที่ 11 สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม เปรียบเทียบ 2552-2553. สถานีภูธรเมืองพัทธา (สถานีภูธรเมือง พัทธา, 2554)

ปี	2552		2553		เปรียบเทียบ
สถิติ	เกิด	จับ	เกิด	จับ	2552-2553
คดีอาญา		(เปอร์เซ็นต์)		(เปอร์เซ็นต์)	
กลุ่ม 1	34	22 (64.7)	29	28 (96.5)	-5
กลุ่ม 2	161	70 (43.4)	132	85 (64.3)	-30
กลุ่ม 3	838	355 (42.5)	627	292 (46.6)	-202
กลุ่ม 4	674	107 (15.9)	463	65 (14.0)	-211
กลุ่ม 5	-	5,292	-	8,428	+3136

จากตารางที่ 11 จากการเปรียบเทียบสถิติการจับกุมคดีอาญาในช่วงปีพ.ศ. 2552-2553 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สถานีภูธรเมืองพัทธามีการเปลี่ยนแปลงทีมผู้บริหาร พบว่า มีการจับคดีอาญาต่าง ๆ เปรียบเทียบได้ดังนี้ กลุ่ม 1 ในปี พ.ศ. 2553 มีเพิ่มขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2552 กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2552 จับได้ร้อยละ 64.7 แต่ในปีพ.ศ. 2553 จับได้ร้อยละ 96.5 สถิติการจับกุม กลุ่ม 2 ในปี พ.ศ. 2553 มีเพิ่มขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2552 กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2552 จับได้ร้อยละ 43.4 แต่ในปีพ.ศ. 2553 จับได้ร้อยละ

ละ 64.3 สถิติการจับกุม กลุ่ม 3 ในปี พ.ศ. 2553 มีเพิ่มขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2552 กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2552 จับได้ร้อยละ 42.5 แต่ในปีพ.ศ. 2553 จับได้ร้อยละ 46.6 กลุ่ม 4 ในปี พ.ศ. 2553 สถิติการจับกุม น้อยกว่าปี พ.ศ. 2552 กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2552 จับได้ร้อยละ 15.9 แต่ในปีพ.ศ. 2553 จับได้ร้อยละ 14.0 กลุ่ม 5 ในปีพ.ศ. 2553 มีเพิ่มขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2552 กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2552 จับได้ 5,292 คดี แต่ในปี พ.ศ. 2553 จับได้ 8,428 มากปีพ.ศ. 2552 ถึง 3,136 คดี กล่าวโดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าในปีพ.ศ. 2553 สถานีตำรวจเมืองพัทยาสามารถจัดการคดีอาญามีประสิทธิภาพมากขึ้นในกลุ่ม 1-3 และกลุ่ม 5 ส่วนกลุ่ม 4 มีประสิทธิภาพน้อยกว่า

ตารางที่ 12 สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มเปรียบเทียบปี 2553-2554 (สถานีภูธรเมืองพัทยา, 2555)

ปี	2553		2554		เปรียบเทียบ 2553-2554
	เกิด	จับ (เปอร์เซ็นต์)	เกิด	จับ (เปอร์เซ็นต์)	
คดีอาญา					
กลุ่ม 1	29	28 (96.5)	20	14 (70)	-9
กลุ่ม 2	132	85 (64.3)	95	60 (63.2)	-37
กลุ่ม 3	627	292 (46.6)	469	213 (45.4)	-158
กลุ่ม 4	463	65 (14.0)	357	45(12.6)	-106
กลุ่ม 5	-	8,428	-	10,487	+2,059

จากตารางที่ 12 จากการเปรียบเทียบสถิติการจับกุมคดีอาญาในช่วงปีพ.ศ. 2553-2554 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารชุดเดิม พบว่า เมื่อเทียบกับสถิติเดิมในปีพ.ศ. 2553 ที่ตนเองได้ทำไว้ใน การจับคดีอาญาต่าง ๆ มีตัวเลขการจับกลุ่มลดลงจากเดิมเล็กน้อย กล่าวคือ กลุ่ม 1 ในปี พ.ศ. 2554 ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 โดยในปี พ.ศ. 2553 จับได้ร้อยละ 96.5 แต่ในปีพ.ศ. 2554 จับได้ร้อยละ 70 สถิติการจับกุมลดลงร้อยละ 20 กลุ่ม 2 ในปี พ.ศ. 2554 ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 โดยในปี พ.ศ. 2553 จับได้ร้อยละ 64.3 แต่ในปีพ.ศ. 2554 จับได้ร้อยละ 63.2 สถิติการจับกุมลดลงร้อยละ 1.1 กลุ่ม 3 ในปี พ.ศ. 2554 ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 โดยในปี พ.ศ. 2553 จับได้ร้อยละ 46.6 แต่ในปีพ.ศ. 2554 จับได้ร้อยละ 45.4 สถิติการจับกุมลดลงร้อยละ 1.2 กลุ่ม 4 ในปี พ.ศ. 2554 ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 โดยในปี พ.ศ. 2553 จับได้ร้อยละ 14.0 แต่ในปีพ.ศ. 2554 จับได้ร้อยละ 12.6 สถิติการจับกุมลดลงร้อยละ 1.4 กลุ่ม 5 ในปี พ.ศ. 2554 จับได้เพิ่มขึ้น 2,059 คดี เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2553

จากตารางที่ 11-12 อาจกล่าวได้ว่าการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีภูธรเมืองพัทธยาในปีพ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการจัดระเบียบการทำงานแบบใหม่ ภายใต้ทีมบริหารชุดใหม่สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการทำงานด้านการจัดการอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการปราบปรามจากการจับกุมกลุ่ม 1-3 ได้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ส่วนในปีพ.ศ. 2554 พบว่าสถิติการจับกุมในกลุ่ม 1-3 ลดลงจากสถิติเดิมที่เคยทำไว้เองเล็กน้อยทำให้สามารถกล่าวได้ว่าการรักษาระดับการปราบปรามอาชญากรรมให้อยู่ในระดับเดิมซึ่งสูงมากนั้นเป็นเรื่องไม่่ง่ายนัก แต่สิ่งที่ชัดเจนมากจาก สถิติการจับกุม ปี พ.ศ. 2554 กลุ่ม 5 ซึ่งเป็นคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายคือ ความสามารถจับกุมคดีดังกล่าวได้ถึง 10,487 8 คดี จุดนี้สะท้อนให้เห็นความพยายามในการเน้นหรือให้ความสำคัญใน การป้องกันอาชญากรรม คือพยายามลดจำนวน โอกาสที่จะมีผู้ก่อเหตุคดีอาชญากรรมให้มากที่สุด

อย่างไรก็ตามจากความพยายามในการแก้ปัญหาอาชญากรรมโดยการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อภาระงานของพนักงานสอบสวนภายในสถานีมีปริมาณมากขึ้น เนื่องจากมีสำนวนและคดีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากซึ่งไม่สัมพันธ์กับจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้กำกับการสถานี

“จำนวนเลขคดีของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยาโดยเฉลี่ยที่ผ่านมามีอยู่ประมาณ 6,000-7,000 แต่ในปัจจุบันมีประมาณ 10,000 กว่าคดี” (พ.ต.อ.นันทวุฒิ สุวรรณละออง, ผู้กำกับการ, สัมภาษณ์ 20 กรกฎาคม 2554)

และจากสาเหตุของการมีสำนวนคดีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและไม่สัมพันธ์กับจำนวนเจ้าพนักงานที่มีอยู่เพียง 23 นาย ส่งผลให้เจ้าพนักงานบางส่วนได้ขอย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานหรือแผนกอื่นๆ ของสถานีฯ และนอกสถานีฯ จำนวนหนึ่ง อย่างไรก็ตามทางคณะผู้บริหารได้ทำการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในระดับสถานีฯ ไปแล้วในระดับหนึ่ง โดยการตั้งทีมตำรวจชั้นประทวนมาช่วยพนักงานสอบสวนเพื่อให้การดำเนินงานของคดีสามารถดำเนินการต่อไป

2. ผลงาน : ประมวลข่าวรอบปี 2553-2554

นอกจากสถิติคดีต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นที่พบว่าสถิติการเกิดเหตุลดลง และสถิติการจับกุมมีจำนวนมากขึ้นซึ่งยืนยันได้จาก สถิติ การจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในรอบปี 2553 จับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไปจำนวนทั้งสิ้น 5,382 คดี มีทั้งผู้เสพ ผู้ค้ารายย่อย ผู้ค้ารายสำคัญ เฉลี่ยสามารถจับกุมผู้เสพและผู้ค้ารายย่อยได้จำนวน 15 คนต่อวัน ซึ่งถือว่าเป็นสถิติที่สูงสุดในประเทศไทยก็ได้ ซึ่งหลังจากกวาดล้างยาเสพติดได้ ทำให้สถิติคดีอาญาในกลุ่มอื่นลดลงตามส่วน โดยเฉพาะคดีที่ประทุษร้ายเกี่ยวกับทรัพย์ ลด ไปถึง 205 คดี สิ่งนี้ย่อมแสดงให้เห็นประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีภูธรเมืองพัทธยาได้เป็น

อย่างดี เนื่องจากทำให้สื่อต่าง ๆ ให้ความสนใจไม่ว่าจะเป็น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์รวมถึง สื่อออนไลน์ เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, เคนนิวส์, มติชน, ข่าวสด, คมชัดลึก หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์พญาพิเพ็ด, สื่อตะวันออก เป็นต้น

เมื่อพิจารณาจากจำนวนสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2553-2554 มีถึงจำนวน 2,192 คดี คณะผู้วิจัยได้ทำการประมวลข่าวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีการดำเนินกิจกรรมของสถานีภูธรเมืองพญาที่ปรากฏอยู่ในสื่อหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ พบว่า มีจำนวนถึง 110 เรื่อง คิดเป็น 5.01 ของคดีอาญาที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นเหตุมาจากคดีระหว่างประเทศ, คดีอุกฉกรรจ์, ประชาชนจึงให้ความสนใจอย่างมาก ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ เช่น ชาวรัสเซียฆ่ากันตาย, ชาวอิหร่านฆ่าคู่นอน

กลุ่มที่ 2 คดีที่เป็นความผิดต่อชีวิต ร่างกายและเพศ เช่น ทลายแก๊งค์ปาร์ตี้สวิกกิง, ทลายคลินิกทำแท้งเถื่อน, ออกหมายจับเจ็ดสก็งคนตาย, จับหนุ่มหื่น เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 คดีที่เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หรือประทุษร้ายต่อทรัพย์ เช่น จับคนร้ายชิงเงิน 6.5 แสน, จับโจรชิงสร้อยคอ, จับกุมแก๊งค์ลักทรัพย์, มาเฟียแจกขาวปล้น เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 คดีที่น่าสนใจ เช่น จับบัตรเครดิตปลอม, ตุ่นหมอนวดทำงานเมืองนอก, เหล้าคองรัสเซย์, ก๊อปปี้บัตรเอทีเอ็ม, แก๊งค์ขโมยรถ หรือทลายแก๊งค์ Call Center เป็นต้น

กลุ่มที่ 5 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เช่น จับแก๊งค์ค้ายาไอซ์, อ้างตัวเป็นตำรวจ, หม่อมอาชีวะเอเย่นค้ายาบ้า, หม่อมจิงโจ้ค้ายา, ค้ายาและอาวุธเถื่อน, จับเอเย่นซ์ชาวอิหร่านค้ายาไอซ์ เป็นต้น

นอกจากนี้การทำงานของสถานีภูธรเมืองพญายังได้รับความสนใจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคประชาชน จึงมีการลงข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์แนวทางการทำงานด้านอื่นๆของตำรวจอีกด้วย เช่น การออกตรวจสถานบริการ, การแข่งกีฬาร่วมกับชาวบ้านและผู้สื่อข่าวในพญา, การเป็นโรงพักไฮเทคสามารถแจ้งความได้ทางอินเทอร์เน็ต, การสนับสนุนจากองค์กรเอกชนข้างนอกที่ต้องการสนับสนุนด้วยวัสดุอุปกรณ์ เช่น ธนาคารเกียรติมอบเสื้อสะท้อนแสง เป็นต้น จากที่กล่าวมาข้างต้นจะพบว่าจำนวนข่าวที่เป็นคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย คดีเกี่ยวกับทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ และคดีที่น่าสนใจ จะมีสื่อมวลชนนิยมทำข่าวมากที่สุด เนื่องจากมีปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์เป็นจำนวนมาก อาจเนื่องมาจากเป็นข่าวที่มีผลกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้คน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องท้าทายอย่างยิ่งที่สำหรับผู้บริหารสถานีฯ ที่จะต้องพยายามจัดการกับคดีดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็วทันเหตุการณ์ เนื่องจากประชาชนคาดหวังการทำงานของเจ้าหน้าที่สูง แต่เมื่อพิจารณาในมิติของการสื่อสารที่พยายามสะท้อนการทำงานของเจ้าหน้าที่ฯ ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การปรากฏอยู่ในสื่อมากๆ ก็ถือว่าเป็นกลวิธีหนึ่งที่ช่วยมิให้คนร้ายออกก่อกคดีได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากเห็นศักยภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

จากการศึกษาคณะผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปัญหา
อาชญากรรมของสถานีภูธรเมืองพัทธยาออกเป็น 4 ประเด็นคือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และ วิธีการ
ดำเนินงาน ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

ประเด็น	ปัญหา	อุปสรรค
1. คน	<ul style="list-style-type: none"> -ประชาชนที่มาใช้บริการมีจำนวนมาก -ประชาชนไม่ระมัดระวัง ดูแลความปลอดภัยของตนเอง -ผู้ประกอบการ บ้านพัก บ้านเช่า คอนโด สถานบริการ ไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการป้องกันตนเอง -อัตรากำลังเจ้าหน้าที่และปริมาณงานไม่สัมพันธ์กัน -ผู้ปฏิบัติงานทำงานหนักและมีอายุมาก และไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติม ทำงานบนฐานของประสบการณ์เดิม เช่น พี่สอนน้อง นายสอนลูกน้อง -บุคลากรในการปฏิบัติงานมีจำนวนน้อยลงเนื่องจากการเลื่อนชั้นของชั้นประทวนเป็นสัญญาบัตร - การรับคนใหม่เข้ามาทำงานมีความล่าช้า -ทักษะ ความรู้ความสามารถและสำนึกความรับผิดชอบแตกต่างกันทำให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบกันและกันในการทำงาน -มีผู้บังคับบัญชาหลายระดับและมีจำนวนมากทั้งในหน่วยงานตำรวจและนอกหน่วยงานที่ทำงานไม่ประสานกันเพียงพอ รวมทั้งไม่บูรณาการนโยบายเป้าหมาย ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและล่าช้าในการปฏิบัติงาน -อิทธิพลจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ทำให้ไม่เป็นตัวของตัวเอง -ตำรวจอาสาบางคนไม่ใช่คนในพื้นที่ชุมชนไม่รู้จัก บางครั้งก่อปัญหา ชุมชนต้องการให้ควบคุมให้ดี 	<ul style="list-style-type: none"> -ความแตกต่างประชากรในพัทธยาทั้งในด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ความเชื่อ วิธีการดำเนินชีวิต -สภาพสังคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจแบบเมืองทำให้ลักษณะการดำเนินชีวิตและการทำงานเน้นความเป็นปัจเจกชนให้ความสำคัญกับตนเองมากกว่าส่วนรวมหรือองค์กร - ความสัมพันธ์ระหว่างคนในที่ทำงาน คนในชุมชน เป็นความสัมพันธ์แบบเป็นทางการหรือมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง -ผู้ปฏิบัติงานที่อายุ 50-60 ต้องการวิธีการที่แตกต่างจากคนหนุ่ม

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ประเด็น	ปัญหา	อุปสรรค
	ประชาชนต้องการมีสิทธิในการใช้อุปกรณ์สื่อสาร เช่น วิทยุเข้าศูนย์ เข่ารหัสโรงพัก เป็นต้น	
2. เงิน	-งบประมาณที่ได้รับจากหน่วยงานตำรวจและหน่วยงานท้องถิ่นไม่เพียงพอกับสภาพความเป็นจริงในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ -สวัสดิการไม่เพียงพอและไม่สัมพันธ์กับจำนวนบุคลากร	-ความล่าช้าของระบบราชการในการจัดสรรและเบิกจ่ายงบประมาณ
3. วัสดุอุปกรณ์	-ขาดแคลนรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในการปฏิบัติงาน -อุปกรณ์สำนักงาน เช่น กระดาษไม่เพียงพอผู้ปฏิบัติงานต้องหางบมาซื้อเอง -เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องมือสื่อสารมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย -อาวุธและอุปกรณ์ในการทำงานมีความขาดแคลน เช่น กุญแจมือ ไฟฉาย เสื้อสะท้อนแสง เสื้อเกราะ ที่ตรวจปัสสาวะ เป็นต้น -ระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีลำดับชั้นความลับทำให้ผู้ปฏิบัติในชั้นล่าง ๆ ต้องรอการสั่งการ	-การลดงบประมาณในการบริหารจัดการสถานีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติทำให้ไม่สามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ได้อย่างเพียงพอ
4. วิธีการดำเนินงาน	-กฎหมายไม่เอื้อให้เจ้าหน้าที่ทำงานได้อย่างรวดเร็ว ทันเวลา และมีประสิทธิภาพ เช่น การออกหมายค้นต้องออกโดยศาลเท่านั้น การจับกุมที่ไม่ใช่ความผิดซึ่งหน้าไม่สามารถดำเนินการได้โดยไม่มีหมายจับทำให้บางครั้งไม่ทันการ การปฏิบัติเกี่ยวกับผู้ต้องหาที่เป็นเยาวชนมีระเบียบปฏิบัติยุ่งยากทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานล่าช้าจนบางครั้งได้รับคำตำหนิจากผู้เสียหาย -ความเข้าใจแนวคิดในการทำงานที่ไม่ตรงกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ -เทคโนโลยีและเครือข่ายในการเชื่อมโยงข้อมูลผู้ต้องหาต้องพึ่งพาหน่วยงานและองค์กรอื่น ๆ ทำให้การได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการทำงานมีความล่าช้า -ความเคยชินในการทำงานแบบระบบราชการดั้งเดิมที่ล่าช้ามีขั้นตอน ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจบางกลุ่มไม่สามารถปรับตัวกับการทำงานในระบบการบริหารราชการแบบใหม่ได้อย่างรวดเร็ว	-สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง เช่น น้ำท่วม ฝนตก อากาศร้อน ทำให้การปฏิบัติงานมีตัวแปร/เงื่อนไขมากยิ่งขึ้น -ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจในแง่ลบ -การยึดมั่นในแนวคิดเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ส่งผลให้เกิดการเรียกร้องสิทธิแต่ไม่ทำหน้าที่ของตน -การเมืองเข้ามามีอิทธิพลกับตำรวจ -ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยที่ฝังรากลึกทำให้การปฏิบัติงานต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ทำไม่ได้เต็มที่

รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา

เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อนในการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีฯ โดยพิจารณา สภาพแวดล้อมของเมืองพัทยาและสภาพแวดล้อมของสถานีฯ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

1. จุดแข็ง

1.1 มีการจัดการภายในสถานีฯที่เป็นระบบสามารถเชื่อมโยงเป้าหมายและคนทำงานได้อย่างชัดเจน เช่น การวางแผนที่คำนึงถึงการนำแผนนโยบายต่าง ๆ มาเป็นแนวทางการทำงานภายใต้แนวคิด “เหตุต้องไม่เกิด เหตุเกิดต้องจับได้” ที่รับรู้ทั่วทั้งองค์กร การให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและการใส่ใจผู้รับบริการซึ่งหมายถึงประชาชนเป็นสำคัญ การจัดการที่เน้นเรื่องการจัดคนให้เหมาะกับงาน การมองงานทุกงานอย่างเป็นตำรา และการนำการสื่อสารมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการ การโน้มนำที่เน้นการจูงใจด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งแบบเป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินภายใต้โครงการและกิจกรรมใหม่ ๆ ต่าง ๆ ของสถานี การควบคุมที่ให้ความสำคัญกับเป้าหมายจึงควบคุมอย่างเป็นกระบวนการและเชื่อมโยง ทำให้งานเกิดผลสัมฤทธิ์

1.2 ทีมบริหาร เป็นคนรุ่นใหม่ ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ มีความตั้งใจ มุ่งมั่น ในการทำงานและมีครอบครัวที่อบอุ่นแข็งแรง

1.3 นายกเมืองพัทยาคือคนรุ่นใหม่ที่เข้าใจการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงให้การสนับสนุนการทำงานของสถานีฯเป็นอย่างดีโดยตลอดมา

1.4 ความร่วมมือจากชุมชน ผู้ประกอบการร้านค้าต่าง ๆ ภายในพื้นที่ ที่สนับสนุนช่วยเหลือทั้งในด้านร่างกาย แรงทรัพย์ แรงใจ

2. จุดอ่อน

2.1 กำลังคนไม่สัมพันธ์กับการเติบโตเปลี่ยนแปลงของปริมาณงานที่มีจำนวนมาก นอกจากนี้ส่วนใหญ่ยังเป็นผู้ที่มีอายุมากทำให้ประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมลดลง และที่สำคัญคือการขาดทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ การทำงานในเมืองพัทยาที่เต็มไปด้วยชาวต่างชาติจึงไม่คล่องตัวนัก

2.2 งบประมาณจำกัดและไม่พอเพียงในการดำเนินงาน

2.3 สถานที่ให้บริการแม้ว่าจะได้รับการปรับปรุงตกแต่งจนสวยงามแล้วแต่ยังคงมีความคับแคบไม่สามารถรองรับจำนวนประชาชนที่มาใช้บริการได้อย่างทั่วถึง

2.4 ระบบราชการที่มีขั้นตอนละเอียด ชัดเจน ทำให้การบริการประชาชนบางครั้งไม่สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ทันใจ

จากผลการศึกษาประกอบกับแนวคิด Community Policing “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” แนวคิดการจัดการองค์การ แนวคิดทีมงาน แนวคิดเครือข่ายทางสังคม แนวคิดการมีส่วนร่วม แนวคิดความมั่นคงของมนุษย์และแนวคิดคุณภาพสังคม คณะผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์เป็นข้อเสนอ, รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา คือ “Clear & Smart” หรือ “ชัดเจนบทบาท ฉลาดในการจัดการ” ดังนี้

3. บทบาท หน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

3.1 บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

หัวหน้าสถานี

1. หัวหน้าสถานีควรมีสิทธิในการคัดเลือกทีมบริหารของตนเอง เพื่อสามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. ในการบริหารจัดการองค์การหัวหน้าสถานีต้องมีความตั้งใจ มุ่งมั่น อดทน รับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ และทำตัวเป็นแบบอย่างแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา
3. หัวหน้าสถานีต้องมีความรู้ในการบริหารจัดการและมีภาวะผู้นำ มองเห็นเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน สามารถสื่อสารและชักจูงคนในองค์การให้ปฏิบัติภารกิจด้วยความเต็มใจเพื่อทำให้เกิดพลังในการบรรลุเป้าหมายขององค์การร่วมกัน รวมทั้งต้องเป็นผู้ที่มีศิลปะในการบริหารมนุษย์ ซึ่งต้องการความยืดหยุ่นและเข้าใจสูง
4. หัวหน้าสถานีต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดการองค์การภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด
5. หัวหน้าสถานีต้องมีความสามารถในการสร้างความร่วมมือระหว่างตำรวจ ชุมชน เมืองพัทยา ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ก่อเกิดเป็นเครือข่ายในการทำงานที่เข้มแข็งที่สามารถสนับสนุนการทำงานของตำรวจได้อย่างเต็มที่

เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ

เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับปฏิบัติการต้องมีความเข้าใจและตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ตามสายงานที่ตนรับผิดชอบ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาและประชาชนตามบทบาทของตนเองได้อย่างรวดเร็ว

ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ

ประชาชน และภาคส่วนต่าง ๆ อาทิเช่น เมืองพัทยา สื่อมวลชน ห้างร้านและหน่วยงานอื่น ๆ ต้องมีจิตสำนึกของความเป็นพลเมือง คือ ต้องมีส่วนร่วมในการจัดการเมืองให้เป็นสังคมคุณภาพที่มีความมั่นคงและปลอดภัย โดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การทำ

การรับผิดชอบ ช่วยเหลือ แนะนำ กำกับ ควบคุมและประเมินการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

3.2 กระบวนการในการบริหารจัดการ

3.2.1 มีการกำหนดเป้าหมายและพื้นที่การทำงานชัดเจน

3.2.2 มีการวางแผนการทำงานอย่างมีส่วนร่วมของคนภายในองค์กรเพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานที่รับรู้และเข้าใจทั่วกัน

3.2.3 มีกระบวนการสื่อสารภายในองค์กรแบบสองทางเพื่อสร้างเข้าใจในเป้าหมายและภารกิจร่วมกันที่ชัดเจน

3.2.4 มีการกระจายและมอบอำนาจให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงศักยภาพอย่างเต็มความสามารถ

3.2.5 ต้องแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติโดยพยายามลดขั้นตอนในการทำงานเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กฎหมายและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

3.2.6 สร้างวัฒนธรรมในการทำงานระหว่างตำรวจด้วยกันและระหว่างตำรวจกับประชาชน ภายใต้ความตระหนักเรื่องคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

3.2.7 มีระบบการติดตาม ควบคุม ประเมินผลการดำเนินงานที่โปร่งใส เป็นธรรม ตรวจสอบได้เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ที่ตั้งไว้

ทัศนจากผู้แทนของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาต่อข้อเสนอเรื่องรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา “Clear & Smart” หรือ “ชัดในบทบาท ฉลาดในการจัดการ” มีดังนี้

“Clear” ชัดในบทบาท

1. ก่อนเข้าเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกตำแหน่งเข้ารับหน้าที่ควรมีการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดความตระหนักถึงบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งนั้น ๆ และเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยกัน เพื่อความคล่องตัวและรวดเร็วในการติดต่อประสานงาน

2. เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการต้องมีความรู้ ความเข้าใจและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาทั้งงานหลัก, งานรอง และงานเสริม อีกทั้งควรหาความรู้เพื่อพัฒนางานให้ดีขึ้น

3. ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ จะต้องตระหนักและมีสำนึกในความสำคัญของคุณค่าความเป็นเมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่ เช่น ผู้ประกอบการเจ็ทสกี ต้องไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว เป็นต้น

“Smart” อนาคตในการจัดการ

1. การประเมินผล ควรประเมินไปที่ตัวบุคคลจะได้เกิดแรงผลักดันให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เจ้าหน้าที่ที่มีความเต็มใจที่จะให้บริการประชาชนด้วยหน้าที่ยิ้มแย้ม แจ่มใส และคิดว่าประชาชนเสมือนเป็นญาติพี่น้อง

3. การกระจายเบี้ยเลี้ยงต้องเป็นไปอย่างเท่าเทียมในแต่ละแผนกงาน

4. การให้รางวัลและการลงโทษผู้ปฏิบัติหน้าที่ควรมีความจริงจังและเป็นธรรม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษาผลการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
4. เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทยา คณะผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

1. รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยามีรูปแบบการจัดการแบบระบบ คือ

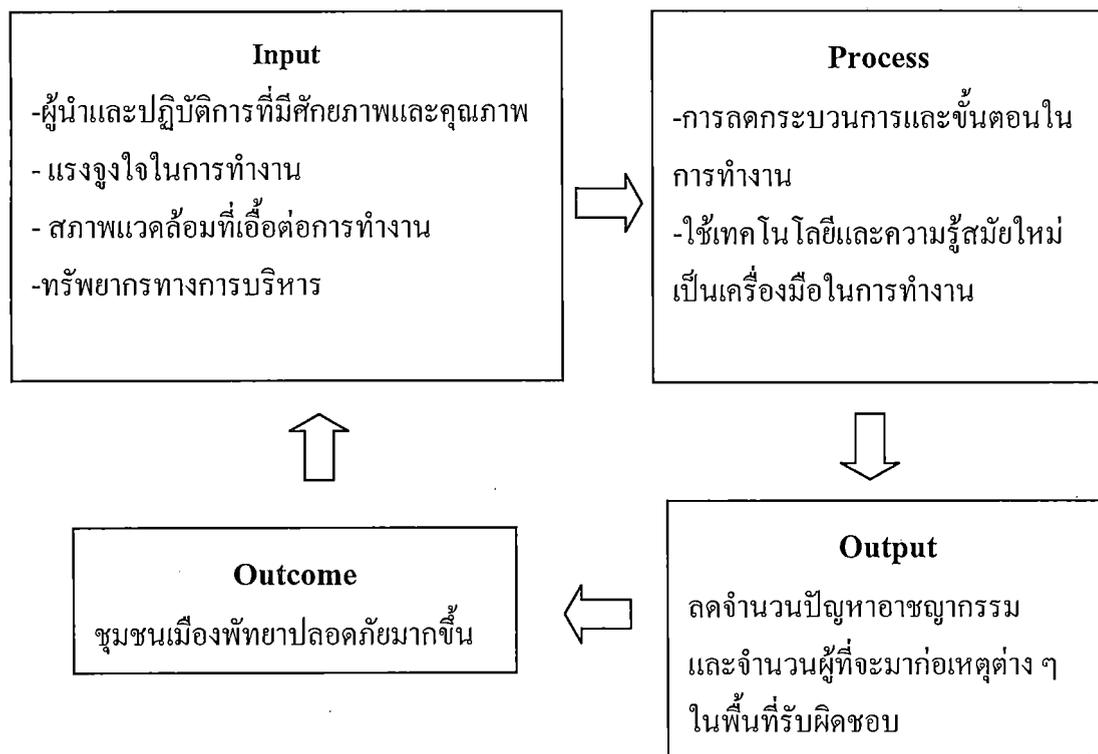
1.1 ปัจจัยนำเข้า (Input) คือ การจัดคนให้เหมาะสมกับงาน ผู้นำและผู้ปฏิบัติกรมีศักยภาพและคุณภาพ ผู้นำสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงาน จัดการสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการทำงานอย่างมีความสุข สะดวก รวดเร็ว จัดหาวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ เครื่องมือเพื่อให้เพียงพอต่อการทำงาน เช่น รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ เสื้อเกราะ อุปกรณ์การสื่อสาร เป็นต้น โดยหัวหน้าสถานีมีพื้นฐานความคิดในการมองคนหรือผู้ใต้บังคับบัญชาว่าเป็นมนุษย์มิใช่เครื่องจักร

1.2 กระบวนการดำเนินงาน (Process) มีความพยายามในการลดกระบวนการและขั้นตอนในการทำงานให้มากที่สุด โดยการใช้เทคโนโลยีและความรู้สมัยใหม่มาเป็นเครื่องมือในการทำงาน เพื่อให้ตำรวจสามารถทำงานอย่างได้เปรียบเชิงกล กล่าวคือ ทำแล้วได้ผลมาก แต่ใช้แรงหรือทรัพยากรเพียงเล็กน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดวัฏจักรคุณภาพเดิมมิ่งที่กล่าวว่าในขั้นตอนลงมือปฏิบัติ (Act) นั้นจะเป็นจะต้องจัดหาทวิหรือวิธีการเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้โดยยึดหลักประหยัดในการใช้ทรัพยากรซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

1.3 ผลผลิตจากการดำเนินงาน (Output) จากกระบวนการทำงานต่าง ๆ ตลอดระยะเวลา 2 ปี จะพบว่าสามารถลดจำนวนปัญหาอาชญากรรมและลดจำนวนผู้ที่จะมาก่อเหตุต่างๆ ในพื้นที่ลงได้อย่างเห็นได้ชัด

1.4 ผลกระทบจากการดำเนินงาน (Outcome) จากกรอบแนวคิดในการป้องกันและปราบปราม “เหตุต้องไม่เกิด เหตุเกิดต้องจับได้” ส่งผลให้ชุมชนเมืองพัทยาในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลเมืองพัทยาลดภัยมากยิ่งขึ้น ทำให้การท่องเที่ยวในพัทยามีความคึกคัก

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปเป็นภาพรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลเมืองพัทยา ได้ดังนี้

ภาพที่ 18 รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลเมืองพัทยา

2. ผลการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลเมืองพัทยา

จากการศึกษาพบว่าสถานีตำรวจนครบาลเมืองพัทยาในช่วงปีพ.ศ. 2553-2554 มีสถิติการจับกุมในคดีอาชญากรรมกลุ่ม 1-5 ดังนี้ 1. กลุ่มที่ 1 คดีอุจฉกรรจ์สะเทือนขวัญตลอด 2. กลุ่มที่ 2 คดีชีวิตร่างกายและเพศ ลดลง 3. กลุ่มที่ 3 คดีเกี่ยวกับทรัพย์สินลดลง 4. กลุ่มที่ 4 คดีที่นำสนใจลดลง 5. กลุ่ม 5 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายเพิ่มขึ้น แสดงว่าความพยายามในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสผู้ที่จะมาก่อเหตุคดีอาชญากรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าผลจากการพยายามป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทำให้สื่อมวลชนให้ความสนใจและติดตามนำเสนอข่าวการทำงานของสถานีเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามผลจากความพยายามลดปัญหาอาชญากรรมได้ทำให้ภาระงานของ

พนักงานสอบสวนภายในสถานีมีเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้พนักงานสอบสวนย้ายออกและเกิดจำนวนคดีค้างจำนวนมากซึ่งทีมบริหารได้พยายามแก้ไขปัญหาโดยการตั้งทีมสำรวจชั้นประทวนมาช่วยแบ่งเบาภาระพนักงานสอบสวนในการดำเนินการจัดการสำนวนคดีต่าง ๆ

ทั้งนี้จากการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธายนันส่งผลให้เกิดความมั่นคงของคนในชุมชนเนื่องจากคนรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สอดคล้องกับแนวคิดความมั่นคงของมนุษย์ของกระทรวงการต่างประเทศ (2545) ที่กล่าวว่า ความมั่นคงของมนุษย์คือการที่ประชาชนสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัยและอิสระ และมั่นใจว่าโอกาสที่ได้รับอยู่จะไม่เสียไปในอนาคต ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางสังคม ที่ครอบครัวและชุมชนสามารถดำรงชีพอยู่อย่างปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างเป็นสุข เป็นต้น

3. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา

จากการศึกษาพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของสถานี คือ วัฒนธรรมองค์กรที่มาจากลักษณะและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมอย่างเมืองพัทธยาที่มีทรัพยากรมากมาย ทำให้ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ทำให้ผู้บริหารต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการบริหารองค์กร รวมทั้งสถานียังมีปัญหาด้านการขาดแคลนทรัพยากรในการทำงานโดยเฉพาะเรื่อง เงิน วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีที่จะช่วยให้การทำงานมีความสะดวกรวดเร็ว นอกจากนี้การรวมศูนย์อำนาจในการสั่งการของผู้บังคับบัญชาในระดับสูง รวมทั้งการแทรกแซงของฝ่ายการเมืองที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่เนื่องจากระบบอุปถัมภ์ที่ฝังรากลึกอย่างยาวนานของสังคมไทย

ประชาชนมีความคาดหวังต่อการจัดการปัญหาอาชญากรรมของตำรวจสูง โดยไม่พิจารณาถึงข้อจำกัดในเรื่องจำนวนเจ้าหน้าที่ ปริมาณงานและทรัพยากรที่สถานีมีอยู่ นอกจากนี้ผู้ประกอบการบางรายมีความต้องการแสวงหากำไรในการทำธุรกิจโดยไม่คำนึงถึงส่วนร่วม ส่งผลให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรมมากขึ้น เช่น เปิดสถานบริการเกินเวลาที่กำหนดทำให้นักท่องเที่ยวไปรวมตัวกันกิน เที่ยว คี๊ม จนก่อเหตุทะเลาะวิวาทและอาจทำร้ายร่างกายจนถึงแก่เสียชีวิต นอกจากนี้ยังเป็นเหตุให้กลุ่มแก๊งค์ต่าง ๆ เข้ามาก่อเหตุลัก ใจ ชิง ปล้น อีกด้วย

4. รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทธยา

คณะผู้วิจัยได้เสนอรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมที่เหมาะสมกับเมืองพัทธยา คือ “Clear & Smart” หรือ “ชัดเจนบทบาท ฉลาดในการจัดการ”

Clear หมายถึง ความชัดเจนในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตำรวจ ชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งหมดต้องตระหนักและมีสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตน ไม่ว่าจะป็นหัวหน้าสถานีและผู้ปฏิบัติการ ตลอดจนรวมถึงประชาชน และหน่วยงานอื่น ๆ

Smart หมายถึง ความฉลาดและความสามารถในการจัดกระบวนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมที่ต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน มีกระบวนการวางแผน การปฏิบัติการ และการติดตามประเมินผลอย่างมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการสื่อสารภายในองค์กรเพื่อสร้างเข้าใจในเป้าหมายและภารกิจร่วมกันที่ชัดเจน พร้อมทั้งสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมระหว่างตำรวจกับตำรวจ และตำรวจกับประชาชนภายใต้แนวคิดเรื่องคุณค่าและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ประการที่หนึ่ง การจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยามีรูปแบบการจัดการแบบเป็นระบบ คือ การจัดการอย่างเป็นกระบวนการซึ่งให้ความสำคัญกับทุกขั้นตอนการดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ต้นน้ำคือ ปัจจัยนำเข้า (Input) ศักยภาพและคุณภาพคน ภาวะผู้นำผู้ตาม ทรัพยากรทางการจัดการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคม กระบวนทัศน์ในการบริหารมนุษย์ กลางน้ำ คือ กระบวนดำเนินงาน (Process) ที่เน้นการลดกระบวนการและขั้นตอนในการทำงาน และนำความรู้และใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เป็นเครื่องมือในการทำงาน และปลายน้ำ คือ ผลผลิตจากการดำเนินงาน (Output) และ ผลกระทบจากการดำเนินงาน (Outcome) อันได้แก่ การลดปัญหาอาชญากรรมและลดจำนวนผู้ที่จะมาก่อเหตุต่าง ๆ ในพื้นที่ และการให้เมืองพัทยามีความปลอดภัย ซึ่งจะเห็นว่าเป็นการจัดการเช่นเดียวกับแนวคิดการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจนครบาล (มนัส ครุฑไชยันต์, 2530) ที่เน้นการป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรม กล่าวคือ การป้องกันอาชญากรรม 2 วิธีคือ 1. มาตรการป้องกันพื้นฐาน อันได้แก่ 1.1 ตัดโอกาสของคนร้ายโดยตรง ด้วยการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบปรากฏตัวในพื้นที่และช่วงเวลาที่เหมาะสมตามข้อมูลอาชญากรรม เช่น ในช่วงเวลาเปิดทำการธนาคาร ร้านค้าทอง ไปประจำจุดที่ชุมชนหนาแน่น สถานที่ท่องเที่ยวในช่วงเวลาตามสถิติของคดี ตรวจพื้นที่เปลี่ยนในเวลากลางคืน ซึ่งลดแหลมต่อการเกิดเหตุที่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ใช้ตำรวจสายตรวจเป็นหลักในการปฏิบัติ ทั้งสายตรวจจรดยนต์ สายตรวจจรดจักรยานยนต์ สายตรวจเดินเท้า ตำรวจประจำตู้ยาม และจุดตรวจ และ 1.2 การขจัดมูลเหตุ คือ การตัดโอกาสของคนร้ายโดยทางอ้อม เช่น การทำให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันตนเอง การทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเยาวชน เป็นต้น 2. มาตรการป้องกันตามปกติ เป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันการเกิดอาชญากรรมทั่วไปในทุกพื้นที่ และมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง 3. มาตรการป้องกันเชิงรุก มาตรการนี้เป็นการปฏิบัติที่

ใกล้ชิดกับมาตรการปราบปรามแต่ยังไม่ถึงขั้นการจับกุม เป็นการปฏิบัติที่เข้าไปใกล้คนร้ายมากขึ้นกว่าในมาตรการป้องกันตามปกติ วิธีการนี้เน้นย้ำการกระทำที่สม่ำเสมอโดยไม่หวังผลการจับกุมเพียงแต่มุ่งในการป้องกัน หากสามารถจับกุมได้ก็จะเป็นผลต่อการปฏิบัติที่เพิ่มขึ้น ส่วนการปราบปรามอาชญากรรมประกอบด้วยวิธีการสำคัญ 2 วิธีคือ 1. การใช้มาตรการปราบปรามตามปกติ ได้แก่ การป้องกันและระงับเหตุในขณะเกิด อาชญากรรมและการสืบสวนติดตามจับกุมภายหลังเกิดเหตุ ตลอดจนการสืบสวนหาข่าวอาชญากรรมอย่างต่อเนื่องในทุกวิธี เช่น การปราบปรามอาชญากรรม อาชญากรรม ยาเสพติด และของหนีภาษี และ 2. มาตรการปราบปรามในเชิงรุก เช่น การจัดให้มีการระดมกวาดล้างอย่างสอดคล้องกับเหตุการณ์

ประการที่สอง รูปแบบการจัดการของสถานีแห่งนี้จะสอดคล้องกับแนวทางของตำรวจนครบาลดังกล่าวข้างต้นแล้วยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing Theory) ที่เป็นแนวคิดและหลักการทำงานใหม่ของตำรวจ ที่เน้นการทำงานร่วมกับชุมชนอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง เพื่อการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม ไม่เพียงแต่มีสายตรวจป้องกัน/แก้ไขเหตุร้ายและสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดแบบเดิมเท่านั้น โดยทฤษฎีนี้ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 10 ประการ กล่าวคือ 1. การใช้หลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนเป็นแนวคิดหรือกลยุทธ์หลักในการทำงาน (Core Strategy) ตั้งแต่หัวหน้าหน่วยหรือผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นจนถึงตำรวจทุกฝ่าย 2. การกระจายอำนาจให้ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน (Decentralized) ทั้งการนำเสนอ การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาต่างๆร่วมกับชุมชนให้ได้มากที่สุด 3. การเกาะติดพื้นที่และกระจายความรับผิดชอบให้ตำรวจแต่ละพื้นที่ (Fixed Geographic & Accountability) เน้นการจัดตำรวจแบบ “เกาะติดพื้นที่” การแบ่งมอบพื้นที่หรือเขตตรวจ 4. ใช้พลังความร่วมมือของประชาชนและอาสาสมัคร (Volunteers) 5. ใช้ผู้สนับสนุน (Enhancer) จากชุมชนและองค์กรปกครองในพื้นที่เพื่อสนับสนุนการทำงานของตำรวจทั้งการป้องกันอาชญากรรม งบประมาณ หรือทรัพยากรต่างๆ 6. การบังคับใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาชุมชน (Law Enforcement) โดยตำรวจมีหน้าที่ในการรักษาความสมดุลระหว่าง การบังคับใช้กฎหมายหรือการจับกุมกับความร่วมมือของชุมชน ในการแก้ไขต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรมหรือความไม่เป็นระเบียบของชุมชน 7. เน้นป้องกันปัญหาอาชญากรรมมากกว่ารอให้เกิดเหตุ (Proactive Crime Prevention) เป็นการสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมด้วยชุมชน 8. ใช้เทคนิคแก้ปัญหา (Problem Solving) ตำรวจ สมาชิกชุมชนและหน่วยงานอื่นๆ ทำงานร่วมกันผ่านการทำงานของคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ การลงชุมชน เป็นต้น 9. การเป็นหุ้นส่วนและสร้างความร่วมมือระหว่างตำรวจและชุมชน (Partnerships) ในเพื่อร่วมรับผิดชอบป้องกัน อาชญากรรมหรือปัญหาความไม่เป็นระเบียบในชุมชน (ไม่ใช่เป็นปัญหาของตำรวจฝ่ายเดียว) เช่น ให้ประชาชนร่วม

เป็นอาสาสมัครเพื่อดำเนินกิจกรรม-ป้องกันอาชญากรรมได้ ด้วยตัวชุมชนเอง 10. การบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Integration) ในการบังคับใช้กฎหมายหรือแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโดยเฉพาะการแก้ที่ต้นเหตุของปัญหา (ไม่ใช่เพียงแค่การจับคนร้าย) หลายกรณี ตำรวจไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงจึงต้องใช้อำนาจจากองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องช่วยกันดำเนินการ

ประการที่สาม สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาได้พยายามดำเนินการตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและนโยบายของรัฐบาลเรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกล่าวคือตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 4 ระยะ ดังคำขวัญที่ว่า “บริการคุณญาติ พิทักษ์ราษฎร์คุ้มครองครวั” ทำให้กระบวนการทำงานต่าง ๆ ของสถานีมี 4 ระยะ คือ 1.นโยบายเฉพาะหน้าที่ต้องการให้เกิดผลทันทีและต่อเนื่องอันได้แก่ 1.1 ปกป้อง เติบโต พิทักษ์รักษา สถาบันพระมหากษัตริย์ ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ มิให้ผู้ใดล่วงละเมิด โดยการถวายความปลอดภัยและถวายพระเกียรติสูงสุด โดยจะต้องมีการประชุมเพื่อบูรณาการงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนในการปฏิบัติการถวายความปลอดภัยและการจัดจราจรในพื้นที่รับผิดชอบและบูรณาการสรรพกำลัง 1.2 ข้าราชการตำรวจทุกรายมีหน้าที่ให้บริการที่ดีและเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสม ไม่ใช่อำนาจในทางมิชอบข่มขู่ ริดไถประชาชน โดยมีการสุ่มตรวจเพื่อนำเนินการอย่างเด็ดขาดทั้งทางวินัยและอาญา 2. นโยบายเร่งด่วน (ระยะ 6 เดือน) “ปิดกวาดบ้าน ร่วมใจพัฒนา” ประกอบด้วย 2.1 ปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ โดยคำนึงถึงประชาชนผู้รับบริการเป็นหลักให้มีประสิทธิภาพเนื่องจากสถานีตำรวจมีบทบาทใกล้ชิดและมีส่วนให้บริการประชาชน โดยตรง ทั้งนี้ข้าราชการตำรวจจะต้องมีกริยาวจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมให้บริการไม่อยู่เหนือกฎหมาย ทำงานว่องไวและขยายบริการโดยการกำหนดเป้าหมายและระยะเวลาการตรวจเยี่ยมประชาชนเพื่อรับฟังปัญหาต่าง ๆ และจัดทำฐานข้อมูลท้องถิ่น 2.2 สร้างความสามัคคีกลมเกลียวของข้าราชการตำรวจทุกระดับชั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสามัคคี เป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทักษะคติ วิธีการทำงาน รวมทั้งยังต้องมีการฝึกอบรมและทำกิจกรรมสาธารณะโดยมีกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้ 2.2.1 เปิดอกคุย ใช้ “สภากาแฟ” เป็นเวทีในการพบปะหารือหรือพูดคุยปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการ หรือเชิญบุคคลอื่นมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยกำหนดให้มีขึ้นทุกระดับชั้นตั้งแต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการ กองบังคับการและสถานีตำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง 2.2.2 เสริมการฝึกแก่ข้าราชการตำรวจทุกคน เพื่อเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิตใจ มีการกำชับ กำกับดูแล อบรมให้ความรู้และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา 2.2.3 สร้างสำนึกส่วนรวม โดย จัดกิจกรรม “จิตอาสา” เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างข้าราชการตำรวจและประชาชนชุมชน หน่วยงานราชการและกลุ่มองค์กรใน

พื้นที่อย่างน้อยเดือนละครั้ง 3. นโยบายสำคัญภายใน ระยะ 1 ปี “เสริมสร้าง พัฒนาประสิทธิภาพ” คือ 3.1 การเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจ โดยดำเนินการปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เสพ รวมทั้งดำเนินมาตรการเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือทางภาษีของผู้กระทำผิด รวมทั้งเสริมการทำงานด้วยการป้องกัน ควบคุมไม่ให้มีแหล่งอบายมุขทุกชนิดในพื้นที่รับผิดชอบ 3.2 ปรับปรุงกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดผลในทางปฏิบัติ 3.3 พัฒนาทรัพยากรบุคลากรตำรวจทั้งระบบนโยบายสำคัญ (ระยะ 1 ปี) 4. นโยบายภายในระยะ 3 ปี “เดินหน้าอย่างมีทิศทาง” ซึ่งทางสถานีฯ ได้กำหนดเป็นแนวทางระยะยาวในการดำเนินการ

ประการที่สี่ จากการศึกษาพบว่า สถานีตำรวจเมืองภูธรพัตยาได้ใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เป็นกรอบแนวคิดในการบริหารจัดการปัญหาอาชญากรรมและการให้บริการกับประชาชน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen centered) คือ การปฏิบัติราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายหลักอย่างน้อย 7 ประการ คือ 1. การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน 2. การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ 3. การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ 4. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน 5. การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ 6. การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน 7. การประเมินผลการปฏิบัติราชการ

จากการนำ แนวคิด นโยบายต่าง ๆ และหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีบูรณาการและปรับใช้ ส่งผลให้จากระบบการจัดการอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัตยา มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลคือ การทำให้อาชญากรรมลดลงโดยใช้ทรัพยากรอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้วยเวลาอันรวดเร็ว ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นความสามารถและกระบวนทัศน์ในการจัดการองค์การของผู้บริหารชุดนี้ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากสามารถ นำแนวคิด หลักการ นโยบายต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์นำไปสู่ผลที่ต้องการ แต่เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว และความรู้เกี่ยวกับการจัดการองค์การได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้บริหารต้องทำความเข้าใจและศึกษาอยู่เสมอว่ากระบวนทัศน์อะไรที่ได้เปลี่ยนแปลงหรือกระบวนทัศน์ใดรอคอยอยู่ในเพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดการให้ เนื่องจากข้อสมมติฐานชุดใหม่ๆ เกี่ยวกับ คน งาน ลักษณะขององค์การสามารถขับเคลื่อนสังคมให้ดำเนินไปสู่วิธีการใหม่ ๆ หรือข้อสมมติใหม่ ๆ เกี่ยวกับสังคมที่กำลังขับเคลื่อนไปสู่โครงสร้างใหม่ตามบริบทแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอันเป็นเงื่อนไขบังคับที่มีอิทธิพลสำคัญต่อกระบวนทัศน์ในการบริหารจัดการด้วยเรื่องขององค์การเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันค่านิยมของปัจเจกบุคคลมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นคณะผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการปัญหาอาชญากรรมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายคือสังคมปลอดภัยเป็นสิ่งท้าทายและเป็นเรื่องที่ต้องทำการพัฒนาปรับปรุงอยู่ตลอดเวลาไม่สามารถหยุดนิ่งหรือพึงพอใจกับ

ผลสำเร็จในอดีตในทางตรงกันข้ามต้องคิดและพัฒนาอยู่ตลอดเวลาซึ่งถือเป็นภาระหน้าที่ของทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐคือ ทั้งระดับสถานีตำรวจและระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รัฐบาลภาคสังคมได้แก่ประชาชน และภาคธุรกิจ ทุกภาคส่วนต้องตระหนักและคิดร่วมกันในการปฏิบัติการ ร่วมรับผิดชอบที่จะทำให้สังคมเกิดความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดฝึกอบรมด้าน กฎหมาย จิตวิญญาณความเป็น ตำรวจ เทคนิคและทักษะในการทำงานด้านต่างๆ เช่นการต่อสู้ การป้องกันตัว การสื่อสาร การเจรจาต่อรอง การตรวจค้น เพื่อให้ตำรวจได้มีโอกาสฝึกฝนและมีความพร้อมในการทำงาน

1.2 สำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้บริหารระดับสูงต้องให้ความสำคัญกับการทำงานในระดับสถานีเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดและเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันและดูแลความปลอดภัยของประชาชน โดยการกระจายอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากรทางการบริหารให้เพียงพอต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

เมืองพัทยา

เมืองพัทยาต้องสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในทุกด้านทั้งในด้านกำลังใจ กำลังทรัพย์ กำลังคน เพื่อช่วยให้พื้นที่เมืองพัทยามีความปลอดภัย ทั้งนี้เมืองพัทยาคควรจัดสรรงบประมาณในการป้องกันปราบปรามและดูแลความปลอดภัยของประชาชนในเมืองพัทยามาถึงสถานีตำรวจโดยเสนอ บรรจุไว้เป็นกฎหมายว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ เมืองพัทยาจะต้องสนับสนุนงบประมาณแก่สถานีตำรวจเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการทำงานของตำรวจในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยไม่ต้องรอให้ทางสถานีตำรวจต้องทำเรื่องร้องขอเช่นในปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการต้องเน้นการทำงานเป็นทีมที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและการสื่อสารบนพื้นฐานของความเข้าใจ ไว้วางใจ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประชาชนและผู้ประกอบการ

1. ประชาชนและผู้ประกอบการควรร่วมมือและพัฒนาร่วมกันมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำงานของตำรวจเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม อีกทั้งควรปรับทัศนคติและมองตำรวจอย่างเป็นธรรม อย่าด่วนตัดสินคุณค่า เปิดโอกาสให้ตำรวจได้ทำหน้าที่ให้บริการและดูแลความปลอดภัยอย่างเต็มศักยภาพด้วยความเข้าใจ

2. ประชาชนและผู้ประกอบการต้องเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบและปกป้อง ดูแล ชีวิตและทรัพย์สินของตนเองให้มีความปลอดภัยก่อนร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น ๆ

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมเฉพาะสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา แต่เนื่องจากพื้นที่เมืองพัทยามีบริเวณกว้างจึงมีสถานีตำรวจในพื้นที่ถึงสองสถานี คือ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาและสถานีตำรวจภูธรเมืองบางละมุงและในอนาคตอันใกล้กำลังจะมีการเพิ่มสถานีตำรวจเพื่อดูแลประชาชนให้มีความทั่วถึง การศึกษาครั้งต่อไปจึงควรศึกษารูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจทั้งในเขตพื้นที่ของเมืองพัทยาและเมืองอื่น ๆ ที่มีลักษณะพิเศษเช่นเมืองพัทยา เพื่อนำมาเปรียบเทียบแนวทางการจัดการ อีกทั้งควรศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาศึกษา โดยทำการวิจัยเชิงปริมาณ มีกลุ่มประชากรเป็นประชาชนในเมืองพัทยา เพื่อนำผลการศึกษามา กำหนดแนวทางในการจัดการปัญหา อันจะนำไปสู่การได้ข้อสรุปรูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมของเมืองพัทยาที่เหมาะสมอย่างสมบูรณ์ ถูกต้อง สอดคล้องกับสภาพพื้นที่เมืองพัทยา

บรรณานุกรม

- กองบังคับการตำรวจทางหลวง. (ม.ป.ป.). *ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน*. วันที่ค้นข้อมูล 20 เมษายน 2554 .เข้าถึงได้ <http://www.highwaypolice.org/knowledges/file82012-02-07.pdf>
- กรมตำรวจ กองวิจัยและวางแผน. (2537). *ปัญหาอาชญากรรมอันเกิดจากรถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: สำนักงานแผนงานและงบประมาณ กองวิจัยและวางแผน.
- กระทรวงการต่างประเทศ (2545). *ความมั่นคงของมนุษย์*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการต่างประเทศ.
- การป้องกันอาชญากรรม. (2549). วันที่ค้นข้อมูล 25 เมษายน 2554 .เข้าถึงได้ <http://www.pet.police7.go.th>
- กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. (2553). *ปฏิรูปตำรวจ โปรดฟังอีกครั้ง* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัศมา ชายะพันธ์. (2548). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาเด็กตามโครงการส่งเสริมการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กประถมวัยในชุมชนด้อยโอกาส : กรณีศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์...มหาบัณฑิต, สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โกวิท วัฒนะ. (2547). *การปฏิรูปและพัฒนากระบวนการไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2551). *สังคมวิทยาอาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจิมจันทร์ ทองวิวัฒน์ และ ปิณรส มาลากุล ณ อยุธยา. (2531). *การทำงานเป็นทีม* กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาและเผยแพร่เอกสาร อุปกรณ์และเครื่องมือฝึกอบรม สำนักงานฝึกอบรม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชวลิต เกตุมงคลสิทธิ์. (2548). *การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการดูแลสิ่งแวดล้อม: ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนใน เขตราชบุรีบูรณะ จังหวัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชลอ น้อยเผ่า. (2544). *การจัดการภาวะเสี่ยงของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลมหาสารคาม เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชิดชัย วรรณสถิตย์. (2539). *ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับชุมชน ในการบริหารงานยุติธรรม*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขานิติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ชุตริรักษ์ ใจชื่น. (2549). “การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสร้างความมั่นคงของมนุษย์: ศึกษากรณีศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลบางนาลี่ จังหวัดสมุทรสงคราม. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- คณัฏ รัตนประเสริฐ. (2542). การมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2546). ทฤษฎีองค์กรรมัยใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แชนพอร์พรีนติ้ง.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). องค์การและการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2541). อาชญากรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พรทิพย์การพิมพ์.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2547). การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิค และกรณีตัวอย่าง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สิริลักษณ์การพิมพ์.
- นภาพร นัทยังษ์ถาวร. (2543). การรับรู้ความเสี่ยง และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคณานก่อนสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิวัต โชติวงศ์. (2544). เครื่องมือและแนวคิดทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: รอยัลเพรส แอนด์ แพลค.
- นันทพร โชติณูจิต. (2540). การพัฒนาองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในรูปแบบทีมข้ามสายงาน. ภาคนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2540). การจัดการองค์กร (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ปกรณ์ มณีปกรณ์. (2549). อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา. กรุงเทพฯ: โอ เอ็น จี การพิมพ์.
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. (2535). กรุงเทพฯ: ภูมิบัณฑิต.
- ประมวลกฎหมายอาญา. (2539). กรุงเทพฯ: นิติบรรณการ.
- ประเทือง ธนิยผล. (2538). อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แสงจันทร์การพิมพ์.
- ประเสริฐ เมฆมณี. (2524). ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บพิช.
- ประเสริฐ สุนทร. (2543). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกรณี กองบังคับการตำรวจนครบาล 6. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขากระบวนการยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2525). *การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร์.
- _____. (2526). *การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและมาตรการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2528). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท*. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2542). *การศึกษากระบวนการให้บริการสวัสดิการที่มุ่งสู่การพัฒนาสังคม ศึกษาเฉพาะกรณีการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดบริการสวัสดิการในสถานรับเลี้ยง*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และชัยวัฒน์ ธีระพันธุ์. (2546). *สื่อสารกับสังคมเครือข่าย. เอกสารประกอบการศึกษาหลักสูตร 3 “การสร้างเครือข่ายที่มีพลัง” สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา*. กรุงเทพฯ: สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาคม.
- พนม เรืองภู, (2544). *การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พนมกร สุวรรณรัต. (2541). *การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต, สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรพนิศา มุจลินท โมลี. (2548). *กระบวนการจัดการปัญหากับความเข้มแข็งของชุมชน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการศึกษานอกระบบ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547. (2554). วันที่ค้นข้อมูล 7 กันยายน 2554, เข้าถึงได้จาก <http://uttaradit.police.go.th/km19.html>
- พิมพ์วัลย์ ปรีดาสวัสดิ์. (2531). *การวิเคราะห์เครือข่ายสังคม. ใน เบณจา ยอดคำเนิน แอคคิถ์ (บรรณาธิการ). การวิจัยคุณภาพ เทคนิคการวิจัยภาคสนาม*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พุทธิพร สิงคเสถิต. (2530). *การวิเคราะห์ความเสี่ยง*. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- พลศรี ไม้ทอง. (2543). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนที่ได้รับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร.
- พัชรี วิรัตน์โยสินทร์. (2543). นโยบายการป้องกันอาชญากรรมแบบมีส่วนร่วมโดยชุมชนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกรณีศึกษาโครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม (กองปราบอาสา). วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัฒน์ บุญยรัตพันธุ์. (2527). การสร้างพลังชุมชนโครงการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- นิรมล พรหมนิล. (2549). การจัดองค์กรศูนย์บริการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดน จังหวัดมุกดาหาร. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการท่องเที่ยว, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. (2545). มาช่วยกัน “ทำใหม่” ให้ดีขึ้น. กรุงเทพฯ: หน่วยประชาสัมพันธ์สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน กรุงเทพมหานคร.
- ไพรัตน์ เฉเชะรินทร์. (2527). นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภณาการพิมพ์.
- มนัส ครุฑไชยยันต์. (2530). คำบรรยายหลักสูตรสารวัตรป้องกันและปราบปราม. กรุงเทพฯ: กรมตำรวจ.
- มัลลิกา ดันสอน. (2545). การจัดการยุคใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ธรรมมลการพิมพ์.
- ยศไกร วงษ์ดาวไทย. (2549). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2526). หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ: ไทย-อนุเคราะห์ไทย.
- วรเดช จันทรศร. (2522). สาเหตุของอาชญากรรม ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง. วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์, 19, 51-53.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2541). แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ.
- ศักดิ์ศรี บริบาลบรรพตเขตต์. (2533). ระบบความมั่นคงทางสังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2542). *การบริหารการตลาดยุคใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ศิรดา จรัสวุฒิยากร. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการรับรู้ความเสี่ยงกับความเครียดในการทำงาน กรณีศึกษาพนักงานฝ่ายช่างที่ทำงานเป็นกะของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2554). *โครงการประเมินประสิทธิภาพสถานีตำรวจและความพึงพอใจของประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: กองวิจัย สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

สุดสงวน สุธีสร. (2541). *อาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: สาขาสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุริชัย หวันแก้ว. (2543). *โลกาภิวัตน์กับทฤษฎีสังคมวิทยา*. ใน อารง สุทธาสาสน์ (บรรณาธิการ), *สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา*. หน้า 56-71. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถานีภูธรเมืองพัทยา. (2554). *แนะนำ สถานีภูธรเมืองพัทยาย่างเป็นทางการ*. วันที่ค้นข้อมูล 15 มิถุนายน 2554, เข้าถึงได้จาก <http://pattaya.chonburi.police.go.th/index.php?name=knowledge&file=readknowledge&id=6>

_____. (2554). *เอกสารบรรยายสรุปสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาคณะศึกษาดูงานเกี่ยวกับยาเสพติด หลักสูตรพนักงานสอบสวนคดียาเสพติดรุ่นที่ 7 วันที่ 8 มิถุนายน 2554*. ชลบุรี: สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา.

สมบูรณ์ โอปารกิจเจริญ. (2547). *การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลนคร เขตภาคกลาง*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมพร พวงประทุม. (2543). *การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สมุนไพรเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพของชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นภาคเหนือ : กรณีศึกษาชุมชนบ้านทุ่งยาว ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน*. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สนั่น วงศ์เพ็ชร. (2543). *ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในเขตอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สาวิตรี บุตรจารย์. (2540). *การสร้างทีมงานในสถาบันสารสนเทศ สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). *รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2540). *โครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมตำรวจ.
- โสฬส พิณจศักดิ์. (2526). *การยอมรับบทบาทของบุคลากรด้านอาชญาวิทยาในกองบัญชาการตำรวจนครบาล*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อมร วาณิชวิวัฒน์. (2544). *อาชญาวิทยาและงานยุติธรรมกับสังคมไทย*. ใน *เอกสารประกอบคำบรรยายโครงการสัมมนาสาขาสังคมวิทยา สาขามานุษยวิทยาและสาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม*, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 88. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถพล อนุสิทธิ์. (2542). *การประเมินผลโครงการอาสาสมัครร่วมปฏิบัติงาน ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางพลี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา นโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อารี เพชรผุด. (2536). *สภาพการทำงานและองค์ประกอบด้านบุคคล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
- อุทัย ยานสกุล (2545). *การทำงานเป็นทีม ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัท เอ็กเซล โลจิสติกส์ จำกัด สาขาเนสเล่ท์*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา
- อัมณพ ชูบำรุง. (2532). *อาชญาวิทยาและอาชญากรรม*. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2545). *คู่มือประชาชน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมตำรวจ.
- Athearn, J. L. (1981). *Risk and Insurance*. Minnesota: West Publishing Company,
- Beccaria, C. (1963). *On Crime and Punishment Indianapolis*. IN: Bobbs-Merrill.

- Beck, W., van der Maesen, L., & Walker, A., (1997). *The Social Quality of Europe*. The Hague: Kluwer International.
- Bonger, W.A. (1969). *An Introduction of Criminology*. London: Meduen and Co.
- Clinard, & Quinicy, R. (1970). *The Social Reality of Crime*. Boston: Little Brown and Company.
- Gans, H. (1962). *The Urban Villagers*. New York: Macmilan.
- Gardner, N. (1974). *Group Leadership*. Washington D.C.: National-Training and Development Service Press.
- Greene, M. R. (1977). *Risk and Insurance*. Ohio: South Western.
- Hornby, A. S. (1979). *Oxford Advanced Learner's Dictionary*. London: Oxford University Press
- Jacobs, J. (1961). *The Death and Life of Great American Cities*. New York: Random House.
- Johnson. (1978). *Crime Correction and Society*. Homewood; Illinois: The Dorsey.
- Olsen, M. E. (1968). *The Process of Social Organization*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Reckless, W. C. (1967). *The Crime Problem*. New York: Appleton Century Crofts.
- Roumasset, J. A. *Risk, Uncertainty and Agricultural Development*. New York:
- Sutherland, E. H., & Cressey, D. R. (1966). *Principles of Criminology*. New York: J.B. Lippincott Company.
- Vetter, & Silverman. (1986). *Criminology and Crime*. New York: Harper & Row.
- Walker, A., (1998). The amsterdam declaration on the social quality of Europe. *European Journal of Social Work*.
- Wilson, O. W., & McLaren. (1973). *Police Administration*. New York: Mc Graw Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แนวคำถามประกอบการสัมภาษณ์

แนวคำถามประกอบการสัมภาษณ์

ทีมผู้บริหารสถานีตำรวจเมืองพัทยา

1. กระบวนการจัดการของสถานีฯ มีอะไรบ้าง
2. เทคนิคการทำงานเป็นอย่างไร
3. การสร้างเครือข่ายเพื่อการจัดการปัญหาอาชญากรรมเป็นอย่างไรบ้าง
4. การทำงานเป็นทีมมีลักษณะอย่างไร
3. แนวทางการจัดการปัญหาอาชญากรรม และปัญหาอุปสรรค จุดแข็ง จุดอ่อนเป็นอย่างไร
4. รูปแบบการจัดการปัญหาอาชญากรรมควรเป็นอย่างไร

ตัวแทนชุมชน

1. เปรียบการจัดการปัญหาอาชญากรรมจากอดีตถึงปัจจุบัน
2. บทบาทของชุมชนในการจัดการปัญหาอาชญากรรมเป็นอย่างไร
3. ผลที่ได้รับจากการจัดการปัญหาอาชญากรรมเป็นอย่างไร

ภาคผนวก ข

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ 57 /2553

เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ

ตามที่คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 2/2551 เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2551 ได้มีมติเห็นชอบกำหนดลักษณะงานสำหรับบริหารงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็น 4 กลุ่มงาน ได้แก่ งานด้านบริหาร งานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม งานด้านกฎหมาย และสอบสวน และงานด้านความมั่นคงและกิจการพิเศษ โดยยุบงานด้านสืบสวนปราบปราม ไปรวมกับงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรมนั้น ต่อมาคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2552 และครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2552 ได้มีมติอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงการกำหนดตำแหน่งในงานด้านสืบสวนปราบปรามของสถานีตำรวจเป็นงานด้านป้องกันปราบปรามและงานด้านสืบสวน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับลักษณะงานในความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานในสถานีตำรวจเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ของทางราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจให้สอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะงาน ดังต่อไปนี้

1. ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 655/2550 ลงวันที่ 17 ตุลาคม 2550 เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของสถานีตำรวจ และหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 656/2550 ลงวันที่ 17 ตุลาคม 2550 เรื่อง การเรียกชื่อ หน้าที่ และคำย่อของตำแหน่งในสถานีตำรวจ โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้

2. โครงสร้างสถานีตำรวจ และการเรียกชื่อ หน้าที่และคำย่อของตำแหน่งในสถานีตำรวจ

2.1 โครงสร้างสถานีตำรวจ มีดังนี้

2.1.1 สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่ง ผู้กำกับการ การเรียกชื่อตำแหน่งปรากฏตามโครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2

2.1.2 สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่ง สารวัตรใหญ่ การเรียกชื่อตำแหน่งปรากฏตามโครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ 3 และรูปแบบที่ 4

2.1.3 สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่ง สารวัตร การเรียกชื่อตำแหน่งปรากฏตามโครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ 5 และรูปแบบที่ 6

(รายละเอียดปรากฏตาม ผานวท ก.)

/ 2.2 การเรียก...

2.2 การเรียกชื่อ หน้าที่และคำย่อของตำแหน่งในสถานีตำรวจ
(รายละเอียดปรากฏตาม หมวด ข.)

3. ลักษณะงานในสถานีตำรวจ

ให้แก่งานในสถานีตำรวจนครบาลและสถานีตำรวจภูธรออกเป็น 5 งาน กับ
1 หน่วยปฏิบัติการ คือ งานอำนวยการ งานป้องกันปราบปราม งานจราจร งานสืบสวน
งานสอบสวน และหน่วยปฏิบัติการพิเศษ

4. กำหนดหัวหน้างานในสถานีตำรวจ ดังนี้

4.1 สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่ง ผู้กำกับการ ตาม
โครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ 1 กำหนดให้

4.1.1 รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยการ และ
งานป้องกันปราบปราม

4.1.2 รองผู้กำกับการจราจร เป็นหัวหน้างานจราจร

4.1.3 รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน เป็นหัวหน้างานสืบสวน และงานสอบสวน

4.1.4 ผู้บังคับกองร้อย (สบ 2) หรือ ผู้บังคับหมวด (สบ 1) เป็นหัวหน้า
หน่วยปฏิบัติการพิเศษ

4.2 สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่งผู้กำกับการ ตาม
โครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ 2 กำหนดให้

4.2.1 รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยการ
งานป้องกันปราบปราม และงานจราจร

4.2.2 รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน เป็นหัวหน้างานสืบสวน และงานสอบสวน

4.2.3 ผู้บังคับกองร้อย (สบ 2) หรือ ผู้บังคับหมวด (สบ 1) เป็นหัวหน้า
หน่วยปฏิบัติการพิเศษ

4.3 สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่ง สารวัตรใหญ่ ตาม
โครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ 3 กำหนดให้

4.3.1 สารวัตรป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยการ และงาน
ป้องกันปราบปราม

4.3.2 สารวัตรจราจร เป็นหัวหน้างานจราจร

4.3.3 สารวัตรสืบสวน เป็นหัวหน้างานสืบสวน

4.3.4 พนักงานสอบสวน (สบ 3) ที่อาวุโสสูงสุด หรือที่หัวหน้าสถานีตำรวจ
มอบหมายเป็นหัวหน้างานสอบสวน

4.3.5 ผู้บังคับหมวด (สบ 1) เป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการพิเศษ

4.4 สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่ง สารวัตรใหญ่ ตาม
โครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ 4 กำหนดให้

/ 4.4.1 สารวัตร...

4.4.1 สารวัตรป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยการ งานป้องกัน
ปราบปราม และงานจราจร

4.4.2 สารวัตรสืบสวน เป็นหัวหน้างานสืบสวน

4.4.3 พนักงานสอบสวน (สบ 3) ที่อาวุโสสูงสุด หรือที่หัวหน้าสถานีตำรวจ
มอบหมายเป็นหัวหน้างานสอบสวน

4.4.4 ผู้บังคับหมวด (สบ 1) เป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการพิเศษ

4.5 สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่ง สารวัตร ตาม
โครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ 5 กำหนดให้

4.5.1 รองสารวัตรป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยการ และงาน
ป้องกันปราบปราม

4.5.2 รองสารวัตรสืบสวน เป็นหัวหน้างานสืบสวน

4.5.3 รองสารวัตรจราจร เป็นหัวหน้างานจราจร

4.5.4 พนักงานสอบสวน (สบ 2) ที่อาวุโสสูงสุด หรือที่หัวหน้าสถานีตำรวจ
มอบหมายเป็นหัวหน้างานสอบสวน

4.5.5 ผู้บังคับหมวด (สบ 1) เป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการพิเศษ

4.6 สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่ง สารวัตร ตาม
โครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ 6 กำหนดให้

4.6.1 รองสารวัตรป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยการ งาน
ป้องกันปราบปราม และงานจราจร

4.6.2 รองสารวัตรสืบสวน เป็นหัวหน้างานสืบสวน

4.6.3 พนักงานสอบสวน (สบ 2) ที่อาวุโสสูงสุด หรือที่หัวหน้าสถานีตำรวจ
มอบหมายเป็นหัวหน้างานสอบสวน

4.6.4 ผู้บังคับหมวด (สบ 1) เป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการพิเศษ

4.7 กรณีที่มีข้าราชการตำรวจระดับสูงสุดของผู้ปฏิบัติงานของแต่ละงานหลายคน
ให้หัวหน้าสถานีตำรวจเป็นผู้มอบหมายให้ข้าราชการตำรวจระดับสูงสุดของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน
ปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม ตามสถานการณ์หรือสภาพพื้นที่แล้วแต่กรณี และให้อยู่ภายใต้
การควบคุม กำกับดูแล ปกครองบังคับบัญชาของหัวหน้างาน

5. หน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ มีดังนี้

5.1 หัวหน้าสถานีตำรวจ มีหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผน อำนวยการ
สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล ปกครองบังคับบัญชา ตรวจสอบติดตาม และประเมินผล ตลอดจน
การฝึกอบรม โดยปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่น
อันเกี่ยวกับความผิดในคดีอาญา ภายในเขตอำนาจความรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง

/ รวมทั้ง...

รวมทั้งความรับผิดชอบในด้านการงานและการปกครองบังคับบัญชาโดยตรงลงไปจากผู้บังคับบัญชา
ในระดับกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 หรือตำรวจภูธรจังหวัด เพื่อพัฒนาการบริหาร
การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อย รักษาความปลอดภัยในชีวิต
และทรัพย์สิน บริการทางสังคม ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ งานกิจการพิเศษ งานความมั่นคง และ
งานอื่น ๆ ดังนี้

5.1.1 ทำหน้าที่หัวหน้าผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ ดังนี้

5.1.1.1 กำหนดนโยบายการปฏิบัติงาน

5.1.1.2 วางแผนการปฏิบัติงาน

5.1.1.3 พิจารณามอบหมายงาน โดยให้มีอำนาจมอบหมายให้
ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานในหน้าที่อื่นนอกเหนือจากหน้าที่การงานประจำได้ตามความเหมาะสม

5.1.1.4 พิจารณากวีนิจฉัยสั่งการในงานที่มีปัญหา

5.1.1.5 ควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ
ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติ และระเบียบวินัย

5.1.1.6 กำหนดมาตรการในการประสานงานและควบคุม กำกับ
ดูแล ให้มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดจริงจังระหว่างงานต่าง ๆ ในสถานีตำรวจและกับ
หน่วยงานอื่น

5.1.1.7 ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน
ของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจ

5.1.1.8 ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ
ในสถานีตำรวจ

5.1.1.9 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น

5.1.1.10 จัดการฝึกอบรมให้กับข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจ
เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ระเบียบวินัยเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ โดยการ
จัดการฝึกอบรมเองหรือขอรับการสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

5.1.1.11 เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่ได้รับกรมแต่งตั้ง

5.1.1.12 ร่วมประชุมกับหน่วยงานอื่นในงานที่เกี่ยวข้อง

5.1.1.13 แก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ

5.1.1.14 ตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่

5.1.2 ทำหน้าที่หัวหน้าพนักงานสอบสวน โดยปฏิบัติตามที่กฎหมาย
ระเบียบ คำสั่ง หรือข้อบังคับกำหนด

5.1.3 ปฏิบัติงานตามที่กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือข้อบังคับ กำหนดให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของหัวหน้าสถานีตำรวจโดยเฉพาะ

5.1.4 วางแผน ปฏิบัติและควบคุมการจัดกำลังในการถวายความปลอดภัย
แด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ที่เสด็จพระราชดำเนินเข้ามาในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.1.5 วางแผน ปฏิบัติและควบคุมการจัดกำลังในการควบคุมความสงบ
เรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.1.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน ตามข้อ 5.1.1 - 5.1.5

5.1.7 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.2 หัวหน้างานอำนวยการ มีหน้าที่ดังนี้ เป็นหัวหน้าผู้ปฏิบัติงานอำนวยการ
รับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผน สั่งการ ควบคุม กำกับดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลงาน
ที่เกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานของสถานีตำรวจ งานการบริหารบุคลากร การศึกษา
การฝึกอบรม งานวิชาการ สวัสดิการ การพัฒนา การบริหารจัดการ งานประมาณ การเงิน การพัสดุ
การประชาสัมพันธ์และสรรหาฯ การส่งกำลังบำรุง รวมทั้งลักษณะงานที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบ
เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานในสถานีตำรวจ โดยจำแนกออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

5.2.1 งานนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนแม่บท แผนปฏิบัติการ แผนประจำปี
และแผนการปฏิบัติการประจำปีของสถานีตำรวจ

5.2.2 งานธุรการและสารบรรณทั่วไปของสถานีตำรวจ

5.2.3 งานกำลังพล รวมทั้งงานพัฒนาข้าราชการตำรวจและครอบครัวให้มีความ
พร้อมทั้งด้านกำลัง ความคิด และจิตใจ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.4 งานการศึกษา ฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน ตลอดจนงานเผยแพร่ความรู้

5.2.5 งานสวัสดิการ

5.2.6 งานพัฒนาองค์กร และพัฒนาระบบการบริหารจัดการต่าง ๆ

5.2.7 งานงบประมาณการเงิน งานพัสดุ พลาธิการและสรรหาฯ

5.2.8 งานการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ

5.2.9 งานจัดการเรื่องเงินสินบน เงินรางวัล และเงินค่าตอบแทน

5.2.10 งานการจัดหาอาหารเลี้ยงดูผู้ต้องหา

5.2.11 งานทะเบียนคนต่างด้าวและงานการขออนุญาตต่าง ๆ

5.2.12 งานการประชาสัมพันธ์

5.2.13 งานตรวจสอบติดตามประเมินผล วิจัยและพัฒนาการปฏิบัติงาน
นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ

5.2.14 งานดูแลห้องประชุมและจัดการประชุม

5.2.15 งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทั้งใน
ด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย

5.2.16 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมาย
ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไปเสียยกต่อหน้าที่การงานประจำ

/ 5.2.17 งานอื่น...

5.2.17 งานอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของงานใดในสถานีดำรวจ ให้เป็นหน้าที่ของงานอำนวยการ

5.2.18 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานอำนวยการ

5.2.19 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.3 ผู้ปฏิบัติงานอำนวยการ

5.3.1 สารวัตรตรวจการหรือสารวัตรอำนวยการ มีหน้าที่ดังนี้

5.3.1.1 ตามคุณสมบัติที่สอบ ให้สำเร็จการศึกษา แผนกใด ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาในงานอำนวยการ

5.3.1.2 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำและต้องรีบรายงานให้หัวหน้างานอำนวยการทราบในทันที

5.3.1.3 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานอำนวยการ

5.3.1.4 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.3.2 รองสารวัตรตรวจการ มีหน้าที่ดังนี้

5.3.2.1 ปฏิบัติงานตามข้อ 5.2.2 - 5.2.15 และ 5.3.1.1

5.3.2.2 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำและต้องรีบรายงานให้หัวหน้างานอำนวยการ หรือสารวัตรตรวจการหรือสารวัตรอำนวยการทราบในทันที

5.3.2.3 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานอำนวยการ

5.3.2.4 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.3.3 ผู้บังคับหมู่ อำนวยการ มีหน้าที่ดังนี้

5.3.3.1 งานตรวจการและสารบรรณทั่วไปของสถานีดำรวจ

5.3.3.2 งานกำลังพล ของสถานีดำรวจ

5.3.3.3 งานสวัสดิการ

5.3.3.4 งานการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ

5.3.3.5 งานทะเบียนคนต่างด้าวและงานการขออนุญาตต่าง ๆ

5.3.3.6 งานการประชาสัมพันธ์

5.3.3.7 งานดูแลห้องประชุมและจัดการประชุม

5.3.3.8 งานงบประมาณ การเงิน พัสดุ พลาธิการและสรรพากร

5.3.3.9 งานจัดการเรื่องเงินสินบน เงินรางวัล และเงินค่าตอบแทน

5.3.3.10 งานการจัดหาอาหารเลี้ยงผู้ต้องหา

/ 5.3.3.11 งานปฏิบัติ...

5.3.3.11 งานปฏิบัติหน้าที่พลขับ หรืองานนำสาร

5.3.3.12 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสำนักงาน

5.3.3.13 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.4 ทั้วหน้าที่ปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม มีหน้าที่ดังนี้

เป็นหัวหน้าผู้ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามรับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผน
สำนักงาน สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล ตลอดจน ปฏิบัติงาน
ในด้านการป้องกันอาชญากรรมและรักษาความสงบเรียบร้อย งานปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งเป็น
การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญาทุกฉบับ งานคณะกรรมการ
ตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ
รวมทั้งงานที่มีลักษณะเกี่ยวข้อ หรือเป็นส่วนประกอบของงานนี้ ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ
เพื่อมิให้เกิดอาชญากรรมขึ้น โดยจำแนกออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

5.4.1 งานการข่าว

5.4.2 งานจัดทำแผนที่ ระบบข้อมูลอาชญากรรม รวมทั้งการจัดทำระบบ
ข้อมูล เป็นหมวกที่อาจเกิดอาชญากรรม และระบบข้อมูลทางสังคม ที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกัน
ระงับ ปราบปรามอาชญากรรม

5.4.3 งานควบคุมผู้ต้องหาและผู้ถูกกักขัง

5.4.4 งานควบคุมศูนย์วิทยุหรือการรับ - ส่งวิทยุของสถานีตำรวจ

5.4.5 งานจัดตั้งจุดรับแจ้งเหตุ จุดตรวจ จุดสกัด และกำหนดมาตรการ
ต่าง ๆ ในการป้องกันและปราบปรามมิให้อาชญากรรมเกิดขึ้น

5.4.6 งานจัดสายตรวจทุกประเภท

5.4.7 งานควบคุมแหล่งอบายมุข และกาจัดระเบียบสังคม

5.4.8 งานปราบปรามการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาและ
พระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญาทุกฉบับ

5.4.9 งานปราบปรามผู้มีอิทธิพลและมีอปีนรับจ้าง

5.4.10 งานพิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี

5.4.11 งานปราบปรามผู้มีอิทธิพลเกี่ยวกับนอกราชการนั้น สถานบริการ
และแหล่งอบายมุข

5.4.12 งานปราบปรามผู้มีอิทธิพลในการฮั้วประมูล และขัดขวางการเสนอ
แข่งขันราคาในการประมูลงานของทางราชการ

5.4.13 งานปราบปรามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับ ตรวจค้นสถานที่
เกิดเหตุ หรือบุคคล

/ 5.4.14 งานตาม...

5.4.14 งานตามกฎหมายว่าด้วยการจำหน่ายสุรา สถานบริการ โรงแรม
ภาพยนตร์ โรงรับจำนำ อารูฮิปิน การพนัน การขายทอดตลาดและค้าของเก่า การเรียไร กิจการ
เทปและวัสดุโทรทัศน์ รวมทั้งงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้

5.4.15 งานฝึกอบรมประชาชน อาสาสมัคร เด็ก เยาวชน นักเรียน นิสิต
นักศึกษา พนักงานรักษาความปลอดภัย ลูกเสือชาวบ้าน สมาชิกรไทยอาสาป้องกันชาติ ฯลฯ
ที่เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและรักษาความปลอดภัยเพื่อช่วยเหลือกิจการตำรวจ

5.4.16 งานคณะกรรมการการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ
(กต.จร.) ระดับสถานีตำรวจ

5.4.17 งานประชาสัมพันธ์ ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เพื่อแสวงหาความ
ร่วมมือ จากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรม
ในชุมชนและทุกภาคส่วนของสังคมในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.4.18 งานพัฒนากำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี เพื่อให้
ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

5.4.19 งานระดมงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันปราบปราม

5.4.20 ตรวจสอบติดตามและประเมินผล วิจัยและพัฒนาการปฏิบัติงาน
ในขอบเขตยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

5.4.21 กรณีที่มีการกระทำความผิด ให้พิจารณาสั่งการให้ผู้ปฏิบัติงาน
ป้องกันปราบปรามดำเนินการจับกุมหรือดำเนินการจับกุมด้วยตนเอง

5.4.22 งานการจัดกำลังร่วมในการถวายความปลอดภัยแด่องค์
พระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ที่เสด็จพระราชดำเนินเข้ามาในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.4.23 งานการจัดกำลังร่วมในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมี
เหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.4.24 งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทั้งใน
ด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย

5.4.25 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมาย
ให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ก็ยังไม่เสียหลักต่อหน้าที่ที่ทรงประจำ

5.4.26 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปราม

5.4.27 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.5 ผู้ปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม

5.5.1 สารวัตรป้องกันปราบปราม มีหน้าที่ดังนี้

5.5.1.1 ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจน
ปรับปรุง แก้ไข การปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชาในงานป้องกันปราบปราม

/ 5.5.1.2 การปฏิบัติ...

5.5.1.2 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำและต้องรับรายงานให้หัวหน้างานป้องกันปราบปรามทราบในทันที

5.5.1.3 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันปราบปราม

5.5.1.4 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.5.2 รองสารวัตรป้องกันปราบปราม มีหน้าที่ดังนี้

5.5.2.1 ปฏิบัติงานตามที่หัวหน้างานป้องกันปราบปรามหรือสารวัตรป้องกันปราบปรามมอบหมาย

5.5.2.2 ปฏิบัติงานตามข้อ 5.4.1 - 5.4.23 และ 5.5.1.1

5.5.2.3 กรณีมีการกระทำผิดให้ดำเนินการจับกุม โดยพิจารณาใช้กำลังตำรวจตามความเหมาะสม แล้วรายงานหัวหน้างานป้องกันปราบปรามหรือสารวัตรป้องกันปราบปรามทราบ

5.5.2.4 ปฏิบัติหน้าที่นายร้อยตำรวจเวร

5.5.2.5 ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสายตรวจ

5.5.2.6 ขณะปฏิบัติหน้าที่นายร้อยตำรวจเวร และหัวหน้าสายตรวจในคราวเดียวกัน ให้ปฏิบัติหน้าที่ในด้านป้องกันเป็นหลัก ส่วนการปฏิบัติหน้าที่ในด้านระงับปราบปราม ให้เป็นไปตามแผน ที่กำหนดไว้หรือตามความเหมาะสม

5.5.2.7 ควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย

5.5.2.8 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำและต้องรับรายงานให้หัวหน้างานป้องกันปราบปรามหรือสารวัตรป้องกันปราบปรามทราบในทันที

5.5.2.9 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันปราบปราม

5.5.2.10 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.5.3 ผู้บังคับหมู่ ป้องกันปราบปราม

5.5.3.1 ทำหน้าที่ธุรการ มีหน้าที่ดังนี้

5.5.3.1.1 งานรับ - ส่ง และการเสนอหนังสือ

5.5.3.1.2 งานร่างโต้ตอบที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน

ปราบปราม

5.5.3.1.3 งานเก็บรักษา คัม และทำสำเนาเอกสาร

5.5.3.1.4 งานจัดเก็บและรวบรวมสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

กับงานป้องกันปราบปราม

/ 5.5.3.1.5 ปฏิบัติ...

5.5.3.1.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน

ปราบปราม

5.5.3.1.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.5.3.2 ทำหน้าที่ปฏิบัติการป้องกันปราบปราม มีหน้าที่ดังนี้

5.5.3.2.1 เก็บรวบรวมสถิติข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกัน

และปราบปรามตาม que ผู้บังคับบัญชามอบหมายและสั่งการ เกี่ยวกับสถิติอาญาทุกประเภทและสถิติ ความพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญาทุกฉบับ โดยให้เก็บและรายงานตามที่สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติกำหนด

5.5.3.2.2 ป้องกันเหตุ โดยการตรวจตราทั่วไป หากต้อง

ใช้กำลังตำรวจไปทำการระงับ ปราบปรามเมื่อพบเหตุที่ต้องระงับ ปราบปรามต้องดำเนินการด้วย ตนเองหรือแจ้งหรือสั่งให้ใช้กำลังตำรวจตามความเหมาะสมหรือตามแผนที่กำหนดไว้

5.5.3.2.3 จับกุมเมื่อพบการกระทำผิดหรือได้รับ

คำสั่งจากผู้บังคับบัญชา

5.5.3.2.4 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์

พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ที่เสด็จพระราชดำเนินเข้ามาในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.5.3.2.5 ควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษ

ต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.5.3.2.6 ปฏิบัติหน้าที่สืบเวรประจำสถานีตำรวจ

ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของ ขามสถานีตำรวจ ประชาสัมพันธ์ ควบคุมผู้ต้องหา ทิมพี่ลายนิ้วมือ

5.5.3.2.7 ปฏิบัติหน้าที่ขามสถานีตำรวจ รักษาการ

รักษาความสงบเรียบร้อย ความสะอาด พัสตุดของหลวง สิ่งของที่ยึดมาประกอบคดี ตลอดจน ช่วยเหลือควบคุมดูแลผู้ต้องหาและผู้ต้องขัง

5.5.3.2.8 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน

ปราบปราม

5.5.3.2.9 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.5.3.3 ทำหน้าที่คุมผู้ต้องหาบนสถานี มีหน้าที่ดังนี้

5.5.3.3.1 ควบคุมดูแลผู้ต้องหา ผู้ถูกกักขัง และผู้ถูก

จำขัง โดยจะต้องรายงานให้นายร้อยตำรวจเวรทราบ

5.5.3.3.2 การเยี่ยมผู้ถูกควบคุม โดยจัดให้ผู้มาเยี่ยม

เยี่ยมผู้ถูกควบคุมได้ตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น รวมทั้งตรวจตราดูแลสิ่งของและอาหาร ที่มีผู้นำมาเยี่ยมผู้ถูกควบคุม เพื่อป้องกันไม่ให้มีสิ่งของต้องห้าม เล็ดลอดเข้าไปถึงผู้ถูกควบคุม ในห้องควบคุมได้

5.5.3.3.3 ดำเนินการเรื่องการให้อาหารผู้ถูกควบคุม
ตรวจตรา ดูแลอาหารที่ทางภารจัดเลี้ยงไม่ให้มีสิ่งของต้องห้าม ปะปนเข้าไปในอาหาร และเลี้ยง
อาหารตามเวลาที่กำหนดเท่านั้น

5.5.3.3.4 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์
พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในที่ที่ของสถานีตำรวจ

5.5.3.3.5 ควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษ
ต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.5.3.3.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน
ปราบปราม

5.5.3.3.7 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.5.3.4 ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่ดังนี้

5.5.3.4.1 สอบถามและให้คำแนะนำประชาชนผู้มาติดต่อ

5.5.3.4.2 รับโทรศัพท์ ถ้าเป็นการแจ้งข่าวเกี่ยวกับคดี

ให้รับแจ้งให้หน่วยร้อยตำรวจเวรรีบสาย

5.5.3.4.3 ดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องต่าง ๆ

5.5.3.4.4 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์

พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในที่ที่ของสถานีตำรวจ

5.5.3.4.5 ควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษ

ต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.5.3.4.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน

ปราบปราม

5.5.3.4.7 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.5.3.5 ทำหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือ มีหน้าที่ดังนี้

5.5.3.5.1 พิมพ์ลายนิ้วมือบุคคลที่ขอตรวจสอบประวัติ

5.5.3.5.2 พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา และพิมพ์ลายนิ้วมือ

ศพอันเกิดจากการตายโดยผิดธรรมชาติ

5.5.3.5.3 พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องสงสัย

5.5.3.5.4 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์

พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในที่ที่ของสถานีตำรวจ

5.5.3.5.5 ควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษ

ต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.5.3.5.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน

ปราบปราม

5.5.3.5.7 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.5.3.6 ทำหน้าที่...

5.5.3.6 ทำหน้าที่เสมือนประจำวันธุรการ มีหน้าที่ดังนี้

5.5.3.6.1 ลงบันทึกประจำวันการปฏิบัติงานของสถานี
ตำรวจในส่วนที่มีได้กำหนดให้ลงบันทึกในสมุดประจำวันคดี

5.5.3.6.2 ลงบันทึกการนำตัวผู้ต้องหาออกนอกห้อง
ควบคุม ซึ่งพนักงานสอบสวนเป็นผู้สั่งการ โดยให้ผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องหา ผู้รับตัวผู้ต้องหา
จดบันทึก ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

5.5.3.6.3 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์
พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.5.3.6.4 ควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษ
ต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.5.3.6.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน
ปราบปราม

5.5.3.6.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.5.3.7 ทำหน้าที่พนักงานวิทยุ มีหน้าที่ดังนี้

5.5.3.7.1 รับ - ส่งวิทยุ ระหว่างสถานีตำรวจกับหน่วยงาน
อื่นที่เกี่ยวข้องและผู้ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ของสถานีตำรวจ

5.5.3.7.2 ดูแลรักษาเครื่องรับส่งวิทยุและวัสดุอุปกรณ์
ที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นผู้ดูแลรักษาเบื้องต้น ตลอดจนตรวจสอบให้เครื่องรับส่งวิทยุและอุปกรณ์ที่
เกี่ยวข้องใช้การได้เสมอ เมื่อเกิดการชำรุดเสียหายให้รีบรายงานผู้บังคับบัญชาเพื่อแก้ไขทันที

5.5.3.7.3 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์
พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.5.3.7.4 ควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษ
ต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.5.3.7.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน
ปราบปราม

5.5.3.7.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.6 หัวหน้างานจราจร มีหน้าที่ดังนี้

เป็นหัวหน้าผู้ปฏิบัติงานจราจร รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านจราจร
วางแผน อำนวยการ สั่งการ ควบคุม ดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลงานด้านการควบคุม
จราจร จัดการ และบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการจราจร รวมทั้งงานจราจรตามโครงการ
พระราชดำริ และงานที่มีลักษณะเกี่ยวข้อง หรือเป็นส่วนประกอบของงานนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิด
ปัญหาด้านการจราจรในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ ตลอดจนพื้นที่ที่มีการจราจรต่อเนื่องกัน
โดยจำแนกออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

5.6.1 งานควบคุม ดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไข การปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาในงานจราจร

5.6.2 งานวางแผนจัดและควบคุมการจราจร ตลอดจนจัดทำแผนที่จราจร ของพื้นที่รับผิดชอบ และของพื้นที่ที่มีการจราจรต่อเนื่องกัน

5.6.3 งานศึกษาเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลเกี่ยวกับการจราจร และนำวิทยากร ต่าง ๆ มาใช้ในงานจราจร

5.6.4 งานให้ความรู้และการศึกษาอบรมแก่ข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติ หน้าที่จราจร

5.6.5 งานสอดส่อง ตรวจสอบ แนะนำ ให้ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับเกี่ยวกับการจราจร

5.6.6 งานเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร หรือข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการ จัดและการควบคุมจราจร

5.6.7 งานการส่งข้อมูลข่าวสาร หรือข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการ บิองกันปราบปราม และส่งให้งานป้องกันปราบปราม

5.6.8 เมื่อได้รับคำสั่งไม่ว่าจะเป็นคำสั่งโดยจับพลันทันที หรือตามแผน ที่ ผู้บังคับบัญชากำหนดให้ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดในการเค้าระจับ ปราบปราม จับกุม สก๊ตจับ ก็ให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

5.6.9 กรณีมีการกระทำผิดความผิดให้พิจารณาสั่งการให้ผู้ปฏิบัติงานจราจร ดำเนินการจับกุมหรือดำเนินการจับกุมด้วยตนเอง

5.6.10 ปฏิบัติหน้าที่ที่ถวายความปลอดภัยต่อองค์พระมหากษัตริย์และ พระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในที่นที่ของสมณัติตำรวจ

5.6.11 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบ เรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.6.12 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.6.13 งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทั้งใน ด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย

5.6.14 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำ

5.6.15 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานจราจร

5.6.16 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.7 ผู้ปฏิบัติงานจราจร

5.7.1 สารวัตรจราจร มีหน้าที่ดังนี้

5.7.1.1 ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจน ปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาในงานจราจร

5.7.1.2 จัดและควบคุมการจราจร

5.7.1.3 ศึกษาเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลเกี่ยวกับการจราจร และนำ
วิทยากรต่าง ๆ มาใช้ในงานจราจร

5.7.1.4 ให้ความรู้และการศึกษาอบรมแก่ข้าราชการตำรวจ

5.7.1.5 สอดส่อง ตรวจสอบ แนะนำ ให้ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน
ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับเกี่ยวกับการจราจร

5.7.1.6 ฝากกล่าวตักเตือนก่อนออกใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร หรือ
ออกใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร หรือจับกุมผู้ละเมิดกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับเกี่ยวกับการจราจร

5.7.1.7 จัดการเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุจราจร

5.7.1.8 เก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร หรือข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์
ต่อการป้องกันปราบปราม และส่งให้ฝ่ายป้องกันปราบปราม

5.7.1.9 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์
และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.7.1.10 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปรามในการควบคุม
ความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.7.1.11 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการ
ตรวจค้นจับกุม

5.7.1.12 เมื่อได้รับคำสั่งไม่ว่าจะเป็นคำสั่งโดยฉันทลักษณ์ทันที หรือ
ตามแผน ที่ผู้บังคับบัญชากำหนดให้ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดในการเข้าระงับ ปราบปราม สกัดจับ
ก็ให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

5.7.1.13 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจ
มอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อ
หน้าที่การงานประจำและต้องรับรายงานให้หัวหน้างานจราจรทราบในทันที

5.7.1.14 งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจ ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย

5.7.1.15 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจราจร

5.7.1.16 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.7.2 รองสารวัตรจราจร มีหน้าที่ดังนี้

5.7.2.1 ปฏิบัติงานตามข้อ 5.7.1.1 - 5.7.1.12

5.7.2.2 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจ
มอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อ
หน้าที่การงานประจำและต้องรับรายงานให้หัวหน้างานจราจรหรือสารวัตรจราจรทราบในทันที

5.7.2.3 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจราจร

5.7.2.4 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

/ 5.7.3 ผู้บังคับหมู่...

5.7.3 ผู้บังคับหมู่ จวจร

5.7.3.1 ทำหน้าที่ธุรการ มีหน้าที่ดังนี้

5.7.3.1.1 งานธุรการทั่วไปของงานจวจร

5.7.3.1.2 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์

พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.7.3.1.3 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม

ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดขบวนตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.7.3.1.4 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม

เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.7.3.1.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานจวจร

5.7.3.1.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.7.3.2 ทำหน้าที่จวจร มีหน้าที่ดังนี้

5.7.3.2.1 เก็บรวบรวมสถิติข้อมูลเกี่ยวกับการจวจร

ตลอดจนนำวิทยากรต่าง ๆ มาใช้ในงานจวจร

5.7.3.2.2 จัดและควบคุมการจวจรตามที่รองสารวัตร

จวจร หรือสารวัตรจวจร หรือหัวหน้างานจวจรมอบหมายสั่งการ

5.7.3.2.3 การจัดและควบคุมการจวจร โดยจัดและ

ควบคุมการจวจร ตามที่รองสารวัตรจวจร หรือสารวัตรจวจรหรือทำหน้าที่หัวหน้างานจวจร ตามที่ได้รับมอบหมาย

5.7.3.2.4 สอดส่อง ตรวจสอบ แนะนำให้ประชาชนผู้ใช้

รถใช้ถนนปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับเกี่ยวกับการจวจร

5.7.3.2.5 ว่ากล่าวตักเตือนก่อนออกไปสั่งเจ้าพนักงาน

จวจร หรือออกไปสั่งเจ้าพนักงานจวจร หรือจับกุมผู้ละเมิดกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ เกี่ยวกับการจวจร

5.7.3.2.6 การจัดการเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุจวจร

5.7.3.2.7 เก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสารหรือข้อเท็จจริง

ที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันปราบปราม โดยรายงานข้อมูลข่าวสาร หรือข้อเท็จจริงที่เก็บรวบรวม ได้ต่อรองสารวัตรจวจรหรือสารวัตรจวจร หัวหน้างานจวจร หรือกรณีเร่งด่วนให้แจ้งโดยตรงต่อ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนั้น ๆ ก่อน แล้วรายงานรองสารวัตรจวจรหรือสารวัตรจวจร หรือ หัวหน้างานจวจร ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หัวหน้าสถานีตำรวจกำหนด

5.7.3.2.8 ส่งข้อมูลข่าวสารหรือข้อเท็จจริงที่เก็บรวบรวม

ได้ ให้ฝ่ายป้องกันปราบปราม

5.7.3.2.9 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความปลอดภัยแก่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และเฝ้าเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.7.3.2.10 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปรามในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.7.3.2.11 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปรามเพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.7.3.2.12 เมื่อได้รับคำสั่งไม่ว่าจะเป็นคำสั่งโดยฉับพลันทันที หรือตามแผนที่ผู้บังคับบัญชากำหนดให้ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดในการระงับปราบปรามจับกุม สกัดจับ ติไว้ปฏิบัติตามคำสั่ง

5.7.3.2.13 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานจราจร

5.7.3.2.14 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.8 หัวหน้างานสืบสวน มีหน้าที่ดังนี้

เป็นหัวหน้าผู้ปฏิบัติงานสืบสวน รับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผน อำนวยการ สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลตลอดจนการปฏิบัติงานในด้านการสืบสวนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่เกิดขึ้น รวมทั้งงานอื่น ๆ ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบของงานนี้ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ เพื่อแสวงหาพยานหลักฐานและผู้กระทำความผิดอันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการสืบสวนคดีอาญาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยจำแนกออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

5.8.1 งานสืบสวนการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญา และการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

5.8.2 งานพัฒนากำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสืบสวน

5.8.3 งานสืบสวนท้าวและระบบข้อมูลอาชญากรรม

5.8.4 งานวางระบบการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวน

5.8.5 งานตรวจสอบติดตามและประเมินผล งานวิจัยและพัฒนาการปฏิบัติตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาและเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวนคดีอาญาที่เกิดขึ้น

5.8.6 งานวางแผนสืบสวน

5.8.7 งานสืบสวนหาข้อเท็จจริง และหลักฐานเพื่อทราบรายละเอียดของการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นแล้ว

/ 5.8.8 งานสืบสวน...

5.8.8 งานสืบสวนภายหลังจากผู้ก่อการก่อความผิด ทั้งที่เป็นคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจ และกรณีจับกุมคนร้ายตามหมายจับของสถานีตำรวจอื่น เพื่อรู้แหล่งและรายละเอียดเพื่อให้มีการจับกุม

5.8.9 ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบสวน โดยสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในพื้นที่โดยใกล้ชิดเพื่อประโยชน์ในการท้าว

5.8.10 กรณีพบการกระทำความผิดให้พิจารณาสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาดำเนินการจับกุม หรือดำเนินการจับกุมด้วยตนเอง

5.8.11 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยต่อองค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในที่ของสถานีตำรวจ

5.8.12 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.8.13 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.8.14 งานปกปิดให้ความคุ้มครองแหล่งข่าว และพยาน

5.8.15 ประสานการปฏิบัติงานกับงานอื่น ๆ ในสถานีตำรวจและหน่วยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดจริงจัง เพื่อให้ผลในการป้องกัน ระงับ ปราบปราม การกระทำความผิด

5.8.16 ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาในงานสืบสวน

5.8.17 งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย

5.8.18 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำ

5.8.19 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวน

5.8.20 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.9 ผู้ปฏิบัติงานสืบสวน

5.9.1 สารวัตรสืบสวน มีหน้าที่ดังนี้

5.9.1.1 ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาในงานสืบสวน

5.9.1.2 ศึกษาเก็บข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้อง และนำวิทยาการต่าง ๆ มาใช้ในการสืบสวน

5.9.1.3 งานวางแผนสืบสวน

5.9.1.4 สืบสวนท้าวและรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงหลักฐาน รวมทั้งประสานการปฏิบัติงานกับงานอื่นในสถานีตำรวจหรือหน่วยงานอื่น เพื่อประโยชน์ในการรักษา

ความสงบเรียบร้อยของประชาชน อันได้แก่ การป้องกันเหตุร้าย เหตุรุนแรง การกระทำผิดต่าง ๆ ที่มาจากแหล่งข่าวทั่วไปและแหล่งข่าวที่จัดตั้งขึ้น

5.9.1.5 สืบสวนหาข้อเท็จจริง และหลักฐานเพื่อทราบรายละเอียดของการกระทำผิดที่เกิดขึ้นแล้ว

5.9.1.6 สืบสวนภายหลังจากรู้ตัวผู้กระทำความผิด ทั้งที่เป็นคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจ และกรณีจับกุมคนร้ายตามหมายจับของสถานีตำรวจอื่นหรือหน่วยงานอื่น เพื่อรู้แหล่งและรายละเอียดเพื่อให้มีการจับกุม

5.9.1.7 ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบสวน โดยสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในพื้นที่อย่างใกล้ชิดเพื่อประโยชน์ในการหาข่าว

5.9.1.8 กรณีมีการกระทำความผิดให้ดำเนินการจับกุม โดยพิจารณาใช้กำลังตำรวจตามความเหมาะสมแล้วรายงานหัวหน้างานสืบสวนทราบ

5.9.1.9 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแก่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.9.1.10 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.9.1.11 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.9.1.12 เมื่อได้รับคำสั่งไม่ว่าจะเป็นคำสั่งโดยจับหลังทันทีหรือตามแผนที่ผู้บังคับบัญชากำหนดให้ปฏิบัติคืออย่างหนึ่งอย่างใดในการเข้าระงับ ปราบปรามจับกุม สักดจับ ก็ให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

5.9.1.13 งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย

5.9.1.14 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมาย ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำและต้องรีบรายงานให้หัวหน้างานสืบสวนทราบในทันที

5.9.1.15 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวน

5.9.1.16 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.9.2 รองสารวัตรสืบสวน มีหน้าที่ดังนี้

5.9.2.1 ปฏิบัติงานตามที่หัวหน้างานสืบสวน หรือสารวัตรสืบสวนมอบหมาย

5.9.2.2 ปฏิบัติงานตามข้อ 5.9.1.1 - 5.9.1.13

5.9.2.3 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำและต้องรีบรายงานให้หัวหน้างานสืบสวนหรือสารวัตรสืบสวนทราบในทันที

/ 5.9.2.4 ปฏิบัติงาน...

5.9.2.4 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวน

5.9.2.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.9.3 ผู้บังคับหมู่ สืบสวน

5.9.3.1 ทำหน้าที่ธุรการ มีหน้าที่ดังนี้

5.9.3.1.1 งานธุรการทั่วไปของงานสืบสวน

5.9.3.1.2 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์

พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.9.3.1.3 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ใน

การควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุม ประเพณี และอื่น ๆ

5.9.3.1.4 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม

เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.9.3.1.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวน

5.9.3.1.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.9.3.2 ทำหน้าที่สืบสวน มีหน้าที่ดังนี้

5.9.3.2.1 สืบสวนการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

5.9.3.2.2 เก็บรวบรวมสถิติข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวนรายงานข้อมูลสืบสวนต่อรองสารวัตรสืบสวน หรือสารวัตรสืบสวน หรือหัวหน้างานสืบสวน

5.9.3.2.3 สืบสวนหาข่าวและรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง หลักฐาน รวมทั้งประสานการปฏิบัติกับงานอื่นในสถานีตำรวจหรือหน่วยงานอื่น เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน อันได้แก่ การป้องกันเหตุร้าย เหตุรุนแรง การกระทำผิดต่าง ๆ ทั้งจากแหล่งข่าวทั่วไปและแหล่งข่าวที่จัดตั้งขึ้น

5.9.3.2.4 สืบสวนหาข้อเท็จจริง และหลักฐานเพื่อทราบรายละเอียดของการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นแล้ว

5.9.3.2.5 สืบสวนภายหลังจากผู้ก่อการกระทำความผิด ทั้งที่เป็นคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจ และกรณีจับกุมคนร้ายตามหมายจับของสถานีตำรวจอื่นหรือหน่วยงานอื่น เพื่อรู้แหล่งและรายละเอียดเพื่อให้มีการจับกุม

5.9.3.2.6 ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบสวน โดยสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในพื้นที่อย่างใกล้ชิดเพื่อประโยชน์ในการหาข่าว

5.9.3.2.7 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

/ 5.9.3.2.8 ปฏิบัติ...

5.9.3.2.8 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม
ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี
การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.9.3.2.9 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม
เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.9.3.2.10 ปฏิบัติการจับกุม เมื่อพบการกระทำความผิด
หรือได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา

5.9.3.2.11 เมื่อได้รับคำสั่งไม่ว่าจะเป็นคำสั่งโดยฉับพลัน
ทันที หรือตามแผนที่ผู้บังคับบัญชากำหนดให้ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดในการเข้าระงับ ปราบปราม
จับกุม สก๊อตจับ ก็ให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

5.9.3.2.12 งานที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ
คำสั่ง ข้อบังคับว่าด้วยเรื่องอื่น ๆ หรือตามที่อยู่บังคับบัญชาตามกฎหมาย

5.9.3.2.13 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวน

5.9.3.2.14 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.10 หัวหน้างานสอบสวน มีหน้าที่ดังนี้

เป็นหัวหน้าผู้ปฏิบัติงานสอบสวน รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
สอบสวน วางแผน อำนาจการ สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบติดตามและประเมินผล
ตลอดจน การปฏิบัติงานสอบสวนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่เกิดขึ้น รวมทั้งงานอื่น ๆ ที่มีลักษณะ
เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบของงานนี้ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ เพื่อแสวงหาพยานหลักฐาน
และผู้กระทำความผิดอันเป็นการอำนวยความสะดวกพร้อมให้แก่ประชาชน ในการสอบสวนคดีอาญา
ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยจำแนกออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

5.10.1 งานสอบสวนในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
หรือการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญา และการปฏิบัติตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

5.10.2 งานพัฒนากำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และ
วิทยาการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสอบสวนคดีอาญา

5.10.3 งานวางระบบการงบประมาณที่เกี่ยวกับงานสอบสวน

5.10.4 งานตรวจสอบติดตามและประเมินผล งานวิจัยและพัฒนาการ
ปฏิบัติตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาและเก็บรวบรวม
สถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวนคดีอาญาที่เกิดขึ้น

5.10.5 การวางแผนสอบสวน

5.10.6 กรณีพบการกระทำความผิดให้พิจารณาสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชา
ดำเนินการจับกุม หรือดำเนินการจับกุมด้วยตนเอง และรายงานให้หัวหน้างานสอบสวนทราบในทันที

5.10.7 ปฏิบัติ...

- 5.10.7 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความปลอดภัยแต่ต้องค้ำพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ
- 5.10.8 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ
- 5.10.9 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม
- 5.10.10 ดำเนินการสอบสวนคดีอาญาทุกประเภท ตลอดจนเข้าร่วมทำการสอบสวนกับพนักงานสอบสวน
- 5.10.11 พิจารณามอบหมายคดีให้พนักงานสอบสวน (สบ 1) - พนักงานสอบสวน (สบ 3) รับผิดชอบดำเนินการตามความเหมาะสม โดยข้าอธิบดีโศสมควรทำการสอบสวนเป็นหมู่คณะ ก็ให้สั่งการตามสมควร
- 5.10.12 ปกปิดให้ความคุ้มครองรถยนต์
- 5.10.13 เปรียบเทียบปรับการกระทำความผิดตามกฎหมาย
- 5.10.14 ประสานการปฏิบัติงานกับงานอื่น ๆ ในสถานีตำรวจ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดจริงจัง เพื่อให้ผลในการป้องกัน ระวัง ปราบปรามการกระทำ ความผิดบรรลุลผล
- 5.10.15 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ที่บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำ
- 5.10.16 งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย
- 5.10.17 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน
- 5.10.18 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย
- 5.11 ผู้ปฏิบัติงานสอบสวน
 - 5.11.1 พนักงานสอบสวน (สบ 1) มีหน้าที่ดังนี้
 - 5.11.1.1 ปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นพนักงานสอบสวนเร็วโดยสอบสวนคดีอาญาทุกประเภท
 - 5.11.1.2 ปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่ไม่ใช่อาชญากรรมที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ
 - 5.11.1.3 ปฏิบัติหน้าที่งานสืบสวนเฉพาะในคดีที่รับผิดชอบ
 - 5.11.1.4 ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รักษาความสงบเรียบร้อย หรืองานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ
 - 5.11.2 พนักงานสอบสวน (สบ 2) มีหน้าที่ดังนี้
 - 5.11.2.1 ปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นพนักงานสอบสวนเร็วโดยสอบสวนคดีอาญาทุกประเภท
 - 5.11.2.2 ปฏิบัติ...

5.11.2.2 ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่ ยาก
พอสมควรตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

5.11.2.3 ปฏิบัติหน้าที่งานสืบสวนเฉพาะในคดีที่รับผิดชอบ

5.11.2.4 ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหา
ข้อกฎหมายหรือการสอบสวนให้กับพนักงานสอบสวน (สบ 1)

5.11.2.5 ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
รักษาความสงบเรียบร้อย หรืองานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

5.11.3 พนักงานสอบสวน (สบ 3) มีหน้าที่ดังนี้

5.11.3.1 ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนตรวจโดยสอบสวนคดีอาญาทุกประเภท

5.11.3.2 ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่
ค่อนข้างยากมากตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

5.11.3.3 ปฏิบัติหน้าที่งานสืบสวนเฉพาะในคดีที่รับผิดชอบ

5.11.3.4 ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหา
ข้อกฎหมายหรือการสอบสวนให้กับพนักงานสอบสวน (สบ 1) - พนักงานสอบสวน (สบ 2)

5.11.3.5 ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
รักษาความสงบเรียบร้อย หรืองานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

5.11.4 ผู้บังคับหมู่สอบสวน

5.11.4.1 ทำหน้าที่ผู้ตรวจ มีหน้าที่ดังนี้

5.11.4.1.1 งานธุรการต่าง ๆ ของงานสอบสวน

5.11.4.1.2 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแก่
องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.11.4.1.3 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม
ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี
การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.11.4.1.4 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม

5.11.4.1.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน

5.11.4.1.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชา

ผู้บังคับหมู่เป็นผู้ช่วยเหลือพนักงาน

5.11.4.2.2 ปฏิบัติหน้าที่อำนวยการความปลอดภัยแก่
องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในที่ซึ่งสถานีตำรวจ

5.11.4.2.3 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม
ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี
การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.11.4.2.4 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม

5.11.4.2.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันจนสมควร

5.11.4.2.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาอนุญาต

5.11.4.3 ทำหน้าที่ตุลาการทางคดี มีหน้าที่ดังนี้

5.11.4.3.1 เก็บรักษาและจำหน่ายของกลางในคดี

5.11.4.3.2 ส่งหมาย

5.11.4.3.3 ติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการ

ตรวจพิสูจน์

5.11.4.3.4 ติดต่อกับศาลและอัยการ

5.11.4.3.5 ปฏิบัติหน้าที่อำนวยการความปลอดภัยแก่

องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในที่ซึ่งสถานีตำรวจ

5.11.4.3.6 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม

ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี
การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.11.4.3.7 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม

เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.11.4.3.8 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันจนสมควร

5.11.4.3.9 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาอนุญาต

5.11.4.4 ทำหน้าที่เสมีชนประจำวันคดี มีหน้าที่ดังนี้

5.11.4.4.1 ลงบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี

5.11.4.4.2 การคิดสำเนาประจำวันคดี

5.11.4.4.3 เฉพาะผู้ที่ถูกจัดให้ปฏิบัติหน้าที่ในช่วง

เวลาที่ไม่ได้จัดให้มีผู้ทำหน้าที่เสมีชนเปรียบเทียบให้ทำหน้าที่เสมีชนเปรียบเทียบไปพร้อมกันด้วย

5.11.4.4.4 ในการปฏิบัติงานของผู้ทำหน้าที่

เสมีชนประจำวันคดี ผลัดที่จัดเจ้าหน้าที่ 2 นาย จะต้องมียุติหน้าที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อย
1 นาย ตลอดระยะเวลา ส่วนผลัดที่จัดเจ้าหน้าที่ 1 นาย ถ้าจะไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ก็ต้องรายงานให้
พนักงานสอบสวนตรวจทราบทุกครั้ง เพื่อดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการได้สะดวกเร็ว

5.11.4.4.5 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่
องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานitäรวจ

5.11.4.4.6 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม
ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี
การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.11.4.4.7 ปฏิบัติงานร่วมกับงานเฝ้าระวังปราบปราม
เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.11.4.4.8 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน

5.11.4.4.9 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

หมายเหตุ การปฏิบัติงานของผู้ทำหน้าที่เสมือนประจำวันคดีเป็นการ
ให้บริการประชาชนอย่างหนึ่ง ดังนั้น ประชาชนจะต้องได้รับการให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว

5.11.4.5 ทำหน้าที่เสมือนเปรียบเทียบ มีหน้าที่ดังนี้

อาญาทุกประเภท

5.11.4.5.1 ปฏิบัติหน้าที่เสมือนเปรียบเทียบคดี

5.11.4.5.2 ปฏิบัติการจับกุม เมื่อพบการกระทำ
ความผิดหรือได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา

5.11.4.5.3 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่

องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานitäรวจ

5.11.4.5.4 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม
ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี
การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.11.4.5.5 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม
เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.11.4.5.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน

5.11.4.5.7 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

หมายเหตุ การปฏิบัติงานของผู้ทำหน้าที่เสมือนเปรียบเทียบเป็นการ
ให้บริการประชาชนอย่างหนึ่ง ดังนั้นประชาชนจะต้องได้รับการให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว

5.11.4.6 ทำหน้าที่คุมผู้ต้องหาไปศาล มีหน้าที่ดังนี้

5.11.4.6.1 ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือพนักงาน
สอบสวนเฝ้าในการดำเนินการตามหน้าที่ โดยการควบคุมผู้ต้องหาออกนอกห้องควบคุมเพื่อพ้อง
ผิดพ้อง ผ่ากัซ หรืออื่น ๆ ตลอดจนปฏิบัติกรจับกุม เมื่อพบการกระทำความผิดหรือได้รับคำสั่ง
จากผู้บังคับบัญชา

5.11.4.6.2 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่
องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานitäรวจ

5.11.4.6.3 ปฏิบัติ...

5.11.4.6.3 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม
ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี
การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.11.4.6.4 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม
เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.11.4.6.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน

5.11.4.6.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชา

มอบหมาย

5.12 หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการพิเศษ มีหน้าที่ดังนี้

ปฏิบัติงานสืบสวน วางแผน อำนวยการ สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล
ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลตลอดจนการปฏิบัติงานสืบสวนหาข่าว ในเขตพื้นที่ของสถานี
ตำรวจเพื่อประโยชน์ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและในด้านที่เกี่ยวกับความมั่นคง
ของชาติ โดยจำแนกออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

5.12.1 หาข่าวความเคลื่อนไหว และดำเนินการปราบปรามผู้กระทำความผิด หรือผู้ก่อการร้าย

5.12.2 ป้องกันปราบปรามการก่อความวุ่นวายในบ้านเมือง ได้แก่ การเดินขบวน การก่อวินาศกรรม และการจลาจล

5.12.3 ปราบปรามโจรผู้ร้ายสำคัญ ผู้มีอิทธิพล หรือที่มีกำลังเป็นกลุ่มบุคคล ตามโอกาสและความจำเป็น

5.12.4 ลาดตระเวน สืบสวนตรวจตรา ตรวจสอบท้องที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภูมิประเทศและตัวบุคคล เพื่อความชำนาญ และเพื่อประโยชน์ในการหาข่าว

5.12.5 ประชาสัมพันธ์ ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนและทุกภาคส่วนของสังคมในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.12.6 งานพัฒนากำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

5.12.7 วางระบบงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันปราบปราม

5.12.8 ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล วิจัยและพัฒนางานปฏิบัติการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ

5.12.9 พิจารณาสั่งการให้ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานปฏิบัติการพิเศษดำเนินการจับกุมหรือดำเนินการจับกุมด้วยตนเอง

5.12.10 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

/ 5.12.11 ปฏิบัติ...

5.12.11 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.12.12 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.12.13 งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย

5.12.14 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำ

5.12.15 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.13 ผู้ปฏิบัติงานหน่วยปฏิบัติการพิเศษ

5.13.1 ผู้บังคับหมวด (สบ 1) มีหน้าที่ดังนี้

5.13.1.1 ปฏิบัติงานตามข้อ 5.12.1 - 5.12.5

5.13.1.2 ปฏิบัติหน้าที่ที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

5.13.1.3 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ

5.13.1.4 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

5.13.1.5 ปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้ปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำ

5.13.1.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5.13.2 ผู้บังคับหมู่ (หน่วยปฏิบัติการพิเศษ) มีหน้าที่ปฏิบัติงานเช่นเดียวกับผู้บังคับหมวด (สบ 1) ตามข้อ 5.13.1

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553

พลตำรวจเอก

(ปทีป ตันประเสริฐ)

จเรตำรวจแห่งชาติ รักษาการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

พันตำรวจเอก

สำเนาถูกต้อง

(สมศักดิ์ จิตติรัตน์)

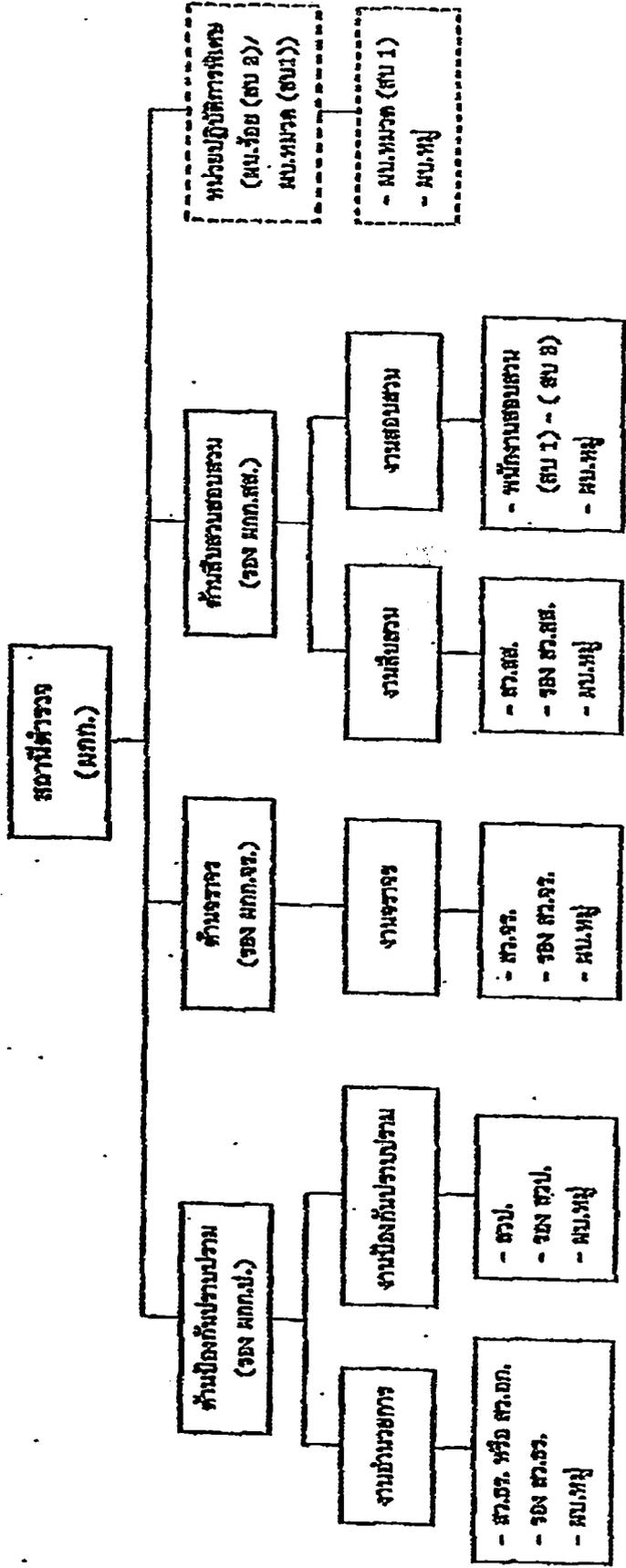
รองผู้บังคับการฯ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บังคับการกองกฎหมาย

2 กุมภาพันธ์ 2553

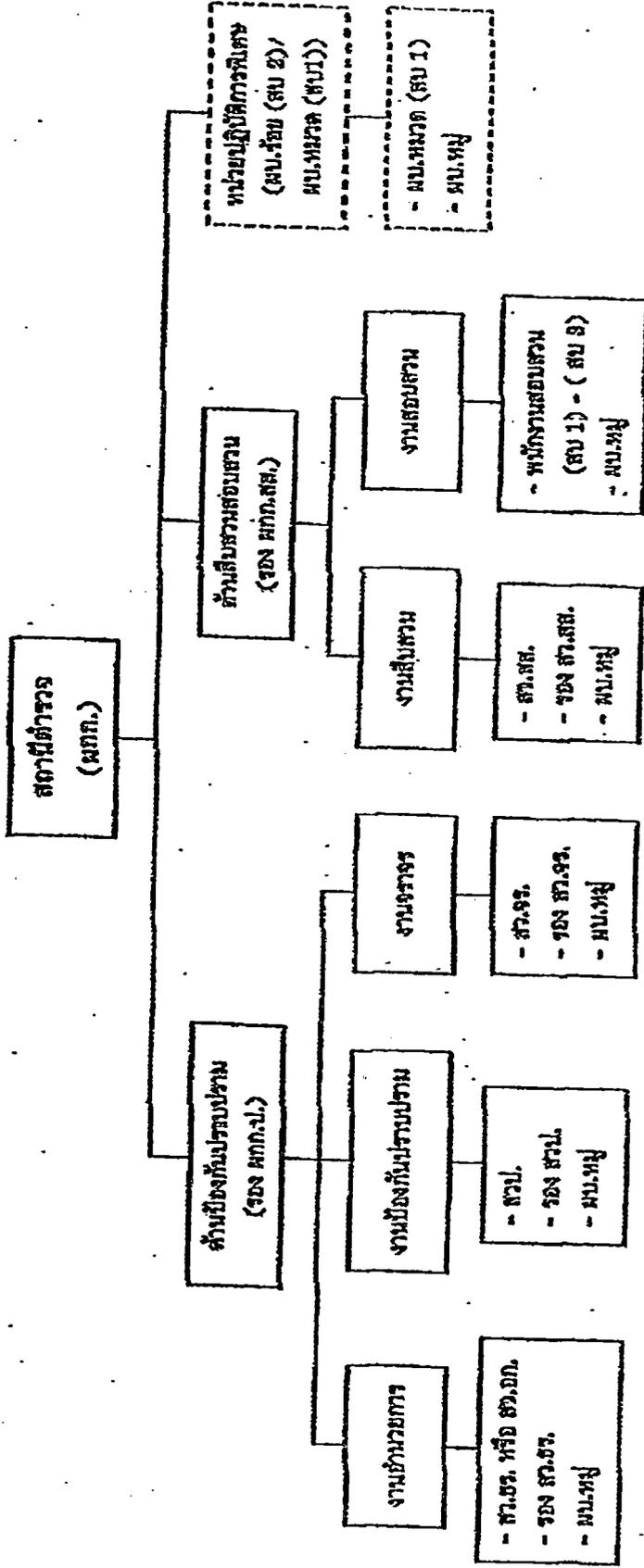

โครงสร้างสถานีตำรวจ (รูปแบบที่ 1)

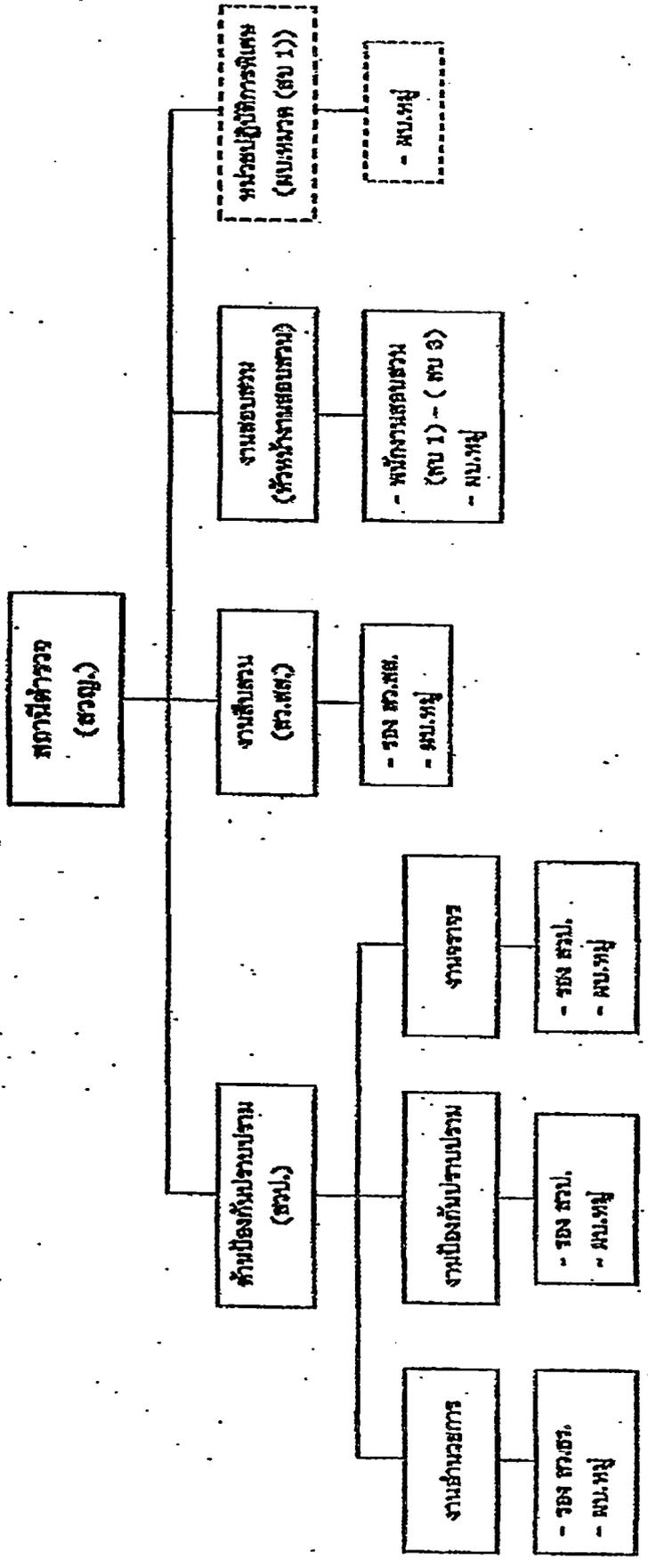
- หมายเหตุ
- 1) รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้ากองอำนวยความสะดวก งานป้องกันปราบปราม
 - 2) รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน เป็นหัวหน้ากองสืบสวน และงานสอบสวน
 - 3) หน่วยงานฝึกหัดพิเศษ จะกำหนดไว้ตามสถานการณ์และความจำเป็น

โครงสร้างสถานีตำรวจ (รูปแบบที่ 2)

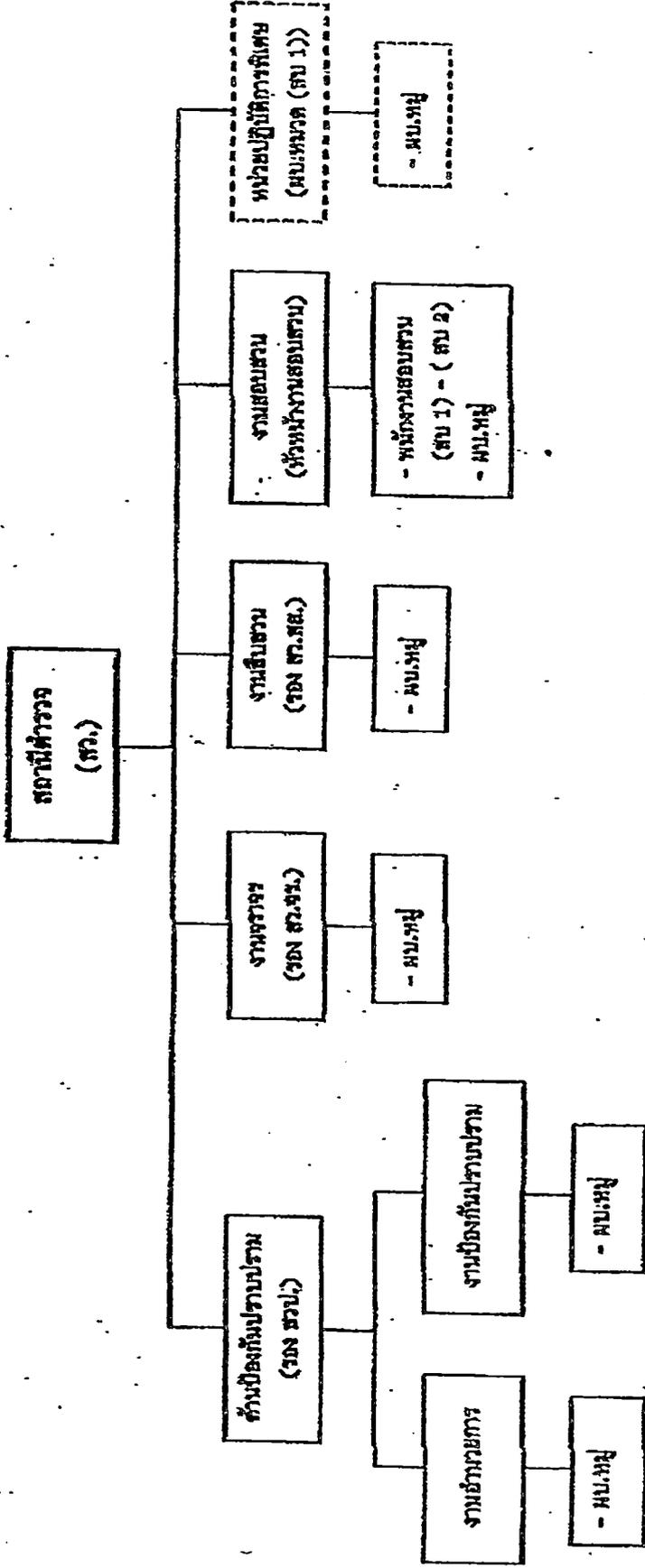
- หมายเหตุ
- 1) รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยความสะดวก งานป้องกันปราบปราม และงานจราจร
 - 2) รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน เป็นหัวหน้างานสืบสวน และงานสอบสวน
 - 3) หน่วยปฏิบัติการพิเศษ จะกำหนดให้ตามสถานการณ์และความจำเป็น

โครงสร้างสถานีตำรวจ (รูปแบบที่ 4)

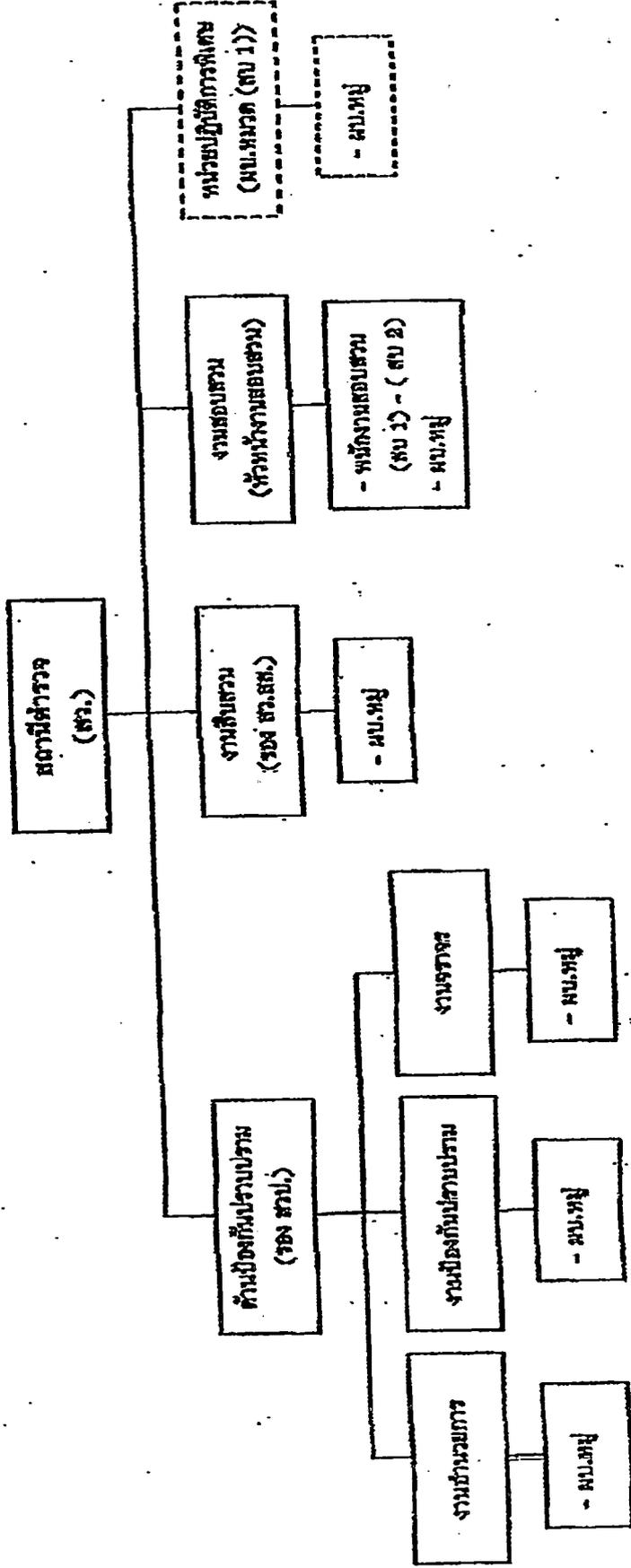
- หมายเหตุ 1) สถานีตำรวจปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยความสะดวก งานป้องกันปราบปราม และงานจราจร
 2) หน่วยปฏิบัติการพิเศษ จะกำหนดให้ตามสถานการณ์และความจำเป็น

โครงสร้างสถานีตำรวจ (รูปแบบที่ 5)

- หมายเหตุ 1) รองตำรวจป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้าหน่วยงานช่วยการ และงานป้องกันปราบปราม
2) หน่วยปฏิบัติการพิเศษ จะกำหนดให้ตามสถานการณ์และตามจำเป็น

โครงสร้างสถานีตำรวจ (รูปแบบที่ 6)

- 1) รองสารวัตรป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยความสะดวก งานป้องกันปราบปราม และงานจราจร
- 2) หน่วยปฏิบัติการพิเศษ จะกำหนดให้ตามสถานการณ์และความจำเป็น

หมายเหตุ

การเรียกชื่อ ทักษะและคำชื่อของตำแหน่งในสถานีตำรวจ
(แบบท้ายคำสั่ง ตร.ที่ 57 /2553 ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553)

ชื่อตำแหน่ง	คำย่อ
หัวหน้าสถานีตำรวจ	
ผู้กำกับการ สถานีตำรวจนครบาล...	ผกก.สน. ...
ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธร...	ผกก.สภ. ...
สารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจนครบาล...	สวญ.สน. ...
สารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจภูธร...	สวญ.สภ. ...
สารวัตร สถานีตำรวจภูธร...	สว.สภ. ...
งานสำนักงาน	
สารวัตรธุรการ	สว.ธร.
สารวัตรส่วนราชการ	สว.อภ.
รองสารวัตรธุรการ	รอง สว.ธร.
รองสารวัตรการเงินและบัญชี	รอง สว.กง.
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ธุรการ)	ผบ.หมู่ (ธว.)
งานป้องกันปราบปราม	
รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม	รอง ผกก.ป.
สารวัตรป้องกันปราบปราม	สว.ป.
รองสารวัตรป้องกันปราบปราม	รอง สว.ป.
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ธุรการ)	ผบ.หมู่ (ธว.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ปฏิบัติการป้องกันปราบปราม)	ผบ.หมู่ (ป.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่คุมผู้ต้องหามาบนสถานี)	ผบ.หมู่ (คตส.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์)	ผบ.หมู่ (ปชส.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือ)	ผบ.หมู่ (ทม.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่เสมือประจำวันธุรการ)	ผบ.หมู่ (ปจว.ธว.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่พนักงานวิทยุ)	ผบ.หมู่ (ทงว.)

ชื่อตำแหน่ง	คำย่อ
งานจราจร	
รองผู้กำกับการจราจร	รอง ผกก.จร.
สารวัตรจราจร	สว.จร.
รองสารวัตรจราจร	รอง สว.จร.
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ผู้ตรวจการ)	ผบ.หมู่ (จร.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่จราจร)	ผบ.หมู่ (จร.)
งานสืบสวน	
รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน	รอง ผกก.สส.
สารวัตรสืบสวน	สว.สส.
รองสารวัตรสืบสวน	รอง สว.สส.
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ผู้ตรวจการ)	ผบ.หมู่ (จร.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่สืบสวน)	ผบ.หมู่ (สส.)
งานสอบสวน	
พนักงานสอบสวน (สน 3)	พงส. (สน 3)
พนักงานสอบสวน (สน 2)	พงส. (สน 2)
พนักงานสอบสวน (สน 1)	พงส. (สน 1)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ผู้ตรวจการ)	ผบ.หมู่ (จร.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน)	ผบ.หมู่ (ผ.พงส.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ผู้ตรวจการทางคดี)	ผบ.หมู่ (คต.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่เสมียนประจำวันคดี)	ผบ.หมู่ (ปจว.คต.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่เสมียนเตรียมเทียบ)	ผบ.หมู่ (ปท.)
ผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่คุมผู้ต้องหาไปศาล)	ผบ.หมู่ (คตศ.)
หน่วยปฏิบัติการพิเศษ	
ผู้บังคับกองร้อย (สน 2)	ผบ.ร้อย (สน 2)
ผู้บังคับหมวด (สน 1)	ผบ.มว. (สน 1)
ผู้บังคับหมู่ (หน่วยปฏิบัติการพิเศษ)	ผบ.หมู่ (นปท.)

ตรวจแล้วถูกต้อง

พล.ต.ต.

1/31 ๕๐

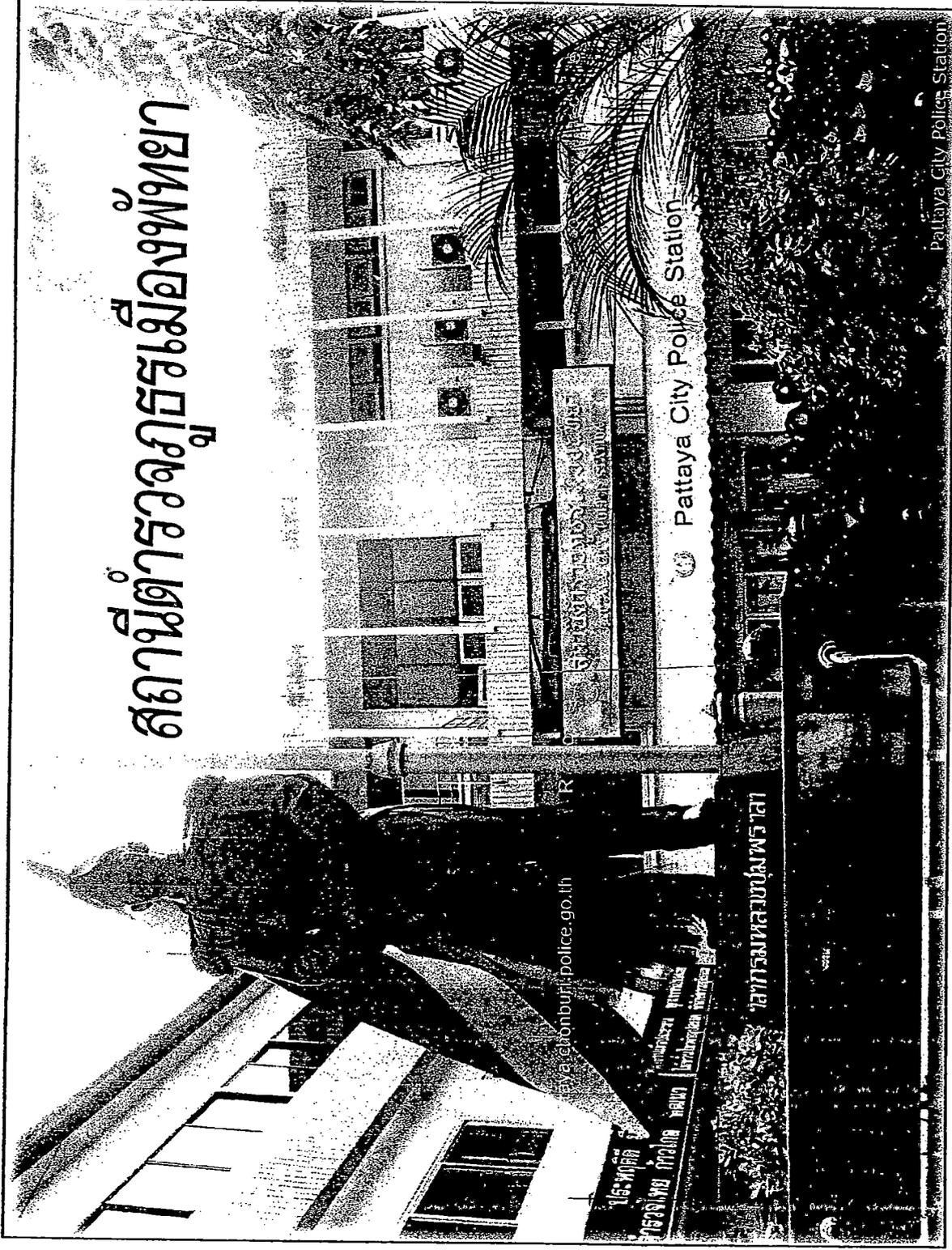
(ประจำ ขั้วกลาง)

ผบ.ต.อ.ค.

ภาคผนวก ก

ผลการจับกุมคดีสำคัญตามนโยบาย

สถานีตำรวจเมืองพัทยา

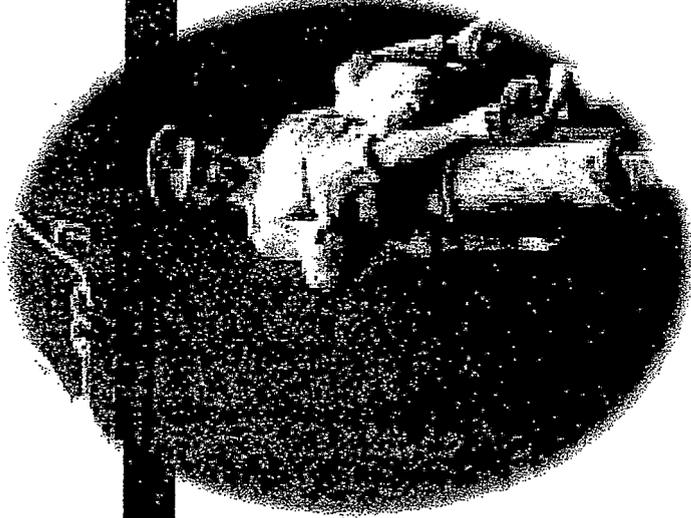

by a:caibonburi:police.go.th

15 พฤศจิกายน 2558
สถานีตำรวจเมืองพัทยา
กรมการขนส่งทางบก

กรมการขนส่งทางบก

Pattaya City Police Station

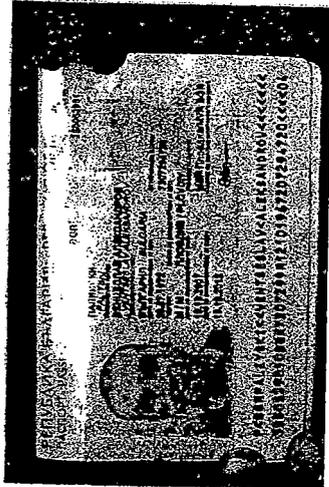
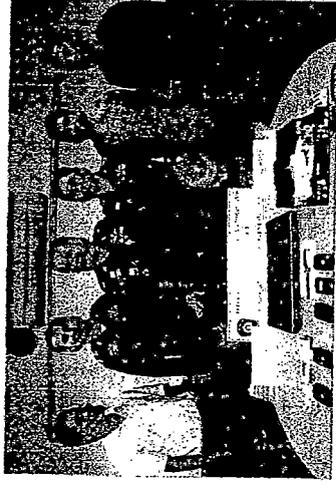
ผลการจับกุมคดีสำคัญตามนโยบาย
สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา

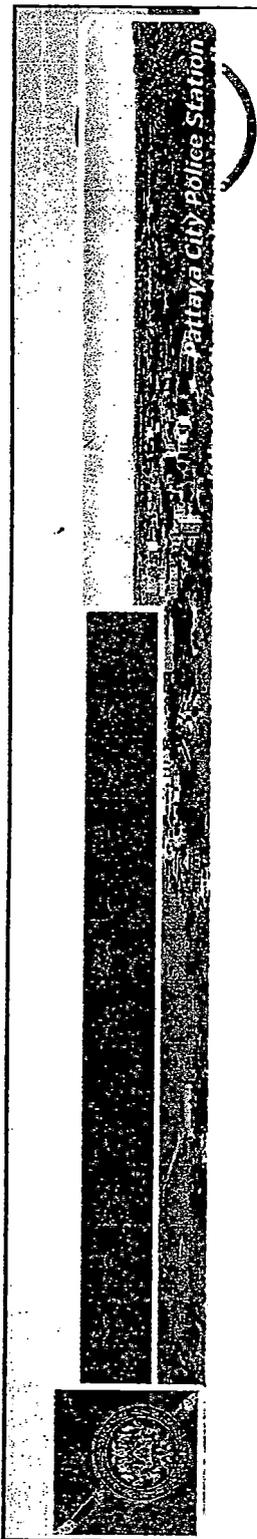
R O Y A L T H A I P O L I C E

ผลการจับกุมคดีปลอมบัตรเครดิต

เมื่อเวลา 16.30 น. วันที่ 19 ม.ค.55 จับกุมนายพลายสกี วัฒนเสถราฟ (Mr.Playski Ventseslav) อายุ 40 ปี สัญชาติบัลแกเรีย กับนาย ราสเฟ บอริสลาฟ (Mr.Ralev Borislav) อายุ 42 ปี สัญชาติบัลแกเรีย ผู้ต้องหาทั้งปดอมบัตรเครดิต พร้อมของกลางกรอบพลาสติกบัตรเครดิตของเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์ีเทา จำนวน 2 อัน,

เมื่อเวลา 00.30 น. วันที่ 28 ม.ค.55

ร่วมกันเข้าจับกุมร้านเซิลเวอร์สตาร์ อะโกโก้ และร้านมิสที อะโกโก้ ตั้งอยู่ภายในถนนวอล์กเกอร์สตรีท พัทยาใต้ หลังสืบทราบว่ามีร้านดังกล่าวมีการลักลอบเปิดบริการในลักษณะเต็นท์ชั่วคราวรายแบบตามก และยังมีเด็กหญิงสาวต่างตัวแอบเข้าทำงานอย่างผิดกฎหมาย

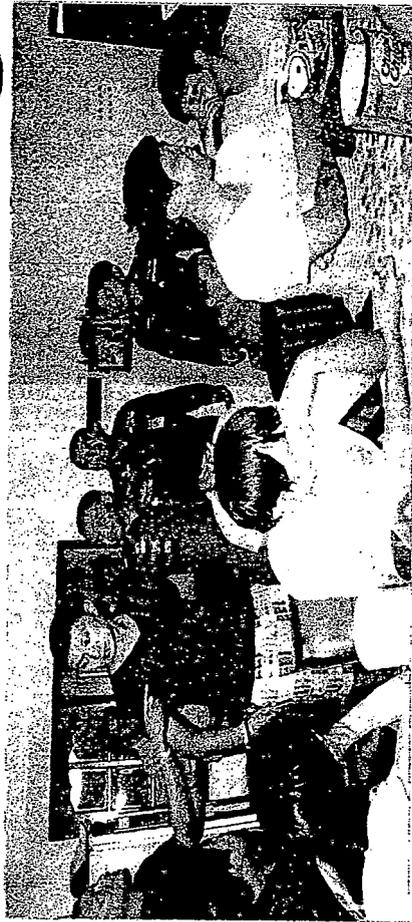
ผลการจับกุมคดีแก๊งคอดเซ็นเตอร์

Battaya City Police Station
http://www.battayapolicestation.com/battaya-police.go.th

เมื่อเวลา 15.00 น. วันที่ 30 ม.ค.55

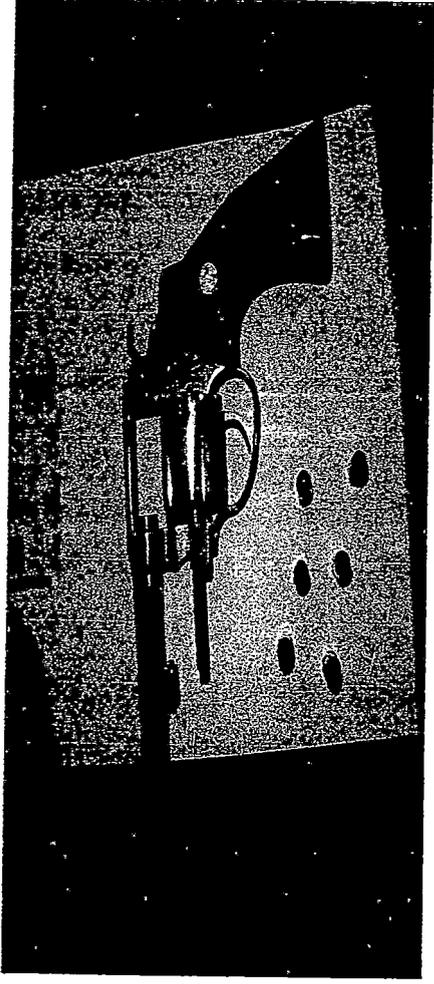
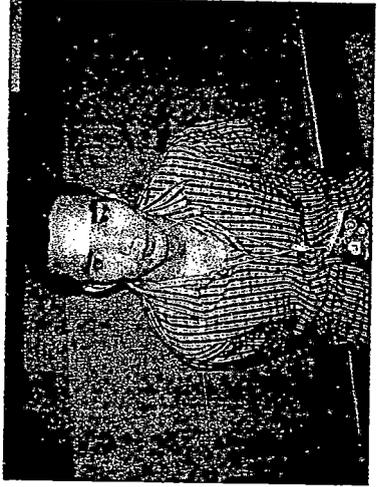
บุกเข้าตรวจค้นบ้านเลขที่ 675/58 หมู่บ้านสวนรุ่งโรจน์ ๓. พัทยา-นาก็ดือ หมู่ 5 ต.นาก็ดือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี หลังสืบทราบว่ามีแก๊งคอดเซ็นเตอร์ชาวเกาหลีไปเช่าบ้านหลังดังกล่าวใช้เป็นสถานที่ก่อเหตุโทรศัพท์ไปหลอกหลวงเหยื่อ

ภายในบ้านพบชาวเกาหลีแบ่งเป็นชาย 12 คน หญิง 1 คน และหญิงไทยซึ่งเป็นแม่บ้านอีก 1 คน กำลังนั่งทำงานอยู่ด้านใน โดยมีนายภู็กโด คิม (Mr.Kukdo Kim) อายุ 32 ปี สัญชาติเกาหลี หัวหน้าแก๊งเป็นหัวหน้าคอยควบคุมเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงสั่งให้หยุดกิจกรรมทั้งหมด ก่อนยึดคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ 19 เครื่อง และโน้ตบุ๊ก 1 เครื่อง ไว้เป็นหลักฐาน

ผลการจับกุมนักมวยเวทีลุมพินี ฉายา เพชรอบบด

เมื่อเวลา 01.00 น. วันที่ 9
ก.พ.55 ร.ต.ท.พิไลภ หริ่งรอด รอง
สบ.สภ.เมืองพัทยา จ.ชลบุรี นำกำลัง
เจ้าหน้าที่ตำรวจออกตรวจพื้นที่
รับผิดชอบ มาจนถึงบริเวณชายหาด
หน้าห้างเซนต์ทรีด์ พัทยาบีช พบชายไทย
ทำทางมีพิรุณจึงพยายามขอทำการตรวจ
ค้นถึงผิดกฎหมาย แต่เมื่อชายคน
ดังกล่าวพบเห็นเจ้าหน้าที่จึงพยายามที่
จะหลบหนี เจ้าหน้าที่จึงได้เข้าทำการ
ควบคุมตัว จากตรวจค้นพบอาวุธปืน
ดูโกไม่ขนาด .32 ยี่ห้อสมิธแอนด์เวสตัน
1 กระบอก เครื่องกระสุนปืน ขนาด .32
จำนวน 6 นัด พกอยู่ที่เอวด้านซ้าย

ผลการจับกุมคดีต่างชาติเปิดให้เล่นบาคาร่า

เมื่อเวลา 10.30 น. วันที่ 15 ก.พ.55

จับกุม **Mr.Ji Woo Lee** อายุ 26 ปี

Mr.Seungho Lee อายุ 26 ปี

และ **Mr.Jinwoung Cho** อายุ

22 ปี 3 ผู้ต้องหาชาวเกาหลี พร้อมของกลาง

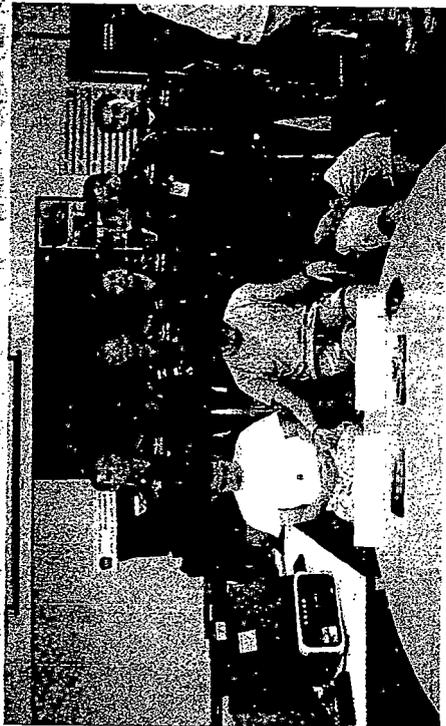
หน้าจอคอมพิวเตอร์ 5 เครื่อง, ซีพียูจำนวน

3 เครื่อง ชุดเป็นพิมพ์พร้อมแม่ที่ 2 ชุด, ชุด

ตั้งสัญญาณอินเทอร์เน็ต 1 ชุด และเอกสาร

เบอร์โทรศัพท์และรหัสผ่านการเล่นบาคาร่า

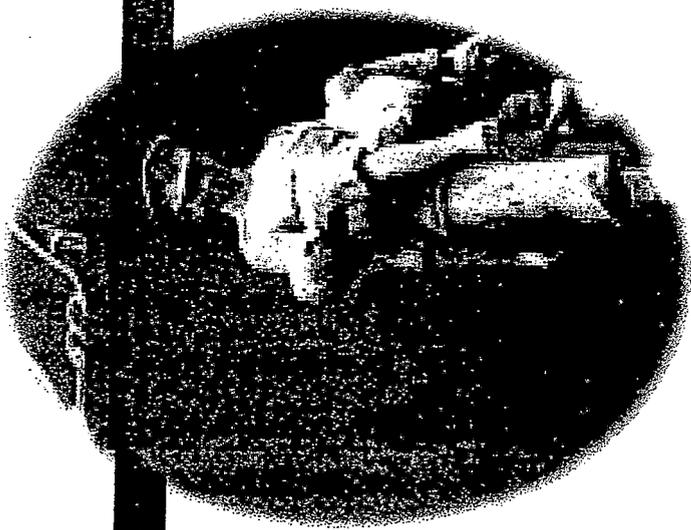
ออนไลน์จำนวน 48 แผ่น

ผลการจับสลากคืนแก๊งปลอมบัตรเครดิต

เมื่อเวลา 14.00 น. วันที่ 17 ก.พ.55 จับกุม **Mr.Agbajeola Biodun** หรือ **Jimmy** อายุ 38 ปี
สัญชาติไนจีเรีย **Mr.Pual Michael** อายุ 40 ปี สัญชาติโมซัมบิก และ **Miss.Julia**
Masksimova อายุ 24 ปี สัญชาติรัสเซีย 3 ผู้ต้องหาแก๊งห้องโถงทรัพย์ พร้อมของกลางบัตรเครดิตของธนาคาร
ต่างๆ จำนวน 15 ใบ

ผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด
และการจัดระเบียบขนส่งสถานบริการ

สถานีตำรวจภูธรเมืองพญา

R o y a l P o l i c e

ผลการจับกุมสถานบริการร้านนัวร์ ผับ

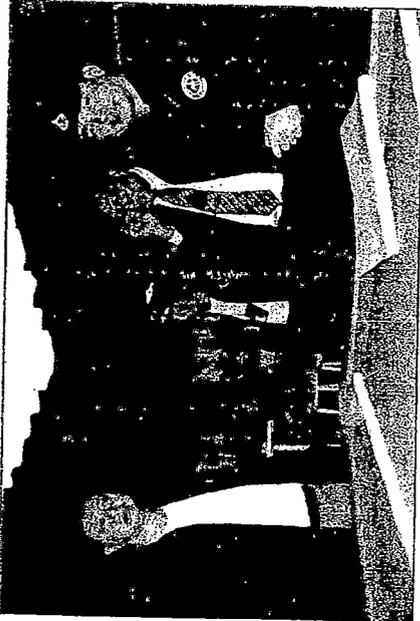
เมื่อเวลา 02.00 น. วันที่ 21 ม.ค.55 นัวร์ ผับ
ในซอยเพชรตระกูต 2 เพื่อเป็นการจัดระเบียบ
สังคม และเป็นการป้องกันการให้มีการใช้สารเสพติด
ในสถานบริการ

กิจกรรมโดยโครงการลดระดับความเสี่ยงสังคมนครในเขตพื้นที่

Patong City Police Station
Patong, Phuket

เมื่อเวลา 01.30 น. วันที่ 31 ม.ค. 55 ประสานงาน
กับอำเภอบางละมุง ซึ่งทำโดย นายพงษ์ศรีวิชญ์ ใจนันท์ ปัด
ฝ่ายป้องกันปราบปราม จ.บางละมุง จ.ชลบุรี และเจ้าหน้าที่
ฝ่ายปกครองอำเภอบางละมุง เจ้าหน้าที่ อพปร. อาสาสมัคร
รักษาดินแดน นำกำลังออกทำการตรวจจับกุมสถานบริการใน
พื้นที่ทำเหมืองพื้ยา และย่านจอมเทียน

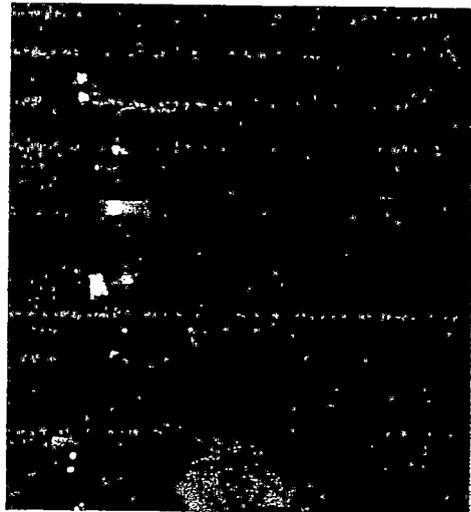
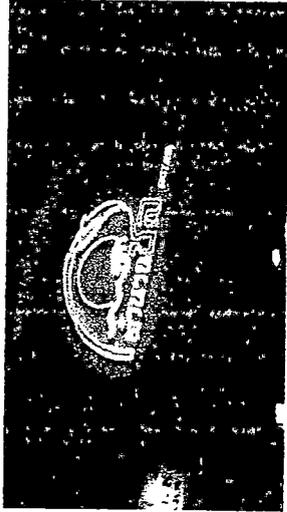

ผลการจับกุมสถานบริการร้านต๋านาดชน

Pattaya City Police Station
Pattaya City Police Station
Pattaya City Police Station

เมื่อเวลา 03.00 น. วันที่ 4 ก.พ.55

ร้านต๋านาดชน เพื่อเป็นการจัดระเบียบ
สังคม และเป็นการป้องกันการไม่ให้เกิดการใช้
สารเสพติดในสถานบริการ

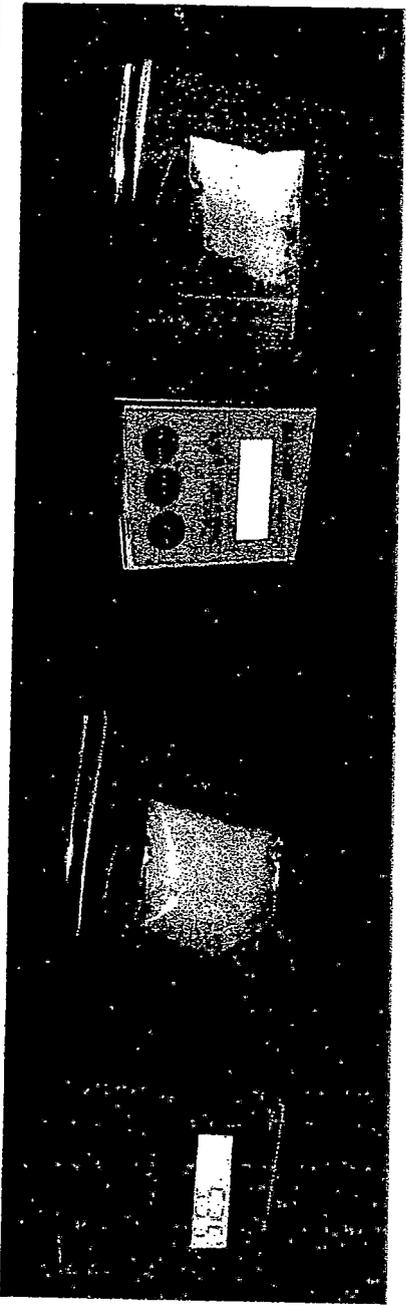

ผลการชั่งน้ำหนักตัวอย่างเสฟติด

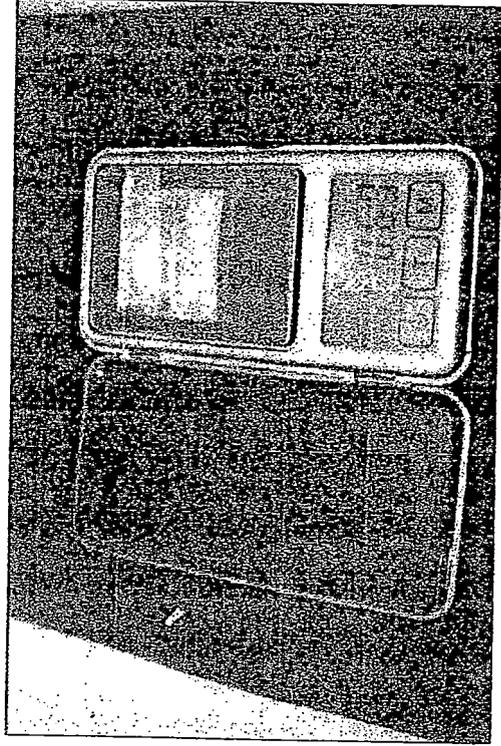

เมื่อวันที่ ๑ ก.พ.๕๕ ชั่งกุ่มนมาย
จิรวัดหนักหรืออยู่ + จัณฑะเกิด ทาว
อุตรธานี พร้อมยาไอซ์ 4 ถุง
น้ำหนัก 21.45 กรัม

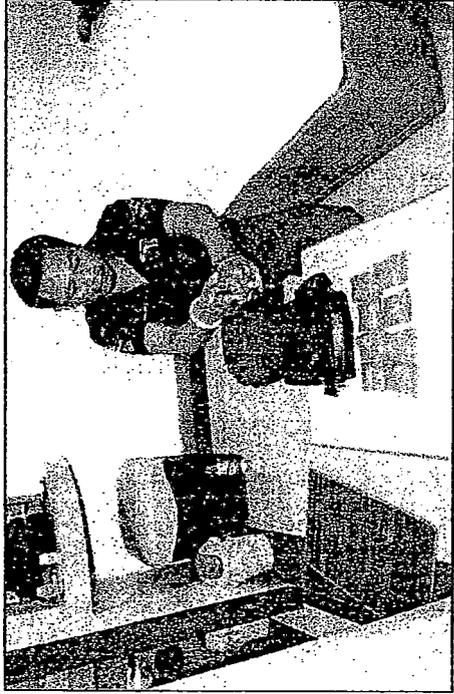

ผลการจับมดขี้ยาเสพติด

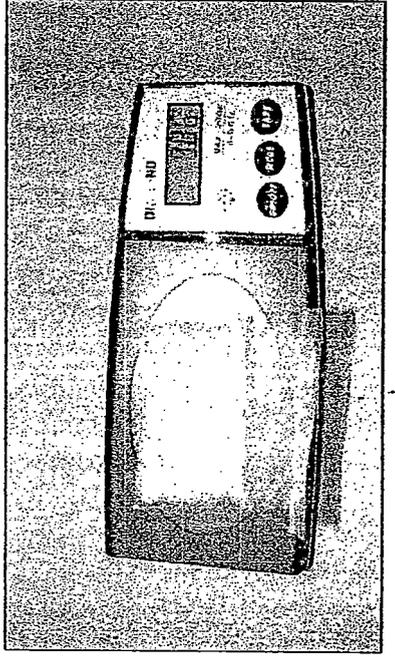
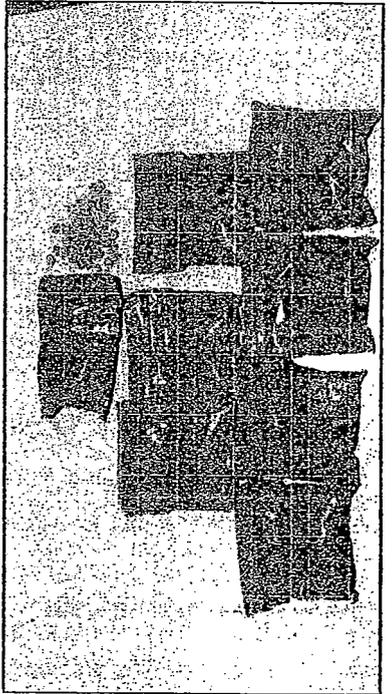
เมื่อวันที่ 9 ก.พ.55 จับกุม น.ส.พัชราหรือใหม่ สารอินทร์ ขาวน่าน และนายดี แจซูด
ชาวเกาหลี พร้อมยาไอซ์ จำนวน 9 ถุง น้ำหนักรวม 15.51 กรัม

ผลการจับมดวิทยาเดฟติด

เมื่อ 11 ก.พ.55 จับมดมาขายประสงค์ หรือสงฆ์
คำมัน อายุ 38 ปี ชาวพิจิตร พร้อมยาบ้า 1568
เม็ด ยาไอซ์ 1 ถุง 9.86 กรัม

สถิติคดีอาญา ๕ กลุ่มเปรียบเทียบเดือน มกราคม

http://paltaya.psal.go.th

ปี	มกราคม ๒๕๕๔		มกราคม ๒๕๕๕		เปรียบเทียบ ๒๕๕๓-๒๕๕๔
	เกิด	จับ	เกิด	จับ	
สถิติคดีอาญา					
กลุ่มที่ ๑	๓	๑	๑	๑	-๒
กลุ่มที่ ๒	๖	๓	๑๑	๗	+๕
กลุ่มที่ ๓	๓๙	๑๗	๔๐	๑๔	+๑
กลุ่มที่ ๔	๒๙	๔	๒๗	-๒	+๕
กลุ่มที่ ๕	-	๙๑๖	-	๙๒๐	+๔

การรับคดีอาญา-จราจร สู้ดท้าย ณ วันที่ ๑๕ ก.พ.๒๕๕๕

๑.เลขคดีอาญาสู้ดท้าย ๑๕๓๑

๒.เลขคดีจราจรสู้ดท้าย ๑๑

ပုဂ္ဂိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

၁၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀

ภาคผนวก ง

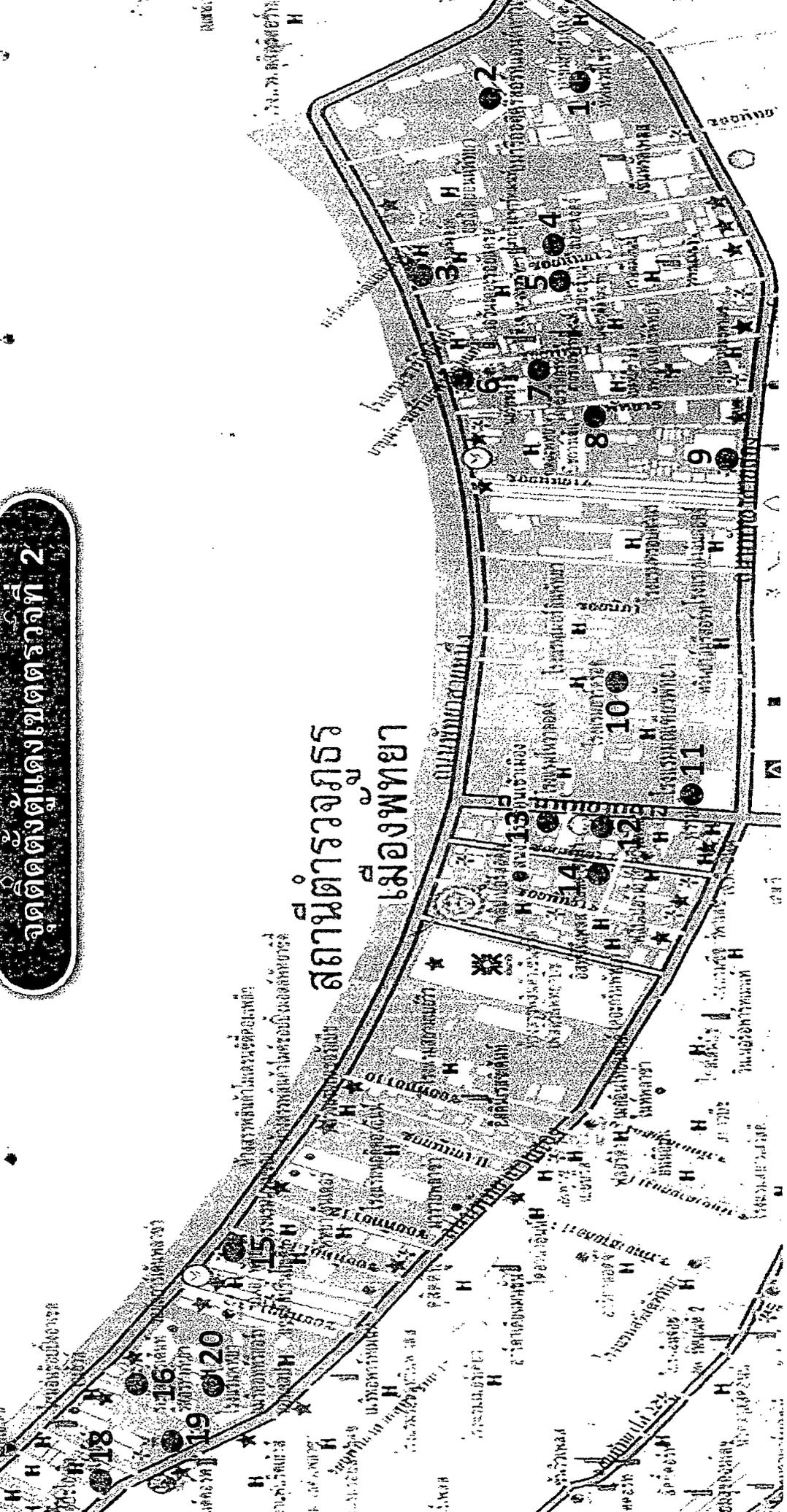
พื้นที่จุดติดตั้งตู้แดง เขตตรวจที่ 1-11

1. ร.ร.คูสิต วีรสรณ์	2. ร.ร.มณเฑียรวิมล	3. ร.ร.มุนินทร์	4. แฟมิลีมาร์เก็ต ปากซอย 20	5. ร.ร.นิเวศวิวิธสรณ์
6. ร.ร.เซ็นทารา	7. สราวุธคอนโด	8. สกายบิชคอนโด	9. ร.ร.ฟู๊ดแมน	10. ร.ร.ดองบิช
11. ไพรเวียร์ซีคอนโด	12. เอ.ดี.คอนโด	13. 157/188 ซ.16/1	14. กรีนบิชอพาร์ทเมนท์	15. วัดโพธิ์สัมพันธ์
16. แฟมิลีมาร์เก็ต ซ.โพธิสาร นาคเกลือ	17. โลตัส พัทยาเหนือ	18. เลย์ปาล์ม	19. ร้านสุสมบุรณ์	20. ดิก ดี.เอส.ไอ.
21. รุ่งเรืองทิวร์	22. บี บี อพาร์ทเมนท์	23. ปิ่นกาลเท็กซ์	24. 7 อีเลฟเว่น ซ.โพธิสาร สุขุมวิท	

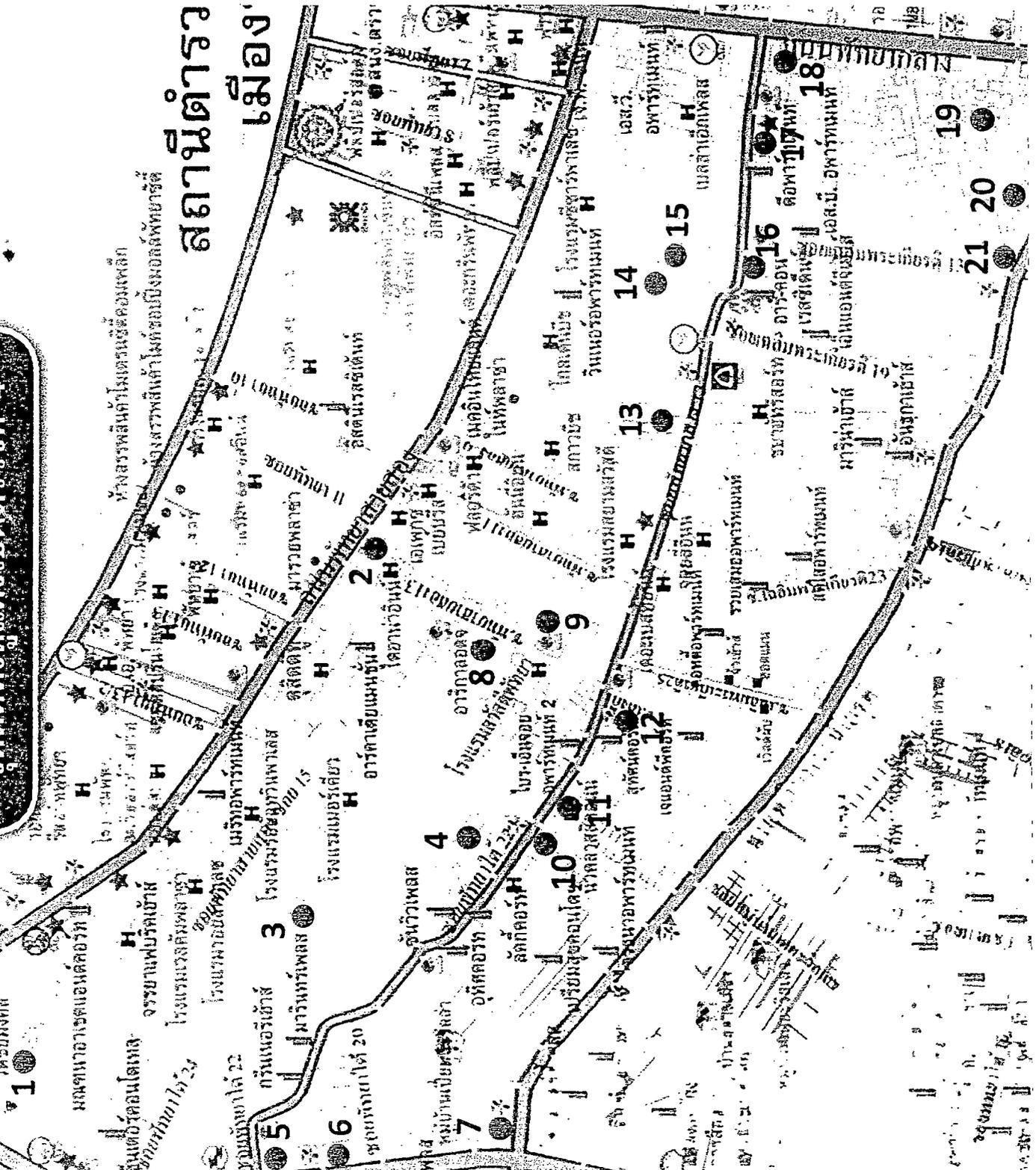
จุดติดตั้งตู้แดงเขตตรวจที่ 2

สถานีตำรวจภูธร เมืองพญา

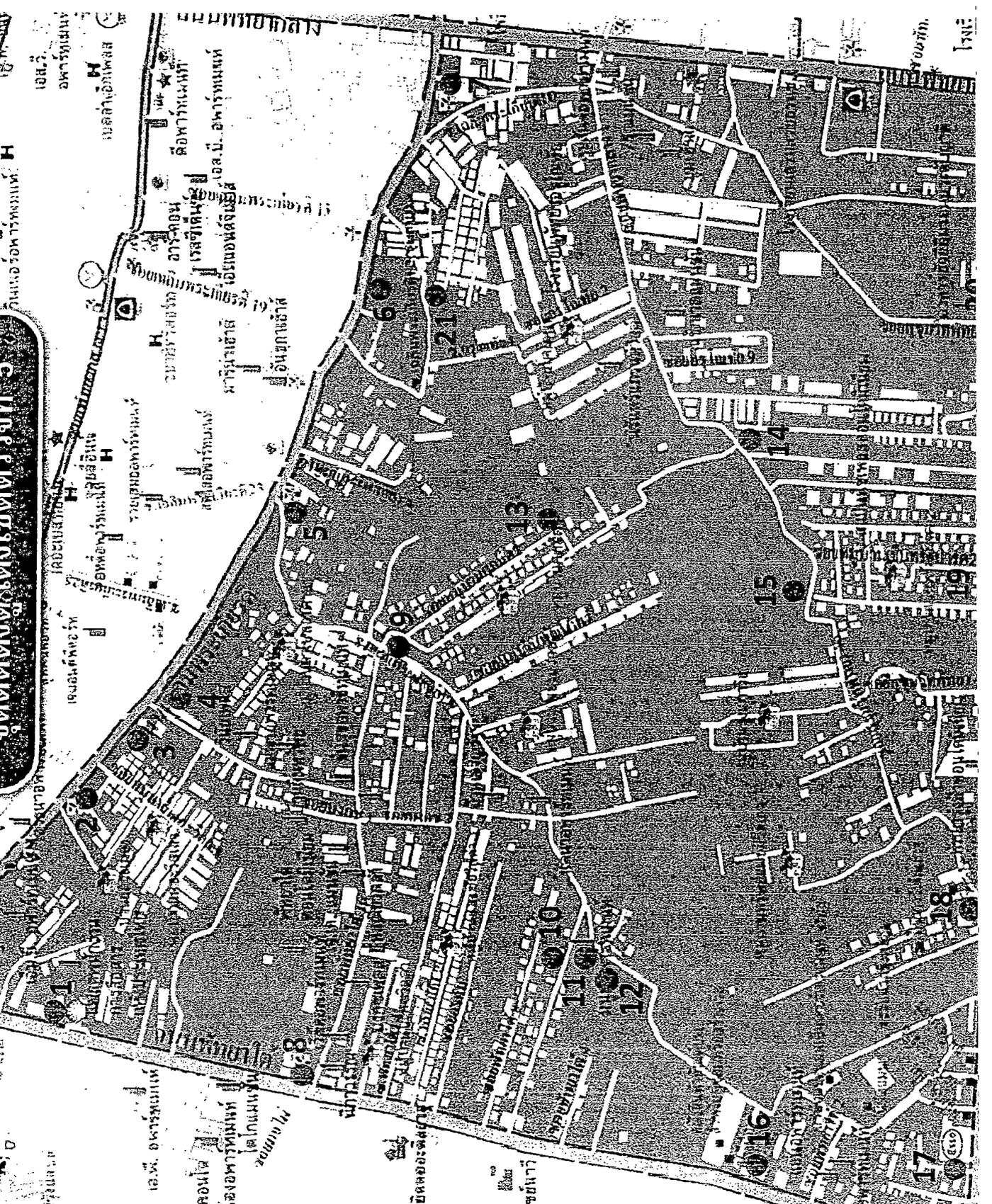

- 1. กิฟฟานีไซร์
- 2. ร.ร.อมารี
- 3. แฟมิลีมาร์ก ซ.1 ขายขาด
- 4. ร.ร.สบายดอร์ค
- 5. ร.ร.สบายอินทร์
- 6. 7 อีเลฟเว่น ซ.4 ขายขาด
- 7. ร.ร.ไม้ค้ำพิง
- 8. บ้านกลางซอย 5
- 9. 7 อีเลฟเว่น ซ.6 สาย 2
- 10. ร.ร.ชาร์ครีอิค
- 11. ร้านกูลเฮ้าส์
- 12. ธนาคารกรุงไทย
- 13. สนง.สวนมนูช
- 14. โรซี ออกริตี้
- 15. 7 อีเลฟเว่น ซ.13/1 ขายขาด
- 16. บริษัทไทยวิวัฒน์
- 17. ไม้ค้ำพิงท่ารถม้านท์
- 18. อยู่เจริญยุทธท่ารถม้านท์
- 19. พัทธยาจิตวิวัฒน์
- 20. ร.ร.มารีออท

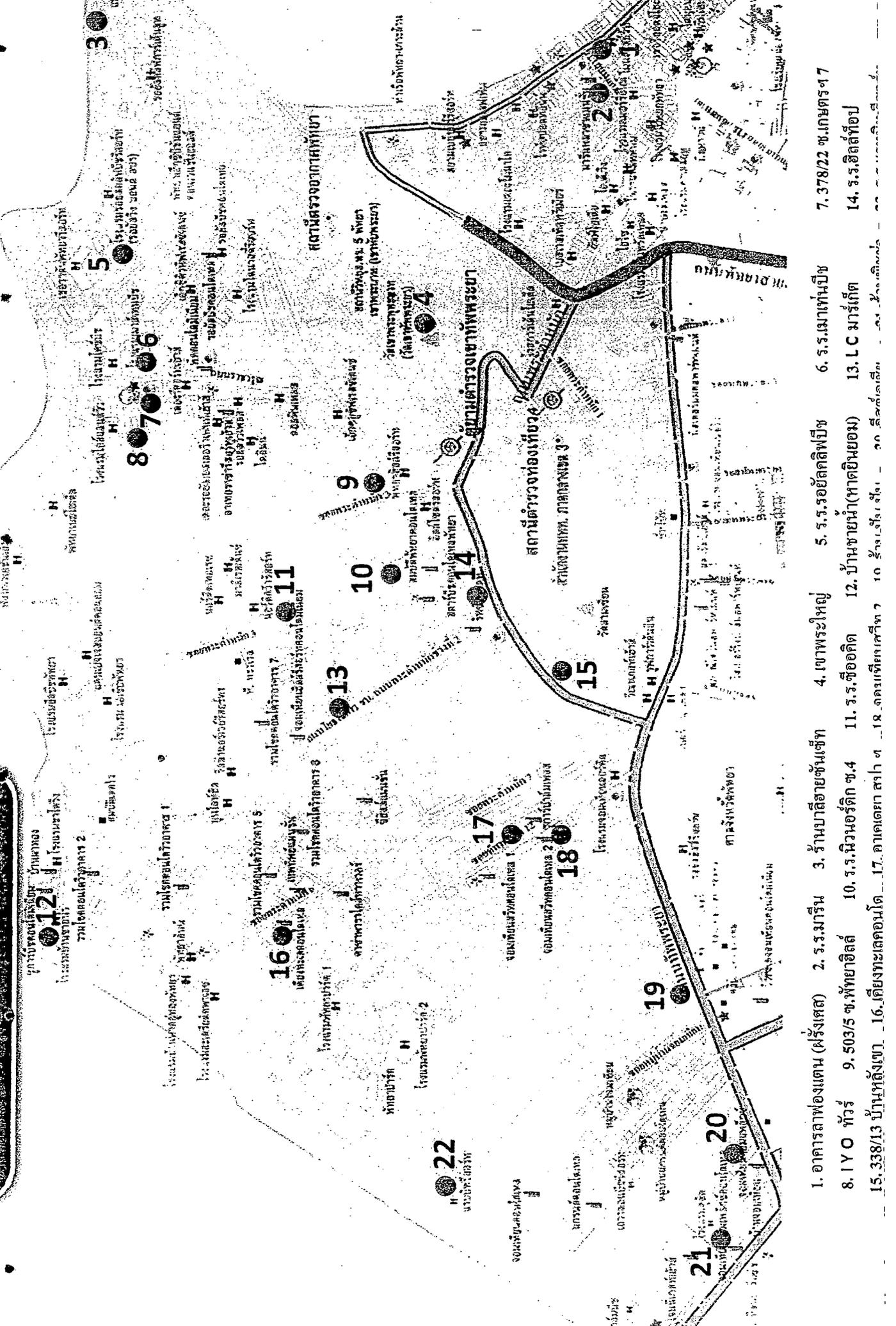
สถานีตำรวจ เมือง

1. วัดชัยมงคล
2. ร.ร. ไดอาน่าอินน์
3. ร.ร. มาลีพิทยา สาย 2 ซ. 15
4. ดิโก้พยู
5. ตึกเพดลิสซิเด้นท์ ปาก ซ. บัวขาว พัทยา
6. ที พี พร็อพเพอร์ตี้
7. 7 อีเลฟเว่น ใกล้ร้านทองนริศรา 5
8. ร.ร. อริกาเลอร์
9. ร้านแลกเงิน "ดอลลาร์" ซ. แอลด
10. เนเจอร์วิว ซ. บัวขาว
11. สาธารณสุขฯ ซ. บัวขาว
12. 7 อีเลฟเว่น สีแยกเล็งที่ ซ. บัวขาว
13. ตลาดสดซอยบัวขาว
14. ลานจอดรถเยื้องโรงแรมน้ำแข็ง
15. โรงแรมเจียงบัวขาว
16. แดงโมนิมิมาร์ท
17. ร้านกมสกีใกล้แอลเอสวิท
18. บ้านป่าียง ซ. 11 พัทยากลาง
19. มหัทธกัฒนพาร์ทเมนท์
20. กำไรอพาร์ทเมนท์
21. ร้านคอกไข่ ปาก ซ. 13

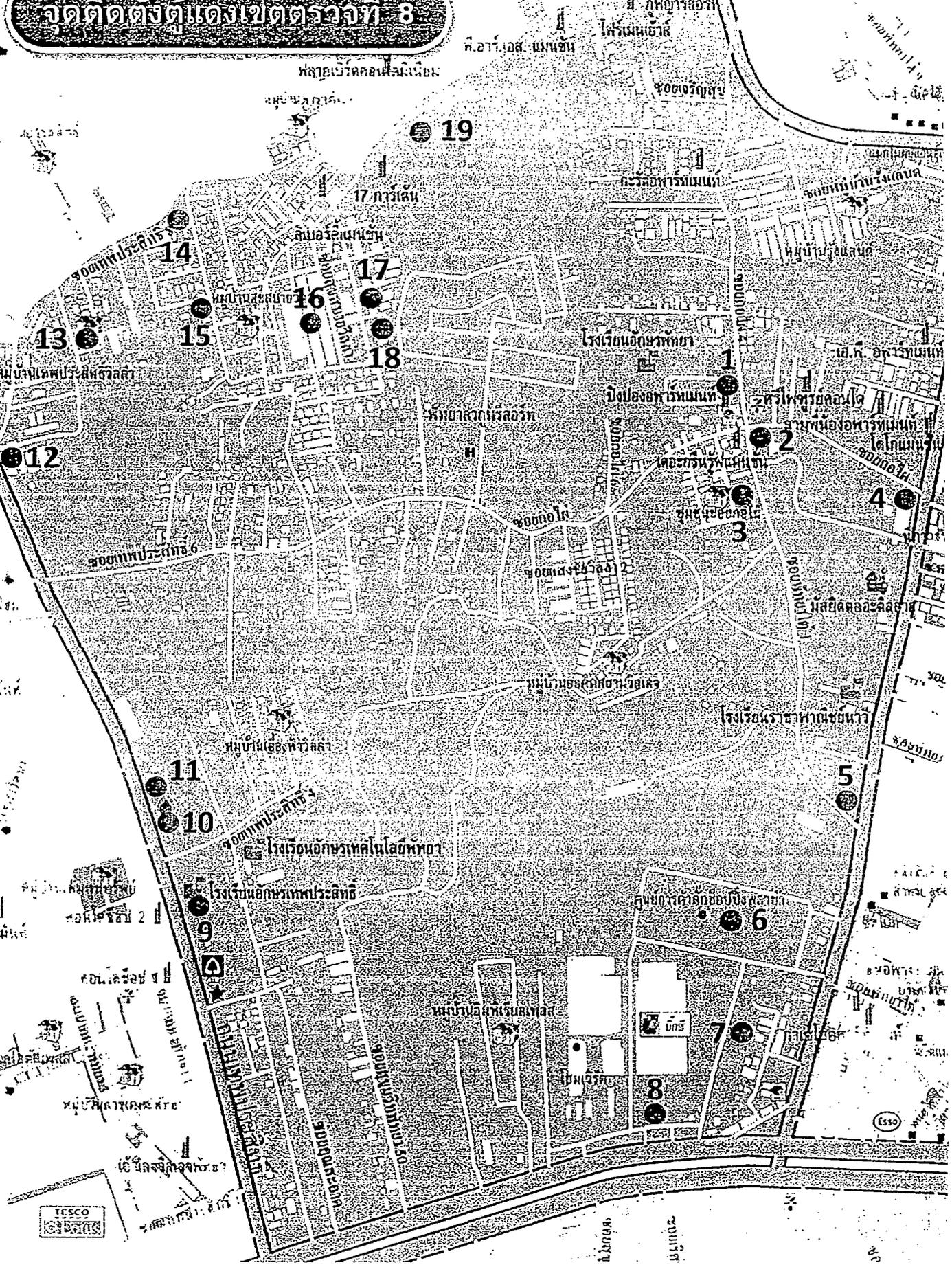

1. บัมเบลล์ทียาใต้
2. 7 อีเลฟเว่น ซ.ศิริบาร์
3. แคนต้ออฟสมายคลีนิก
4. บัฟฟาโรบาร์
5. 7 อีเลฟเว่น ซ.บงกช ถ.สาย 3
6. ส.เจริญยนต์
7. 7 อีเลฟเว่น ซ.โศภณฯ
8. 7 อีเลฟเว่น ซ.บงกช ถ.พญาไท
9. แฟมิลีมาร์ทแยกยูโร
10. ส่วนอำนวยการท่าเหมันท์
11. มายเฮ้าส์
12. อันนี่เพลส
13. บ้านทรงไทย
14. ร้านขายของชำ ซ.อรุโณทัย 11
15. แอล เค รีเจ้นท์
16. ธนพลการบัญชี
17. บัม เอส โซ
18. ไทยการ์เด้นท์ อพาร์ทเม้นท์
19. 7 อีเลฟเว่น ซ.สุขุมวิท 44
20. ควงใจการ์เด้น ปากซ.นกอชา
21. ชุมชนซอยชุมตาบง

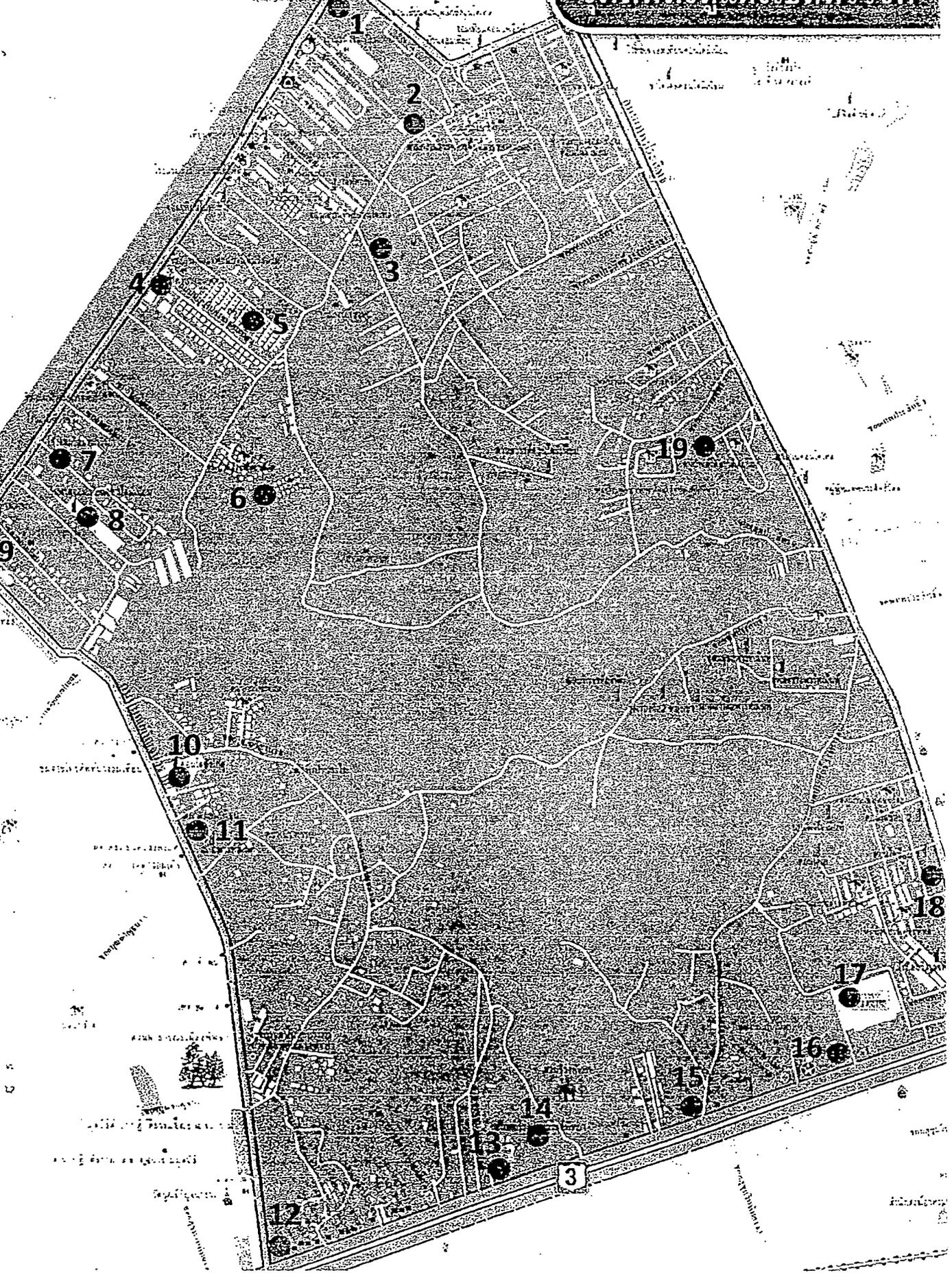

1. อาคารลาฟองเตน (ฝรั่งเศส) 2. ร.ร.มารีนิ 3. ร้านบาเลียชายชั้นเซ็ก 4. เขาพระใหญ่ 5. ร.ร.รอยัลคิลปีช 6. ร.ร.เงาเทพนิช 7. 378/22 ซ.เกษตร๑7
8. IYO ทวีร์ 9. 503/5 ซ.พิทยอดิลล์ 10. ร.ร.นิวอร์ติก ซ.4 11. ร.ร.ซีอิดิต 12. บ้านขาน้ำ(ภาคปียยอม) 13. L.C มาร์เก็ต 14. ร.ร.ลิตล์ท๊อป
15. 338/13 บ้านหลังยา 16. เคียงทะเลคอนโด 17. คาเดอกา สภ๑๗ 18. ลอยเทียมเคีท๗ 19. ร.ร.โรสเคียม 20. ลิตล์เคียม 21. ร.ร.โรสเคียม 22. ร.ร.โรสเคียม

จุดตัดตุงตุงแดงเขตตราวิท 8

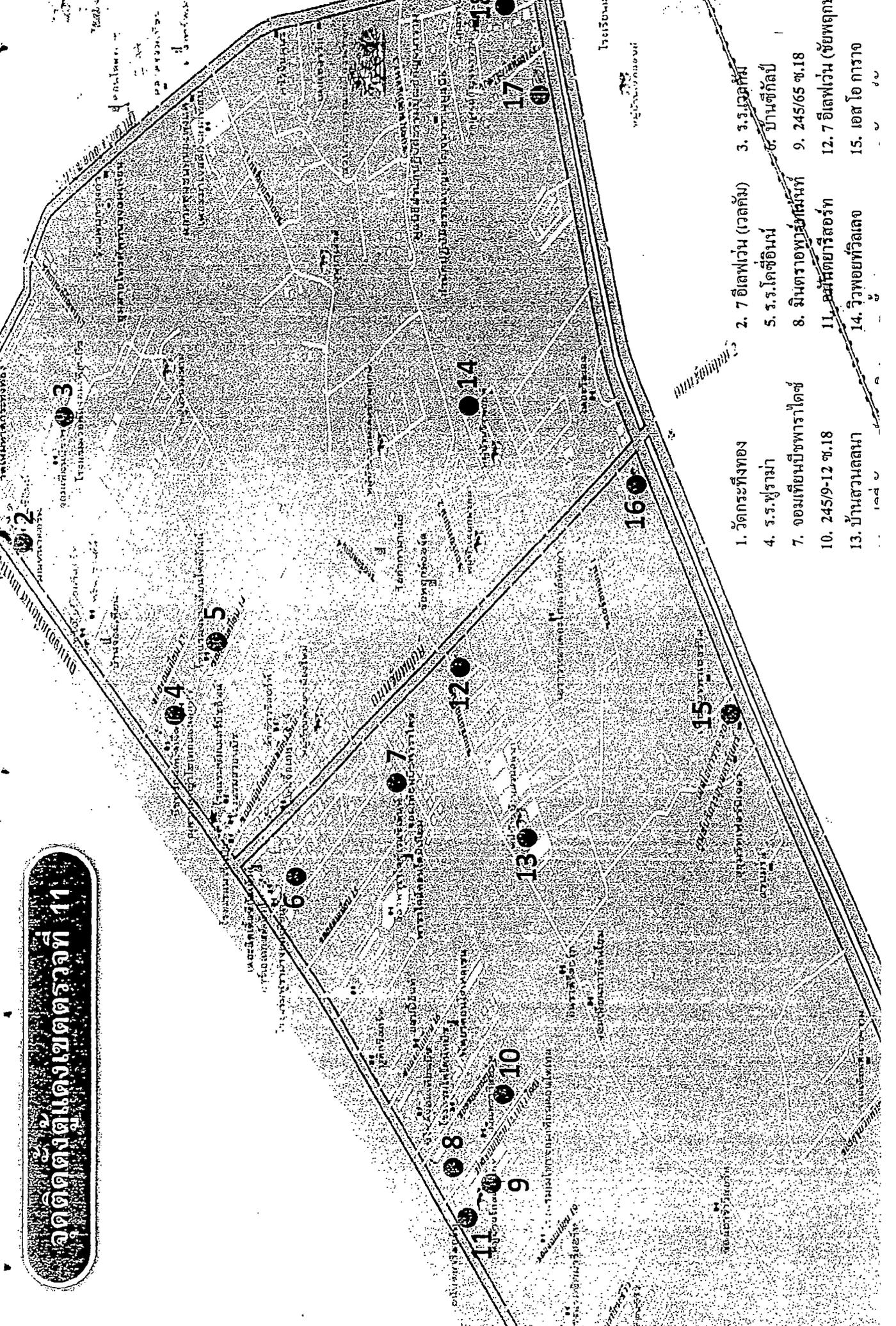

- 1. เอ็น เอ็น อพาร์ทเมนท์ 2. กรีนรูฟแมนชั่น 3. ชุมชนซอยกอไผ่ 4. ปากซอยกอไผ่พทยาใต้ 5. ซอยโพลีลิส พทยาใต้
- 6. ร้านมหาจักร 7. ร้านทำฟัน ช้างบึกชี(ใต้) 8. หน้าทางเข้าบึกชี (ใต้) 9. ร.ร.อักษราเทพประสิทธิ์ 10. ป้อม เอ็ม พี
- 11. ป้อม ป.ค.ท. 12. ปาก ซ.แดงคำเทพประสิทธิ์ 13. 106/6 เทพประสิทธิ์วิลล่า 14. ร.ร.อีเดน 15. 388/71-72 บ.สุขสบาย
- 16. 388/258 บ.สุขสบาย 17. บ้านสุขสบายหน้ากรมที่ดิน 18. 388/249 บ.สุขสบาย 19. ตลาดนัดหน้าฟลายเบิร์ด

1. สนิทไทย จอมเทียน 2. ตึกออเรนจ์ ศาลามิตรฯ 3. ตลาดร่มโพธิ์ 4. 7 อีเลฟเว่น (คาซ่า) 5. กงสุลสถานเดนิเนเวีย (ช.11 จอมเทียนการ์
 มเทียนบังกะโลฮิลล์ ช.9 7. วิลล่า นาวิน 8. วิมาทาคอนโด ตึก เอ 3 9. ปาก ช.วัดบุญย์ฯ จอมเทียน 10. อังเกตุคอนโด
 คเน่อลล 12. ปาก ช.วัดบุญย์ฯ สุขุมวิท 13. ยูโอบี อัลเตอร์ฯ 14. ท้างแมคโคร 15. ปาก ช.จุฬารัตน์ 16. เอส บี เฟอรันิเจอร์
 จอจอร์นโลคัส 18. ตลาดนัดเทพประสิทธิ์ 19. บ.ออกติการ์เด็นท์

จุดติดตั้งแผงเขตตรวจที่ 11

1. วัดกระทั่งทอง
2. 7 อีเลฟเว่น (วัดกัม)
3. ร.ร.วัดกัม
4. ร.ร.บูรพา
5. ร.ร.โคขี่อินทร์
6. บ้านซีกกล้วย
7. จอมเทียนบึงพาราไคซ์
8. มินตราอพาร์ตเมนต์ที่ 9, 245/65 ซ.18
9. บ้านสวนลดา
10. 245/9-12 ซ.18
11. หมู่ที่ 12 ซ.18
12. 7 อีเลฟเว่น (ชัยพฤกษ์)
13. บ้านสวนลดา
14. วิวพอยท์วิลเลจ
15. เอส โอ การาจ
16. จุดติดตั้งแผงเขตตรวจที่ 11
17. จุดติดตั้งแผงเขตตรวจที่ 11

ภาคผนวก จ

โครงการสำรวจประจําชุมชน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

โครงการสำรวจประจำชุมชน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา

ชื่อแผนงาน แผนพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน

ยุทธศาสตร์ ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ชื่อโครงการ โครงการสำรวจประจำชุมชน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา

หลักการและเหตุผล

เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ พลตำรวจโท (ดร.) ปัญญา มาเม่น ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒ ได้มอบนโยบายการปฏิบัติหน้าที่ของสถานีตำรวจ โดยกำหนดให้สถานีตำรวจภูธรที่รับผิดชอบพื้นที่ แบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบออกเป็นชุมชน และแต่ละชุมชนให้ส่งข้าราชการตำรวจเข้าไปอยู่ร่วมกับประชาชนในเขตชุมชน โดยให้เข้าไปร่วมกิจกรรมต่างๆในวิถีของชุมชน เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีแก่ชุมชน ปรับปรุงทัศนคติต่อข้าราชการตำรวจของชุมชน แสวงหาความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่จากชุมชน โดยมีจุดประสงค์ เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

จากสภาพปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่เขตเมืองพัทธยา ยอดสถิติคดีอาญาเพิ่มขึ้น ทั้งคดีประสังค์ต่อทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฆังทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ตลอดจนคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายที่ได้กระทำต่อนักท่องเที่ยว ซึ่งทำให้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของเมืองพัทธยาเสียหาย นักท่องเที่ยวไม่มั่นใจในความปลอดภัย ทำให้หลายฝ่ายโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา ในฐานะผู้รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปราบปรามจับกุมคนร้ายต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีผลการปฏิบัติงานและผลการจับกุมเพิ่มมากขึ้นเห็นเป็นที่ประจักษ์ แต่ก็ไม่สามารถที่จะควบคุมอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องยอมรับว่าลำพังทรัพยากร งบประมาณ และกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา เพียงหน่วยเดียวไม่เพียงพอในการแก้ปัญหาหรือลดยอดคดีอาชญากรรมได้ทั้งหมด เนื่องจากจำนวนประชากรและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

การดึงมวลชนเข้าร่วมแก้ไขปัญหอาชญากรรม จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้บริหารสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา ได้เลือกใช้ แต่อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมามีตำรวจในแต่งงานของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา ก็จะดึงมวลชนเข้าร่วมแก้ไขปัญหาในทำนองขอแรงช่วยปราบปรามจับกุม อาทิ ในฐานะตำรวจอาสา หรือบางครั้งอาศัยมวลชนในการช่วยแจ้งเบาะแสการก่อคดีเป็นต้น ซึ่งเป็นการร่วมแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ แต่ยังไม่พบว่ามีภารกิจมวลชนมาร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการระดมสมอง ให้ข้อมูลในพื้นที่ และเสนอแนะแนวคิดในการปราบปรามจับกุมคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา จึงได้จัดทำโครงการสำรวจประจำชุมชนขึ้นมาเพื่อจัดทำเป็นโครงการนำร่องตามนโยบายของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒ โดยมีเป้าหมายที่จะส่งข้าราชการตำรวจภูธรเมืองพัทธยา เข้าไปอาศัยอยู่ร่วมกับประชาชนทุกชุมชน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อเข้าไปร่วมกิจกรรมต่างๆ

ของชุมชน เยี่ยมเยียน รับฟังปัญหาของประชาชน และชุมชน ตลอดจนจัดทำฐานข้อมูลท้องถิ่น ผู้ที่เสี่ยงต่อการก่ออาชญากรรม ผู้เคยก่ออาชญากรรม และบุคคลสำคัญในพื้นที่ โดยเน้นการบูรณาการร่วมกับชุมชน จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและประชาชนในพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างข้าราชการตำรวจและประชาชนในชุมชน โดยมีจุดประสงค์ร่วมกันในการลดอาชญากรรมและปัญหาเสพติดในชุมชน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ข้าราชการตำรวจเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ได้รับความไว้วางใจจากชุมชน
๒. เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในชุมชนในการปฏิบัติหน้าที่
๓. สร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อข้าราชการตำรวจจากประชาชน ในชุมชน
๔. เพื่อเข้าไปจัดทำข้อมูลท้องถิ่น และบุคคลประเภทต่างๆ
๕. เพื่อลดการเกิดอาชญากรรมและปัญหาเสพติดในชุมชน โดยอาศัยความร่วมมือจากชุมชน

เป้าหมาย

๑. สามารถส่งข้าราชการตำรวจเข้าไปอยู่ในชุมชนได้ครบทั้ง ๑๑ ชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบ
๒. ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากชุมชนทั้ง ๑๑ ชุมชน

วิธีดำเนินการ

๑. ประชาสัมพันธ์โครงการและวัตถุประสงค์ของโครงการ ให้แก่ประชาชนในเขตเมืองพัทยา ผ่านทางประธานชุมชน นักธุรกิจ และผู้ประกอบการ ให้ทราบถึงความสำคัญของโครงการ โดยใช้วิธีการส่งหนังสือเชิญประชุม และการใช้ตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์
๒. แบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยายออกเป็นชุมชน ๑๑ ชุมชน ตามสภาพพื้นที่และบริบทของชุมชน
 ๓. จัดข้าราชการตำรวจเข้าไปอาศัยอยู่ในชุมชน ร่วมกิจกรรมต่างๆในชุมชน
 - ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด โดยให้ออกพบปะประชาชนในชุมชน กิริยา วาจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส มีบุคลิกภาพที่เป็นมิตร เพื่อทำความเข้าใจโครงการและแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน
 - เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของชุมชน ด้าน เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของตำรวจ ด้วยรอยยิ้มและความจริงใจ พร้อมสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมภาคประชาชน ระลึกเสมอว่าทุกคนในชุมชนมีความสำคัญต่อผลสำเร็จของโครงการ

- การปฏิบัติตามโครงการ และแนวทางการดำเนินการนี้ ไม่ได้เป็นการเพิ่มภาระให้กับข้าราชการตำรวจ แต่เป็นเพียงการปรับปรุงวิธีการทำงานของของข้าราชการตำรวจ ให้มีรูปแบบที่ดีขึ้น

๔. แนวทางการปฏิบัติ

๔.๑ คดีที่เกิดในชุมชน

- รับแจ้งเหตุคดีอาญาเบื้องต้นและเข้าระงับเหตุตามขีดความสามารถ

- รักษาสถานที่เกิดเหตุ แล้วรายงานผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อจัดกำลังเข้าระงับเหตุ หรือจัด

ให้มีการสอบสวนดำเนินคดีตามระเบียบ

๔.๒ การรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

- จัดทำข้อมูลท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งข้อมูลบุคคลทั่วไป ข้อมูลบุคคลต้องสงสัย บุคคลสำคัญ และสถานที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ข้อมูลสถานที่สำคัญ และสถานที่ที่เป็นแหล่งเพาะเพิ่มอาชญากรรม

- จับกุมปราบปรามการกระทำความผิดอาญาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน

- กำหนดตารางร่วมออกตรวจหรือออกปฏิบัติหน้าที่ เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ร่วมกันประชาชนชุมชน กรรมการชุมชน หรือประชาชนในชุมชน ตามความเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนในชุมชน

การบริการประชาชนและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน

- เน้นการบริการให้มีความคล่องตัว รวดเร็ว สร้างความประทับใจ ให้การบริการประชาชนในชุมชน

- ให้บริการทั่วไปกับประชาชนในชุมชน ที่สามารถกระทำได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- จัดให้มีคู่มือประชาชนและขั้นตอนการติดต่อราชการต่างๆที่สถานีตำรวจไว้ที่ชุมชน และอธิบายทำความเข้าใจให้กับประชาชนในชุมชน

๔.๓ การปฏิบัติเพื่อให้เป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างชุมชนและสถานีตำรวจ

- ให้มีการตั้งคณะกรรมการชุมชนขึ้น โดยมีตัวแทนจากประชาชนในชุมชน เพื่อร่วมดำเนินการกับตำรวจ ในลักษณะการบูรณาการร่วมกันในชุมชน เพื่อให้เกิดศูนย์กลางที่จะสามารถประสานงานกันระหว่างชุมชน และสถานีตำรวจได้อย่างเข้าใจถูกต้องตรงกัน

๔.๔ การตรวจตราควบคุมตำรวจประจำชุมชน

- การตรวจตราควบคุมตำรวจประจำคูยาม ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในพื้นที่ มีหน้าที่ตรวจตรา ควบคุม การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจและเยี่ยมเยียนประชาชนในชุมชน โดยลงชื่อไว้ในสมุดตรวจประจำชุมชนทุกครั้ง แล้วเสนอผลการตรวจให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

๕. ประเมินผลโครงการตามวิธีและระยะเวลาที่กำหนด

๖. ประชุมสรุปผลโครงการ

ระยะเวลาในการดำเนินการ

เดือนธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

งบประมาณ

งบประมาณปกติของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

ผู้รับผิดชอบโครงการ

งานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน

1. ชุมชนทั้ง ๑๑ ชุมชน ในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
2. กต.ตร.สภ.เมืองพัทยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ข้าราชการตำรวจ ได้เข้าไปสัมผัสกับประชาชนอย่างแท้จริง ได้ร่วมรับฟังสภาพปัญหา วิธีการดำเนินชีวิตของชุมชน ประเพณีและวัฒนธรรมชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจ เข้าถึง และร่วมกันดำเนินการภายในชุมชน โดยวิธีของชุมชน โดยมีตำรวจเป็นส่วนร่วม เพื่อลดอาชญากรรมและยาเสพติดในชุมชน
๒. เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในกิจการของตำรวจ
๓. เพื่อเป็นการดึงชุมชนเป็นแนวร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในชุมชน
๔. เพื่อจัดทำข้อมูลท้องถิ่น ข้อมูลบุคคลที่ต้องสงสัย บุคคลพันโท และบุคคลสำคัญในชุมชน
๕. เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามสภาพปัญหาของแต่ละชุมชน

วิธีการประเมินผลการปฏิบัติ

๑.๑ รอบ ๓ เดือน ประเมินผลจากแบบสอบถามที่กำหนด จำนวน ๑๐๐ คน/ชุมชน เป้าหมายคือ มีประชาชนตอบแบบสอบถามได้คะแนนเกินกว่า ๘๐ คะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ และวิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อของแบบสอบถามเก็บไว้เพื่อเป็นฐานข้อมูล

๑.๒ รอบ ๖ เดือน ประเมินผลจากแบบสอบถามที่กำหนด จำนวน ๑๐๐ คน/ชุมชน เป้าหมายคือ มีประชาชนตอบแบบสอบถามได้คะแนนเกินกว่า ๘๐ คะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ และวิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อของแบบสอบถามเก็บไว้ เพื่อเป็นฐานข้อมูล และนำไปเปรียบเทียบกับข้อ ๑.๑

๑.๓ รอบ ๕ เดือน ประเมินผลจากแบบสอบถามที่กำหนด จำนวน ๑๐๐ คน/ชุมชน เป้าหมาย
คือ มีประชาชนตอบแบบสอบถามได้คะแนนเกินกว่า ๘๐ คะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ และวิเคราะห์
ข้อมูลรายชื่อของแบบสอบถามเก็บไว้ เพื่อเป็นฐานข้อมูล และนำไปเปรียบเทียบกับข้อ ๑.๒

๑.๔ รอบ ๑๒ เดือน ประเมินผลจากแบบสอบถามที่กำหนด จำนวน ๑๐๐ คน/ชุมชน เป้าหมาย
คือ มีประชาชนตอบแบบสอบถามได้คะแนนเกินกว่า ๘๐ คะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ และวิเคราะห์
ข้อมูลรายชื่อของแบบสอบถามเก็บไว้ เพื่อเป็นฐานข้อมูล และนำไปเปรียบเทียบกับข้อ ๑.๓

๑.๕ สรุปผลการดำเนินโครงการ

พันตำรวจตรี ชนะทัต นวคุณรังสี ผู้เขียนโครงการ

(ชนะทัต นวคุณรังสี)

สารวัตรอำนาจการสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

พันตำรวจโท กฤศณัฏฐ์ ธนศุภณัฏฐ์ ผู้เห็นชอบโครงการ

(กฤศณัฏฐ์ ธนศุภณัฏฐ์)

รองผู้กำกับการป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

พันตำรวจเอก นันทวุฒิ สุวรรณละออง ผู้อนุมัติโครงการ

(นันทวุฒิ สุวรรณละออง)

ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

การบริหารความเสี่ยงของโครงการ

ปัจจัยเสี่ยง	รายละเอียดความเสี่ยง	การแก้ไข/บรรเทาความเสี่ยง
<p>๑.เกี่ยวกับตัวข้าราชการตำรวจ</p>	<p>๑.การหลบหนีหน้าที่ ไม่เข้าร่วมกับกิจกรรมของชุมชนตามแนวทางของโครงการ</p> <p>๒.การแสวงหาผลประโยชน์ที่ไม่ควรได้กับคนบางกลุ่มในชุมชน</p> <p>๓.การช่วยเหลือประชาชนในชุมชน ในสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือระเบียบ</p> <p>๔.ความเหนื่อยล้าจากภาระหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นจากเดิม</p>	<p>- อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของโครงการ และผลที่จะได้รับจากโครงการ เพื่อสร้างความเข้าใจ และให้เห็นความสำคัญของโครงการ</p> <p>- การดำเนินการทางอาญาและทางวินัยต่อผู้กระทำผิด</p> <p>- จัดหาสวัสดิการ/เบี้ยเลี้ยง ให้กับข้าราชการตำรวจ</p>
<p>๒.เกี่ยวกับชุมชน</p>	<p>๑. ประชาชนในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือกับ โครงการ</p> <p>๒.สภาพชุมชนที่เป็นชุมชนเปิด มีประชากรจำนวนมาก มีปัญหาประชากรแฝงมาก ทำให้ไม่สามารถทำความรู้จักประชาชนในชุมชน ได้อย่างทั่วถึง</p> <p>๓.สภาพชุมชนที่เป็นย่านศูนย์รวมทางเศรษฐกิจ เช่น ห้าง ตลาด ทำให้ยากต่อการเข้าถึงประชาชน ได้ทุกคน</p>	<p>๑. ประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจถึงประโยชน์และผลที่จะได้รับจากการดำเนิน โครงการให้ทั่วถึง</p> <p>๒.กรณีมีประชากรจำนวนมาก และมีประชากรแฝงมาก ให้เน้นที่หัวหน้ากลุ่มต่างๆในชุมชน</p> <p>๓.กรณีห้าง คอนโด หรือ โรงแรม เน้นที่ผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมดูแล และรู้ทุกเรื่องเกี่ยวกับอาคาร ห้าง ร้าน เช่น เจ้าของ ผู้จัดการ</p>

แบบสอบถามความพึงพอใจ

โครงการสำรวจประจำชุมชน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทธยา

ชุมชน..... ประเมินผลครั้งที่.....

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคล

- เพศ () ชาย () หญิง
- อายุ () ต่ำกว่า 25 ปี () 26 – 50 ปี () 50 ปี ขึ้นไป
- การศึกษา () ป.6 ลงไป () ม.1 – ม.3/ปวช. () ม.4 – ม.6/ปวส. () ป.ตรี () สูงกว่า ป.ตรี
- อาชีพ () รับราชการ () พนักงานบริษัท () รัฐวิสาหกิจ () ธุรกิจส่วนตัว
- () รับจ้างทั่วไป () ไม่ได้ประกอบอาชีพ
- ตำแหน่งในชุมชน () ประธานชุมชน/กรรมการชุมชน () ไม่มีตำแหน่งในชุมชน

ส่วนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของโครงการ

ความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการ	มาก → น้อย				
	5	4	3	2	1
๑. ความพึงพอใจและเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ					
ท่านมีความเข้าใจในรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการ					
ท่านคิดว่าโครงการนี้มีประโยชน์ต่อชุมชน					
ท่านต้องการให้มีการดำเนินโครงการต่อไป					
ท่านรู้สึกว่าการดำเนินการนี้ทำให้ท่านรับทราบและเข้าใจงานของตำรวจ					
ท่านรู้สึกว่าการนี้ ทำให้ท่านยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับตำรวจมากขึ้นกว่าเดิม					
ท่านเคยพบเห็นตำรวจออกตรวจร่วมกับตัวแทนของชุมชน					
ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการดำเนินการตามโครงการนี้					
ท่านต้องการให้มีการต่อยอดโครงการนี้ต่อไปอีกให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่					
๒. ความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำชุมชน					
ท่านเคยพบปะและได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำชุมชน					
ท่านมีความพึงพอใจในตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำชุมชน					
ท่านยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำชุมชน					
หากท่านต้องการความช่วยเหลือ จะนึกถึงตำรวจประจำชุมชน					
ท่านยินดีที่จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน					

ความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการ	5	4	3	2	1
ท่านพอใจในความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจประจำชุมชนของท่าน					
ท่านรู้สึกพอใจ ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปเยี่ยมเยียน พูดคุย ที่บ้าน					
ท่านทัศนคติและความรู้สึกดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น					
๓. ความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพอาชญากรรมและปัญหาในชุมชน					
ท่านคิดว่าการดำเนินโครงการตำรวจประจำชุมชน มีผลทำให้ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนลดลง					
ท่านคิดว่าการดำเนินโครงการตำรวจประจำชุมชน มีผลทำให้ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนลดลง					
ท่านคิดว่าปัญหาเล็กน้อยในชุมชน เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำชุมชนจะสามารถแก้ไขได้ โดยไม่ต้องเสียเวลาไปที่สถานีตำรวจ					
ท่านคิดว่าในชุมชนจะมีความสงบ และเป็นระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น ถ้ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำชุมชน					
รวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ข้อควรปรับปรุง

.....

.....

.....

.....